KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2021/1784

2021 m. spalio 8 d.

kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems valcavimo produktams iš aliuminio nustatomas galutinis antidempingo muitas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]) (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

(1) 2020 m. rugpjūčio 14 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu, inicijavo antidempingo tyrimą dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – KLR arba nagrinėjamoji šalis) kilmės plokščių valcavimo produktų iš aliuminio (toliau – PVPA arba tiriamasis produktas) ([2]).

1.2. Laikinosios priemonės

(2) Pagal pagrindinio reglamento 19a straipsnį 2021 m. kovo 15 d. Komisija šalims pateikė siūlomų laikinųjų muitų santrauką ir išsamią informaciją apie dempingo skirtumo ir skirtumo, tinkamo Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, apskaičiavimą. Suinteresuotosios šalys buvo paragintos per tris darbo dienas pateikti pastabų dėl skaičiavimų tikslumo. Pastabų pateikė trys atrinkti eksportuojantys gamintojai ([3]). Komisija atsižvelgė į pastabas ir prireikus ištaisė skaičiavimų klaidas.

(3) 2021 m. balandžio 12 d. Komisija Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2021/582 ([4]) (toliau – laikinasis reglamentas) nustatė laikinąjį antidempingo muitą.

1.3. Tolesnė procedūra

(4) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo nustatytas laikinasis antidempingo muitas (toliau – pirminis faktų atskleidimas), skundo pateikėjai, atrinkti eksportuojantys gamintojai, neatrinktas eksportuojantis gamintojas, keli automobilių šilumokaičių sektoriaus naudotojai ir vienas tolesnis naudotojas, vienas folijos sektoriaus naudotojas, du elektrolitinių kondensatorių sektoriaus naudotojai, vienas aliuminio kompozicinių plokščių sektoriaus naudotojas, vienas žaliuzių sektoriaus naudotojas ir vienas jo tiekėjas, nesusijęs prekiautojas, importuotojas, Europos automobilių tiekėjų asociacija, Europos automobilių gamintojų asociacija ir Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybė (toliau – KV) pateikė pastabų raštu ir pareiškė savo nuomones dėl preliminariai nustatytų faktų. Du eksportuojantys gamintojai paprašė pateikti išsamesnės informacijos apie žalos skirtumų apskaičiavimą ir ši informacija jiems buvo suteikta.

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21.
([2]) OL C 268, 2020 8 14, p. 5.
([3]) Žr. laikinojo reglamento 488 ir 489 konstatuojamąsias dalis.
([4]) 2021 m. balandžio 12 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2021/582, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems valcavimo produktams iš aliuminio nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 124, 2021 4 12, p. 40).

(5) Šalims, kurios to prašė, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. Komisija surengė klausymus su trimis atrinktais eksportuojančiais gamintojais, skundo pateikėjais, bendrove B, dviem automobilių šilumokaičių sektoriaus naudotojais, vienu folijos sektoriaus naudotoju, vienu aliumininių elektrolitinių kondensatorių sektoriaus naudotoju, nesusijusiu prekiautoju, nesusijusiu importuotoju ir nepriklausomų platintojų asociacija (EURANIMI). „Nanshan Group“ (toliau – „Nanshan“) prašymu klausymas įvyko tarp „Nanshan“ ir prekybos bylas nagrinėjančio pareigūno.

(6) Komisija pasiūlė surengti klausymą su šalimis, turinčiomis priešingų interesų ir vykdančiomis veiklą automobilių šilumokaičiams skirtų plokščių valcavimo produktų iš aliuminio (toliau – automobilių šilumokaičiams skirti PVPA) sektoriuje, t. y. „Valeo Systèmes Thermiques SAS“ bei susijusiomis bendrovėmis (toliau – „Valeo“), ir Sąjungos gamintoju. Tačiau pastaroji šalis dalyvauti nesutiko. „Valeo“ apgailestavo dėl Sąjungos gamintojo elgesio ir tvirtino, kad „Valeo“ argumentai dėl pajėgumų buvimo ar nebuvimo Sąjungos rinkoje turėtų turėti didesnę įrodomąją vertę, atsižvelgiant į tai, kad pati „Valeo“ neatsisakė susitikti su atitinkamu Sąjungos gamintoju.

(7) Kaip pripažino „Valeo“, klausymą su priešingų interesų turinčiomis šalimis galima organizuoti tik abiem šalims sutikus dalyvauti tokiame klausyme. Kaip numatyta 6 straipsnio 6 dalyje, tai, kad šalis atsisako dalyvauti tokiame klausyme, poveikio nedaro. Todėl „Valeo“ tvirtinimas buvo atmestas.

(8) Po galutinio faktų atskleidimo šalims, kurios to prašė, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. Komisija surengė klausymus su trimis atrinktais eksportuojančiais gamintojais, dviem automobilių šilumokaičių sektoriaus naudotojais ir vienu nesusijusiu importuotoju. Taip pat įvyko klausymas tarp „Jiangsu Alcha Aluminum Group Co., Ltd.“ (toliau – „Jiangsu Alcha“) ir prekybos bylas nagrinėjančio pareigūno šio eksportuotojo prašymu.

(9) Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą galutinėms išvadoms padaryti. Šiuo požiūriu ji nusprendė, kad „Nilo Asia PTE Ltd/Lodec Metall-Handel Niederlassung Bremen der O. Wilms GMBH“ (toliau – „Nilo“), prisistačiusi nesusijusiu importuotoju, iš tikrųjų yra prekiautojas. Turint tai omenyje, į šios įmonės klausimyno atsakymus galutinėse išvadose neatsižvelgta. Tačiau ši įmonė vis tiek buvo laikoma suinteresuotąja šalimi ir toliau bendradarbiavo atliekant tyrimą.

(10) Atsižvelgiant į tai, kad suinteresuotosios šalys turėjo pakankamai laiko pateikti pastabas dėl kitų šalių pastabų, išskyrus atsakymus į Komisijos prašymus pateikti informaciją, savo galutinėse išvadose Komisija neatsižvelgė į pranešimus, pateiktus po 2021 m. birželio 17 d.

(11) 2021 m. liepos 13 d. Komisija visoms suinteresuotosioms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ji ketino nustatyti galutinį antidempingo muitą importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems valcavimo produktams iš aliuminio (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Be to, 2021 m. rugpjūčio 13 d. ir 2021 m. rugsėjo 3 d. suinteresuotosioms šalims buvo pateikti papildomo faktų atskleidimo dokumentai (toliau – pirmasis papildomas galutinis faktų atskleidimas ir antrasis papildomas galutinis faktų atskleidimas). Visoms šalims buvo nustatytas laikas, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl galutinio ir papildomo faktų atskleidimo.

(12) Po galutinio faktų atskleidimo „Airoldi Metalli S.p.a.“ (toliau – „Airoldi“) teigė, kad buvo pažeistos jos teisės į gynybą, nes ji neturėjo galimybės komentuoti dokumentų, kurie buvo įtraukti į nekonfidencialią medžiagą dieną prieš galutinį faktų atskleidimą ir į kuriuos, kaip teigiama, buvo atsižvelgta bendrajame faktų atskleidimo dokumente. Šiuo pagrindu ji prašė atšaukti bendrąjį faktų atskleidimo dokumentą.

(13) Šiuo požiūriu pirmiausia reikėtų pažymėti, kad, kaip paminėta 10 konstatuojamojoje dalyje, išskyrus dokumentą t21.004671, bendrajame faktų atskleidimo dokumente nebuvo atsižvelgta į visus „Airoldi“ nurodytus dokumentus, nes jie buvo pateikti ne laiku. Kalbant apie tvirtinimus dokumente t21.004671, kaip matyti iš 527 konstatuojamosios dalies, jie yra tokio pat pobūdžio, kaip kitų suinteresuotųjų šalių, įskaitant „Airoldi“, pateiktus tvirtinimus. Šiuo pagrindu buvo nuspręsta, kad „Airoldi“ teisės į gynybą nebuvo pažeistos. Be to, po galutinio faktų atskleidimo „Airoldi“ turėjo galimybę komentuoti ne laiku pateiktus dokumentus, kuriuos „Airoldi“ nurodė savo kreipimesi.

(14) 2021 m. liepos 28 d. Komisija paprašė Sąjungos gamintojų, importuotojų, naudotojų ir jų asociacijų pateikti informaciją apie po TL įvykusius pokyčius, kad būtų galima deramai atlikti vertinimą pagal 14 straipsnio 4 dalį.

(15) Suinteresuotųjų šalių pateiktos pastabos buvo apsvarstytos ir prireikus į jas atsižvelgta šiame reglamente.

1.4. **Atranka**

(16) Laikinojo reglamento 35 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė trijų Sąjungos gamintojų, kuriems tenka 35 % Sąjungos gamybos apimties, imtį. Ši procentinė dalis buvo pagrįsta 28 ES valstybių narių duomenimis.

(17) Kaip numatyta 1.9 skirsnyje, šio tyrimo galutinės išvados grindžiamos 27 ES valstybių narių duomenimis. Be to, kaip paminėta 191 konstatuojamojoje dalyje, tam tikri produktai į produkto apibrėžtąją sritį neįtraukti. Dėl to tiems trims Sąjungos gamintojams teko daugiau nei 38 % Sąjungos gamybos apimties. Taigi imtis išliko reprezentatyvi.

1.5. **Prašymas užtikrinti konfidencialumą**

(18) Po pirminio faktų atskleidimo vienas Sąjungos gamintojas, kuris nėra įtrauktas į imtį, pateikė prašymą užtikrinti konfidencialumą. Šis prašymas buvo pagrįstas tuo, kad ši suinteresuotoji šalis yra susirūpinusi dėl to, kad tiesiogiai viešai atskleidus jo duomenis bus pakenkta jo interesams kitose šalyse. Remiantis šiame neskelbtiname prašyme pateiktais veiksniais, prašymas užtikrinti konfidencialumą buvo patenkintas. Pastabų negauta.

1.6. **Individualus nagrinėjimas**

(19) Kadangi pastabų dėl šio skirsnio negauta, laikinojo reglamento 43 konstatuojamoji dalis buvo patvirtinta.

1.7. **Tikrinamasis vizitas**

(20) Be laikinojo reglamento 48 konstatuojamojoje dalyje paminėtų nuotolinių kryžminių patikrų, Komisija atliko papildomą Zingene (Vokietija) įsisteigusio naudotojo „Amcor Flexibles Singen GmbH“ (toliau – „Amcor“) nuotolinę kryžminę patikrą.

1.8. **Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis**

(21) Vienas eksportuotojas „Southwest Aluminium (Group) Co., Ltd“ (toliau – SWA) teigė, kad tiriamajam laikotarpiui (toliau – TL) padarė poveikį COVID-19 pandemija ir jo negalima lyginti su kitais nagrinėjamojo laikotarpio metais.

(22) Savo analizėje Komisija įvertino COVID-19 pandemijos poveikį ir atsižvelgė į šiuo klausimu gautas pastabas laikinojo reglamento 5.1.2.2 skirsnyje ir šio reglamento 5.2.2 skirsnyje. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(23) Negavus papildomų pastabų dėl TL ir nagrinėjamojo laikotarpio, laikinojo reglamento 49 konstatuojamoji dalis buvo patvirtinta.

1.9. **Geografinės taikymo srities pakeitimas**

(24) Nuo 2021 m. sausio 1 d. Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė (toliau – Jungtinė Karalystė) nebėra Europos Sąjungos narė. Todėl šis reglamentas parengtas remiantis Europos Sąjungos be Jungtinės Karalystės (ES 27) duomenimis. Dėl to Komisija paprašė skundo pateikėjo ir atrinktų Sąjungos gamintojų tam tikras savo pradinių klausimyno atsakymų dalis pateikti tik pagal ES 27 duomenis. Skundo pateikėjas ir atrinkti Sąjungos gamintojai pateikė prašytus duomenis. Kadangi skirtumas tarp laikinajame reglamente paskelbtų ir ES 27 makroekonominių rodiklių susidarė dėl to, kad buvo pašalinti vieno Jungtinės Karalystės gamintojo duomenys, tam, kad nebūtų atskleisti to gamintojo konfidencialūs duomenys, kai kuriose šio reglamento lentelėse duomenys pateikti intervalais.

(25) Dėl dempingo, apskaičiuojant galutinius dempingo skirtumus buvo remtasi tik atrinktų eksportuojančių gamintojų pardavimo eksportui į ES 27 valstybes nares duomenimis.

(26) Galiausiai, vertindama Sąjungos interesus, Komisija taip pat paklausė apie Jungtinės Karalystės išstojimo poveikį klausimyno atsakymams, kuriuos pateikė nesusiję importuotojai ir naudotojai, visų pirma „Nova Trading S.A.“, „Airoldi“, „TitanX Engine Cooling AB“ (toliau – „TitanX“), „Multilaque SAS“, „Valeo“, bendrovė A ir „Amcor Flexibles Singen GmbH“, ir tam tikrais atvejais gavo atnaujintus duomenis.

(27) 2021 m. sausio 12 d. Komisija į bylos medžiagą įtraukė raštą ([5]), kuriuo informavo Jungtinės Karalystės bendroves ir asociacijas, kad prekybos apsaugos bylose jos nebėra laikomos suinteresuotosiomis šalimis. Jokia suinteresuotoji šalis į raštą neatsiliepė.

2. NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

2.1. Produkto apibrėžtosios srities pakeitimas siekiant išvengti dviejų skirtingų antidempingo muitų taikymo tam pačiam produktui

(28) Atlikus tyrimą paaiškėjo, kad PVPA taikomos antidempingo priemonės ir muito vengimui pašalinti skirtos priemonės, taikomos pagal Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/2213 ([6]) tam tikrai importuojamai aliuminio folijai, iš dalies sutampa, nes produktui priskirti du TARIC kodai, t. y. 7607 11 90 44 ir 7607 11 90 71. Nors sutapimas itin mažas ir susijęs tik su 0,03–0,045 mm ritiniais, kuriuose folija pateikiama bent dviejų sluoksnių, būtų neteisėta tam pačiam produktui vienu metu kumuliatyviai taikyti du skirtingus antidempingo muitus. Todėl Komisija nusprendė patikslinti produkto, kuriam taikomos nagrinėjamosios priemonės, apibrėžtąją sritį, kad išspręstų šį klausimą ir neįtrauktų 0,03–0,045 mm ritinių, kuriuose folija pateikiama bent dviejų sluoksnių. Šis patikslinimas neturi didelio poveikio tyrimo išvadų analizei.

(29) Taigi į produkto apibrėžtąją sritį neįtraukti aliuminio produktai, kurių TARIC kodai yra 7607 11 90 44 ir 7607 11 90 71.

2.2. Tvirtinimai dėl produkto apibrėžtosios srities

(30) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 61–105 konstatuojamosiose dalyse, kelios šalys pateikė prašymus išbraukti šiuos produktus: plakiruotuosius vamzdelius, plakiruotąsias plokštes, plakiruotųjų gofruotų plokštelių ir neplakiruotųjų gofruotų plokštelių skardą, skirtą naudoti automobilių aukštatemperatūrio litavimo aliuminio šilumokaičiams ir elektrinių transporto priemonių baterijų aušintuvams (toliau – automobilių šilumokaičiams skirti PVPA) gaminti; aliuminio ritinius dengtiems ritiniams ir aliuminio kompozicinėms plokštėms (AKP) gaminti; litografinius lakštus; baterijų plokšteles; aliuminio apdirbamąją foliją, kurios plotis 30–60 mikronų (APF-30-60) ir PVPA, skirtus pakeliamųjų žaliuzių juostoms gaminti.

(31) Po pirminio faktų atskleidimo kelios šalys pateikė pastabų dėl Komisijos preliminarių išvadų; šios pastabos nagrinėjamos toliau šiame skirsnyje. Be to, dar keturi naudotojai, t. y. „Amcor Flexibles Singen GmbH“ (toliau – „Amcor“), „Hitachi ABB Power Grids“ (toliau – „Hitachi“), „TDK Foil Italy S.p.A.“ (toliau – TDK IT“) ir „TDK Hungary Components Kft“ (toliau – TDK HU), pateikė papildomus prašymus išbraukti šiuos produktus: folijos ruošinį, PVPA, skirtus naudoti gaminant galios transformatorius, ir PVPA, skirtus naudoti gaminant aliumininius elektrolitinius kondensatorius.

([5]) t21.000389.

([6]) 2017 m. lapkričio 30 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/2213, kuriuo iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/271, kuriuo galutinio antidempingo muito, nustatyto Tarybos reglamentu (EB) Nr. 925/2009 tam tikrai importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės aliuminio folijai, taikymas išplečiamas tam tikrai importuojamai nežymiai pakeistai aliuminio folijai (OL L 316, 2017 12 1, p. 17).

2.2.1. *Automobilių šilumokaičiams skirti PVPA*

2.2.1.1. Procedūriniai aspektai

(32) „Valeo“ teigė, kad Europos aliuminio asociacijos (toliau – EA) ir bendrovės B pateikta informacija po pirminio faktų atskleidimo buvo pateikta netinkamu laiku, išskyrus dokumentą t21.003825. Remdamasi pranešimo apie inicijavimą 7.ii ir 8.ii skirsniais, „Valeo“ informavo, kad jos pateiktos informacijos atžvilgiu terminas pastaboms dėl kitų šalių informacijos pateikti ir terminams naujiems faktiniams veiksniams pateikti sutapo ir turėjo būti nustatyti 2021 m. gegužės 10 d. Šiuo pagrindu ji teigė, kad į EA ir bendrovės B po šios datos pateiktą informaciją galutinėse išvadose nederėtų atsižvelgti.

(33) Komisija šį tvirtinimą atmetė. Pagal pranešimo apie inicijavimą 8 skirsnio paskutinę pastraipą ir to paties pranešimo 5.7 skirsnio paskutinę pastraipą Komisija paprašė EA ir bendrovės B pateikti papildomą informaciją ([7]) atnaujinus jau pateiktą informaciją arba pateikus patvirtinamuosius įrodymus dėl tam tikrų tvirtinimų ir informacijos veiksnių. Ta papildoma informacija buvo būtina, kad būtų tinkamai įvertinti kitų šalių tvirtinimai. Kalbant apie EA pastabų pateikimo laiką, gavusi tinkamai pagrįstą prašymą ([8]) Komisija pratęsė terminą iki 2021 m. gegužės 28 d. Taigi šios pastabos buvo pateiktos iki prašomo termino.

(34) 2021 m. birželio 11 d. „Valeo“ pateikė pastabų dėl kitų šalių dokumentų t21.003825, t21.004224, t21.004298 ir t21.004304. Kadangi šie dokumentai buvo prieinami TRON daugiau nei 7 dienas iki „Valeo“ pastabų pateikimo, Komisija nusprendė, kad jos nebuvo pateiktos laiku.

(35) Po galutinio faktų atskleidimo „Valeo“ tvirtino, kad Komisijos motyvai, dėl kurių ji nusprendė, kad įmonės birželio 11 d. pateiktos pastabos buvo pateiktos netinkamu laiku, buvo prieštaringi bei nepagrįsti ir jais buvo pažeistos „Valeo“ teisės į gynybą. Visų pirma, ji teigė, kad Komisija nusprendė, jog informacija buvo pateikta netinkamu laiku, bet vis tiek atsakė į ją pastabose, tad „Valeo“ negalėjo suprasti, ar visos pastabos buvo priimtinos ir ar Komisija į jas atsižvelgė. Be to, „Valeo“ nurodė EA ir bendrovės B pateiktų dokumentų rūšį, t. y. „Pastabos“, „Klausymo ataskaita / informacija“, „Informacija“ ir „Paneigiamieji argumentai“. Ji teigė, kad 7 dienų terminas pateikti pastabas dėl kitų suinteresuotųjų šalių pateiktos informacijos reaguojant į pirminį faktų atskleidimą, kaip paminėta pranešimo apie inicijavimą 8.ii skirsnyje, nebuvo taikomas jos pateiktai informacijai, kurioje buvo paneigiami paneigiamieji argumentai ir pastabos dėl naujai pateiktos informacijos.

(36) Šiuo klausimu Komisija nusprendė, kad pranešimo apie inicijavimą 8.ii skirsnyje paminėtas 7 dienų terminas vienodai taikomas ir pastaboms dėl kitų šalių pateiktos informacijos, ir paneigiamiesiems argumentams dėl kitų šalių pastabų. Šiuo konkrečiu klausimu Komisija patvirtino, kad „Valeo“ informacijos buvo pateikta netinkamu laiku. Bet kuriuo atveju, kaip paminėta 10 konstatuojamojoje dalyje, Komisija atsižvelgė į visas pastabas, kurios buvo gautos iki 2021 m. birželio 17 d. Atsižvelgiant į tai, kad Komisija atitinkamai atsižvelgė į birželio 11 d. „Valeo“ pastabas ir suteikė galimybę „Valeo“ pakomentuoti susijusius Komisijos nustatytus faktus, Komisijos nuomone, „Valeo“ teisės į gynybą nebuvo pažeistos. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(37) „Valeo“ taip pat tvirtino, kad bendrovei B buvo tariamai labai dosniai ir nepagrįstai ilgam pratęstas 7 dienų terminas. Šiuo požiūriu reikėtų pažymėti, kad bendrovės B paneigiamieji argumentai buvo pateikti iki 7 dienų termino pastaboms dėl kitų šalių pastabų pateikti, kai tik tos pastabos buvo paskelbtos nekonfidencialioje byloje, ir kad terminas nebuvo pratęstas. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(38) „Valeo“ taip pat tvirtino, kad Komisija citavo tam tikrus dokumentus, kurie nebuvo paskelbti oficialiai, ir teigė, kad tuo buvo pažeistos jos procesinės teisės, nes, jos nuomone, EA informacija (t21.004221) buvo pateikta netinkamu laiku ir nepriimtina, tad dėl jos nederėjo pateikti papildomų paneigiamųjų argumentų. Be to, „Valeo“ padarė nuorodą į pranešimo apie inicijavimą 9 skirsnį ir teigė, kad savavališkai ir diskriminaciniu būdu EA buvo taikomas palankesnis požiūris, kai terminas pastaboms dėl kitų šalių pastabų pateikti buvo pratęstas 18 dienų, o kitoms šalims terminas paprastai buvo pratęsiamas 7 dienoms.

([7]) Žr. dokumentus t21.004505 ir t21.004607.
([8]) Žr. dokumentą t21.004606.

(39) Nuspręsta, kad „Valeo“ tvirtinimas dėl tam tikrų dokumentų buvimo yra pagrįstas, nes tie dokumentai netyčia nebuvo pateikti šalims nekonfidencialioje byloje po galutinio faktų atskleidimo. Tokie dokumentai per tą laiką buvo įtraukti į nekonfidencialią bylą. Kalbant apie „Valeo“ tvirtinimą dėl pastabų nepriimtinumo ir tokių pastabų vertinimo, Komisija pažymėjo, kad „Valeo“ turėjo pakankamai laiko pateikti pastabas dėl kitų šalių pastabų, įskaitant EA pateiktą informaciją, ir kad ji faktiškai pakomentavo kitas pastabas, kurios buvo pateiktos keliomis dienomis vėliau nei EA pateikta informacija. Be to, Komisija vertina kiekvieną prašymą pratęsti terminą individualiai, nes tokių pratęsimo prašymų motyvai priklauso nuo bendrovės, ir Komisija nusprendė, kad EA nurodytos aplinkybės buvo tokio pobūdžio, kad prašymą pratęsti terminą reikėjo patenkinti. Faktiškai Komisija neatmetė nė vieno prašymo pratęsti terminą dėl pastabų po galutinio faktų atskleidimo. Šiuo klausimu Komisija nemanė, kad ji savavališkai ir diskriminaciniu būdu taikė EA palankesnį požiūrį. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(40) Po galutinio faktų atskleidimo „Valeo“ paprašė Komisijos atsižvelgti į jos pastabas, kurios buvo pateiktos 2021 m. birželio 11 d. ir liepos 11 d. ([9]) Komisija sutiko ir į šias pastabas buvo atsižvelgta.

(41) Tuo pačiu klausimu, praėjus terminui, iki kurio reikėjo pateikti pastabas dėl kitų suinteresuotųjų šalių pateiktos informacijos reaguojant į pirminį faktų atskleidimą, „TitanX“ tvirtino, kad bendrovės B pastabos ([10]) buvo pateiktos netinkamu laiku ir jų negalima buvo patikrinti. Ji paprašė Komisijos savo išvadas pagrįsti suinteresuotųjų šalių informacija, pateikta iki 2021 m. gegužės 10 d. imtinai. Jeigu Komisija pagrįstų savo išvadas netinkamu laiku pateikta bendrovės B informacija, „TitanX“ teigė, kad Komisija taip pat turėtų atsižvelgti į informaciją, kurią įmonė pateikė norėdama paneigti bendrovės B argumentus. Be to, „TitanX“ taip pat tvirtino, kad bendrovės B pateikta informacija buvo pažeistos kitų suinteresuotųjų šalių teisės į gynybą, nes ji nenurodė dokumentų, kuriuos siekė paneigti, arba bendrovės, kuriai buvo skirtos tos pastabos.

(42) Šiomis aplinkybėmis, kaip paminėta 10 konstatuojamojoje dalyje, į galutinio faktų atskleidimo dokumentą Komisija neįtraukė po birželio 17 d. pateiktų pastabų. Vis dėlto, siekiant užtikrinti visų suinteresuotųjų šalių teises į gynybą, kai tinkama, į 2021 m. birželio 21 d. „TitanX“ pastabas buvo atsižvelgta kaip į pastabas, gautas po galutinio faktų atskleidimo. Taigi Komisija patvirtino, kad atsižvelgė į visą šio reglamento suinteresuotųjų šalių pateiktą informaciją.

(43) Kalbant apie teises į gynybą, Komisijos nuomone, bendrovės B informacija nebuvo pažeistos kitų šalių teisės į gynybą. Priešingai, bendrovės B pateikta informacija, kurioje nebuvo konkrečiai įvardytos jokios kitos suinteresuotosios šalys, buvo užtikrinta, kad nebūtų atskleistos verslo paslaptys, kurių atskleidimas galėtų būti žalingas bet kuriai ar abiem šalims. Be to, atsižvelgdama į tai, kad šio tyrimo šalių, vykdančių veiklą automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA sektoriuje, skaičius yra ribotas ir į tai, kad bendrovės B pateiktos pastabos buvo pakankamai konkrečios, kad kitos šalys galėtų gana gerai jas iš esmės suprasti, Komisija nusprendė, kad tomis pastabomis nebuvo pažeistos kitų suinteresuotųjų šalių teisės. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

2.2.1.2. tvirtinimų analizė

(44) Po pirminio faktų atskleidimo pastabų gauta iš trijų naudotojų, automobilių tiekėjų asociacijos, Europos automobilių gamintojų asociacijos (ACEA), BMW, vieno neatrinkto eksportuotojo, „Shanghai Huafon Aluminium Corporation“ (toliau – „Huafon“) ir EA.

(45) Įvairios šalys teigė, kad automobilių šilumokaičiams skirti PVPA ir kitos PVPA biržos prekės, įtrauktos į taikymo sritį, priklauso skirtingoms produktų klasėms, nes turi skirtingų su lydiniais susijusių savybių, jiems taikomi skirtingi MTP ir patvirtinimo procesai. Eksportuojantis gamintojas „Huafon“ tvirtino, kad 95 % šildymui, vėdinimui, oro kondicionavimui ir šaldymui skirtiems produktams (angl. HVACR) ([11]) ir kitose naudojimo srityse aukštatemperatūris litavimas nėra naudojamas kaip automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA sujungimo technologija ir buvo kito gamybos proceso rezultatas. Jis taip pat teigė, kad šildymui, vėdinimui, oro kondicionavimui ir šaldymui skirtiems produktams ir kito segmento šilumokaičiuose nėra naudojamos plakiruotosios gofruotos plokštelės ir plakiruotieji vamzdeliai. Tas pats eksportuojantis gamintojas teigė, kad labai didelę Europos PVPA pardavimo

([9]) Dokumentai t21.004496, t21.004676, t21.005226, t21.005296.
([10]) 2021 m. birželio 2 d. dokumentas t21.004304.
([11]) Šildymas, vėdinimas, oro kondicionavimas ir šaldymas.

apimties dalį sudaro standartiniai produktai, o tai prieštarauja Komisijos tvirtinimui laikinojo reglamento 69 konstatuojamojoje dalyje, kad didžioji dalis PVPA turi nuo paskirties ar atitinkamo galutinio naudotojo reikalavimų priklausančias savo specifikacijas. „Huafon“ pridūrė, kad Sąjungos gamintojai nebuvo pasiruošę tiekti jų eksportuojamus unikalius produktus.

(46) Šios šalys taip pat teigė, kad dėl šių skirtumų produktai nėra pakeičiami.

(47) Pirminiame vertinime Komisija minėjo, kad automobilių šilumokaičiams skirtiems PVPA būdingos tos pačios pagrindinės cheminės, techninės ir fizinės savybės, kaip ir kitiems PVPA, įtrauktiems į tyrimo aprėptį (žr. laikinojo reglamento 67 ir 68 konstatuojamąsias dalis). Be to, šie produktai panašūs į šilumokaičiams skirtus PVPA, kurie taip pat yra įtraukti į tyrimą. Jie naudojami kitais tikslais, kaip antai šildymui, vėdinimui, oro kondicionavimui ir šaldymui skirtiems produktams, jų sudėtyje yra panašių lydinių (plakiruotų ar neplakiruotų) ir jie gaminami naudojant tą pačią gamybos įrangą. Be to, kaip paminėta laikinojo reglamento 73 konstatuojamojoje dalyje ir patvirtinta EA, automobilių šilumokaičiams skirti PVPA nėra vieninteliai produktai, parduodami 1 pakopos (t. y. didžiausiems rinkoje) automobilių tiekėjams, kuriems, kaip daugeliui kitų produktų, turi būti atliktas MTP ir patvirtinimo procesas.

(48) „Huafon“ tvirtinimai dėl šildymui, vėdinimui, oro kondicionavimui ir šaldymui skirtų produktų nebuvo pagrįsti. Bet kuriuo atveju iš medžiagoje esančių įrodymų matyti, kad automobilių šilumokaičiams skirti PVPA ir šildymui, vėdinimui, oro kondicionavimui ir šaldymui skirtiems produktams skirti PVPA turi vienodas pagrindines chemines, technines ir fizines savybes ir kad jie gaminami naudojant tą pačią gamybos įrangą. Be to, viešai prieinami šaltiniai ([12]) paneigia tvirtinimą, kad aukštatemperatūris litavimas nėra naudojamas kaip šildymui, vėdinimui, oro kondicionavimui ir šaldymui skirtiems produktams skirtų PVPA sujungimo technologija. Be to, „Huafon“ nepateikė jokių patvirtinamųjų įrodymų dėl tvirtinimo, kad labai didelę Europos PVPA pardavimo apimties dalį sudaro standartiniai produktai arba kad jų produktų negali gaminti Europos pramonė ar jų negalima pakeisti kitais produktais.

(49) Kalbant apie pakeičiamumą, Komisija padarė nuorodą į laikinojo reglamento 70 konstatuojamąją dalį. Panašiai, kaip kiti į taikymo sritį įtraukti produktai, automobilių šilumokaičiams skirti PVPA galbūt nėra pakeičiami kitais PVPA, nes jie gali turėti nuo paskirties ar atitinkamo galutinio naudotojo reikalavimų priklausančių savo specifikacijų. Tačiau, kaip pažymėjo EA, tai nepadaro jų unikalių ir nereiškia, kad jie neturi tų pačių pagrindinių fizinių, cheminių ir techninių savybių, kaip kiti į tyrimo aprėptį patenkantys produktai. Šiuo požiūriu EA taip pat teigė, kad automobilių šilumokaičiams skirti PVPA yra pakeičiami su kitais šilumokaičiams skirtais PVPA, nes yra panašūs chemine sudėtimi ir (arba) pagal specifikacijas techninių nuokrypių intervale, susijusiame su tam tikromis naudojimo paskirtimis. Tuo remiantis šie tvirtinimai buvo atmesti.

(50) „TitanX“ ir „Valeo“ teigė, kad pagal esamą jurisprudenciją ([13]) Komisija neturėtų priskirti lemiamos svarbos dviejų klasių produktų tariamų vienodų pagrindinių fizinių, techninių ir cheminių savybių buvimui. Tos pačios šalys taip pat teigė, kad Komisija nesugebėjo paaiškinti, kokie kiti veiksniai turi lemiamos svarbos darant išvadą dėl dviejų klasių produktų tų pačių pagrindinių savybių buvimo.

(51) Iš pat pradžių reikia priminti, kad pagrindiniame reglamente nėra tiesiogiai apibrėžta sąvoka „nagrinėjamasis produktas“ ir kad Komisija šiuo klausimu turi didelę veiksmų laisvę, tik jeigu „atitinkamo produkto homogeniškumo sąlyga negali būti visiškai atmesta aiškinant Pagrindinį reglamentą“ ([14]). Be to, jurisprudencijoje, kuria vadovaujasi suinteresuotosios šalys, teigiama, kad fizinės, techninės ir cheminės savybės yra „natūraliai svarbios“, bet joms nebūtinai teikiama pirmenybė. Iš tiesų, Komisija gali remtis daugeliu įvairių veiksnių, bet jie yra orientaciniai ir Komisija neprivalo nustatyti nagrinėjamąjį produktą pagal visus tuos kriterijus. Svarbu tai, kad tai

([12]) http://www.eurofoil.com/our_products/automotive_industrial.html.
([13]) Sprendimo *Photo USA Electronic Graphic prieš Tarybą*, T–394/13, EU:T:2014:964, 41 punktas.
([14]) Sprendimo *Portmeirion Group UK*, C–232/14, EU:C2016:180, 40–47 punktai.

bet kuriuo atveju reiškia, jog produktai, kurie nėra vienodi, gali būti sugrupuoti juos įtraukiant į tą pačią nagrinėjamojo produkto apibrėžtį, o vertinimas, ar tam tikras produktas įtrauktas pagrįstai, turi būti grindžiamas Komisijos apibrėžto nagrinėjamojo produkto savybėmis ([15]). Savo analizėje šioje byloje Komisija nesirėmė vien tuo, kad automobilių šilumokaičiams skirti PVPA turi tas pačias pagrindines fizines, technines ir chemines savybes, kaip kiti PVPA. Iš tikrųjų Komisija nustatė, kad

1) automobilių šilumokaičiams skirti PVPA priklauso šilumokaičiams skirtų PVPA produktų grupei, kuriai priklauso ne tik automobilių šilumokaičiai, bet ir šilumokaičiai, skirti šildymui, vėdinimui, oro kondicionavimui ir šaldymui skirtiems produktams ir kitoms paskirtims, ir kad šie produktai gali būti plakiruoti ar neplakiruoti;

2) automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA lydinių rūšys yra panašios į kitus lydinius, naudojamus kitiems į aprėptį įtrauktiems PVPA, arba labai juos primena;

3) automobilių šilumokaičiams skirti PVPA yra gaminami taikant tą patį gamybos procesą, kaip aprašytas laikinojo reglamento 56 konstatuojamojoje dalyje, ir jiems daugiausia naudojama ta pati įranga, kaip ir kitiems PVPA gaminti;

4) tai nėra specializuotas produktas;

5) panašiai, kaip kiti į aprėptį įtraukti PVPA, jie parduodami 1 pakopos automobilių tiekėjams ir (arba) jiems taikomas patvirtinimo procesas ir

6) jų kaina nebuvo gerokai didesnė nei kitų į PVPA produkto apibrėžtąją sritį įtrauktų produktų.

(52) Todėl „TitanX“ ir „Valeo“ tvirtinimas buvo atmestas.

(53) Įvairios šalys teigė, kad Komisijos atliktas Sąjungos gamybos pajėgumų vertinimas buvo pagrįstas neteisingais faktais ir neargumentuotas. Jos pažymėjo, kad išvados nebuvo patvirtintos dokumentuotais įrodymais arba buvo nepakankamai argumentuotos ir kad kitos suinteresuotosios šalys negalėjo tokių duomenų komentuoti.

(54) „TitanX“ ir „Valeo“ tvirtino, kad Komisija neturėjo vadovautis COMP GD sprendimu dėl įmonės „Gränges“ įvykdyto įmonės „Impexmetal“ įsigijimo, nes pagal tą sprendimą buvo padaryta prielaida, jog buvo kitų tiekiančių šalių, įskaitant Kinijos gamintojus, ir padėtis automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA iš esmės pasikeitė, nes ES tiekėjams trūksta pajėgumų, o Kinijos tiekėjai po antidempingo priemonių nustatymo nebėra tinkama tiekimo alternatyva.

(55) Komisijos nustatytas faktas, kad Sąjungos pramonė turi pakankamai pajėgumų, kad patenkintų dabartinę paklausą, kaip minėta laikinojo reglamento 75 konstatuojamojoje dalyje, nėra pagrįstas vien Komisijos sprendimu dėl „Gränges“ ir „Impexmetal“ susijungimo ([16]). Jame iš tikrųjų remiamasi ir kita informacija ([17]), kuri jau buvo įtraukta į bylą, kai Komisija padarė preliminarias išvadas (ir kuri buvo patvirtinta pirmiau minėtu Komisijos sprendimu). Be to, jame remiamasi papildoma informacija, pateikta po pirminio faktų atskleidimo, kuria buvo patvirtintas ir paremtas preliminarus Komisijos vertinimas. Reikėtų pažymėti, kad suinteresuotosios šalys turėjo galimybę pateikti pastabas dėl tokios naujos informacijos ([18]).

(56) „Valeo“ taip pat teigė, kad Komisija ignoravo išsamią informaciją, laikinajame reglamente bylojančią apie turimų pajėgumų trūkumą. „Valeo“ ir „TitanX“ taip pat pateikė papildomų dokumentų, iš kurių e. laiškų išrašuose matyti ilgesnė laukimo trukmė ir problemos su pajėgumais. Šiuo požiūriu Sąjungos pramonė teigė, kad šiek tiek ilgesnė laukimo trukmė ir laikinos problemos su pajėgumais sietini su staigiu ir smarkiu atsigavimu po COVID. Dėl to apskritai padidėjo paklausa. Kiti veiksniai, kaip antai konteinerių trūkumas KLR, taip pat prisidėjo prie papildomo paklausos ES padidėjimo. Sąjungos pramonė taip pat paaiškino, kad prašomi kiekiai buvo didesni nei sutarti kiekiai ir kad, atsižvelgiant į padėtį po COVID pandemijos, staigiai patenkinti tokią padidėjusią paklausą buvo neįmanoma

([15]) Sprendimo *Yingli Energy (China) prieš Tarybą*, T–160/14, EU:T:2017:125, 111–114 punktai.

([16]) Byla M.9560 – „Gränges“ / „Impexmetal“, Komisijos sprendimas pagal 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB Susijungimų reglamentas) (OL L 24, 2004 1 29, p. 1) 6 straipsnio 1 dalies b punktą ir Europos ekonominės erdvės susitarimo 57 straipsnį (2020 9 23, C(2020) 6652 *final*): https://ec.europa.eu/competition/mergers/cases1/202050/m9560_488_3.pdf.

([17]) Žr. dokumentą t21.000866.

([18]) Žr. dokumentą t21.004336.

nepadidinus darbo jėgos. Tam, kaip teigė Sąjungos pramonė, jai reikėjo vidutinio laikotarpio matomumo, kaip antai pasirašytų sutarčių, o ne pavienių užsakymų, kad būtų galima nustatyti tikėtinus kiekius ir reikalingą darbo jėgą. Be to, Sąjungos pramonė taip pat pateikė patenkinamų paaiškinimų, iš kurių matyti, kad pagal tam tikrus naudotojų pateiktus e. laiškų išrašus galima neteisingai suprasti, kad tai buvo struktūrinis pajėgumų trūkumas, nors iš tikrųjų tai buvo susiję su laikinu trūkumu.

(57) Po galutinio faktų atskleidimo „Valeo“ tvirtino, kad jos negalima kaltinti dėl to, kad ji prašė kiekių, viršijusių sutartinius susitarimus, ir kad dėl didžiulės paklausos elektrinio mobilumo sektoriuje reikia vis daugiau automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA. „Valeo“ taip pat pridūrė, kad Sąjungos pramonės nesugebėjimas greitai prisitaikyti prie didėjančios paklausos buvo aiškiausias ženklas, kad Sąjungos pramonė patiria didelių struktūrinių pajėgumų problemų.

(58) Šiuo požiūriu, net atsižvelgdama į tvirtinimus dėl pokyčių po TL, Komisija nusprendė, kad Sąjungos pramonė prisitaiko prie didėjančios paklausos ir kad pajėgumų problemos yra laikino pobūdžio. Iš tikrųjų iš tų tvirtinimų matyti, kad naudotojai derėjosi dėl naujų sutarčių su Sąjungos pramone. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(59) Be to, Sąjungos pramonė teigė, kad pagrindiniai automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA naudotojai, tvirtinę, kad trūksta pajėgumų, daugumai automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA tiekėjų nepateikė prašymų dėl kainų, susijusių su papildomais kiekiais, kurie būtų tiekiami viršijant jau sutartus kiekius. Šis tvirtinimas paneigia turimų pajėgumų trūkumą. Bet kuriuo atveju Komisija pažymėjo, kad iš byloje esančios informacijos matyti, jog tam tikri naudotojai galėtų gauti arba planuoja gauti papildomų kiekių iš Sąjungos pramonės. Taigi Komisija atmetė tvirtinimą, kad Sąjungos pramonė neturi pakankamų gamybos pajėgumų.

(60) Po galutinio faktų atskleidimo „Valeo“ paaiškino, jog tai, kad ji nebuvo oficialiai pateikusi prašymų dėl kainų, buvo susiję su daugeliu jos sulauktų atsisakymų, ir dėl to ji tikėjosi neigiamo atsakymo. Be to, „Valeo“ tvirtino, kad dalyvavo derybose dėl automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA tiekimo su Sąjungos gamintoju.

(61) Šiuo klausimu Komisija nusprendė, kad „Valeo“ pastaba buvo nepagrįsta ir jos negalima laikyti patvirtinamaisiais įrodymais dėl prašymų dėl kainų. Komisija taip pat pažymėjo, kad derybos, kurias minėjo „Valeo“, buvo susijusios ne su papildomais kiekiais, o su sutarties pratęsimu po TL, tad tie tvirtinimai buvo atmesti.

(62) Praėjus terminui, iki kurio reikėjo pateikti pastabas dėl kitų suinteresuotųjų šalių pateiktos informacijos reaguojant į pirminį faktų atskleidimą, „TitanX“ teigė, kad naujosios sutarties sąlygos buvo mažiau palankios nei ankstesnių sutarčių ir kad naująja sutartimi nebuvo išspręstos problemos, kilusios dėl laikinųjų antidempingo muitų įsigaliojimo. Be to, ji tvirtino, kad naująja sutartimi nebuvo visapusiškai išspręstas tiekimo klausimas, nes „TitanX“ turėtų ir toliau tam tikrą laikotarpį pirkti produkciją iš KLR dirbtinai paaukštintomis kainomis.

(63) Praėjus terminui, iki kurio reikėjo pateikti pastabas dėl kitų suinteresuotųjų šalių pateiktos informacijos reaguojant į pirminį faktų atskleidimą, „Valeo“ pakartojo, kad Sąjungos gamintojai neturi pajėgumų, kad patenkintų visą automobilių šilumokaičių PVPA paklausą ES, ir pateikė neskelbtinų dokumentų, kuriuose buvo aprašytos tam tikros pajėgumų problemos ir komercinė elgsena.

(64) Po galutinio faktų atskleidimo „TitanX“ teigė, kad pajėgumų problemos, su kuria susidūrė Sąjungos pramonė, dėl jos trukmės nederėtų laikyti laikina. Ji pranešė apie kitus neseniai kilusius sunkumus, darančius poveikį jos tiekimo grandinei, ir pasiskundė dėl tam tikrų didelių Sąjungos gamintojų oportunistinio elgesio ir piktnaudžiavimo.

(65) Po galutinio faktų atskleidimo „Valeo“ tvirtino, kad priežastys, kurias Komisija nurodė kaip pagrindą atmesti „Valeo“ tvirtinimą dėl pajėgumų trūkumo (atsigavimas po COVID, transportavimo išlaidos ir žaliavų trūkumas), neapėmė daugelio dokumentuotų atvejų, tariamai bylojančių apie nuolatines ir sistemines pajėgumų problemas, kurių patiria Sąjungos gamintojai.

(66) Šiuo požiūriu, net atsižvelgdama į teiginius dėl pokyčių po TL, Komisija nusprendė, kad dėl savo trukmės „TitanX“ ir „Valeo“ apibūdinta situacija nebuvo sisteminio, nuolatinio ar struktūrinio pobūdžio ir kad tai veikiau laikina padėtis, leidžianti Sąjungos pramonei prisitaikyti prie naujos rinkos padėties ekonomikai staigiai atsigaunant po COVID. Apie tai byloja ir 61 konstatuojamojoje dalyje aprašyta situacija dėl laikinos problemos, sietinos su laikinųjų antidempingo priemonių nustatymu. Taigi Komisija patvirtino savo išvadas remdamasi įrodymais per TL ir šį teiginį atmetė.

(67) Kalbant apie kitas nurodytas problemas, net atsižvelgdama į informaciją apie pokyčius po TL, Komisija mano, kad apskritai jie nebūtų neįprasti verslo santykiai, o būtų derybinės praktikos pokyčiai įtampos laikotarpiu rinkoje. Taigi išvados, padarytos remiantis įrodymais per TL, liktų nepakitusios. Bet kuriuo atveju, kaip paminėta 552 konstatuojamojoje dalyje, reikėtų priminti, kad antidempingo priemonių tikslas yra atkurti teisingas ir vienodas sąlygas, o jų rezultatas paprastai yra kainų padidėjimas Sąjungos rinkoje.

(68) Be to, kaip paminėta 56 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nenurodė tokių priežasčių, kaip transportavimo išlaidos ir žaliavų trūkumas, kad paneigtų „Valeo“ tvirtinimą dėl pajėgumų trūkumo. Kaip paminėta 152 konstatuojamojoje dalyje, tokie veiksniai buvo naudojami siekiant paaiškinti neseniai padidėjusias kainas, o ne pajėgumų trūkumą. Priešingai, dabartinę rinkos situaciją Komisija paaiškino ekonomikos atsigavimu po COVID. Tuo remiantis šie tvirtinimai buvo atmesti.

(69) Po galutinio faktų atskleidimo „Valeo“ taip pat teigė, kad Komisija neatsižvelgė į visus dokumentuotus įrodymus ir nepateikė pakankamų ir nuoseklių motyvų, kad pagrįstų savo išvadas dėl automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA pajėgumų. Ji pridūrė, kad Komisija privalo atsižvelgti į visus dokumentuotus priešingus duomenis ir nuspręsti, kurie turi didžiausią įrodomąją vertę. Visų pirma, „Valeo“ pirmiausia skundėsi dėl tariamai „itin“ prastų viešai paskelbtų tam tikrų dokumentų ([19]), kuriuos Komisija naudojo savo išvadoms suformuluoti, santraukų. Šiuo požiūriu „Valeo“ teigė, kad naudojant tokią suredaguotą informaciją buvo pažeistos „Valeo“ teisės į gynybą. Be to, „Valeo“ tvirtino, kad 54 % naudojamų gamybos pajėgumų, apie kuriuos Sąjungos pramonė pranešė automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA sektoriuje 2020 m., nedera su tariamai „laikinomis“ pajėgumų problemomis, su kuriomis buvo susidurta 2021 m. pirmą pusmetį ir kurių negalima paaiškinti „staigiu ir smarkiu atsigavimu po COVID“. Šiuo požiūriu „Valeo“ atkreipė dėmesį į sau padarytą žalą, kai Sąjungos pramonė tariamai negalėjo tiekti produkcijos 2021 m., nors 2020 m. jos panaudojimo lygis buvo toks žemas.

(70) Komisija nepritarė ir manė, kad atsižvelgė į visus svarbius dokumentuotus įrodymus, kad padarytų prasmingas ir nešališkas išvadas, pagrįstas pakankamais ir nuosekliais argumentais. Pirma, Komisija manė, kad viešai paskelbta dokumentų redakcija, kuria ji vadovavosi, buvo neskelbtinos informacijos santrauka, kurią visos suinteresuotosios šalys galėjo tinkamai suprasti. Komisija taip pat pažymėjo, kad „Valeo“ neprašė peržiūrėtos viešai paskelbtos tokių dokumentų redakcijos. Šiuo klausimu Komisija nusprendė, kad „Valeo“ teisės į gynybą nebuvo pažeistos. Kalbant apie pajėgumų naudojimo koeficientą ir tariamą sau padarytą žalą, pirma reikėtų pažymėti, kad, kaip paminėta 117 konstatuojamojoje dalyje, vertindama gamybos pajėgumus Komisija neatsižvelgė į EA pateiktą informaciją, iš kurios matyti, kad 2020 m. pajėgumų naudojimas buvo 54 %, o konservatyviai rėmėsi Sąjungos pramonės siunčiamais kroviniais. Be to, reikėtų pažymėti, kad „Valeo“ aprašytas prieštaravimas susijęs su dviem skirtingais metais (2020 m. ir 2021 m.), kai ekonominė padėtis labai skyrėsi ir PVPA augimo ir paklausos lygiai buvo labai skirtingi.

(71) Be to, „TitanX“ užginčijo kai kuriuos bendrovės B teiginius dėl tariamų sunkumų gaunant produkcijos iš KLR dėl tokių veiksnių, kaip konteinerių trūkumas ar su Kinijos tiekėjų tiekimu susiję sunkumai. Ji taip pat užginčijo teiginius, kad bendrovės B padėtis, susijusi su pristatymu, pagerėjo ir kad šilumokaičių gamintojai neišnaudojo visų galimybių rasti papildomų šaltinių pas kitus Sąjungos gamintojus arba kad prašomi kiekiai 2022 m. bus mažesni nei 2021 m.

(72) Komisija nusprendė, kad nepagrįsti ir prieštaringi bendrovės B teiginiai ir vėliau pateikti juos paneigiantys „TitanX“ pareiškimai buvo susiję su konkrečių bendrovių verslo santykių veiksniais, kurių Komisija negalėjo patikrinti.

([19]) t21.000866 ir t21.004336.

(73) „Valeo“ taip pat teigė, kad EA suklaidino Komisiją dėl turimų pajėgumų šiuo klausimu pateikusi neteisingos informacijos. EA tvirtino, kad „Valeo“ tvirtinimai dėl jos pateiktos informacijos buvo klaidingi ir nepriimtini. Ji taip pat teigė, kad tie tvirtinimai nebuvo pagrįsti į viešai paskelbtą medžiagą įtrauktais įrodymais. Komisija patvirtino EA pastabą ir atmetė „Valeo“ teiginį šiuo klausimu.

(74) Įvairios suinteresuotosios šalys teigė, kad Sąjungos pramonės investicijų nepakaktų, kad būtų patenkinta prognozuojama paklausa, didėjanti dėl perėjimo nuo vidaus degimo variklių transporto priemonių prie elektra varomų / hibridinių transporto priemonių iki 2026 m. Tokiame pačiame kontekste ACEA manė, kad dėl didėjančios paklausos pajėgumų problema paūmės.

(75) „TitanX“ teigė, kad trūksta esamų pajėgumų automobilių šilumokaičiams skirtiems PVPA tiekti, siekiant gaminti komercinių transporto priemonių galios pavaros aušinimo sprendimus. Numatoma, kad 2021 m. tokio produkto paklausa didės, o tendencija tęsis ir 2022 m.

(76) Šiuo požiūriu „Valeo“ ir Sąjungos pramonė pateikė savo vartojimo prognozę, susijusią su automobilių šilumokaičiams skirtais PVPA, iki 2026 m. Šios prognozės buvo pagrįstos kiekvieno variklio tipo lengvųjų transporto priemonių skaičiumi, kurį numatoma pagaminti, ir svoriu, tenkančiu automobilių šilumokaičiams skirtiems PVPA kiekvieno tipo varikliuose (vidaus degimo, elektriniuose, tik hibridiniuose, prie elektros tinklo jungiamuose hibridiniuose, pusiau hibridiniuose ir kt.).

(77) Remiantis Sąjungos pramonės prognoze, numatoma, kad automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA suvartojimas / paklausa padidės nuo [195–215] ([20]) tūkst. tonų 2019 m. iki [220–270] tūkst. tonų 2026 m., t. y. padidės iš viso 28 %. Atlikusi išsamius skaičiavimus Sąjungos pramonė pateikė automobilių šilumokaičiams skirtiems PVPA svorį automobilyje (remiantis rinkos tyrimų duomenimis, kuriuos skaidriai pateikė Europos aliuminio asociacijos nariai) ir numatoma transporto priemonių gamybos apimtimi pagal variklio tipą (remiantis 2020 m. rugpjūčio mėn. „Ducker Frontier“ / „LMC Automotive“ ([21]) duomenimis). „Valeo“ savo ruožtu tik pažymėjo, kad bendri Sąjungos turimi pajėgumai 2021–2027 m. vidutiniškai būtų 17 % mažesni nei paklausa ir nepateikė jokios kitos informacijos, kurią kitos šalys galėtų komentuoti.

(78) Kaip paminėta 34 konstatuojamojoje dalyje, 2021 m. birželio 11 d. „Valeo“ pastabos buvo pateiktos netinkamu laiku ir dalis pateiktų pastabų buvo susijusios su dokumentu dėl pajėgumų ir pasiūlos prognozėmis ([22]), kurį EA įtraukė į bylą prieš pirminį faktų atskleidimą ir su kuriuo „Valeo“ jau turėjo galimybę susipažinti.

(79) Kitose savo pastabose „Valeo“ pritarė dėl 2019 m. suvartojimo kiekio prognozės ir manė, kad tas pats galioja ir 2021 m. Tačiau „Valeo“ manė, kad EA gamybos apimties dalis, tenkanti vidaus degimo variklių ir kitoms hibridinėms transporto priemonėms (maždaug 50 % ir 50 %), buvo neteisinga, nes hibridinių transporto priemonių dalis 2026 m. būtų gerokai didesnė (maždaug 73 % ir 27 %). Šiuo požiūriu ji paminėjo rinkos tyrimų bendrovę „IHS Markit“, su kuria, kaip teigiama, konsultuojasi visa automobilių pramonė ir kurios duomenimis ji rėmėsi savo prognozėje ([23]). Tačiau buvo neįmanoma patikrinti, ar informaciją pateikė IHS. Bet kuriuo atveju „Valeo“ atlikti vidaus degimo variklių transporto priemonių dalies 2026 m. skaičiavimai, pagrįsti EA prognoze, nėra tikslūs. Iš tiesų, EA prognozuoja, kad vidaus degimo variklių transporto priemonėms teks 40 % (o ne 50 %) gamybos. Be to, „Valeo“ tvirtinimas, kad, pagal EA parengtą prognozę, visa gamybos apimtis 2026 m. bus maždaug 16 mln. transporto priemonių, taip pat nėra teisingas, nes EA pranešė, kad visa to laikotarpio produkcija bus maždaug 20 mln.

(80) Ieškodama kito informacijos šaltinio Komisija susipažino su „Boston Consulting Group“ (toliau – BCG) paskelbtu straipsniu ([24]), kurį pateikė Europos automobilių tiekėjų asociacija (CLEPA) ir kuriame patvirtinama, kad ne vidaus degimo variklių transporto priemonių dalis ateinančiais metais didės. Remiantis šiuo šaltiniu, prognozuojama vidaus degimo variklių (dyzelinu ir benzinu varomų) transporto priemonių rinkos dalis 2025 m. sumažės iki 36 %, t. y. skaičius daug artimesnis EA nei „Valeo“ skaičiams. Taigi Komisija nustatė, kad EA prognozės dėl būsimų rinkos pokyčių, susijusių su vidaus degimo varikliais, tiksliau atspindėjo tai, ką šiuo metu tikimasi pamatyti kaip kitų penkerių metų tendencijas.

([20]) Atsižvelgiant į tai, kad kai kurie skaičiai nėra skelbtini, jie buvo pateikti kaip intervalai.

([21]) LMC save apibrėžia kaip pirmaujantį nepriklausomą ir tik automobilių sektoriuje veikiantį pasaulinį prognozavimo ir rinkos tyrimų paslaugų teikėją automobilių pardavimo, gamybos, galios pavarų ir elektrifikavimo srityse.

([22]) Žr. dokumentą t21.001354.

([23]) Šaltinis: IHS, 2020 m. birželio mėn.

([24]) https://www.bcg.com/publications/2021/why-evs-need-to-accelerate-their-market-penetration.

(81) „Valeo“ taip pat teigė, kad EA mano, jog vidaus degimo variklių ir hibridinėms transporto priemonėms reikia vienodo automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA kiekio, ir tai tariamai prieštarauja informacijai, kuria keitėsi bendrovė B ir „Valeo“, iš kurios galima suprasti, kad hibridinėms transporto priemonėms reikia didesnio automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA kiekio nei vidaus degimo variklių transporto priemonėms.

(82) Šiuo požiūriu reikėtų pirma pažymėti, kad EA daro skirtumą tarp vidaus degimo variklių transporto priemonių ir hibridinių transporto priemonių šilumokaičiams skirtų PVPA suvartojimo ir mano, jog hibridinėms transporto priemonėms vidutiniškai reikėtų daugiau automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA nei vidaus degimo variklių transporto priemonėms. Antra, informacijos, kurią pateikė Sąjungos gamintojas bendrovė B ir „Valeo“, negalima laikyti tipiška informacija apie faktinį skirtumą tarp standartinių vidaus degimo variklių transporto priemonių ir hibridinių transporto priemonių. Iš tiesų, ši informacija susijusi tik su tam tikru produktu, kuriame naudojami automobilių šilumokaičiams skirti PVPA (aušintuvas), o minėti kiekiai sudaro tik nereikšmingą 2019 m. ar per TL „Valeo“ įsigyto kiekio dalį. Be to, buvo neįmanoma nustatyti projekto dydžio poveikį ir galimą galutinės grandies OEM naudotojo užsakytą gaminių skaičių. Trečia, atlikus tyrimą paaiškėjo, kad automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA svoris kiekviename modelyje skirsis priklausomai nuo hibridinės transporto priemonės rūšies (pusiau hibridinės / prie elektros tinklo jungiamos / tik hibridinės). Faktiškai pusiau hibridinėms transporto priemonėms reikia tik šiek tiek daugiau automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA nei vidaus degimo variklių transporto priemonėms ir iki 2026 m. jos sudarys didelę ne vidaus degimo variklių transporto priemonių dalį. Šiuo pagrindu ir nesant kitų pastabų dėl automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA kiekio, reikalingo kiekvienos rūšies transporto priemonėms, Komisija nusprendė, kad EA apskaičiuotas įvairių rūšių transporto priemonių suvartojimo lygis yra pagrįstas.

(83) Kalbant apie esamus pajėgumus ir papildomas investicijas į pajėgumus, kai kurios šalys teigė, kad Komisija neturėtų ekstrapoliuoti atrinkto Sąjungos gamintojo „Elval“, palyginti su visa Sąjungos pramone. Be to, „Valeo“ teigė, kad remiantis „itin tiksliais ir konservatyviais duomenimis, bendrovės B pateiktas investicijų planas nebuvo pakankamas, kad patenkintų 2022–2025 m. prognozuojamą automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA paklausą, remiantis jame pateikta suvartojimo prognoze. CLEPA savo ruožtu teigė, kad Sąjungos pramonė nepagrindė savo investicijų, kuriomis siekė išplėsti pajėgumus, įtikinamais įrodymais arba pakankamais motyvais. „Valeo“ taip pat tvirtino, kad bendrovės B tvirtinimas, jog ji šiuo metu išnaudoja beveik visus savo mašinų parko pajėgumus, prieštarauja informacijai apie pajėgumų naudojimą, pateiktai dokumente t21.004224, kuriame bendrovė B praneša apie 2021 m. prognozuojamą [80–88 %] pajėgumų naudojimą.

(84) Pirma, reikėtų pažymėti, kad Komisija neekstrapoliavo „Elval“ duomenų, palyginti su Sąjungos pramone, ir atsižvelgė tik į „Elval“ informaciją. Be to, kalbant apie bendrovės B duomenis, „Valeo“ rėmėsi neteisinga prielaida, susijusia su gamybos pajėgumų skyrimu automobilių šilumokaičiams skirtiems PVPA. Iš tikrųjų ji manė, kad [60–70 %] paskirstymas šilumokaičiams buvo susijęs tik su 2021 m., per visą 2022–2026 m. laikotarpį, o bendrovė B nurodė, kad papildomai įrengti pajėgumai būtų paskirstomi šilumokaičiams priklausomai nuo prekybos sąlygų, bet bent būtų didinami didėjant paklausai. Taip „Valeo“ [30–40 %] nepakankamai įvertino papildomų pajėgumų šilumokaičių produktams įrengimą.

(85) Gavusi CLEPA pastabas, Komisija paprašė Sąjungos pramonės papildyti neskelbtiną informaciją, jau įtrauktą į bylą kaip klausimyno atsakymai, misijų įrodymai ir kiti neskelbtini dokumentai, papildomais įrodymais, kurių turi kitos šalys, ir patikslinti tam tikrus skaičius bei atlikti tam tikrus taisymus. EA ([25]) ir bendrovės B ([26]) pateikta papildoma informacija preliminarios išvados buvo patvirtintos.

(86) Be to, Komisija neįžvelgė prieštaravimų tarp prognozuojamo pajėgumų naudojimo ir bendrovės B pareiškimo. Iš tiesų, priešingai nei teigia „Valeo“, bendrovė B netvirtina, kad išnaudoja visus pajėgumus, o nurodo, kad šiuo metu išnaudoja beveik tiek, prognozuojamas pajėgumų naudojimas [80–88] % susijęs su visais 2021 m., t. y. padėties tam tikru momentu (kai bendrovė B šiuo metu išnaudoja beveik visus pajėgumus) nereikėtų ekstrapoliuoti ir lyginti su prognoze dėl visų metų.

(87) Apibendrinant, Komisija parengė šias 2021ir 2026 m. paklausos ir pasiūlos prognozes.

([25]) Žr. dokumentą T21.004336.
([26]) Žr. dokumentą t21.004298.

1 lentelė

Automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA pasiūla ir paklausa ES (1 000 tonų)

	2021 m. prognozė	2026 m. prognozė be importo iš KLR	2026 m. prognozė su importu iš KLR	2026 m. „Valeo“ prognozė be importo iš KLR	2026 m. „Valeo“ prognozė su importu iš KLR
Paklausa	[200–220]	[265–275]	[265–275]	[295–315]	[295–315]
Importas iš Kinijos	[20–30]		[20–30]		[20–30]
Importas iš Turkijos	[15–25]	[15–25]	[15–25]	[15–25]	[15–25]
Sąjungos pajėgumai	[180–200]	[180–200]	[180–200]	[195-215]	[180–200]
Papildomi pajėgumai		[50–70]	[50–70]	[50–70]	[50–70]
Perteklius (*trūkumas*)	[15–25]	[5–10]	[25–35]	*–[10–20]*	[5–15]
% paklausos	9,5 %	2,3 %	11,7 %	*–5,5 %*	2,7 %

(88) Pirmiau pateiktos vertės yra iš šių šaltinių. Pirmiau pateiktoje lentelėje paklausa buvo pagrįsta EA suvartojimo prognoze ([27]), parengta atsižvelgiant į BCG suskirstymą į vidaus degimo variklių ir kitas transporto priemones. „Valeo“ suvartojimo prognozė ([28]) buvo nurodyta kaip pateikta.

(89) Praėjus terminui, iki kurio reikėjo pateikti pastabas dėl kitų suinteresuotųjų šalių pateiktos informacijos reaguojant į pirminį faktų atskleidimą, „Valeo“ pateikė peržiūrėtus prognozių duomenis, grindžiamus 2021 m. gegužės mėn. rinkos tyrimų įmonės „IHS Markit“ rinkos ataskaita. Remdamasi ta ataskaita ir „Valeo“ prognozuojamu automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA svoriu kiekvienos rūšies automobilių varikliuose, „Valeo“ tvirtino, kad 2026 m. paklausa pasieks [320–350] tūkst. t po to, kai padidės, kaip numatoma, automobilių gamyba ir paspartės elektrifikacijos tendencija. Šiuo pagrindu ji tvirtino, kad EA paklausos prognozėje dar labiau nepakankamai įvertinta būsima paklausa, ir pakartojo, kad Sąjungos pramonė negali patenkinti dabartinės paklausos, bei pateikė susijusį susirašinėjimą e. paštu. „Valeo“ taip pat pakartojo, kad Sąjungos pramonės planuojamų investicijų nepakanka būsimai paklausai patenkinti.

(90) Po galutinio faktų atskleidimo „Valeo“ toliau prieštaravo dėl to, kad Komisija remdamasi BCG straipsniu įvairiais pagrindais atmetė „Valeo“ parengtus įverčius dėl būsimos automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA paklausos, ir manė, kad Komisijos paklausos įverčiai buvo pasenę ir kad juos reikėtų peržiūrėti atsižvelgiant į pateiktą naują prognozę. Be to, „Valeo“ minėjo su Europos žaliuoju kursu susijusį pasirengimo įgyvendinti 55 % tikslą priemonių rinkinį kaip svarbų pokytį, į kurį nebuvo atsižvelgta kitose prognozėse ir kuriame yra konkrečių pasiūlymų, skirtų sumažinti grynąjį išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir vidutinį naujų automobilių išmetamą teršalų kiekį 55 % nuo 2030 m. ir 100 % nuo 2035 m., palyginti su 2021 m. Atsižvelgdama į tai, ji teigė, kad 1 lentelėje ir 87 konstatuojamojoje dalyje pateikta paklausos prognozė yra pasenusi ir dėl žaliojo kurso būsimos prognozės bus gerokai didesnės. Atsižvelgdama į tai, ji paprašė Komisijos naudoti 2021 m. gegužės mėn. įmonės „IHS Markit“ ataskaita pagrįstą „Valeo“ paklausos prognozę, iš kurios matyti, kad ateityje automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA paklausa didės sparčiau nei „Valeo“ ar EA anksčiau pateiktuose pranešimuose. Be to, „Valeo“ teigė, kad „IHS Markit“ yra geresnis šaltinis nei „Ducker“ ir „LMC Automotive“ (toliau – LMC), kad jis buvo aktualesnis (pateikimo metu) ir prieinamas kitoms šalims (prasmingos nekonfidencialios redakcijos arba įsigijus).

(91) „Valeo“ pakartotas tvirtinimas (žr. 89 konstatuojamąją dalį), kad Sąjungos pramonė negalėtų patenkinti dabartinės paklausos, jau išnagrinėtas 64–66 konstatuojamosiose dalyse.

([27]) Žr. dokumentą t21.001354.
([28]) Žr. dokumentą t21.003632.

(92) „Valeo“ pateikus pastabų, susijusių su aktualesnės informacijos buvimu, EA buvo paprašyta pateikti atnaujintą paklausos prognozę. EA pateikta paklausos prognozė buvo pagrįsta dviem šaltiniais: 2021 m. liepos 5 d. „IHS Markit“ lengvųjų transporto priemonių gamybos prognoze ir „DuckerFrontier“ (2021 m. gegužės mėn.) prognoze, pagrįsta 2021 m. 1 ketv. „LMC Automotive“ prognoze. „IHS Markit“ duomenys buvo itin išsamūs ir apėmė prognozuojamą gamybos kiekį pagal gamybos šalį, taip buvo galima nustatyti Sąjungoje pagamintiną kiekį. 2021 m. 1 ketv. „LMC Automotive“ duomenys rinkinys buvo susijęs ne tik su Sąjungos rinka ir skaičiai buvo sumažinti remiantis 2021 m. liepos 5 d. „IHS Markit“ gamybos prognoze, kad atitiktų 27 ES valstybių narių mastą. Be to, „LMC Automotive“ duomenys taip pat buvo naudojami nustatant skirtumą tarp įvairių rūšių variklių. Remdamasi atnaujintais statistiniais duomenimis ir EA pateiktu automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA svoriu kiekvienos rūšies automobilių varikliuose, EA prognozavo, kad paklausa padidės nuo [188–195] tūkst. t 2019 m. iki [222–263] tūkst. t 2026 m.

(93) Po EA pateiktų pastabų „Valeo“ pakomentavo, kad apatinė riba dėl 2026 m. yra mažesnė nei Komisijos įvertinta paklausa 1 lentelėje ir kad ši vertė nėra logiška atsižvelgiant į tikėtiną paklausos padidėjimą dėl automobilių sektoriaus elektrifikavimo.

(94) Šiuo požiūriu Komisija pažymėjo, kad, priešingai nei ankstesnės paklausos prognozės, naujausia EA prognozė buvo susijusi tik su 27 ES valstybėmis narėmis, ir tuo galima paaiškinti, kodėl, nepaisant gerokai padidėjusios paklausos, prognozė pradedama nuo žemesnio lygio. Taigi Komisija nusprendė, kad EA įvertis buvo logiškas, nes iš jo matyti 2019–2026 m. paklausos didėjimas, atitinkantis elektrifikacijos tendenciją.

(95) „Valeo“ taip pat tvirtino, kad EA naudoti šaltiniai buvo ankstesni nei 2021 m. liepos 14 d. Komisijos paskelbtas pasirengimo įgyvendinti 55 % tikslą priemonių rinkinys ir kad EA žinojo apie tą paskelbimą, bet apskaičiuodama paklausą į tą veiksnią neatsižvelgė. Šiuo pagrindu ji teigė, kad EA nesistengė bendradarbiauti kuo geriau. Be to, „Valeo“ paprašė Komisijos apskaičiuoti būsimą paklausą remiantis 90 konstatuojamojoje dalyje nurodyta „IHS Markit“ ataskaita, ją padidinus atsižvelgiant į žaliojo kurso poveikį, arba remiantis naujai pateiktais ([29]) atnaujintais 2021 m. liepos 29 d. „LMC Automotive“ statistiniais duomenimis, kuriuose, kaip teigiama, atsižvelgta į žaliojo kurso poveikį. Šiuo pagrindu „Valeo“ parengtas 2026 m. paklausos įvertis siekė [340–380] tūkst. t.

(96) Komisijos nuomone, EA bendradarbiavo kuo geriau, nes panaudojo naujausius jos turimus „IHS Markit“ statistinius duomenis. Bet kuriuo atveju, „Valeo“ ir „pirmaujančios pramonės asociacijos“ teigimu, „IHS Markit“ yra geresnis šaltinis nei „Ducker“ ir LMC. Be to, Komisija mano, kad EA pateikta informacija buvo pakankamai nauja, kad būtų galima kuo tiksliau apskaičiuoti būsimą paklausą. Be to, „Valeo“ nepateikė įrodymų, kad tokios tyrimų įmonės, kaip „IHS Markit“ ar LMC, nenuspėjo žaliojo kurso paskelbimo, ypač atsižvelgiant į tai, kad jos rengia tokias ataskaitas reguliariai ir kad paskelbus žaliąjį kursą buvo tik formalizuota tai, ką rinkos ekspertai jau nuspėjo anksčiau ([30]). Be to, kaip pažymėjo „Valeo“, tikslios ateities prognozės būtų bet kuriuo atveju aptariamos su jos OEM klientais siekiant nustatyti būsimus poreikius.

(97) Komisija taip pat atsižvelgė į naujausias „Valeo“ pateiktas prognozes, bet atmetė jas, nes iš „Valeo“ pateiktos informacijos, nurodytos 89 ir 95 konstatuojamosiose dalyse, analizės, kuri buvo pagrįsta pagrindiniais duomenimis, pateiktais pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo, matyti, kad jos paklausos įverčiai (pagrįsti „IHS Markit“ arba LMC duomenimis) buvo pernelyg dideli, nes jie nebuvo susiję su variklių montavimu ar automobilių gamyba Sąjungoje, bet į juos taip pat buvo įtrauktas variklių montavimas ar automobilių gamyba kitose šalyse, pavyzdžiui, Jungtinėje Karalystėje, Rusijoje ir Turkijoje. Faktiškai „Valeo“ panaudotose „IHS Markit“ ataskaitose Sąjungos metinis variklių montavimas 2021–2026 m. buvo pervertintas 18 %. Nors pateiktose LMC ataskaitose duomenų negalima suskirstyti pagal automobilių gamybos šalį, jose aiškiai daryta nuoroda į didesnę geografinę aprėptį nei Sąjunga, nes į jas buvo įtrauktos NVS šalys ir turbūt kitos šalys, kaip antai Jungtinė Karalystė ir Turkija, kur automobilių gamyba yra gana didelio masto. Šiuo pagrindu nuspręsta, kad šių statistinių duomenų aprėptis pernelyg didelė ir jos nereikėtų naudoti siekiant įvertinti automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA paklausą Sąjungoje. Šiomis aplinkybėmis Komisija nusprendė, kad 103 konstatuojamojoje dalyje nurodyta EA pateikta paklausos prognozė buvo tinkamesnė, nes ji buvo susijusi tik su ES ir pagrįsta pakankamai nauja „IHS Markit“ ataskaita, kurią, kaip minėta 90 konstatuojamojoje dalyje, „Valeo“ laiko geresniu šaltiniu nei „Ducker“ ir LMC.

([29]) Žr. dokumentą T21.005701.

([30]) „Ducker“, „Elektrifikacijos tendencijos poveikis aliuminio pramonei“, https://ducker.com/the-electrification-trends-impact-on-the-aluminum-industry/.

(98) Po galutinio faktų atskleidimo „TitanX“ teigė, kad Komisijos paklausos prognozė buvo pasenusi ir joje nebuvo atsižvelgta į komercines transporto priemones. Ji padarė nuorodą į Europos žaliąjį kursą ir paskelbtus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, kuriais siekiama sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį apskritai ir konkrečiai automobilių sektoriuje. Šiomis aplinkybėmis ji tvirtino, kad dėl naujų išmetamųjų teršalų siektinų reikšmių padidėtų automobilių pramonės elektrifikavimo tempai ir atitinkamai padidėtų automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA paklausa. Šiuo požiūriu ji paragino Komisiją atsižvelgti į 89 ir 104 konstatuojamosiose dalyse paminėtą „Valeo“ paklausos prognozę.

(99) Kalbant apie „TitanX“ teiginį, susijusį su komercinėmis transporto priemonėmis, kaip paminėta 115 konstatuojamojoje dalyje, Komisija atsižvelgė tik į 85 % vidutinio į ES vežti skirto kiekio, kad konservatyviai įvertintų tik su lengvosiomis transporto priemonėmis susijusią paklausą. Taigi likę 15 % apėmė komercinėms transporto priemonėms skirtas siuntas. Nesant jokios informacijos dėl skirtingų išvadų šiuo klausimu ar įrodymų dėl būsimos paklausos komercinių transporto priemonių atveju, buvo nuspręsta, kad Sąjungos pramonė turi pakankamai pajėgumų, kad patenkintų šio konkretaus sektoriaus paklausą. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(100) Po papildomo faktų atskleidimo „Valeo“ ir CLEPA užginčijo Komisijos metodą į savo skaičiavimus neįtraukti automobilių gamybos tokiose šalyse, kaip Turkija, Rusija ir Jungtinė Karalystė. Šiuo požiūriu remdamasi Eurostato statistiniais duomenimis ir savo užrašais „Valeo“ teigė, kad šilumokaičių sudedamųjų dalių eksportas į Rusiją, Turkiją ir Jungtinę Karalystę yra gana didelis. Be to, ji tvirtino, kad šiose šalyse šilumokaičių sudedamųjų dalių gamyba yra labai ribota ir kad šios šalys labai priklauso nuo importo iš Sąjungos. Savo ruožtu CLEPA tvirtino, kad transporto priemonių gamybai už Sąjungos ribų tenka didelė dalis gamybos, kurią vykdo ES automobilių gamintojai, ir kad už ES ribų automobilių šilumokaičių gamybos pajėgumai yra riboti. CLEPA taip pat tvirtino, kad ES dalių ar ES pridėtinės vertės dalis Jungtinėje Karalystėje, Rusijoje ar Turkijoje pagamintose transporto priemonėse buvo gana didelė. Taigi CLEPA teigė, kad ES automobilių tiekėjai gauna nemenkas pajamas iš eksporto ir kad automobilių tiekėjų gamybą reikėtų nustatyti ne tik pagal transporto priemonių gamybą pačioje ES, bet ir didesniame regione. Šiuo pagrindu „Valeo“ ir CLEPA tvirtino, kad automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA paklausa turėtų būti pagrįsta faktiniais automobilių šilumokaičių gamintojų poreikiais, neatsižvelgiant į jų produktų paskirties vietą. Be to, „Valeo“ teigė, kad neatsižvelgus į eksportuoti skirtus automobilių šilumokaičius nebūtų tinkamai išanalizuoti Sąjungos interesai.

(101) Kaip paminėta 145 konstatuojamojoje dalyje, Komisija pripažino, kad tam tikri automobilių šilumokaičių gamintojai eksportuoja šilumokaičių sudedamąsias dalis. Tačiau Komisija nesutiko, kad vertinant paklausą ES reikėtų atsižvelgti į visą automobilių gamybą šiose šalyse. Iš tikrųjų tvirtinimas, kad tokios šalys labai priklauso nuo importo iš Sąjungos, nebuvo pagrįstas jokiais patvirtinamaisiais įrodymais. Kaip pripažino „Valeo“, Eurostato statistika nėra susijusi vien su automobilių šilumokaičiais ir apima ir kitus produktus. Nors „Valeo“ pripažįsta, kad šios šalys turi automobilių šilumokaičių gamybos pajėgumų, ji kiekybiškai neįvertino jos minėtų vidaus automobilių šilumokaičių gamintojų gamybos pajėgumų. Be to, negalima atmesti galimybės, kad savo produkcijos šiose rinkose netieks vidaus automobilių šilumokaičių tiekėjai ([31]), kurie nebuvo paminėti „Valeo“, arba už ES ribų įsisteigę automobilių šilumokaičių gamintojai. Tuo remdamasi Komisija nusprendė, kad „Valeo“ neįrodė, jog Sąjungos įsisteigę automobilių šilumokaičių gamintojai tiekė šioms šalims produkciją tokiais kiekiais, kad tokios rinkos labai priklausė nuo Sąjungos automobilių šilumokaičių gamintojų. Be to, Komisija nusprendė, kad CLEPA tvirtinimai nebuvo pakankamai konkretūs, nes jie buvo susiję ne konkrečiai su automobilių šilumokaičiais, o su automobilių tiekėjų eksporto veikla apskritai.

(102) Remdamasi į bylą įtrauktais veiksniais Komisija pripažino, kad tarp Sąjungoje įsisteigusių automobilių šilumokaičių gamintojų ir automobilių gamintojų tokiose šalyse, kaip Rusija, Turkija ir Jungtinė Karalystė, yra tam tikrų prekybos ryšių. Tačiau, nesant konkrečios informacijos, pagal kurią būtų galima nustatyti automobilių šilumokaičių eksportą į šias šalis, Komisija negalėjo savo išvadų pagrįsti geografine aprėptimi, kurią minėjo „Valeo“ savo automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA paklausos prognozėje. Bet kuriuo atveju Komisija nusprendė, kad paklausa Sąjungos rinkoje turėtų būti pirmiausia grindžiama automobilių gamyba Sąjungoje, ypač atsižvelgiant į žaliąjį kursą, kuris yra susijęs tik su Sąjunga. Be to, 127 konstatuojamojoje dalyje pateikta paklausos analizė ir 1 lentelėje pateikta pasiūlos analizė vis dėlto leistų Sąjungos pramonei tiekti papildomus kiekius, būtinus eksportuotiniems automobilių šilumokaičiams gaminti. Be to, Sąjungos automobilių šilumokaičių gamintojai gali prašyti leidimo importuoti PVPA

([31]) Komisija nustatė šiuos automobilių šilumokaičių gamintojus Turkijoje, Rusijoje ir Jungtinėje Karalystėje: www.yetsan.com.tr, https://www.denso.com/tr/en/about-us/company-information/dntr/, https://www.akg-turkey.com/en/akg-group/about-akg-turkey/, https://www.oris.com.tr/, https://www.hanonsystems.com/En/Company/Network#tab1-3 ir https://karyergroup.com/ (Turkija); https://www.ugmk.com/en/activities/radiators/, http://www.trm-nn.ru/ru/produktciya/ ir https://luzar.ru/en/about/ (Rusija); https://www.mahle.com/en/about-mahle/locations/great-britain.jsp; https://www.denso.com/uk/en/about-us/company-information/dmuk/ ir https://www.alutec.co.uk/ (Jungtinė Karalystė).

pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, pagal kurią, jeigu muitinė pagal muitinės teisės aktus suteiktų tokį leidimą, jie galėtų eksportuoti pagamintus PVPA nemokėdami antidempingo muitų. Taigi našta ir finansinis poveikis automobilių šilumokaičių gamintojų eksporto veiklai būtų labai riboti. Šiuo pagrindu „Valeo“ ir CLEPA tvirtinimai buvo atmesti ir Komisija nusprendė, kad Sąjungos interesai buvo įvertinti tinkamai.

(103) 2021 m. rugpjūčio 12 d. EA pateikė atnaujintą automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA paklausos prognozę, pagrįstą išsamesne „IHS Markit“ lengvųjų transporto priemonių gamybos ataskaita, kuriose buvo nurodytos variklių rūšys. Ta ataskaita buvo paskelbta tuo pačiu metu, kaip 91 konstatuojamojoje dalyje nurodyta 2021 m. liepos 5 d. ataskaita, ir tos ataskaitos viena kitą atitiko. Tuo remiantis, EA parengta apatinės ribos prognozė buvo padidinta nuo 222 tūkst. t iki 232 tūkst. t. EA prognozė, pagrįsta „DuckerFrontier“ / „LMC Automotive“ 2021 m. 1 ketv. Duomenimis, liko nepakitusi – 263 tūkst. t.

(104) Lygindama 2021 m. liepos 5 d. „IHS Markit“ ataskaitą su 2021 m. liepos 29 d. LMC ataskaita su duomenimis, suskirstytais pagal variklio rūšį, Komisija pažymėjo, kad LMC duomenimis, kuriuose tariamai buvo atsižvelgta į pasirengimo įgyvendinti 55 % tikslą priemonių rinkinį, 2026 m. vis dar prognozuojama daug didesnė dalis vidaus degimo varikliams (40 %) nei liepos 5 d. „IHS Markit“ duomenimis (22 %), kurie buvo paskelbti prieš paskelbiant pasirengimo įgyvendinti 55 % tikslą priemonių rinkinį ir kuriuos EA panaudojo savo prognozėje.

(105) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija nusprendė, kad buvo sunku numatyti 2026 m. automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA paklausos lygį pakankamai tiksliai, nes vis dar yra neaiškių aspektų, susijusių su pasirengimo įgyvendinti 55 % tikslą priemonių rinkinio įgyvendinimu judumo elektrifikavimo ir, visų pirma, lengvųjų transporto priemonių gamybos srityse. Bet kuriuo atveju Komisija nusprendė, kad EA parengta paklausos prognozė, pagrįsta naujausiais turimais „IHS Markit“ duomenimis, kaip rekomendavo „Valeo“, arba didesnėmis LMC duomenų vertėmis, buvo pagrįsta.

(106) Po papildomo duomenų atskleidimo „Valeo“ pateikė pastabą, kad su 2021 m. liepos 29 d. LMC duomenimis susijusios Komisijos pastabos buvo neteisingos. „Valeo“ pažymėjo, kad LMC duomenys buvo susiję ne tik su 27 ES valstybėmis narėmis, bet apėmė ir lėtesnes automobilių pramonės elektrifikavimo pastangas Turkijoje ir Rusijoje, nes ten nėra žaliajam kursui lygiaverčių teisės aktų. Šiuo pagrindu „Valeo“ tvirtino, kad LMC duomenys yra išsamūs ir patikimi ir todėl Komisija turėjo į juos atsižvelgti. Be to, įmonė teigė, kad Komisija nepateikė aktualių duomenų, susijusių su dalimis, tenkančiomis vidaus degimo variklių, elektrinėms ir hibridinėms transporto priemonėms, ir kad vertindama prognozuojamą automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA paklausą Komisija turėtų atsižvelgti į LMC duomenis, nes, nors „IHS Markit“ yra autoritetingiausias šaltinis, LMC duomenys yra vieninteliai duomenys, kuriuose kiekybiškai įvertintas paskelbtas žaliasis kursas.

(107) Nesant LMC duomenų pagal gamybos šalį Komisija negalėjo patvirtinti „Valeo“ pastabų dėl lėtesnio elektrifikacijos tempo Rusijoje ir Turkijoje, į kurį, kaip teigiama, atsižvelgė LMC. Bet kuriuo atveju, kaip paminėta 97 ir 101 konstatuojamosiose dalyse, Komisija nusprendė, kad LMC duomenų geografinė aprėptis nėra tinkama vidaus paklausai įvertinti, kad EA pateikta informacija buvo pakankamai nauja, kad būtų galima apskaičiuoti būsimą paklausą, ir kad yra požymių, kad rinkos ekspertai buvo nuspėję žaliojo kurso paskelbimą. Be to, „Valeo“ nepateikė įrodymų, kad žaliojo kurso paskelbimo nebuvo nuspėję tokios tyrimų įmonės, kaip „IHS Markit“. Nesant tinkamų LMC duomenų, t. y. susijusių tik su 27 ES valstybėmis narėmis, Komisija atitinkamai nusprendė, kad liepos 5 d. „IHS Markit“ duomenys yra naujausi ir tinkamiausi kaip pagrindas vertinant automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA paklausą 2026 m. Be to, Komisija taip pat pažymi, kad „Valeo“ negali logiškai laikyti IHS autoritetingesniu šaltiniu nei LMC ir po to prašyti Komisijos naudoti LMC duomenis, ypač kai jų geografinė aprėptis nėra tinkama. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(108) Po papildomo faktų atskleidimo „Valeo“ taip pat pateikė naują Sąjungos pramonės pajėgumų ir investicijų prognozių modeliavimą, pagrįstą 2021 m. liepos 29 d. LMC duomenimis. „Valeo“ tvirtino, kad Sąjungos pramonė negalėtų patenkinti būsimos paklausos 2021–2027 m., net jeigu automobilių gamybos apimtis būtų sumažinta 18 %.

(109) Šiuo požiūriu reikėtų pažymėti, kad naujas modeliavimas buvo pateiktas praėjus terminui, iki kurio reikėjo pateikti pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo, ir kad papildomas faktų atskleidimas nebuvo susijęs su Sąjungos pajėgumais arba investicijomis. Šiuo pagrindu į šiuos veiksnius nebuvo galima atsižvelgti. Bet kuriuo atveju, kaip nustatyta 107 konstatuojamojoje dalyje, LMC duomenų nebuvo galima priimti. Be to, Komisija nusprendė, kad net sumažinus LMC duomenis 18 %, prognozuojama 27 ES valstybių narių paklausa vis tiek buvo labai pervertinta. Iš tikrųjų, remiantis naujausiais „IHS Markit“ duomenimis (2021 m. liepos 5 d.), 2021–2027 m. gamyba ES nepriklausančiose šalyse sudaro 26,8–30,5 % ES automobilių gamybos, palyginti su 18 %. Remiantis tuo, kas išdėstyta, šis tvirtinimas buvo atmestas.

(110) Po papildomo faktų atskleidimo „Valeo“ ir CLEPA tvirtino, jog Komisijos išvada, kad Sąjungos paklausą būtų galima patenkinti prognozuojamais Sąjungos pramonės pajėgumais ir prognozuojamu importu iš trečiųjų valstybių, buvo netinkama, nes ji nebuvo motyvuota ir pagrįsta kiekybine analize. Konkrečiau kalbant, „Valeo“ teigė, kad, priešingai nei nurodyta bendrajame faktų atskleidimo dokumente, papildomai atskleidus faktus nebuvo pateikta 1 lentelei lygiavertė santrauka ir dėl to „Valeo“ negalėjo tinkamai pasinaudoti savo teisėmis į gynybą ir pateikti pastabų dėl pakankamų ES pajėgumų, kad būtų patenkinta automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA paklausa. Be to, „Valeo“ teigė, kad papildomai atskleidus faktus nebuvo atsižvelgta į „dešimtis e. laiškų ir kitų įrodymų, kuriuos buvo pateikusi „Valeo““ dėl Sąjungos gamintojų, ne vieną kartą atsisakiusių tiekti pakankamus automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA kiekius. Deramai neįvertinus tokių įrodymų, kaip teigė „Valeo“, papildomas faktų atskleidimas buvo nepagrįstas, nes nebuvo pakankamai motyvuotas ir buvo akivaizdžių faktų vertinimo klaidų.

(111) Šiuo požiūriu Komisija nusprendė, kad papildomo faktų atskleidimo dokumente buvo pakankamai išsami informacija apie pastabas, pateiktas paskelbus bendrąjį faktų atskleidimo dokumentą, ir kad šalys galėjo nekliudomai susipažinti su pirmine šalių pateikta informacija. Be to, papildomo faktų atskleidimo dokumente, kaip pažymėta 92 ir 98 konstatuojamosiose dalyse, buvo naujausia EA pateikta automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA paklausos prognozė. Komisija naudojo šalių turėtą informaciją ir „Valeo“ galėjo tiesiog pakeisti paklausos prognozę, pateiktą 1 lentelėje dėl 2026 m., informacija, pateikta papildomo faktų atskleidimo dokumente, kuriame taip pat buvo nurodyta EA pateikta informacija. Taigi Komisija nusprendė, kad papildomai atskleisti faktai buvo deramai pagrįsti ir buvo pateikta jų kiekybinė analizė. Kalbant apie „Valeo“ teises į gynybą, Komisija nusprendė, kad papildomai atskleisti faktai buvo pakankamai išsamūs, kad „Valeo“ galėtų pasinaudoti savo teisėmis į gynybą. Be to, papildomai atskleidus faktus, susijusius su Sąjungos pramonės pajėgumais, nebuvo pateikta jokių naujų veiksnių, kurių dar nebuvo viešai prieinamoje bylos medžiagoje.

(112) Be to, Komisija nusprendė, kad „Valeo“ pateikti įrodymai dėl su tiekimu susijusių sunkumų nebuvo pagrindas papildomai atskleisti faktus, nes tų tvirtinimų pobūdis nebuvo naujas. Tie tvirtinimai jau apsvarstyti 91 konstatuojamojoje dalyje.

(113) „Valeo“ taip pat tvirtino, kad papildomo faktų atskleidimo išvados nėra logiškos ir nėra pakankamai bei deramai motyvuotos. Iš esmės, ji teigė, kad, kadangi Komisija buvo padariusi išvadą, jog Sąjungos pramonė turės pakankamai pajėgumų, kad patenkintų [295–315] ([32]) tūkst. t paklausą, ji negalėtų patenkinti didesnės paklausos, nustatytos remiantis „Valeo“ prognozėmis – [340–380] ([33]) tūkst. t. Šiuo pagrindu ji tvirtino, kad Komisija neatsižvelgė į žaliojo kurso poveikį.

(114) Kaip paminėta 97 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nusprendė, kad ankstesnės ir naujausios „Valeo“ paklausos prognozės nebuvo pagrįstos tinkama geografine aprėptimi ir jose automobilių gamyba Sąjungoje ir atitinkamai automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA paklausa Sąjungoje buvo gerokai pervertinta. Remdamasi naujausiais prognozuojamos automobilių gamybos duomenimis ir taikydama tinkamą geografinę aprėptį, kaip paminėta 98 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nusprendė, kad 232–263 tūkst. t EA įverčiai yra pagrįsti. Remdamasi tuo ir apskaičiuotaisiais Sąjungos pramonės pajėgumais ir importu iš trečiųjų valstybių Komisija padarė išvadą, kad pajėgumai būtų pakankamai, kad būtų patenkinta padidėsianti paklausa, nesvarbu, ar rinkoje ir toliau būtų iš KLR importuojamos produkcijos arba ne. Šiuo pagrindu šis tvirtinimas buvo atmestas.

([32]) Žr. 1 lentelės priešpaskutinę skiltį.
([33]) Žr. 99 konstatuojamąją dalį.

(115) Iš Kinijos importuojamų automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA duomenys buvo pagrįsti „Valeo“ pateikta informacija. Importas iš Turkijos buvo įvertintas remiantis 11 EA patikrinimo priedėliu, kuriame siuntos pateiktos tuo pačiu formatu, kaip dokumente t21.004336. Taikant konservatyvų požiūrį, siekiant atsižvelgti į ne lengvosioms transporto priemonėms skirtus automobilių šilumokaičių PVPA, buvo atsižvelgta tik į 85 % vidutinio 2017–2019 m. į ES vežti skirto kiekio.

(116) Po galutinio faktų atskleidimo „Valeo“ išreiškė abejonių dėl importo iš Turkijos apimties, bet nenurodė, kokiu pagrindu, ir nepateikė jokių įrodymų savo tvirtinimams pagrįsti. Kaip paminėta 89 konstatuojamojoje dalyje, tokia importo apimtis buvo konservatyviai įvertinta remiantis siuntomis iš Turkijos į ES, apie kurias pranešė EA. Todėl tas tvirtinimas buvo atmestas.

(117) Sąjungos pajėgumai buvo pagrįsti EA informacija apie PVPA siuntas šilumokaičiams gaminti transporto sektoriuje. Tai gana konservatyvus požiūris, nes faktinė gamyba ir pajėgumai galėtų būti daug didesni nei siuntos. Panašiai, siekiant atsižvelgti į ne lengvosioms transporto priemonėms skirtus automobilių šilumokaičių PVPA, buvo atsižvelgta tik į 85 % vidutinio 2017–2019 m. į ES vežti skirto kiekio. „Valeo“ pajėgumų duomenys buvo pagrįsti ta pačia pateikta informacija.

(118) Po galutinio faktų atskleidimo EA tvirtino, kad Komisija turėjo remtis ne pardavimą atitinkančiais siuntų duomenimis, o pajėgumais, kurie, kaip buvo pranešta Komisijai, per TL siekė [400–450] tūkst. t ([34]).

(119) Atsakydamos į šias pastabas „Valeo“ ir „TitanX“ teigė, kad pranešti pajėgumai nebuvo nurodyti nekonfidencialioje byloje, kad dėl vėlyvo tokios informacijos pateikimo jos negalėjo pateikti pastabų dėl jos turinio ir nebuvo prasmingo naudojamos metodikos paaiškinimo, išskyrus tai, kad informacija buvo surinkta iš EA narių. Be to, jos kėlė klausimų dėl EA minėtos pateiktos informacijos ryšio su tam tikra anksčiau pateikta informacija ([35]). Be to, jos tvirtino, kad praneštuose pajėgumų duomenyse turėjo būti atsižvelgta į didelio masto šilumokaičių programas turinčių gamintojų patvirtinimą. Šiuo pagrindu jos tvirtino, kad viešai paskelbtoje byloje nesant išsamių paaiškinimų buvo pažeistos jų teisės į gynybą. Be to, „Valeo“ ir „TitanX“ tvirtino, kad pranešti pajėgumai nėra realistiški, atsižvelgiant į mažą pajėgumų naudojimą, apie kurį pranešta per TL, ir paskesnius laikinus su pajėgumais susijusius sunkumus, kilusius 2021 m. pirmoje pusėje ir tuo, kad Sąjungos pramonė, kaip teigiama, tuo pasinaudojo ir piktnaudžiavo kainodara. Šiuo pagrindu „Valeo“ ir „TitanX“ pritarė Komisijos požiūriui dėl pajėgumų.

(120) Šiuo požiūriu Komisija nusprendė, kad EA nurodytuose pajėgumuose nebuvo atsižvelgta į pajėgumus, kurie paprastai skiriami kitiems šilumokaičiams skirtiems PVPA, gaminamiems Sąjungos pramonės, arba kitiems ta pačia įranga gaminamiems produktams. Kadangi darydama išvadas Komisija nesirėmė dokumentu t21.004414, ji nemano, kad „Valeo“ arba „TitanX“ teisės į gynybą buvo pažeistos, nors pripažino, kad nekonfidencialios redakcijos dokumente nebuvo prasmingos jo neskelbtino turinio santraukos. Šiuo pagrindu ir siekdama nustatyti gamybos pajėgumus konservatyviai Komisija patvirtino savo požiūrį ir pagrindė savo pajėgumų įverčius siuntomis į Sąjungą. Taigi EA tvirtinimas buvo atmestas.

(121) Po papildomo faktų atskleidimo „Valeo“ tvirtino, kad, remiantis Komisijos taikoma rinkos paklausos vertinimo metodika, vertinant Sąjungos pramonės pajėgumus reikėtų neįtraukti automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA, kurie galiausiai bus panaudoti gaminant automobilius ES nepriklausančiose šalyse.

(122) Kaip paaiškinta 117 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pajėgumai buvo įvertinti konservatyviai remiantis Sąjungos rinkai skirtomis siuntomis. Atsižvelgiant į tai, kad šis rodiklis konservatyviai perteikia kiekį, kurį Sąjungos pramonė sugebėjo pateikti Sąjungos rinkai, Komisijos nuomone, tokios kiekio nereikėtų mažinti, kad būtų atsižvelgta į automobilių šilumokaičių dalį, eksportuotą į ES nepriklausančias šalis ir pagamintą iš Sąjungos pramonės pagamintų PVPA. Bet kuriuo atveju „Valeo“ nepateikė Sąjungoje pagamintų ir į ES nepriklausančias šalis eksportuotų šilumokaičių skaičiaus. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

([34]) Žr. dokumentą t21.004414.

([35]) T21.000610, t21.000866 ir t21.004336.

(123) Papildomi apsaugoti pajėgumai, kuriuos turėtų prisidėti Sąjungos pramonė, buvo nustatyti remiantis ir 88 konstatuojamojoje dalyje paminėta „Valeo“ informacija, ir bendrovės B informacija šiuo konkrečiu klausimu su konkrečiais įrodymais dėl investicinių projektų ([36]) bei patikrinta aptariamo atrinkto Sąjungos gamintojo informacija.

(124) Po galutinio faktų atskleidimo „Valeo“ išreiškė abejonių dėl investicijų į papildomus Sąjungos pramonės pajėgumus 2022 ir 2023 m. tvirtindama, kad dėl bandymų, įrangos optimizavimo ir problemų sprendimo jie pradės veikti visu pajėgumu ne anksčiau nei 2024 m. „Valeo“ taip pat išreiškė abejonių dėl investicijų skyrimo automobilių šilumokaičiams skirtiems PVPA.

(125) Tačiau tokie tvirtinimai nebuvo pagrįsti. Bet kuriuo atveju Sąjungos pramonė pažymėjo, kad jos pajėgumai atitiks rinkos paklausos raidą ir kad susidarius sąžiningoms rinkos sąlygoms automobilių šilumokaičiams skirtiems PVPA bus skirti papildomi pajėgumai.

(126) Remdamasi pirmiau nurodyta konservatyvia prognoze Komisija nusprendė, kad Sąjungos pramonė turi pakankamai pajėgumų, kad patenkintų dabartinę paklausą, ir kad yra pakankamai nepanaudotų pajėgumų. Kalbant apie būsimą paklausą, Komisija padarė išvadą, jog atsižvelgiant į papildomus pajėgumus pasiūla bus pakankama, kad būtų patenkinta padidėsianti paklausa, nesvarbu, ar rinkoje ir toliau bus importo iš KLR arba ne. Bet kuriuo atveju galima tikėtis, kad tam tikras importas iš KLR nežalingomis kainomis bus tęsiamas.

(127) . Komisija taip pat pažymėjo, kad 2026 m. paklausa, pagrįsta 2021 m. liepos 5 d. „IHS Markit“ duomenimis dėl 27 ES valstybių narių ir „Valeo“ vidaus įverčiu dėl automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA svorio pagal variklio rūšį, vis tiek bus mažesnė nei Sąjungos rinkoje siūlomų medžiagų kiekis, nesvarbu, ar jas tieks Sąjungos pramonė arba jų bus gaunama iš trečiųjų valstybių.

(128) Vertindama „Valeo“ suvartojimo prognozę ir kartu koreguodama papildomų pajėgumų prognozes, kaip paaiškinta pirmiau 118 konstatuojamojoje dalyje, Komisija padarė išvadą, kad būtų didelis trūkumas, jeigu importas iš KLR būtų visiškai sustabdytas. Tačiau toks trūkumas būtų daug mažesnis (5,5 %) nei trūkumas, kurį numato „Valeo“ 2022–2027 m. (17 %) arba 2026 m. (21,7 %). Bet kuriuo atveju, jeigu iš KLR būtų ir toliau importuojami tokie pat kiekiai, tokio trūkumo nebeliktų. Remiantis tuo, kas išdėstyta, tvirtinimai, susiję su pajėgumais, investicijomis ir dideliu trūkumu dėl didesnės paklausos, buvo atmesti.

(129) Naudotojai ir jų asociacijai pritariant ACEA tvirtino, kad Komisija deramai neįvertino priemonių poveikio atsižvelgiant į nepakankamus turimus pajėgumus. Jie teigė, kad net jeigu pajėgumų būtų, patvirtinimas būtų trumpalaikė kliūtis ir jie negalėtų greitai pakeisti iš KLR importuojamos produkcijos Europos tiekiama produkcija. Šiuo pagrindu jie taip pat tvirtino, kad jiems kyla didelė prekybos rizika ir gresia verslo galimybių praradimas. Šiuo požiūriu CLEPA taip pat pridūrė, kad tam tikriems pasauliniams klientų projektams, kuriuose gaminama ta pati dalis, reikia tų pačių žaliavų, kad būtų užtikrintas programos veiklos rezultatų nuoseklumas. Tačiau šis tvirtinimas nebuvo pagrįstas patvirtinamaisiais įrodymais, susijusiais su automobilių šilumokaičiams skirtais PVPA. Tuo pačiu klausimu ACEA tvirtino, kad dėl laikinųjų priemonių dydžio gerokai padidėtų gamybos sąnaudos.

(130) „Valeo“ pažymėjo, kad greitas pakeitimas neįmanomas, nes, remiantis jos 2021 m. automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA pasiūlos prognoze, patvirtintų Kinijos lydinių Sąjungos rinkoje nėra ir nėra alternatyvių šaltinių. Be to, „Valeo“ ir kelios kitos šalys teigė, kad klientai neretai nesutinka dėl gavimo iš dviejų šaltinių (t. y. kad tas pats produktas vienu metu būtų tiekiamas daugiau nei vieno tiekėjo).

(131) Dėl kelių konkrečių lydinių, kurių didelę dalį perka „Valeo“, Komisija pažymėjo, kad ši įmonė pastaraisiais metais juos gavo iš Sąjungos gamintojo ir vėliau juos pakeitė tų pačių techninių specifikacijų produktais iš KLR. Be to, byloje Komisija turi įrodymų, kad atitinkamas Sąjungos gamintojas turi reikiamų pajėgumų tiekti šį konkretų produktą ir jam nereikėtų visiškai naujo naudotojo patvirtinimo. Be to, „Valeo“ tvirtinimas buvo pagrįstas 2021 m. pasiūlos prognoze, bet informacija, pateikta dėl tiriamojo laikotarpio (2019 ir 2020 m.), šio tvirtinimo nepatvirtino. Taigi Komisija atmetė teiginį, kad nagrinėjamų lydinių Sąjungos rinkoje gauti nebeįmanoma.

([36]) Žr. dokumentą t21.004298.

(132) Iš byloje surinktų įrodymų matyti, kad tam tikri klientai reikalauja dviejų šaltinių ir kad tam tikri naudotojai randa alternatyvių sprendimų, kur pirkti automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA, kai susiduria su tiekimo problemomis. Tai taip pat patvirtinama ir „Valeo“ 2019 ir 2020 m. pasiūlos prognozių duomenų baze, iš kurios matyti, kad didelė iš Kinijos tiekiamų medžiagų dalis tais metais turėjo antrą patvirtintą šaltinį ES. Gavimas iš dviejų šaltinių yra dar vienas įrodymas, kad tie patys lydiniai ir medžiagos patvirtinami vienu metu ir Kinijos, ir Sąjungos tiekėjams.

(133) EA taip pat patvirtino, kad medžiagos iš Kinijos buvo pakeičiamos medžiagomis iš Sąjungos dar 2021 m., tai darė ir kai kurie dideli klientai. Be to, ji pažymėjo, kad didžiąją dalį šiuo metu iš Kinijos importuojamų medžiagų iš pradžių tiekė Sąjungos pramonė, kuri vėliau buvo pakeista pigesniais tiekėjais. Tai yra dar vienas įrodymas, kad importo iš KLR pakeitimas Sąjungos pramonės tiekiama produkcija gali įvykti greitai. Be to, EA pažymėjo, kad tiekėjų pakeitimas nėra ilgas ir brangus procesas, tai kainodaros normalizavimo proceso rezultatas po antidempingo priemonių pritaikymo.

(134) Be to, kalbant apie lygiaverčius lydinius, „Valeo“ tvirtino, kad priežastis, dėl kurios atsirado 2019–2020 m. ir 2021 m. skirtumų, susijusi su baterijų šaldančių lėkštelių gavimu ir kūrimu, ir tvirtino, kad tokia informacija yra itin svarbi vertinant patvirtinimo poveikį. Kalbant apie gavimą iš dviejų šaltinių, „Valeo“ teigė, kad, nepaisant Komisijos korekcijos, mažiau nei [NESKELBTINA] % iš KLR gaunamų automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA turi antrą ES patvirtintą šaltinį.

(135) Kalbant apie pakeitimą ir patvirtinimą, pirmiausia reikėtų priminti, kad, remiantis Komisijos turimais duomenimis po TL, automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA naudotojai didžiąją dalį savo PVPA per nagrinėjamąjį laikotarpį ir po jo įsigijo ES.

(136) Kalbant apie lygiaverčius lydinius, reikėtų pažymėti, kad, nors duomenų po TL nederėtų ignoruoti, šio tyrimo metu nustatyti faktai turėtų būti visų pirma grindžiami su tiriamuoju laikotarpiu susijusiais duomenimis. Iš turimos informacijos, susijusios su vienu naudotoju, matyti, kad 2019 ir 2020 m. didžioji dalis įsigytų lydinių turėjo ekvivalentą ES. 2021 m. KLR įsigytų lydinių, turinčių ekvivalentą ES, dalis sumažėjo dėl iš KLR gaunamų baterijų šaldančioms lėkštelėms skirtų PVPA sukūrimo, bet vis tiek sudarė daugiau nei pusę iš KLR perkamo kiekio. Atsižvelgdama į ankstesnius su TL susijusius duomenis ir naujausius duomenis, Komisija atmetė „Valeo“ teiginį, kad „Sąjungos rinkoje nėra patvirtintų Kinijos lydinių“.

(137) Kalbant apie gavimą iš dviejų šaltinių, Komisija nusprendė, kad 132 konstatuojamojoje dalyje nurodyti byloje surinkti įrodymai ir didelė dalis automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA, gaunamų iš dviejų šaltinių, yra pakankamas įrodymas, paneigiantis tvirtinimą, kad „klientai nedažnai sutinka gauti medžiagas iš dviejų šaltinių“.

(138) Po galutinio faktų atskleidimo „TitanX“ pakartojo, kad jos gebėjimui gauti automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA iš kitų gamintojų labai pakenkė patvirtinimo kliūtys, kurių nepavyko įveikti per trumpą laiką. Nesant naujų įrodymų šiuo klausimu arba pastabų dėl Komisijos nustatytų faktų, šis tvirtinimas buvo atmestas.

(139) Naudotojai ir jų asociacija remiant ACEA taip pat tvirtino, kad padėtis JAV rinkoje skiriasi nuo padėties ES, nes ES ar kitose šalyse nėra pajėgumų, o JAV administracinės peržiūros procese užtikrinamas didesnis lankstumas nei pagrindiniame reglamente.

(140) Pirma, kaip paminėta 126 ir 127 konstatuojamosiose dalyse, Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonė turi pakankamai pajėgumų, kad patenkintų esamą ir būsimą paklausą, jeigu vyraus rinkos sąlygos.

(141) Antra, nors JAV ir ES teisės aktai dėl prekybos apsaugos priemonių skiriasi, pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalyje numatoma tarpinė peržiūra, kurią atliekant tam tikromis aplinkybėmis galima peržiūrėti galiojančias priemones. Pagrindinio reglamento 11 straipsnio 8 dalyje taip pat numatoma, kad tam tikromis sąlygomis antidempingo muitai gali būti grąžinti.

(142) Remiantis tuo, kas išdėstyta, tvirtinimai, susiję su patvirtinimu, pakeitimu, gavimu iš dviejų šaltinių ir skirtumų su JAV rinka buvo atmesti.

(143) Naudotojai ir jų asociacija taip pat teigė, kad muitai turės reikšmingą poveikį jų finansinei padėčiai ir kad dėl savo finansinės padėties jie negalės prisiimti didesnių išlaidų, susijusių su dideliais antidempingo muitais, arba patvirtinimo išlaidų. Naudotojas „MAHLE GmbH“ (toliau – „Mahle“) pridūrė, kad Komisija neteisingai padarė prielaidą, kad tai buvo pelninga prieš prasidedant COVID situacijai.

(144) EA pažymėjo, kad antidempingo priemonių lygis buvo pagrįstas ir jį taikant buvo galima sukurti vienodas sąlygas, kad būtų atkurtos įprastos konkurencijos sąlygos.

(145) Komisija pažymėjo, kad galutinių priemonių lygis yra žemesnis nei laikinųjų priemonių. Be to, atlikus tyrimą paaiškėjo, kad naudotojai daugiausia savo automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA gauna ES. Šiuo pagrindu ji nusprendė, kad priemonės padarytų tik ribotą poveikį naudotojų finansinei padėčiai. Kalbant apie „Mahle“, negavusi klausimyno atsakymo Komisija negalėjo įvertinti priemonių poveikio šios įmonės finansinei padėčiai. Be to, „Valeo“ pateiktoje informacijoje apie priemonių poveikį buvo tam tikrų trūkumų ir jų poveikis buvo pervertintas. Atlikus tyrimą taip pat paaiškėjo, kad didelė dalis naudotojo pardavimo apimties, susijusios su KLR kilmės automobilių šilumokaičiams skirtais PVPA, buvo eksportuota į ES nepriklausančias šalis. Taigi galima pagrįstai tikėtis, kad tas importas galėtų būti pripažintas vykdomu pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, taip išvengiant antidempingo muitų mokėjimo ir sumažinant susijusių papildomų išlaidų poveikį. Be to, kaip matyti iš 130–133 konstatuojamųjų dalių, naudotojai galėtų išvengti patvirtinimo išlaidų gaudami medžiagas, šiuo metu perkamas KLR, iš patvirtintų tiekėjų ES arba perkeldami papildomus automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA, kuriuos galima gauti iš dviejų šaltinių, kiekius iš Kinijos į Europos šaltinius. Tuo remiantis šie tvirtinimai buvo atmesti.

(146) Po galutinio faktų atskleidimo „TitanX“ tvirtino, kad priemonių poveikio įvertinime buvo trūkumų, nes, net taikant mažesnius muitus, antidempingo priemonės turėtų didelių finansinių pasekmių jos veiklai. Šiuo klausimu ji pateikė skaičiavimų, iš kurių matyti priemonių poveikis jos pelningumui.

(147) Atlikus šių skaičiavimų analizę paaiškėjo, kad „TitanX“ savo poveikio vertinime nagrinėjo ne tik priemonių nustatymą. Iš tikrųjų į savo tiriamojo laikotarpio ir laikotarpio po tiriamojo laikotarpio skaičiavimus ji taip pat įtraukė kainų padidėjimą Sąjungos rinkoje. Tačiau toks kainų padidėjimo arba nebuvo per TL, arba į jį nereikėjo atsižvelgti dėl viso laikotarpio po tiriamojo laikotarpio. Šiuo pagrindu Komisija nusprendė, kad „TitanX“ pervertino priemonių poveikį. Bet kuriuo atveju priemonių ir kainų padidėjimo poveikis nelaikomas reikšmingu.

(148) Kalbant apie priemonių poveikį, reikėtų atsižvelgti į tai, kad antidempingo priemonėmis siekiama atkurti vienodas sąlygas, kuriomis gali vykti sąžininga prekyba. Be to, kaip paminėta laikinojo reglamento 447 konstatuojamojoje dalyje, Komisija padarė išvadą, kad priemonių nustatymas neprieštarautų naudotojų, veikiančių automobilių šilumokaičių sektoriuje, interesams. Be to, reikėtų pažymėti, kad galutinio faktų atskleidimo dokumente antidempingo priemonių lygis buvo peržiūrėtas ir sumažintas.

(149) Po galutinio faktų atskleidimo „Valeo“ teigė, kad Komisija neatskleidė faktų, kuriais ji grindė savo teiginį, kad „Valeo“ skaičiavimuose buvo tam tikrų trūkumų ir kad ji pervertino priemonių poveikį. Šiuo požiūriu ji pateikė peržiūrėtą pelningumo analizę ir tvirtino, kad poveikį pelningumui reikėjo įvertinti dėl kiekvienos „Valeo“ gamyklos, kurioje gaminami automobilių šilumokaičiai, ir kad „Valeo“ grupės pelningumo vertinimas nebuvo svarbus.

(150) Komisija patvirtino, kad „Valeo“ skaičiavimais priemonių poveikis buvo pervertintas. Pavyzdžiui, juose nebuvo atsižvelgta į tai, kad, kaip paaiškinta 145 konstatuojamojoje dalyje, „Valeo“ galėjo pradėti importuoti PVPA pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, kad sumažintų antidempingo priemonių poveikį. Taigi Komisija patvirtino savo vertinimą, kaip paminėta 145 konstatuojamojoje dalyje, t. y. kad priemonės padarytų tik ribotą poveikį naudotojų finansinei padėčiai.

(151) CLEPA ir „Mahle“ teigė, priešingai nei pažymėta laikinajame reglamente pateiktoje Komisijos analizėje dėl turimų pajėgumų, kad kainų lygis padidėjo iki tariamo 30 % lygio. „Mahle“ taip pat tvirtino, kad folijos ruošinio paklausa yra didelė ir kad trūksta gamybos pajėgumų. Atsižvelgdama į tariamą turimų gamybos pajėgumų trūkumą ir antidempingo muitų nustatymą, „Mahle“ išreiškė susirūpinimą dėl struktūrinio kainų didėjimo. Kelios šalys taip pat teigė, kad muitai turės žalingą poveikį tiekimo grandinei. CLEPA tvirtino, kad dėl didėjančio elektrinių transporto priemonių ir ekonomikos atsigavimo išryškėtų pajėgumų trūkumai ir, pastaraisiais metais sumažėjus pajamoms ir maržoms, kiltų grėsmė stiprios ES automobilių gamybos pramonės atsigavimui ir plėtrai. Ji taip pate teigė, kad automobilių šilumokaičių gamintojams kiltų pavojus, kad jie negalės įvykdyti sutartinių įsipareigojimų savo klientams arba jų maržos išnyks dėl didesnių išlaidų. „Valeo“ pridūrė, kad ES automobilių pramonės dedamos elektrifikacijos pastangos neįmanomos, jeigu iš Sąjungos pramonės perkama produkcija nebus papildoma importu iš KLR. „Mahle“ nuomone, dėl antidempingo muitų nustatymo ES automobilių tiekėjai atsidurtų nepalankioje konkurencinėje padėtyje. Bendrovė pakartojo, kad negali perleisti tikėtino kainų padidėjimo savo klientams. BMW pažymėjo, kad nustačius priemones dėl ilgų ir brangių medžiagų patvirtinimo procedūrų ieškant alternatyvių tiekėjų iširtų jos tiekimo grandinė. Vėliau ACEA teigė, kad automobilių pramonei jau taikomos įvairios kitos priemonės, dėl kurių OEM susidaro papildoma finansinė našta, kaip antai plieno pramonės apsaugos priemonės, kurios yra žalingos konkurencingumui vidaus ir eksporto rinkose.

(152) EA pažymėjo, kad neseniai įvykęs kainų padidėjimas sietinas su keliais veiksniais, kaip antai lydinių ir plokščių žaliavų kainų padidėjimas, tarptautinio krovinių vežimo konteinerių stoka, krovinių vežimo sąnaudų padidėjimas ir staigus bei smarkus paklausos padidėjimas po COVID visuose sektoriuose. Be to, EA nuomone, nors nustatytos laikinosios priemonės tikriausiai padarė poveikį kainoms, kainų padidėjimą nebūtinai galima sieti su pajėgumų trūkumu ir jo nereikėtų laikyti struktūrine problema; tai veikiau laikina padėtis, kuri, kaip tikimasi, išnyks, kai po pirminio įtampos rinkoje laikotarpio paklausos ir pasiūlos padėtis normalizuosis. Tokiomis aplinkybėmis EA taip pat pažymėjo, kad antidempingo priemonių lygiu siekta sukurti vienodas sąlygas ir atkurti įprastas konkurencijos sąlygas. Be to, EA tvirtino, kad pajėgumai nekels problemų, kiek tai susiję su automobilių elektrifikavimo plėtros rėmimu automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA sektoriuje, nes jau įrengti arba laipsniškai įrengiami tam tikri papildomi pajėgumai, kad Sąjungos pramonė galėtų patenkinti didėjančią paklausą.

(153) Komisija padarė išvadą, kad galutinės priemonės padarytų tik ribotą poveikį naudotojų finansinei padėčiai. Be to, kaip paminėta 131–133 konstatuojamosiose dalyse, importas iš Kinijos gali būti pakeistas Sąjungos pramonės tiekiama produkcija palyginti greitai, nes tam tikri patvirtinti Sąjungos gamintojai anksčiau tiekė automobilių šilumokaičiams skirtus PVPA ir ES yra galimybė gauti produkciją iš dviejų šaltinių. Be to, remiantis 87–127 konstatuojamosiose dalyse pateikta analize, tikėtina, kad esamų ir būsimų Sąjungos pramonės pajėgumų pakaks augančiai paklausai patenkinti. Šiuo pagrindu Komisija nusprendė, kad nebuvo įtikinamos priežasties dėl Sąjungos interesų neįtraukti automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA.

(154) EA tvirtino, kad tam tikri naudotojai naudoja pigius PVPA iš Kinijos, kad konkuruotų su kitais gamintojais, naudojančiais Europos kilmės medžiagas, ir dėl to Sąjungos rinkoje smukdomos kainos. Tokiomis aplinkybėmis EA nesupranta, kaip naudotojas gali tvirtinti, jog trūksta pajėgumų, kai, remiantis EA neseniai atlikta apklausa, tik labai nedaug Sąjungos gamintojų gavo prašymą pateikti pasiūlymą dėl papildomų kiekių 2021 m., be kiekių, užtikrinamų pagal galiojančias sutartis. Ji taip pat pridūrė, kad nurodant tariamą būsimą pajėgumų trūkumą dėl didėjančios paklausos neatsižvelgiama į tai, kad dar 2 Sąjungos gamintojai įrengė papildomus pajėgumus arba pranešė, kad ketina tai padaryti.

(155) Šiuo klausimu „Valeo“ teigė, kad EA tvirtinimas, jog automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA naudotojai, įskaitant „Valeo“ prisideda prie Kinijos tiekėjų vykdomo kainų smukdymo, nėra teisingas. Savo tvirtinimui pagrįsti „Valeo“ pateikė ankstesnės 2017–2022 m. Sąjungos gamintojų įmonei „Valeo“ tiektų automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA kainų ir kiekių raidos ataskaitos ištrauką. Be to, „Valeo“ pakartojo, kad jai reikėjo ilgalaikių susitarimų, kad būtų galima užtikrinti sklandų tiekimą su automobilių OEM, ir kad Sąjungos gamintojai sąmoningai nenorėjo tiekti produkcijos arba kad jie neturėjo reikiamų pajėgumų. „Valeo“ taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad vienas Sąjungos gamintojas neseniai vėlavo tiekti produkciją.

(156) EA taip pat tvirtino, kad bet koks pajėgumų trūkumas sietinas su dempingo praktika, dėl kurios Sąjungos gamintojai negalėjo skirti pajėgumų automobilių šilumokaičiams skirtiems PVPA gaminti. Kalbant apie neseniai vėlavusį tiekimą, daroma nuoroda į 56 konstatuojamąją dalį, kurioje EA pateikė paaiškinimų dėl tokio vėlavimo.

(157) Kalbant apie kainų smukdymą, nustatyta, kad „Valeo“ pateikti įrodymai jos paneigiančiam teiginiui pagrįsti buvo fragmentiški ir dėl to neįtikinami. Iš tiesų, „Valeo“ analizė apima nedidelį Sąjungos tiekėjų skaičių, o išvadose nagrinėjamas laikotarpis, viršijantis nagrinėjamąjį laikotarpį, kuris baigėsi 2020 m. birželio mėn., tad šis tyrimas galėjo padaryti poveikį (inicijavimas, laikinųjų priemonių nustatymas). Be to, neatsižvelgiama į paklausos raidą. Priešingai, iš „Valeo“ klausimyno atsakymų matyti, kad tarp 2019 m. ir tiriamojo laikotarpio santykinė iš Kinijos perkama dalis padidėjo. Be to, kaip paminėta 7.1 skirsnyje, buvo nustatyti gana dideli priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumai, patvirtinę tai, kad vyksta kainų smukdymas. Todėl „Valeo“ tvirtinimas buvo atmestas.

(158) Dėl siektinų išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio reikšmių CLEPA tvirtino, kad priemonėmis būtų apribotos investicijos į inovacijas siekiant Europos Sąjungos nustatytų skaitmeninių bei žaliųjų tikslų ir, visų pirma, Europos automobilių akumuliatorių tiekimo grandinės plėtra.

(159) Kaip paminėta 145 konstatuojamojoje dalyje, tikimasi, kad priemonėmis bus padarytas tik ribotas poveikis naudotojams, atsižvelgiant į automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA dalį, gaunamą iš KLR, ir priemonių lygį. Tuo remiantis, jos turėtų padaryti ribotą poveikį aprašytoms investicijoms.

(160) Tame pačiame kontekste EA pažymėjo, kad perkant PVPA Europos Sąjungoje tai būtų naudinga automobilių pramonei, nes sumažėtų jų anglies dioksido pėdsakas, kaip nurodyta laikinojo reglamento 78, 451 ir 452 konstatuojamosiose dalyse, kuriose buvo padaryta preliminari išvada, kad Sąjungos pramonė padeda pasiekti siektinas ES išmetamo teršalų kiekio reikšmes daugiau naudodama perdirbtas medžiagas ir PVPA gamybos procese pagamindama vidutiniškai beveik tris kartus mažiau CO_2 nei KLR.

(161) EA taip pat kėlė klausimų dėl tam tikrų automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA naudotojų, gaunančių medžiagas iš KLR, motyvų, nes tai prieštarauja Sąjungos siekiui įgyvendinti Europos žaliąjį kursą siekiant sumažinti ES pirminio aliuminio gamybos anglies dioksido pėdsaką. Ji taip pat minėjo ankstesnę patirtį saulės baterijų plokščių sektoriuje, kuris nukentėjo dėl importo dempingo kainomis, kai suteikė pirmenybę trumpalaikei „Kinijos tiekimo strategijai“ užuot palaikęs sveiką vertės grandinę ES.

(162) Šiuo klausimu „Valeo“ teigė, kad pirko tik ribotus KLR kilmės medžiagų kiekius ir kad nepirko pigių ir taršių automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA iš KLR. „Valeo“ taip pat tvirtino, kad pagal savo strategiją rėmė revoliucinį judumo elektrifikavimą ir padėjo siekti ES aplinkos tikslų.

(163) Tačiau „Valeo“ nepateikė jokių įrodymų dėl savo tiekėjų anglies dioksido pėdsako arba kitų įrodymų, kuriais būtų paneigtas Komisijos vertinimas šiuo klausimu. Be to, nors „Valeo“ galbūt perka ribotus automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA kiekius iš nagrinėjamosios šalies, jo pirkimo iš KLR dalis pastaraisiais metais didėja.

(164) Po galutinio faktų atskleidimo „TitanX“ tvirtino, kad Komisijos naujos siektinos išmetamo teršalų kiekio reikšmės ir vaidmuo, kurį turi atlikti ES automobilių pramonė, pateisino automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA neįtraukimą dėl Sąjungos interesų.

(165) Šiuo požiūriu daroma nuoroda į 160 ir 161 konstatuojamąsias dalis, kuriose patvirtinama, kad perkant PVPA ES tai būtų naudinga automobilių pramonei, nes sumažėtų jos anglies dioksido pėdsakas.

(166) Atsižvelgdama į šią išsamią analizę Komisija patvirtino savo preliminarias išvadas, išdėstytas laikinojo reglamento 2.3.1 skirsnyje, ir įtraukė automobilių šilumokaičiams skirtus PVPA į šio tyrimo aprėptį.

2.2.2. *Aliuminio ritiniai dengtiems ritiniams ir AKP gaminti*

(167) Kaip nustatyta laikinojo reglamento 2.3.2 skirsnyje, Komisija į produkto apibrėžtąją sritį neįtraukė aliuminio ritinių dengtiems ritiniams ir AKP gaminti. EA tvirtino, kad laikinai neapmokestinamo muitu produkto apibrėžtis nėra pakankamai konkreti. Jos nuomone, naudotoja bendrovė A nepateikė išsamios techninės informacijos, kad kitos šalys galėtų pateikti prasmingų pastabų, tad buvo apribotos jų teisės į gynybą.

(168) Bendrovė A atsakė, kad pateikta apibrėžtis buvo pakankamai konkreti, ir pateikė įrodymų, kad tam tikri Sąjungos gamintojai negalėjo gaminti tokių specifikacijų produktų. Tuo remdamasi ji padarė išvadą, kad techninės savybės lemia labai konkretų produktą. Komisija nusprendė, kad ir EA, ir bendrovės A pateikta informacija buvo prasminga, kad iš jos buvo galima tinkamai suprasti neskelbtiną informaciją ir kad buvo gerbiamos abiejų šalių teisės į gynybą.

(169) EA tvirtino, kad bendrovė A nepateikė prašymo laiku. Komisija pažymėjo, kad bendrovė A pateikė prašymą labai ankstyvame procedūros etape. Jis taip pat buvo deramai pagrįstas ir pateiktas laiku, kad Komisija galėtų surinkti visą svarbią informaciją ir padaryti prasmingas išvadas.

(170) EA taip pat užginčijo preliminarią išvadą, kad Sąjungos pramonė neturės pajėgumų, kad gamintų reikiamos kokybės muitu neapmokestinamo produkto, atitinkančio techninius standartus, reikiamą kiekį. Ji pateikė penkių Sąjungos gamintojų pareiškimus, kad jie turi tinkamą įrangą laikinai muitu neapmokestinamam produktui gaminti, esant iš esmės vienam apribojimui dėl pločio, ir pridūrė, kad kiti gamintojai gali gaminti laikinai muitu neapmokestinamą produktą ES. Be to, EA pateikė keturių AKP gamintojų pareiškimus, kad jie gali gauti pakankamus muitu neapmokestinamos medžiagos kiekius ir todėl jiems nekyla tokių pat problemų, kaip bendrovei A.

(171) Bendrovė A sutiko, kad tam tikri gamintojai ES gali gaminti muitu neapmokestinamą produktą. Tačiau ji pabrėžė, kad negali gauti ES pakankamų jo kiekių. Tam tikrą muitu neapmokestinamo produkto kiekį reikia gauti iš KLR dėl nepakankamos pasiūlos ir dėl to ES ir kitose šalyse pailgėja laukimo laikas. Savo tvirtinimus ji pagrindė patvirtinamaisiais įrodymais ir nurodė jau pateiktus įrodymus, iš kurių matyti, kad tam tikri gamintojai negali gaminti muitu neapmokestinamo produkto dėl techninių apribojimų arba muitu neapmokestinamo produkto neįmanoma gauti pakankamais kiekiais.

(172) Be to, bendrovė A taip pat teigė, kad kai kurie Sąjungos gamintojų pareiškimai buvo netikslūs, nes jie negali tiekti laikinai muitu neapmokestinamo produkto arba specializuojasi kitų produktų srityse. Jos nuomone, šiais pareiškimais patvirtinama, kad Europos gamintojai neplanuoja investuoti į papildomus pajėgumus.

(173) EA prieštaravo bendrovei A ir teigė, kad Sąjungos rinkoje pajėgumų pakanka. Ji taip pat tvirtino, kad pristatymo vėlavimas sietinas su užsakymais viršijant sudarytus susitarimus. Kalbant apie vėlavimą, Komisija pažymėjo, kad byloje surinktais įrodymais patvirtinama, kad tam tikras (-i) Sąjungos gamintojas (-ai), kurie negalėjo atitikti bendrovės A techninių reikalavimų, turėjo mokėti jai kompensaciją už reikalavimų neatitinkančias siuntas ir dėl to negali tiekti produkto bendrovei A. Taigi bendrovė A neturėjo pasirinkimo ir jai teko prašyti papildomų kiekių iš kitų tiekėjų.

(174) Bendrovė A atsakė, kad keturi iš penkių AKP gamintojų turi garantuotą tiekimo šaltinį dėl istorinių, geografinių, sutartinių arba akcijų / nuosavybės priežasčių ir kad jie suinteresuoti riboti konkurenciją su kitu AKP gamintoju ES. Bendrovė A taip pat tvirtino, kad devynios pareiškimus pateikusios įmonės yra EA narės ir kai kurioms iš jų atstovaujama EA vykdomajame komitete, tad nebelieka abejonių dėl jų pozicijos dėl prašymo neapmokestinti muitu.

(175) Bendrovė A taip pat tvirtino, kad AKP gamintojų pateiktus pareiškimus reikėtų atmesti, nes jie nėra užregistruotos suinteresuotosios šalys, nebendradarbiavo atliekant tyrimą ir nepagrindė savo pareiškimų patvirtinamaisiais įrodymais.

(176) Komisija patvirtino, kad tam tikrų PVPA gamintojų pareiškimai nebuvo pagrįsti pakankamais įrodymais. Ji taip pat nustatė, kad juose nebuvo visapusiškai apibūdinti jų techniniai pajėgumai. Nors kai kurie PVPA gamintojai iš tikrųjų gali gaminti muitu neapmokestinamą produktą, kiti negalėjo pagrįsti savo pareiškimų papildomais į bylą įtrauktinais veiksniais. Priešingai, šie gamintojai negali įvykdyti bendrovės A specifikacijų reikalavimų ir tiekė kitokių savybių PVPA nei muitu neapmokestinamas produktas.

(177) EA tvirtino, kad muitu neapmokestinamas produktas apima praktiškai visus dažų ruošinius ir kad kiekis, susijęs su produktu, kuris nėra apmokestinamas muitu pagal laikinojo reglamento 2 straipsnio 2 dalį, sudaro daug daugiau nei 2 %, nurodytus laikinajame reglamente, veikiau [300 000–600 000] ([37]) tonų. Po pirminio faktų atskleidimo EA pateikė aliuminio ritinių, skirtų naudoti gaminant dengtus ritinius, vėliau naudojamus gaminant AKP, suvartojimo įvertį. Toks įvertis siekia [52 000–68 000] ([38]) tonų, t. y. maždaug atitinka Komisijos įvertį laikinojo reglamento 87 konstatuojamojoje dalyje. Bendrovė A pakomentavo, kad Komisijos suvartojimo įvertis neatitinka muitu neapmokestinamo produkto, naudojamo AKP gaminti, nes to produkto konkrečios techninės savybės yra labai griežtos ir kai kurie AKP gamintojai naudoja dengtus PVPA. Kita vertus, bendrovė A tvirtino, kad jos suvartojamas kiekis AKP gaminti buvo mažesnis nei naujausias EA pateiktas įvertis. Kadangi Sąjungos suvartojimas apima ne tik bendrovės A perkamą produkciją, Komisija nusprendė, kad laikinojo reglamento 87 konstatuojamojoje dalyje pateiktas įvertis pagrįstai perteikia visą AKP gaminti skirtų PVPA suvartojimą.

(178) Po bendrovės A tvirtinimo, susijusio su bendru pajėgumų trūkumu, EA teigė, kad ES nėra struktūrinio pajėgumų trūkumo, kaip matyti iš laikinajame reglamente nurodyto pajėgumų naudojimo lygio, ir kad dabartiniai su pasiūla susiję sunkumai sietini su COVID-19 pandemija.

(179) Bendrovė A taip pat pakomentavo, kad, atsižvelgiant į nepakankamą pasiūlą Sąjungos rinkoje, antidempingo muitų taikymas būtų žalingas jos veiklai ir sukeltų pavojų jos gyvybingumui.

(180) Komisija patikrino, kad bendrovė A susiduria su dideliais sunkumais dėl produkto, kuris buvo laikinai neapmokestinamas muitu, tiekimo. Kaip patvirtino bendrovė A, produkcija, kurią gali pagaminti Sąjungos pramonė, turi su kokybe ir techniniais aspektais susijusių apribojimų. Be to, tam tikri integruoti Sąjungos gamintojai (gaminantys ir PVPA, ir dengtus ritinius bei AKP) nori apriboti savo tiekimą bendrovei A dėl konkurencijos ir (arba) vertikaliosios integracijos. Šiais dviem veiksniais ribojamas muitu neapmokestinamų produktų pateikimas Sąjungos rinkai. Be to, iš byloje surinktos informacijos matyti, kad šaltiniai už ES ribų nesiūlo tinkamos alternatyvos kiekio ar kokybės požiūriu. Todėl Komisija padarė išvadą, kad bendrovė A negali gauti laikinai muitu neapmokestinamo produkto pakankamais kiekiais Sąjungos rinkoje arba iš kitų šaltinių.

(181) Laikinojo reglamento 2 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad 1 straipsnio 1 dalyje aprašytas produktas neturėtų būti apmokestinamas laikinuoju antidempingo muitu, jeigu jis importuojamas naudoti dengtiems ritiniams ir aliuminio kompozicinėms plokštėms gaminti. Šiuo požiūriu bendrovė A arba joks kitas naudotojas rinkoje nepateikė pakankamai įrodymų, kad per TL jiems tiesiogiai rūpėjo PVPA importas dengtiems ritiniams gaminti. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad PVPA suvartojimas dengtų ritinių sektoriuje buvo gerokai didesnis nei AKP sektoriuje. Taigi kyla rizika, kad laikinai muitu neapmokestinamo produkto techninės savybės šiame sektoriuje taps norma ir jis bus importuojamas didesniais kiekiais, taip galbūt darant žalą Sąjungos pramonei. Be to, nors bendrovė A patiria sunkumų gaudama pakankamus PVPA kiekius dengtiems ritiniams gaminti, ji vis tiek gali patenkinti nemažą dalį savo poreikių ES.

(182) Be to, atlikus tyrimą paaiškėjo, kad laikinai muitu neapmokestinamo produkto techninės savybės skiriasi priklausomai nuo naudojimo paskirties, t. y. dengtų ritinių gamybos arba aliuminio kompozicinių plokščių gamybos.

([37]) Konfidenciali informacija, kurią ši suinteresuotoji šalis pateikė naudodama intervalą.
([38]) Konfidenciali informacija, kurią ši suinteresuotoji šalis pateikė naudodama intervalą.

(183) Praėjus terminui, iki kurio reikėjo pateikti pastabas dėl kitų suinteresuotųjų šalių pateiktos informacijos reaguojant į pirminį faktų atskleidimą, EA pakartojo savo teiginį dėl nagrinėjamojo produkto buvimo Sąjungoje ir paminėjo makroekonominius duomenis, kurie buvo papildomai pateikti Komisijos prašymu ir iš kurių tariamai matyti, kad Sąjungos rinkoje pajėgumų pakanka. Be to, ji tvirtino, kad AKP naudoti skirtų PVPA ir dengtiems ritiniams gaminti skirtų PVPA produkto aprašymas yra vienodas ir kad pirminis produkto aprašymas iš dalies sutapo ir dėl dviejų produktų buvo painiavos. Ji taip pat pakartojo savo teiginį dėl dengtų ritinių rinkos dydžio, jau nurodytą 177 konstatuojamojoje dalyje, ir pažymėjo, kad bendrovė A daug metų pirko nagrinėjamąjį produktą Sąjungoje, ir paminėjo kitų AKP gamintojų pareiškimus, jau nurodytus 170 konstatuojamojoje dalyje ir išnagrinėtus 175 ir 176 konstatuojamosiose dalyse. EA taip pat paminėjo kitus tiekimo šaltinius, bet nenurodė, kokie tai šaltiniai.

(184) Šiuo požiūriu reikėtų pirma pažymėti, jog buvo nustatyta, kad EA pateikti makroekonominiai duomenys nėra tikslūs, ir Komisija juos koregavo, kad nustatė galutinius žalos rodiklius, remdamasi byloje surinkta informacija apie jų techninius pajėgumus.

(185) EA teiginyje dėl AKP gaminti skirtų PVPA ir dengtiems ritiniams gaminti skirtų PVPA skirtumo nebuvo atsižvelgta į naujausią 2 straipsnio 2 dalyje pateiktą produkto aprašymą. Be to, atsižvelgiant į tai, kad bendrovės A prašymas neįtraukti produktų grindžiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013 ([39]) (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas) 254 straipsnyje nurodyta galutinio vartojimo muitinės procedūra, tai, kad šių produktų aprašymas bus vienodas, nelaikoma svarbiu aspektu. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(186) Tai, kad bendrovė A daug metų pirko nagrinėjamąjį produktą Sąjungoje, kaip nustatyta, neprieštarauja Komisijos vertinimui, kad nagrinėjamojo produkto Sąjungos rinkoje pakankamais kiekiais nėra. Nesant tikslesnės informacijos apie kitus tiekimo šaltinius, šis tvirtinimas taip pat buvo atmestas.

(187) Po galutinio faktų atskleidimo bendrovė A tvirtino, kad tiekimo klausimas yra susijęs su dengtiems ritiniams gaminti naudojamais PVPA ir AKP gaminti naudojamais PVPA, ir pakartojo savo prašymą, kad dengtiems ritiniams gaminti naudojamiems PVPA neturėtų būti taikomi antidempingo muitai. Be to, ji pakartojo, kad tam tikri Sąjungos tiekėjai negali tiekti sutartų kiekių arba susiduria su kokybės problemomis dėl muitu neapmokestinamų PVPA.

(188) Nors Komisija pripažino, kad tiekimo klausimas aktualus dėl abiejų naudojimo paskirčių, 181 konstatuojamojoje dalyje ji jau paaiškino, kodėl neapmokestinimas muitu netaikomas dengtiems ritiniams gaminti naudojamiems PVPA. Nesant papildomų pastabų šiuo klausimu, šis tvirtinimas buvo atmestas.

(189) Po galutinio faktų atskleidimo EA kėlė klausimų dėl Komisijos sprendimo sumažinti tam tikrų Sąjungos gamintojų praneštus gamybos pajėgumus muitu neapmokestinamo produkto atžvilgiu ir teigė, kad tam tikri su išorinio diapazono pločiu susiję apribojimai nepateisina tokio gamybos pajėgumų sumažinimo. Be to, EA tvirtino, kad net sumažintų Komisijos pakoreguotų gamybos pajėgumų pakaktų, kad Sąjungos rinkai būtų tiekiami reikiami kiekiai. EA taip pat tvirtino, kad alternatyvių šaltinių nebuvimas už ES ribų nepatvirtinamas byloje surinktais įrodymais, su kuriais galėjo susipažinti kitos šalys, ir į jį nederėtų atsižvelgti, kaip numatyta pagrindinio reglamento 19 straipsnio 3 dalyje. Galiausiai EA pakartojo savo teiginį, kad visi kiti AKP gamintojai Sąjungoje pareiškė, jog gali gauti reikiamus kiekius Sąjungoje.

(190) Po EA pastabų bendrovė A patvirtino Komisijos atlikto Sąjungos pramonės pajėgumų, susijusių su AKP gaminti naudojamais PVPA, vertinimo tikslumą, nepaisant išorinio diapazono pločio apribojimų, ir vėl paminėjo kokybės problemas. Kaip paaiškinta atskleidus konkrečius EA persiųstus faktus, EA pateikta informacija, susijusi su muitu neapmokestinamu produktu, buvo pataisyta remiantis kitų šalių pateikta informacija, kuria įrodoma, kad šie gamintojai negalėjo laikytis reikiamų specifikacijų arba negamino nagrinėjamojo produkto. Be to, kaip paaiškinta 174–180 konstatuojamosiose dalyse, nors nėra neigiama, kad tam tikrai PVPA gamintojai iš tikrųjų gali gaminti muitu neapmokestinamą produktą, tam tikri integruoti Sąjungos gamintojai (gaminantys visus PVPA, dengtus ritinius ir AKP) nori apriboti savo tiekimą bendrovei A dėl konkurencijos ir (arba) vertikaliosios integracijos, tad Sąjungos rinkai pateikiamos produkcijos nepakanka. Kalbant apie šaltinius už ES ribų, reikėtų pažymėti, kad byloje

([39]) 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

surinktos informacijos negalima apibendrinti nekonfidencialios redakcijos dokumente neatskleidus verslo paslapčių, kurios galėjo būti žalingos atitinkamoms šalims. Bet kuriuo atveju EA nepateikė įrodymų, iš kurių būtų matyti, kad ES nepriklausančiose šalyse yra pajėgumų. Galiausiai buvo nustatyta, kad tai, kad kiti AKP gamintojai tariamai galėjo gauti savo PVPA Sąjungoje, neprieštarauja Komisijos išvadoms dėl to, kad nagrinėjamojo produkto nėra pakankamai, ir dėl jo kokybės reikalavimų. Tuo remiantis EA tvirtinimai buvo atmesti.

(191) Tuo remdamasi Komisija patvirtino savo preliminarias išvadas, kad Sąjunga suinteresuota neapmokestinti nagrinėjamojo produkto antidempingo muitais, bet neapmokestinimą muitu taikyti tik PVPA, naudojamiems gaminant aliuminio kompozicines plokštes.

2.2.3. *Litografiniai lakštai ir folija baterijoms*

(192) Po pirminio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd." (toliau – „Xiamen Xiashun") užginčijo tai, kad buvo atmestas jos prašymas, išnagrinėtas laikinojo reglamento 89–92 konstatuojamosiose dalyse, kad litografiniai lakštai ir folija baterijoms neturėtų būti įtraukti į tyrimo aprėptį. Ji teigė, kad šie produktai nesiskiria nuo laikinojo reglamento 57 konstatuojamojoje dalyje išvardytų produktų, kurie nebuvo įtraukti į tyrimo aprėptį dar pranešime apie inicijavimą. Jau neįtrauktiems produktams taip pat būdingos tos pačios cheminės savybės, nes jų sudėtyje yra daugiau kaip 95 % gryno aliuminio, panašiai kaip ir kitų PVPA atveju.

(193) „Xiamen Xiashun" taip pat pakartojo laikinojo reglamento 89 konstatuojamojoje dalyje pateiktus tvirtinimus dėl fizinių ir cheminių savybių, storio, gamybos proceso ir taikymo.

(194) EA patvirtino, kad litografiniams lakštams ir folijai baterijoms taikoma ta pati produkto apibrėžtis ir būdingos tos pačios pagrindinės cheminės savybės, kaip kitiems PVPA, nes jų sudėtyje yra daugiau kaip 95 % gryno aliuminio, panašiai kaip ir kitų PVPA atveju. Jie gaminami taikant tą patį gamybos procesą, kaip kitų PVPA atveju. EA taip pat tvirtino, kad jie buvo įtraukti į skundą dėl to, kad juos gamina keli ES gamintojai, susidūrę su labai mažomis ir žalingomis dempingo kainomis iš Kinijos.

(195) Šiuo požiūriu Komisija pažymėjo, kad skundo pateikėjai teisingai apibrėžė šio tyrimo produkto apibrėžtąją sritį, nes į ją įtraukti produktai, dėl kurių buvo pakankamai importo dempingo kaina ir jo daromos žalos Sąjungos pramonei įrodymų. Tuo remiantis ir nesant naujų veiksnių šis tvirtinimas buvo atmestas.

(196) Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun" pakartojo inicijavimo etape pateiktus tvirtinimus. Nesant naujų veiksnių ir kadangi šie tvirtinimai jau aptarti laikinojo reglamento 89–92 konstatuojamosiose dalyse, o kiti „Xiamen Xiashun" tvirtinimai išnagrinėti 195 konstatuojamojoje dalyje, šie tvirtinimai buvo atmesti.

(197) Kadangi jokių kitų pastabų nepateikta, visos kitos laikinojo reglamento 2.3.3 skirsnyje pateiktos išvados buvo patvirtintos.

2.2.4. *ACF-30-60*

(198) Pirminis „Nanshan" prašymas neįtraukti APF-30-60 buvo išnagrinėtas laikinojo reglamento 93–102 konstatuojamosiose dalyse. Po pirminio faktų atskleidimo „Nanshan" pakartojo savo teiginį, kad tiriamasis produktas ir APF-30-60 skiriasi dėl kelių veiksnių, kaip antai esminių techninių ir fizinių savybių, galutinio naudojimo ir taikymo paskirties, gamybos proceso ir platinimo kanalų. Ji taip pat pakartojo, kad šie produktai vienas kito nepakeičia ir vienas su kitu nekonkuruoja. Ji tvirtino, kad pagal suformuotą jurisprudenciją ([40]) nė vienas veiksnys nėra svarbesnis už kitus vertinant, ar produktas skiriasi nuo kitų į tyrimo aprėptį įtrauktų produktų. Ji taip pat pažymėjo, kad Sąjungos APF rinka yra itin maža ir ateinančiais mėnesiais Sąjungos gamintojai tieks ribotą kiekį.

([40]) Sprendimo sujungtose bylose *JingAo Solar Co. Ltd*, T–158/14, T–161/14 ir T–163/14, EU:T:2017:126, 93 punktas.

(199) Atsiliepdama į „Nanshan“ pastabas EA teigė, kad nagrinėjami PVPA yra arba gali būti gaminami ES ir patenka į produkto apibrėžtį.

(200) Kalbant apie konkurenciją tarp APF-30-60 ir kitų į tyrimo aprėptį įtrauktų produktų, reikėtų pirma priminti, kad APF-30-60 patenka į produkto apibrėžtį, pateiktą laikinojo reglamento 55–58 konstatuojamosiose dalyse. Pirmiausia APF-30-60 ir kitiems į tyrimo aprėptį įtrauktiems produktams būdingos tos pačios pagrindinės fizinės, cheminės ir techninės savybės, produktas patenka į tyrimo aprėptį. Be to, atlikdama preliminarų vertinimą Komisija jo neribojo tik tam tikru veiksniu, nes rėmėsi keliais veiksniais, tokiais kaip pagrindinės savybės, funkcija, gamybos procesas ir galutinė naudojimo paskirtis, kad įvertintų, ar APF-30-60 patenka į tyrimo aprėptį. Tvirtinimas dėl riboto APF-30-60 kiekio Sąjungos rinkoje nebuvo pagrįstas pakankamais patvirtinamaisiais įrodymais.

(201) Po galutinio faktų atskleidimo „Nanshan“ pakartojo pirminiame etape pateiktą teiginį. Ji taip pat pažymėjo, kad dviejų nagrinėjamojo produkto pusių savybės skiriasi, tad taikomas kitoks gamybos procesas naudojant naujausią įrangą ir skiriasi galutinė naudojimo paskirtis. Be to, „Nanshan“ teigė, kad antidempingo priemonių nustatymas turėtų žalingą poveikį naudotojams dėl didelio pasiūlos trūkumo Sąjungoje. „Nanshan“ pagrindė šį teiginį naudotojų pareiškimais dėl sunkumų pastaraisiais mėnesiais (po TL) ir ateinančiais mėnesiais gauti produkcijos. Šiuo požiūriu ji taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad vienas Sąjungos gamintojas nutraukė nagrinėjamojo produkto gamybą, kad susitelktų į kitus produktus. Nesant alternatyvių tiekimo šaltinių, „Nanshan“ tvirtino, kad Kinijos importas itin svarbus neintegruotiems naudotojams.

(202) Šiuo klausimu daroma nuoroda į laikinojo reglamento 93–102 konstatuojamąsias dalis ir šio reglamento 200 konstatuojamąją dalį, kuriose nagrinėjami pirminiai „Nanshan“ tvirtinimai. Be to, Komisija pažymėjo, kad APF-30-60 nėra vienintelis į šio tyrimo aprėptį įtrauktas produktas, turintis kitokių savybių pusių, nes tai būdinga ir šilumokaičiams skirtiems PVPA.

(203) Net jeigu būtų atsižvelgta į veiksnius po TL, Komisija nusprendė, kad „Nanshan“ ir dviejų naudotojų aprašyta situacija nereiškia, kad yra struktūrinis pajėgumų trūkumas, tai veikiau laikina padėtis dėl bendro ekonomikos atsigavimo po COVID, kai per trumpą laiką labai padidėjo paklausa ir dabar Sąjungos pramonei reikia prisitaikyti prie naujos padėties rinkoje. Tokiomis aplinkybėmis nuspręsta, kad antidempingo priemonių nustatymas neturėtų žalingo poveikio galutiniams naudotojams. Bet kuriuo atveju pastabų pateikę naudotojai į klausimyną neatsakė. Taigi nebuvo galimybės įvertinti, kokį poveikį jiems padarytų priemonės. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(204) Taigi Komisija patvirtino laikinojo reglamento 2.3.4 skirsnyje padarytas išvadas.

2.2.5. *PVPA, skirti pakeliamųjų žaliuzių juostoms gaminti*

(205) Pirminis „OPL System AB“ (toliau – OPL) prašymas neįtraukti pakeliamųjų žaliuzių juostų buvo išnagrinėtas laikinojo reglamento 103 ir 104 konstatuojamosiose dalyse.

(206) OPL pakartojo, kad Sąjungos pramonė negamina ir negali gaminti PVPA pagal OPL specifikacijas. Ji pabrėžė, kad naudojant prastesnės kokybės produktą būtų sugadinta jos įranga, o gatavi gaminiai neatitiktų jos klientų reikalavimų.

(207) OPL paminėjo prieštaravimus dėl jos 2016 m. tarifinių kvotų, kuriuos pareiškė 4 skirtingi Sąjungos gamintojai, kurie tariamai negamina ir negali gaminti PVPA pagal OPL specifikacijas. Šiuo požiūriu ji teigė, kad nepaisant komercinių ryšių su kai kuriomis iš tų 4 bendrovių, nė viena iš jų nepateikė OPL pavyzdžių. Tačiau tokie tvirtinimai buvo pagrįsti patvirtinamaisiais įrodymais tik dėl vienos iš bendrovių. Kita vertus, OPL teigė, kad nė vienas Sąjungos gamintojas negali gaminti nagrinėjamąjį produktą. Tačiau, išskyrus vieną gamintoją, OPL nepagrindė tvirtinimo, kad ji prašė tiekti produkciją arba kad Sąjungos gamintojai atsisakė ją tiekti ir (arba) pranešė, kad negali gaminti nagrinėjamąjį produktą, iki termino, iki kurio reikėjo pateikti pastabas dėl pirminio faktų atskleidimo, arba iki termino, iki kurio reikėjo pateikti pastabas dėl kitų šalių pastabų po pirminio faktų atskleidimo.

(208) EA pakartojo, kad Sąjungos pramonė gali gaminti PVPA pagal OPL specifikacijas, ir pateikė pareiškimų, kad tam tikri Sąjungos gamintojai gali tiekti nagrinėjamąjį produktą. Ji taip pat suabejojo dėl tvirtinimo, kad OPL kreipėsi į kelis Sąjungos gamintojus, ir pažymėjo, kad nė vienas Sąjungos pramonės atstovas pastaruoju metu nebuvo gavęs jokio prašymo pateikti pasiūlymą, arba kad dar vyksta aptarimas.

(209) Nors vieno Sąjungos gamintojo pareiškimais galima suabejoti, Komisija nustatė, kad bent vienas Sąjungos gamintojas gali gaminti PVPA pagal OPL specifikacijas.

(210) Įrodymai, kuriuos OPL pateikė iki nustatytų terminų dėl Sąjungos pramonės gebėjimo gaminti produkciją, ir tai, kad ji kreipėsi į Sąjungos gamintojus, yra susiję tik su vienu Sąjungos gamintoju, o dauguma OPL tvirtinimų nėra pagrįsta patvirtinamaisiais įrodymais. Be to, dėl atitinkamo gamintojo pateikti įrodymai yra susiję su laikotarpiu po laikinųjų priemonių nustatymo. Atsižvelgdama į galimą tų laikinųjų priemonių poveikį rinkos dalyvių elgesiui Komisija mano, kad šis įrodymas nėra pakankamai patikimas įrodymas, kad tas gamintojas atsisakys gaminti ar tiekti produkciją, kai bus nustatytos galutinės priemonės ir visapusiškai atkurtos įprastos rinkos sąlygos. Iš tikrųjų, kai Komisija nustato laikinąsias priemones, galima pagrįstai tikėtis, kad Sąjungos gamintojai gali nuspręsti pavėlinti ilgalaikių sutartinių santykių užmezgimą, kol bus aišku, ar bus nustatyti galutiniai muitai ir koks bus jų dydis. Be to, nors pateiktoje informacijoje buvo tvirtinimų, kad kiti Sąjungos gamintojai nenorėjo arba negalėjo tiekti produkcijos OPL, šie tvirtinimai nebuvo pagrįsti tokiais įrodymais. Bet kuriuo atveju galima pagrįstai tikėtis, kad atsižvelgiant į galutinių priemonių lygį bus toliau importuojama iš KLR.

(211) Praėjus terminui, iki kurio reikėjo pateikti pastabas dėl kitų suinteresuotųjų šalių pateiktos informacijos reaguojant į pirminį faktų atskleidimą, OPL pateikė kelis susirašinėjimo e. paštu su Sąjungos gamintojais atvejus, kai jų buvo prašoma patvirtinti, ar jie galės gaminti PVPA pagal OPL specifikacijas. Tuo remdamasi OPL tvirtino, kad, išskyrus vieną Sąjungos gamintoją, norintį patiekti bandomuosius PVPA, nė vienas iš Sąjungos gamintojų negali gaminti PVPA pagal jos specifikacijas.

(212) Atlikus tyrimą nustatyta, kad OPL padaryta išvada, jog Sąjungos gamintojai negali gaminti PVPA pagal jos specifikacijas, nėra pagrįsta įrodymais, nes iš susirašinėjimo e. paštu matyti, kad tam tikri gamintojai norėjo užmegzti verslo santykius su OPL. Be to, paaiškėjo, kad OPL pareikalautos specifikacijos dėl cheminės sudėties buvo griežtesnės nei specifikacijos, pateiktos jos prašyme neįtraukti produkto. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(213) Tuo remiantis OPL prašymas neįtraukti produkto buvo atmestas ir Komisija patvirtino laikinojo reglamento 2.3.5 skirsnyje padarytas išvadas.

2.2.6. *PVPA, skirti naudoti transformatoriuose*

(214) Po pirminio faktų atskleidimo „Hitachi“ teigė, kad antidempingo priemonių nustatymas padarys žalingą poveikį platesniam elektros energijos sektoriui ES. Ji tvirtino, kad keli jos PVPA tiekėjai susidūrė su pajėgumų stoka, dėl kurios Sąjungos rinkoje ėmė trūkti medžiagų. „Hitachi“ taip pat pažymėjo, kad šis pokytis sutapo su laikinųjų antidempingo priemonių nustatymu KLR kilmės PVPA. Taigi ji teigė, kad gamyba vėluoja ir netrukus tai pradės daryti poveikį pristatymui. Be to, ji tvirtino, kad dėl galios transformatorių sektoriaus reglamentavimo sistemos pokyčių PVPA paklausa šiame sektoriuje padidės ([41]). Tuo remdamasi ji paprašė transformatorių pramonei netaikyti antidempingo priemonių. Ji taip pat tvirtino, kad sprendimai neapmokestinti muitais jau buvo priimti dėl gėrimų skardinių, automobilių ir orlaivių gamintojų. Ji taip pat teigė, kad remiantis nediskriminavimo principu ir atsižvelgiant į tai, kokią dalį PVPA sudaro galutiniuose produktuose, panašus sprendimas neapmokestinti muitais turėtų būti priimtas dėl transformatorių sektoriaus.

([41]) Ekologinio projektavimo reglamentas 2019/1783 (OL L 272, 2019 10 25, p. 107).

(215) EA tvirtino, kad šiuo metu patiriamos pajėgumų ir pristatymo problemos nėra susijusios su antidempingo priemonių nustatymu, nes jos yra tiesiogiai sietinos su didžiuliu ekonomikos atsigavimu po COVID. Ji taip pat teigė, kad tai pasaulinis reiškinys, darantis poveikį daugeliui pramonės šakų, kurioms antidempingo muitai net netaikomi. Ji taip pat pridūrė, kad PVPA naudotojai ES, gaunantys reikiamus kiekius iš Europos gamintojų pagal ilgalaikes sutartis, tiekimo problemų nepatiria.

(216) Komisija pažymėjo, kad nė vienas iš „Hitachi“ tvirtinimų nėra pagrįstas patvirtinamaisiais įrodymais, išskyrus reglamentavimo sistemos pakeitimą. Be to, kalbant apie prašymą neapmokestinti muitu ir teiginį dėl nediskriminavimo, Komisija pažymėjo, kad gėrimų skardinių, automobilių ir orlaivių gamintojai niekada nebuvo įtraukti į tyrimo aprėptį. Todėl tiems produktams nebuvo taikomas atleidimas nuo muito. Taigi Komisija nesupranta, kokią diskriminaciją gali patirti „Hitachi“. Bet kuriuo atveju galima pagrįstai tikėtis, kad atsižvelgiant į galutinių priemonių lygį bus toliau importuojama iš KLR. Todėl Komisija prašymą atmetė.

2.2.7. *PVPA, skirti naudoti aliumininiuose elektrolitiniuose kondensatoriuose*

(217) Po pirminio faktų atskleidimo naudotojai TDK IT ir TDK HU pateikė pastabų ir paprašė į tyrimo aprėptį neįtraukti žemos įtampos ir aukštos įtampos anodų aliuminio, gėrimų skardinių atidarymo žiedų skardos ir katodų aliuminio folijos, skirtų naudoti gaminant aliumininius elektrolitinius kondensatorius. Jie teigė, kad tokiems PVPA būdingos atskiros fizinės, techninės ir cheminės savybės (grynumas, lydiniai, kristalinė struktūra ir oksidų savybės), kad jiems reikia tam tikros gamybos technologijos (be lydymo) ir kad Sąjungos pramonė neturi šio produktų gamybos pajėgumų. Be to, jie taip pat teigė, kad šie produktai naudojami tik aliumininiams elektrolitiniams kondensatoriams gaminti, kad jų kainos didesnės ir kad importuojami kiekiai sudaro nedidelę Sąjungos PVPA suvartojimo dalį. Jų nuomone, neįtraukus tokių produktų Sąjungos pramonei nebūtų padaryta žala, o antidempingo priemonės padarytų neigiamą poveikį jos finansinės veiklos rezultatams.

(218) EA tvirtino, kad nagrinėjami PVPA gali būti gaminami ES arba Europos ekonominėje erdvėje (toliau – EEE) ir patenka į produkto apibrėžtį. Ji taip pat pridūrė, kad tokie produktai buvo gaminami ES ir kad kai kurie gamintojai planuoja vėl pradėti juos gaminti.

(219) Atsiliepdama į EA pateiktą informaciją TDK IT prieštaravo teiginiui, kad ES yra nagrinėjamų PVPA. Ji taip pat tvirtino, kad šių konkrečių produktų nėra nuo 2018 m. antros pusės, ir paminėjo Sąjungos gamintojo pareiškimą. Ji taip pat teigė, kad Sąjungos pramonės anksčiau tiekti PVPA buvo apatinėje priimtinos kokybės skalės dalyje ir kad dabar klientai reikalauja geresnės kokybės produktų, kurių šis gamintojas, kai jis nutraukė gamybą, gaminti negalėjo. Ji pridūrė, kad, jeigu gamyba būtų vėl pradėta, medžiagai reikėtų atlikti ilgą dvigubo patvirtinimo procedūrą (su TDK ir jos klientais) ir tik po to ją būtų galima vėl naudoti.

(220) Praėjus terminui, iki kurio reikėjo pateikti pastabas dėl kitų suinteresuotųjų šalių pateiktos informacijos reaguojant į pirminį faktų atskleidimą, EA pakartojo savo teiginį dėl nagrinėjamojo produkto buvimo Sąjungoje arba EEE. Ji taip pat pridūrė, kad Sąjungos pramonė turėjo nutraukti nagrinėjamųjų produktų gamybą Sąjungoje dėl nesąžiningos Kinijos eksportuojančių gamintojų konkurencijos. Jeigu įsitvirtintų sąžininga konkurencija, ji teigė, kad keli Sąjungos gamintojai galėtų tiekti šiuos produktus Sąjungos rinkai. Tuo remdamasi ji padarė išvadą, kad šių Kinijos kilmės produktų neapmokestinimas muitu prieštarautų Sąjungos interesams, nes dėl tokio neapmokestinimo muitu toliau būtų susiklosčiusi nesąžininga padėtis ir būtų labai pakenkta Sąjungos gamintojų pastaruoju metu dedamoms pastangoms siekiant gaminti šiuos produktus Sąjungoje.

(221) Po EA pastabų, pateiktų praėjus terminui, iki kurio reikėjo pateikti pastabas dėl kitų suinteresuotųjų šalių pateiktos informacijos reaguojant į pirminį faktų atskleidimą, TDK HU teigė, kad ji importavo kitokius pagal apdorojimą ir kokybę, vertę, muitinės kodą ir galutinę naudojimo paskirtį produktus nei TDK IT. Ji taip pat teigė, kad šie du produktai nėra panašūs, nes TDK IT importuojamas produktas yra žaliavinio aliuminio folija, kurią reikia apdoroti, o TDK HU importuojamas produktas jau apdorotas ir gali būti naudojamas aliumininiuose elektrolitiniuose kondensatoriuose be tolesnio apdorojimo.

(222) Be to, ji pridūrė, kad EA pastabos buvo susijusios tik su didelio grynumo aliuminio folija, naudojama gaminant aukštos įtampos anodus ir atidarymo žiedų foliją aliumininiams elektrolitiniams kondensatoriams, o ne TDK HU importuojama aliuminio folija ir žemos / aukštos įtampos anodų aliuminio folija ir kad EA nepateikė jokių prasmingų ir pagrįstų įrodymų dėl TDK HU importuojamo pastarojo produkto esamo ar būsimo buvimo.

(223) TDK HU taip pat pareiškė, kad produktas, kurį gali gaminti Sąjungos arba EEE pramonė, pagal savo savybes neatitinka jos naudojamo produkto.

(224) Po EA pastabų, išdėstytų 220 konstatuojamojoje dalyje, TDK IT teigė, kad gamintojai, tariamai gebantys gaminti nagrinėjamuosius produktus, neatitinka privalomų kokybės standartų arba gamina ne tiriamąjį produktą, o žaliuzių juostas, t. y. pusgaminį, naudojamą tiriamajam produktui gaminti.

(225) TDK IT taip pat tvirtino, kad EA pastabos, susijusios su nesąžininga konkurencija, yra neaiškios ir nėra pagrįstos įrodymais ir kad atitinkamoje rinkoje svarbiausia ne kaina, o kokybė. Be to, ji užginčijo EA pastabas dėl Sąjungos interesų tvirtindama, kad Sąjungos rinkoje nėra veiksmingo ir patikimo tiekimo šaltinio. Dėl to padidėtų sąnaudos ir sumažėtų tolesnių naudotojų veiksmingumas.

(226) Praėjus terminui, iki kurio reikėjo pateikti pastabas dėl kitų suinteresuotųjų šalių pateiktos informacijos reaguojant į pirminį faktų atskleidimą, Vokietijos elektros ir elektronikos gamintojų asociacija (toliau – ZVEI) pritarė TDK HU ir TDK IT tvirtinimams dėl produkto nebuvimo Sąjungoje ir pabrėžė, kaip svarbu užtikrinti stabilų tiekimą jos klientams automobilių ir pramoninės elektronikos sektoriuose, bei neigiamą poveikį, kurį priemonės padarytų jų konkurencingumui, palyginti su ES nepriklausančių šalių tiekėjais. Be Kinijos, ZVEI nurodė Japoniją, kaip dar vieną nagrinėjamųjų produktų tiekimo šaltinį.

(227) Po galutinio faktų atskleidimo TDK HU tvirtino, kad pirminiame etape Komisija neišnagrinėjo jos tvirtinimų dėl jai reikalingų produktų buvimo. Ji pakartojo, kad jos naudojami produktai ES negaminami maždaug penkerius metus. Konkrečiau kalbant, ji tvirtino, kad ES negaminama katodų aliuminio folija ir žemos įtampos anodų aliuminio folija ir kad, nors tam tikra aukštos įtampos anodų aliuminio folija ES gaminama, šie produktai neatitinka jos fizinių, cheminių ar techninių savybių specifikacijų. Be to, ji tvirtino, kad norint vėl pradėti gamybą ES reikėtų didelių laiko ir finansinių investicijų.

(228) TDK HU taip pat tvirtino, kad Sąjungos gamintojai neprieštaravo dėl prašymo neįtraukti produktų ir nepateikė prasmingų ir pagrįstų prieštaravimų. Ji teigė, kad EA supainiojo TDK IT ir TDK HU importuojamus produktus, kurie, kaip tvirtinama, yra skirtingi, ir kad ji nepateikė įrodymų, kad TDK HU reikalingi produktai yra arba greitai bus gaminami. Tuo remdamasi ji tvirtino, kad Komisija neįvertino TDK HU ir EA pateiktos informacijos pakankamai išsamiai ir dėl to neišnagrinėjo jos prašymo pirminiame etape nešališkai ar teisingai.

(229) Be to, TDK HU tvirtino, kad Komisija neįvertino galimybės pritaikyti Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnyje nustatytą galutinio vartojimo muitinės procedūrą. TDK HU nuomone, taikant tokią muitinės procedūrą Sąjungos pramonei nebūtų padaryta jokios žalos ir ji iš tikrųjų būtų naudinga ES įsikūrusiems kondensatorių gamintojams.

(230) Po galutinio faktų atskleidimo TDK IT pakartojo, kad jos naudojamam produktui reikia didelio grynumo ir dėl to produktas pagal savo technines savybes yra unikalus ir nepanašus į kitus plokščius valcavimo produktus iš aliuminio. Šiuo požiūriu ji paminėjo trečiosios šalies šaltinį ([42]). Be to, TDK IT teigė, kad Sąjungoje gaminamos didelio grynumo aliuminio folijos nepakanka arba nėra, kad nustačius antidempingo muitus nutrūktų didelio grynumo aliuminio folijos tiekimas ir Sąjungos rinkoje atsirastų trikdžių, nes vienintelis Sąjungos gamintojas išėjo iš rinkos 2018 m. dėl prastos savo produktų kokybės ir jam norint vėl pradėti gamybą tai užtruktų dvejus ar trejus metus. Galiausiai TDK IT tvirtino, kad vienintelis didelio grynumo aliuminio folijos gamintojas Sąjungoje dirbtų pagal žaliavų perdirbimo susitarimą, tad TDK IT naudojamas produktas jam nepriklausytų.

([42]) Nagata, *Aluminium Electrolytic Capacitor with Liquid Electrolyte Cathode*, p. 120–137.

(231) Remdamasi byloje surinkta informacija Komisija nustatė, kad nagrinėjami PVPA įtraukti į produkto apibrėžtąją sritį, nustatytą pranešime apie inicijavimą ir laikinojo reglamento 55–58 konstatuojamosiose dalyse. Jų pagrindinės fizinės, techninės ir cheminės savybės yra tokios pačios, kaip kitų PVPA, nes jų sudėtyje yra daugiau kaip 95 % gryno aliuminio, panašiai kaip ir kitų PVPA atveju. Be to, dauguma PVPA turi savo specifikacijas, kurios priklauso nuo atitinkamo galutinio naudotojo naudojimo paskirties arba reikalavimų. Tai, kad nagrinėjamų PVPA grynumas yra tam tikro lygio, kad jie pagaminti iš tam tikrų lydinių, turi konkrečią kristalinę struktūrą arba tam tikras oksidų savybes, nereiškia, kad jiems nėra būdingos tos pačios pagrindinės cheminės, techninės ir fizinės savybės, kaip kitiems PVPA.

(232) Dėl gamybos proceso Komisija nustatė, kad nagrinėjami PVPA didžiąja dalimi gaminami taikant tą patį gamybos procesą, kaip aprašytas laikinojo reglamento 56 konstatuojamojoje dalyje, ir jiems daugiausia naudojama ta pati gamybos įranga, kaip ir kitiems PVPA gaminti. Tai, kad nagrinėjamiems PVPA naudojama konkreti įranga, nėra unikalus veiksnys, nes kitiems PVPA, kurie yra įtraukti į produkto apibrėžtąją sritį, taip pat gali būti naudojama speciali tik jiems skirta įranga (kaip antai plakiravimo stotis arba išilginio pjaustymo įranga).

(233) Komisija taip pat pažymėjo, kad yra įvairių nuomonių dėl šio produkto buvimo Sąjungos rinkoje, ir į bylą įtraukti veiksniai jos neįtikino, kad yra ilgalaikė struktūrinė tiekimo stokos rizika. Bet kuriuo atveju galima pagrįstai tikėtis, kad atsižvelgiant į galutinių priemonių lygį bus toliau importuojama iš KLR.

(234) Komisija apgailestauja, kad TDK IT ir TDK HU nepateikė klausimyno atsakymų kaip naudotojai ir kad jos užsiregistravo kaip suinteresuotosios šalys tik po pirminio faktų atskleidimo. Tokiomis aplinkybėmis Komisija galėjo įvertinti šių bendrovių teiginį ir padėtį remdamasi tik neišsamia informacija, kurią jos pateikė komentuodamos atskleistus pirminius faktus. Taigi Komisija negavo jokių klausimyno atsakymų arba pakankamai laiku pateiktos informacijos, kurią ji galėtų patikrinti, tad ji negalėjo įvertinti, kokia bendrų dviejų bendrovių gamybos sąnaudų dalis tenka PVPA ir kokį galimą poveikį jų verslui ir pelningumui galėtų padaryti antidempingo priemonės.

(235) Po galutinio faktų atskleidimo TDK HU prieštaravo dėl to, kad Komisija laiku nebuvo gavusi pakankamai informacijos ir kad ji negalėjo įvertinti šios įmonės tvirtinimo ir padėties, remdamasi tuo, kad ji buvo pateikusi Komisijai pastabas raštu dėl pirminio faktų atskleidimo iki nustatyto termino ir dar tris kartus teikė pastabų, kuriose buvo prasmingos informacijos apie jos veiklą. Tuo pačiu klausimu TDK HU apgailestavo, kad, nors ji buvo paraginusi Komisiją tai daryti, Komisija į ją nesikreipė ir neprašė papildomos informacijos / pagrindimo, kad įvertintų jos prašymą ir panaikintų prieštaravimus.

(236) Kaip numatyta pranešimo apie inicijavimą 5.5 punkte, visų suinteresuotųjų šalių buvo paprašyta pateikti informaciją apie Sąjungos interesų vertinimą per 37 dienas nuo šio tyrimo inicijavimo dienos laisva forma arba užpildžius klausimyną, prieinamą visoms šalims nuo inicijavimo dienos. Pranešimo apie inicijavimą 5.5 punkte taip pat nustatyta, kad į pateiktą informaciją bus atsižvelgta tik jeigu pateikimo metu ji bus pagrįsta faktiniais įrodymais.

(237) Šiuo požiūriu pirma reikėtų pažymėti, kad nė viena iš dviejų bendrovių nepateikė informacijos apie Sąjungos interesų vertinimą per 37 dienų terminą. Antra, nei TDK HU, nei TDK IT neatsakė į naudotojams skirtą klausimyną, iš kurio Komisija galėtų laiku surinkti reikalinga laikomą informaciją, prireikus paprašyti papildomos informacijos, patikrinti gautą informaciją ir įvertinti tvirtinimus remdamasi patikrinta informacija. Nagrinėjamu atveju Komisija turėjo tik fragmentiškos nepatikrintos informacijos, kuri nebuvo pateikta laiku ir kuri gerokai skyrėsi nuo standartinio duomenų rinkinio, prašomo pateikti atsakant į klausimyną. Remiantis tokia informacija buvo neįmanoma tinkamai įvertinti galimą poveikį, kurį antidempingo priemonės galėtų padaryti TDK HU arba TDK IT veiklai. Negavusi laiku pateiktų klausimyno atsakymų Komisija nusprendė, kad prievolė įrodyti tenka bendrovėms, pateikusioms prašymus po pirminio faktų atskleidimo, o ne Komisijai, raginusiai šalis dalyvauti tyrime nuo pat pradžių, kaip numatyta pranešimo apie inicijavimą 5.5 punkte.

(238) Taigi Komisija neturėjo esminės informacijos apie nagrinėjamųjų produktų buvimą Sąjungos viduje ir už jos ribų ir negalėjo įvertinti, ar nagrinėjamieji produktai jau gaunami arba juos bus galima gauti iš kitų šalių. Taigi Komisija negalėjo įvertinti ir galimybės pritaikyti Sąjungos muitinės kodekso 254 straipsnyje nustatytą galutinio vartojimo muitinės procedūrą.

(239) Apskritai, atsižvelgdama į 227 ir 228 konstatuojamosiose dalyse aptartus TDK HU ir TDK IT tvirtinimus, Komisija nusprendė, kad neturėdama klausimyno atsakymų, kuriuose paprastai pateikiama informacija, susijusi su tokiais veiksniais, kaip tiekimo šaltiniai, pirkimas, pardavimas Sąjungoje bei už jos ribų ir tiriamajam produktui tenkanti bendrų sąnaudų ir pelningumo dalis, Komisija negalėjo prasmingai įvertinti TDK HU ir TDK IT tvirtinimų naudodama standartinį pakankamos laiku pateiktos informacijos rinkinį. Tokiomis aplinkybėmis Komisija nusprendė, kad ji kruopščiai ir nešališkai įvertino visus tvirtinimus ir pastabas, dėl kurių ji turėjo pakankamai informacijos. Ta pati logika taikoma 229 konstatuojamojoje dalyje paminėtam TDK HU tvirtinimui.

(240) Remiantis tuo, kas išdėstyta, TDK HU ir TDK IT tvirtinimai buvo atmesti.

2.2.8. *Folijos ruošinys*

(241) Po pirminio faktų atskleidimo naudotojas „Amcor“ pateikė pastabų ir paprašė folijos ruošiniui pritaikyti galutinio vartojimo išimtį dėl Sąjungos interesų. Ši įmonė teigė, kad jai kyla sunkumų įsigyjant folijos ruošinį dėl tariamai ribotų žaliavų pajėgumų ES ir visame pasaulyje. „Amcor“ prašymui pritarė „Xiamen Xiashun“. Be to, ji taip pat teigė, kad folijos ruošinys ir kiti PVPA yra skirtingi produktai, nes skiriasi jų fizinės ir techninės savybės, gamybos procesai, galutinė naudojimo paskirtis ir taikymo būdai.

(242) EA atsakė, kad „Amcor“ pakankamai anksti neužsitikrino reikiamų kiekių Europoje ir kad situacija, kurioje ji atsidūrė, tėra trumpalaikė problema, nes rinka nenumatė dabartinės didelės paklausos, sietinos su ekonomikos atsigavimu po COVID. Ji taip pat tvirtino, kad „Amcor“ padėties negalima lyginti su kitų folijos gamintojų padėtimi, nes „Amcor“ pagrindinė veikla yra pakuotės gamyba, o ne folijos valcavimas.

(243) Komisijos nuomone, tvirtinimai, susiję su įvairiomis fizinėmis ir techninėmis savybėmis, gamybos procesais, galutine naudojimo paskirtimi ir taikymo būdais, nebuvo pagrįsti patvirtinamaisiais įrodymais. Be to, nepaisant priemonių paskelbimo, „Amcor“ neprašė savo Sąjungos tiekėjų padidinti sutartinius kiekius ir nesiekė pasirašyti vidutinio laikotarpio sutartį su kitais galimais ES tiekėjais. Be to, galutiniai muitai yra mažesni nei laikini ir juridinis asmuo „Amcor Singen Rolling GmbH“ vis tiek būtų pakankamai pelningas, net jeigu būtų nustatytos antidempingo priemonės. Iš tikrųjų per TL ir prieš jį ši įmonė buvo pasiekusi pakankamų pelningumo lygių (yra aiškių požymių, kad ji galėjo perleisti visas muito sąnaudas arba jų dalį savo klientams) ir vykdo gana didelio masto galutinės grandies eksporto veiklą bei gali importuoti nagrinėjamąjį produktą pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą. Be to, laikinieji antidempingo muitai buvo neseniai nustatyti importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės apdirbamajai aliuminio folijai ([43]), kuri yra įtraukta į įmonės galutinės grandies produktų portfelį. Galiausiai, nors yra daug kitų bendrovių, vykdančių veiklą folijos sektoriuje, „Amcor“ buvo vienintelė bendrovė, užsiregistravusi kaip suinteresuotoji šalis, pateikusi pastabų ir paprašiusi pritaikyti jai galutinio vartojimo išimtį. Taigi paaiškėjo, kad kiti naudotojai sektoriuje „Amcor“ nuogąstavimų nepalaikė. Tuo remiantis šis prašymas buvo atmestas.

(244) Po galutinio faktų atskleidimo „Amcor“ skundėsi, kad Komisija neatsižvelgė į jos prašymą neįtraukti folijos ruošinio į tame faktų atskleidimo dokumente pateiktą produkto apibrėžtąją sritį. Tame pačiame dokumente „Amcor“ atsiėmė savo prašymą neįtraukti folijos ruošinio į produkto apibrėžtąją sritį ir pritaikyti galutinio vartojimo išimtį. Be to, „Amcor“ teigė, kad, priešingai nei nustatė Komisija, ji kreipėsi į Sąjungos gamintojus, kad užsitikrintų jų folijos ruošinio tiekimą.

([43]) OL L 216, 2021 6 18, p. 142.

(245) Atsižvelgdama į „Amcor“ pastabas ir, visų pirma, jos prašymo atsiėmimą Komisija nusprendė, kad „Amcor“ prašymo neįtraukti produkto galima nenagrinėti. Kalbant apie „Amcor“ ryšius su Sąjungos gamintojais, reikėtų pažymėti, kad, nors „Amcor“ iš tikrųjų kreipėsi į Sąjungos gamintojus, tie kontaktai buvo užmegzti tik su nedaugeliu gamintojų. Taigi į didžiąją daugumą Sąjungos gamintojų, kurie galėtų būti tinkamas alternatyvus tiekimo šaltinis, nesikreipta. Tuo remiantis „Amcor“ tvirtinimai buvo atmesti.

(246) Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad jos tvirtinimai dėl skirtingų folijos ruošinio savybių nebuvo pakankamai apsvarstyti laikinojo reglamento 303 ir 306 konstatuojamosiose dalyse, į kurias darė nuorodą Komisija. Konkrečiau kalbant, „Xiamen Xiashun“ minėjo lydinių, cheminės sudėties ir techninių specifikacijų, pavyzdžiui, storio bei grūdinimo laipsnio, ir gamybos procesų, skirtumus. Be to, tas pats eksportuotojas tvirtino, kad vertinant prašymą neįtraukti automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA buvo atsižvelgta į kitus veiksnius, kaip antai produktų grupę, lydinių tipą ir gamybos procesą, ir kad folijos ruošinį reikėtų vertinti remiantis tais pačiais veiksniais.

(247) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Laikinojo reglamento 303–306 konstatuojamosiose dalyse nurodyti veiksniai tikrai buvo susiję su „Xiamen Xiashun“ tvirtinimu ir konkrečiai su tuo, kad folijos ruošinys *„pagamintas iš tokių pačių arba panašių lydinių ir jo apdaila, grūdinimo laipsnis ir storis yra tokie patys arba panašūs į kitų PVPA“*. Be to, folijos ruošinys gaminamas taikant tokį patį gamybos procesą, nurodytą laikinojo reglamento 56 konstatuojamojoje dalyje, kaip kiti PVPA.

(248) Atsižvelgiant į tai, kad prievolė įrodyti tenka šalims, prašantiems neįtraukti produktų, reikėtų pažymėti, kad, priešingai nei automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA atveju, „Xiamen Xiashun“ nepateikė konkrečių tvirtinimų dėl tokių veiksnių, kaip produktų grupė. Tuo remdamasi Komisija nevertino tokių aspektų dėl „Xiamen Xiashun“ prašymo, susijusio su folijos ruošiniu. Tuo remiantis šie tvirtinimai buvo atmesti.

2.3. **Tvirtinimai dėl produkto kontrolės numerio (toliau – PKN)**

(249) „Xiamen Xiashun“ teigė, kad pagal šiame tyrime naudojamą PKN struktūrą neįmanoma identifikuoti folijos ruošinį atskiriant jį nuo kitų produktų, kurių savybės yra kitokios ir konkrečiai kurie naudojami visiškai kitais tikslais nei folijos ruošinys. Jos nuomone, naudojant PKN struktūrą normaliajai vertei nustatyti, ES gamintojų kainoms nustatyti priverstinio kainų mažinimo bei priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis atvejais ir vėliau jas palyginti su eksportuojamais modeliais, lyginamas obuolys su apelsinu ir toks palyginimas nėra tikslus. Visų pirma, ji tvirtino, kad pateikė *prima facie* įrodymų dėl tariamo kainų skirtumo tarp polipropileno gaubtukams skirtos folijos ir folijos ruošinio, ir ragino Komisiją ištirti, ar yra tokių tariamų kainų skirtumų. Be to, ji taip pat pasiteiravo, ar vienas iš jos eksportuojamų modelių buvo palygintas su automobilių šilumine apsauga.

(250) Komisija priminė, kad turi didelę veiksmų laisvę spręsti, kaip formuoti produkto kontrolės numerius, kad būtų galima teisingai palyginti eksportuojamus produktus ir Sąjungos pramonės produkciją. Formuojant PKN šiuo atveju toks teisingas palyginimas buvo visapusiškai užtikrintas.

(251) Pirma, laikinajame reglamente ([44]) buvo padaryta išvada, kad folijos ruošinio pagrindinės cheminės, techninės ir fizinės savybės yra tokios pačios, kaip kitų PVPA, ir kad jie patenka į produkto apibrėžtąją sritį. Antra, atrinkti Sąjungos gamintojai per tiriamąjį laikotarpį pardavė didelius folijos ruošinio kiekius panašia kaina, kaip polipropileno gaubtukams skirtos folijos, ir tuo patvirtinama, kad tarp šių dviejų produktų didelio kainų skirtumo nėra. Atlikus tyrimą taip pat patvirtinta, kad automobilių šiluminės apsaugos PVPA nebuvo lyginami su modeliu, kurį eksportavo „Xiamen Xiashun“.

(252) Po galutinio faktų atskleidimo tas pats eksportuotojas skundėsi, kad Komisija nesurinko iš Sąjungos gamintojų duomenų dėl folijos ruošinio pardavimo kainų, kad galėtų jas palyginti su eksporto kainomis. Šiuo požiūriu ji pažymėjo, kad Komisija nesurinko tokios informacijos todėl, kad „Xiamen Xiashun“ nebuvo pateikusi tariamo kainų skirtumo įrodymų. Be to, ji pažymėjo, kad Komisija turėjo ištirti šį klausimą, kad užtikrintų objektyvų ir teisingą palyginimą, ir paprašė Komisijos atskleisti Sąjungos pramonės parduodamos polipropileno gaubtukams skirtos folijos kainų intervalą jos teiginiui pagrįsti. Be to, ji paprašė Komisijos patvirtinti, kad „Xiamen Xiashun“ folijos ruošinys nebuvo lyginamas su jokios kitos rūšies PVPA siekiant atlikti priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimus.

([44]) 303–306 konstatuojamosios dalys.

(253) Pirma reikėtų patikslinti, kad Komisija surinko informaciją, kurią ji laiko būtina pagal savo standartinę praktiką, visų pirma šiuo atveju paprašiusi atrinktų Sąjungos gamintojų užpildyti Sąjungos gamintojams skirtą klausimyną, kuriame Sąjungos gamintojų prašoma nurodyti kiekvieno sandorio pardavimą nurodant produkto rūšis pagal atitinkamą PKN struktūrą, pagal kurią galima identifikuoti folijos ruošinį. Į informaciją, surinktą iš Sąjungos pramonės, buvo įtrauktas folijos ruošinio pardavimas. Todėl Komisija nepritarė tvirtinimui, jog ji nesurinko iš Sąjungos gamintojų duomenų dėl folijos ruošinio pardavimo kainų.

(254) Antra, kaip paminėta laikinojo reglamento 333 konstatuojamojoje dalyje, pateikdama savo tvirtinimą arba vėlesniame procedūros etape „Xiamen Xiashun“ nepateikė įrodymų dėl skirtingų naudojimo paskirčių (gofruota plokštelė, polipropileno gaubtukas ir litografinis lakštas) tariamo kainų skirtumo. Bet kuriuo atveju, kaip paminėta 251 konstatuojamojoje dalyje, Komisija išnagrinėjo šį klausimą ir patvirtino, kad tarp šių dviejų produktų nebuvo reikšmingo kainų skirtumo.

(255) Kalbant apie „Xiamen Xiashun“ prašymą pateikti papildomos informacijos, reikėtų pažymėti, kad Sąjungos pramonės nustatytų polipropileno gaubtukų ir folijos ruošinio kainų skirtumas sudarė 0–10 % priklausomai nuo folijos ruošinio kliento ir vidutiniškai buvo mažesnis nei [2–6] ([45]) %. Kalbant apie „Xiamen Xiashun“ prašymą dėl galutinio vartojimo, „Xiamen Xiashun“ nepateikė jokių *prima facie* įrodymų, kad kainos gerokai skiriasi priklausomai nuo konkrečių skirtingų PKN galutinio naudojimo paskirčių. Tokiomis aplinkybėmis Komisija nusprendė, kad PKN tinkamai perteikė atitinkamas PVPA savybes, kad būtų galima užtikrinti teisingą palyginimą, ir atmetė „Xiamen Xiashun“ tvirtinimus.

(256) Taigi Komisija padarė išvadą, kad PKN struktūra tinkamai perteikė folijos ruošinio savybes, kad būtų galima šį produktą teisingai palyginti su kitais tos pačios PKN struktūros produktais. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

2.4. **Išvada**

(257) Komisija patvirtino, kad laikinojo reglamento 60–105 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados, peržiūrėtos šio reglamento 191 konstatuojamojoje dalyje, patvirtinamos.

3. **DEMPINGAS**

(258) Po pirminio faktų atskleidimo skundo pateikėjas, KV, trys atrinkti eksportuojantys gamintojai ir „Airoldi“ pateikė pastabų dėl preliminarių išvadų dėl dempingo.

3.1. **Normalioji vertė**

3.1.1. *Dideli iškraipymai*

(259) KV ir „Xiamen Xiashun“ pateikė pastabų dėl didelių iškraipymų klausimo Kinijoje.

(260) Pirma, KV teigė, kad Kinijos ataskaitos turinys ir jos naudojimo būdai turėjo rimtų faktinių ir teisinių trūkumų. KV teigimu, turinys buvo klaidingas, vienpusis ir nesusijęs su realybe. Darbiniame dokumente Kinijos bendrovių teisėti konkurenciniai pranašumai ir normalūs instituciniai Kinijos ir Europos skirtumai buvo laikomi pagrindu išvadai dėl didelių rinkos iškraipymų padaryti. Be to, KV tvirtino, kad priimdama vidaus pramonės pateiktą šalies ataskaita pagrįstą prašymą atlikti tyrimą Komisija suteikė savo pramonei nesąžiningą pranašumą, kuris prilygo sprendimų priėmimui iki teisminio nagrinėjimo. Be to, KV tvirtino, kad tyrimų pakeitimas ataskaitomis neatitiko fundamentalios sąžiningumo ir teisingumo teisinės dvasios.

(261) Atsakydama į tvirtinimą dėl faktinių šalies ataskaitos trūkumų Komisija pažymėjo, kad šalies ataskaita yra išsamus dokumentas, pagrįstas išsamiais objektyviais įrodymais, įskaitant KV paskelbtus teisės aktus, reglamentus ir kitus oficialius politikos dokumentus, tarptautinių organizacijų trečiųjų šalių ataskaitas, akademinius tyrimus ir mokslininkų straipsnius bei kitus patikimus nepriklausomus šaltinius. Ataskaita buvo viešai paskelbta 2017 m. gruodžio mėn., kad bet kuri suinteresuotoji šalis turėtų pakankamai galimybių ją paneigti, papildyti ar pateikti pastabų dėl jos ir ją pagrindžiančių įrodymų. KV nepateikė jokių tokių prieštaravimų ar pastabų dėl ataskaitos turinio ir įrodymų nuo pat jos paskelbimo 2017 m. gruodžio mėn.

([45]) Intervalas nurodomas siekiant užtikrinti informacijos konfidencialumą.

(262) Dėl KV argumento, kad faktinis tyrimas buvo pakeistas šalies ataskaita, Komisija priminė, kad pagal 2 straipsnio 6a dalies e punktą, jei Komisija mano, kad skundo pateikėjas pateikė pakankamai įrodymų dėl didelių iškraipymų, ji gali šiuo pagrindu inicijuoti tyrimą. Tačiau sprendimas dėl didelių iškraipymų faktinio buvimo ir jų poveikio ir dėl atitinkamo 2 straipsnio 6a dalies a punkte nurodytos metodikos naudojimo priimamas tuo metu, kai atlikus tyrimą pateikiamas pirminis ir (arba) galutinis faktų atskleidimas. Didelių iškraipymų buvimas ir poveikis buvo patvirtintas ne inicijavimo etapu, kaip tvirtino KV, o tik atlikus išsamų tyrimą, todėl šis argumentas atmestas.

(263) Antra, KV pateikė pastabų, kad Komisija tarnybų darbinius dokumentus paskelbė tik dėl kelių pasirinktų šalių, o to pakako, kad būtų išreikštas susirūpinimas dėl didžiausio palankumo režimo ir nacionalinio režimo (toliau – NR). Be to, KV tvirtino, kad Komisija niekada nepaskelbė aiškaus ir nuspėjamo metodo šalims ar sektoriams, dėl kurių būtų skelbiamos ataskaitos, pasirinkti.

(264) Komisija priminė, kad, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punkte, šalies ataskaita dėl bet kurios šalies rengiama tik tuo atveju, jei Komisija turi pagrįstos informacijos, kad tam tikroje šalyje ar tam tikrame tos šalies sektoriuje gali būti didelių iškraipymų. 2017 m. gruodžio mėn. patvirtinusi naujas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies nuostatas Komisija turėjo tokios informacijos apie didelius iškraipymus Kinijoje. Komisija taip pat paskelbė ataskaitą dėl iškraipymų Rusijoje ir neatmeta galimybės, kad bus parengtos ir kitos ataskaitos. Kadangi dauguma prekybos apsaugos tyrimų bylų buvo susijusios su Kinija ir būta iškraipymų toje šalyje svarbių požymių, tai buvo pirmoji šalis, dėl kurios Komisija parengė ataskaitą. Rusija yra antra šalis pagal prekybos apsaugos tyrimų bylų skaičių, todėl Komisija turėjo objektyvių priežasčių ataskaitas dėl šių dviejų šalių rengti būtent tokia tvarka.

(265) Be to, kaip jau minėta, kad būtų galima taikyti 2 straipsnio 6a dalį, nėra privaloma turėti parengtą ataskaitą. 2 straipsnio 6a dalies c punkte aprašomos sąlygos, kuriomis Komisija skelbia šalių ataskaitas, tačiau pagal 2 straipsnio 6a dalies d punktą skundo pateikėjai neprivalo naudotis ataskaita, o pagal 2 straipsnio 6a dalies e punktą šalies ataskaitos buvimas nėra sąlyga inicijuoti tyrimą pagal 2 straipsnio 6a dalį. Iš tiesų pagal 2 straipsnio 6a dalies e punktą pakanka turėti skundo pateikėjų pateiktų įrodymų, kad tam tikroje šalyje yra didelių iškraipymų, kurie atitinka 2 straipsnio 6a dalies b punkte išvardytus kriterijus, norint tuo pagrindu inicijuoti tyrimą. Todėl taisyklės dėl didelių iškraipymų tam tikroje šalyje yra taikomos visoms šalims be išimties, neatsižvelgiant į tai, ar yra parengta tos šalies ataskaita. Todėl iš esmės taisyklės dėl iškraipymų šalyje nepažeidžia didžiausio palankumo režimo. Todėl Komisija šiuos tvirtinimus atmetė.

(266) Trečia, KV pridūrė, kad kalbant apie nacionalinį režimą ES teisės aktuose, susijusiuose su vidaus rinka ar konkurencija, išskyrus pagrindinį reglamentą, nėra sąvokos „rinkos iškraipymai“ ar su tuo susijusių standartų. Todėl KV tvirtino, kad Komisija neturėjo įgaliojimų nei pagal tarptautinę teisę, nei pagal teisės aktus ir praktiką, priklausančius jos išimtinei kompetencijai vidaus rinkos ar konkurencijos reguliavimo srityje, tirti iškraipymus Kinijoje.

(267) Šiame tyrime Komisija savo metodiką grindė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies nuostata. Teisiškai nesvarbu, kad kituose Europos įstatymuose nėra vartojama sąvoka „dideli iškraipymai“, nes ji susijusi konkrečiai su antidempingo sritimi, reguliuojama taisyklėmis pagal PPO antidempingo susitarimą. Imantis veiksmų prieš importą Antidempingo susitarime nėra reikalavimų, pagal kuriuos reikėtų vertinti vidaus rinkos sąlygas išsamiau nei numatytoje žalos analizėje. Bet kuriuo atveju Sąjungos rinkai būdinga labai konkurencinga laisvosios rinkos aplinka, visų pirma dėl griežtų Sąjungos valstybės pagalbos ir konkurencijos teisės aktų. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(268) Be to, KV pateikė pastabų, kad Komisija taikė diskriminacines taisykles ir standartus Kinijos bendrovėms, kurių padėtis buvo panaši į ES bendrovių padėtį, įskaitant, bet tuo neapsiribojant, nesąžiningus įrodymų teikimo ir prievolės įrodyti standartus. Kartu Komisija nevertino, ar ES arba valstybėse narėse yra rinkos iškraipymų. Tokia praktika turėjo didelę įtaką Komisijos analizės ir išvadų dėl pagrindinių antidempingo tyrimų klausimų, susijusių su dempingo ir žalos skaičiavimu, patikimumui ir teisėtumui. Todėl pakanka išreikšti susirūpinimą dėl galimo įsipareigojimų taikyti nacionalinį režimą pažeidimo pagal PPO taisykles.

(269) KV nepateikė jokių įrodymų, kad ES bendrovės būtų susijusios su iškraipymais, kurie būtų panašūs į iškraipymus konkuruojančiose bendrovėse Kinijoje, ir todėl jų padėtis būtų panaši. Bet kuriuo atveju sąvoka „dideli iškraipymai“ yra aktuali apskaičiuojant normaliąją vertę dempingui nustatyti, nors ši sąvoka Sąjungos pramonei teisiniu požiūriu nėra aktuali konkrečiomis antidempingo tyrimų aplinkybėmis. Todėl šis tvirtinimas laikytas nepagrįstu ir teisiškai nereikšmingu.

(270) Ketvirta, KV teigė, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies nuostatos neatitinka Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 2.2 dalies, kurioje pateiktas išsamus atvejų, kai galima apskaičiuoti normaliąją vertę ir į ją neįtraukiami dideli iškraipymai, sąrašas. Kinijos vyriausybė taip pat tvirtino, kad tinkamos tipiškos šalies duomenų arba tarptautinių kainų naudojimas normaliajai vertei apskaičiuoti pagal 2 straipsnio 6a dalį taip pat neatitiko GATT 6 straipsnio 1 dalies b punkto ir Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 2.2 dalies, o ypač 2.2.1.1 dalies. Be to, KV teigė, kad pagal PPO taisykles reikalaujama, kad apskaičiuojant normaliąją vertę būtų naudojamos gamybos sąnaudos kilmės šalyje, prie jų pridėjus pagrįstą administracinių, pardavimo ir bendrųjų išlaidų bei pelno sumą. Tačiau pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį buvo išplėsta duomenų šaltinių aprėptis, į ją įtraukiant gamybos ir pardavimo sąnaudas tinkamoje tipiškoje šalyje arba tarptautines kainas, sąnaudas ar lyginamuosius dydžius. KV teigimu, tai nepatenka į PPO taisyklių taikymo sritį. Todėl nepriklausomai nuo to, ar ES pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalis atitinka PPO taisykles, ar ne, Komisija neturėtų apskaičiuoti normaliosios vertės, kai, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalimi, nustatomas vadinamasis rinkos iškraipymas.

(271) Komisija mano, kad 2 straipsnio 6a dalies nuostatos atitinka Europos Sąjungos įsipareigojimus PPO. Komisijos nuomone, kaip Apeliacinis komitetas paaiškino byloje DS473 „EU-Biodiesel (Argentina)“, pagal pagrindinio reglamento nuostatas, kurios apskritai taikomos visoms PPO narėms, visų pirma pagal 2 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą, leidžiama naudoti trečiosios šalies duomenis, kurie yra tinkamai pakoreguojami, jei toks koregavimas yra reikalingas ir pagrįstas. Todėl Komisija šį teiginį atmetė.

(272) KV teigė, kad šiuo atveju Komisija tiesiogiai neatsižvelgė į Kinijos eksportuotojų įrašus, o tai neatitiko Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 2.2.1.1 dalies. KV teigė, kad Apeliacinis komitetas byloje „EU-Biodiesel (Argentina)“ (DS473) ir kolegija byloje „EU-Cost Adjustment Methodologies II (Russia)“ (DS494) tvirtino, kad pagal Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 2.2.1.1 dalį, jeigu tiriamo eksportuotojo arba gamintojo turimi įrašai tiksliai ir patikimai (neviršijant priimtinų ribų) atitinka visas konkretaus gamintojo arba eksportuotojo patirtas tiriamojo produkto faktines sąnaudas, tyrimą atliekanti institucija turėtų naudoti tokius įrašus siekdama nustatyti tiriamų gamintojų gamybos sąnaudas.

(273) Komisija priminė, kad ginčai DS473 ir DS494 nebuvo susiję su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies, kuri šiame tyrime yra aktualus teisinis pagrindas normaliajai vertei nustatyti, taikymu. Be to, šie ginčai buvo susiję su faktinėmis aplinkybėmis, kurios skiriasi nuo faktinių aplinkybių, susijusių su didelių iškraipymų buvimu. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(274) Galiausiai, KV teigė, kad šiuo atveju Komisijos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį atliktame tyrime buvo taikomi dvigubi standartai. KV teigimu, Komisija atsisakė priimti Kinijos eksportuotojų sąnaudų duomenis dėl to, kad Kinijos rinkoje buvo didelių rinkos iškraipymų, tačiau ji priėmė tipiškos šalies duomenis ir juos naudojo vietoje Kinijos gamintojų duomenų neįvertinusi, ar gali būti rinkos iškraipymų, darančių poveikį šiems pakeičiantiems duomenims. KV teigimu, tai yra įrodymas, kad taikomi dvigubi standartai. KV teigė, kad tokiu būdu nebuvo užtikrintas atrinktos tipiškos šalies susijusių sąnaudų patikimumas. Be to, nebuvo įmanoma iš tikrųjų atspindėti kilmės šalies gamintojų sąnaudų.

(275) Be to, KV pridūrė, kad, remiantis KV duomenimis, plėtros iniciatyvų buvo ir ES bei valstybėse narėse ir jos buvo panašios į Kinijos penkmečio planus, kaip antai Naujoji pramonės strategija ir Vokietijos pramonė 4.0 ir kt. Remiantis oficialiais šaltiniais, 2017–2020 m. vidaus rinkoje ES aliuminio pramonė naudojosi daugiau nei 200 įvairių valstybės pagalbos priemonių, kurias suteikė ES valstybės narės ir leido taikyti Komisija.

(276) Komisija priminė, kad atlikdama tyrimą ji nagrinėja, ar byloje yra duomenų, rodančių, kad tipiškose šalyse esama iškraipymų, visų pirma susijusių su pagrindinėmis žaliavomis, naudojamomis nagrinėjamajam produktui gaminti, pavyzdžiui, ar joms taikomi eksporto apribojimai. Be to, atliekant tyrimą visos šalys turi daug galimybių pateikti pastabų dėl Komisijos svarstomų galimų tipiškų šalių tinkamumo. Tiksliau Komisija skelbia du pranešimus, pridedamus prie bylos, dėl galimų tipiškų šalių tinkamumo ir preliminaraus tyrimui tinkamos šalies pasirinkimo. Visos šalys gali susipažinti su šiais pranešimais ir teikti pastabas. Be to, šiuo atveju KV ir visos kitos šalys turėjo galimybę įrodyti, kad svarstomose galimose tipiškose šalyse buvo didelių iškraipymų ir jos nebuvo tinkamos tyrimui.

(277) Komisija pažymi, kad, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punktu, analizuojamas galimas vieno ar kelių toje nuostatoje išvardytų iškraipomųjų veiksnių poveikis kainoms ir sąnaudoms eksportuojančioje šalyje. Sąnaudų struktūra ir kainų nustatymo mechanizmai kitose rinkose, įskaitant klausimus, susijusius su bendra ir nepagrįsta finansine parama, kaip antai bendra ir nepagrįsta finansine parama, kuri, kaip teigiama, suteikiama ES, šiame tyrime visiškai nėra svarbūs (net jeigu jie būtų taikomi, *quod non* ([46])). Taigi, šis tvirtinimas buvo nepagrįstas ir atmestas.

(278) „Xiamen Xiashun“ pateikė kelias pastabas dėl didelių iškraipymų buvimo.

(279) Pirma, laikinojo reglamento 142 konstatuojamojoje dalyje „Xiamen Xiashun“ pažymėjo, kad daroma nuoroda į internete paskelbtą straipsnį, kuriame paminėta, kad „Xiamen Xiashun“ aktyviai skatina partijos struktūros kūrimą ir profesinių sąjungų veiklą. „Xiamen Xiashun“ pakomentavo, kad šį straipsnį reikėtų aiškinti taip, jog jis reikštų, kad „Xiamen Xiashun“ suteikia galimybę savo darbuotojams profesinėse sąjungose vykdyti savo veiklą bendrovėje, nesvarbu, ar jie yra partijos nariai arba ne. Tačiau „Xiamen Xiashun“ pabrėžė, kad formuluotė „sprendimų priėmimas“ nereiškia, kad partijos nariai arba profesinė sąjunga turi teisę išsakyti nuomonę dėl bendrovės vadovybės ir valdymo arba nustatant žaliavų pirkimo ar produktų pardavimo kainas. Todėl remiantis šiomis formuluotėmis nereikėtų daryti išvadų dėl vyriausybės kontrolės arba rinkos iškraipymo.

(280) Be to, „Xiamen Xiashun“ paprieštaravo dėl Komisijos išvadų laikinojo reglamento 142 konstatuojamojoje dalyje ir paaiškino, jog tai, kad bendrovėje yra partijos narių, nereiškia, kad jie kontroliuoja bendrovę. „Xiamen Xiashun“ pažymėjo, kad teisiškai privalo leisti partijos nariams organizuoti partijos struktūros kūrimo veiklą, bet tai nereiškia, kad partijos nariai turi įtakos bendrovei. Ji pridūrė, kad visi gali priklausyti jų pasirinktai religijai ar politinei partijai ir tai nedaro poveikio sprendimų priėmimui bendrovėje. Be to, ji pabrėžė, jog tai, kad bendrovėje organizuojama partijos struktūros kūrimo veikla, nereiškia, kad bendrovės vadovybėje yra KKP narių. Galiausiai, „Xiamen Xiashun“ paaiškino, kad Komisija neteisingai išvertė sąvoką „partijos struktūros kūrimas“ ir kad KKP narių veikla bendrovėje iš esmės susijusi su vyriausybės politikos tyrimu, jų nuomonės ir rekomendacijų teikimu partijos organizacijai arba kartais netgi pramogine veikla. Ji pridūrė, kad dokumentuose nėra jokių įrodymų, kad KKP kontroliuoja atsakymus teikiančias bendroves. „Xiamen Xiashun“ pakartojo tas pastabas po galutinio faktų atskleidimo.

(281) Komisija pažymėjo, kad, pirma, bendrovėje „Xiamen Xiashun“ veikiančio partijos komiteto veikla laikinojo reglamento 142 konstatuojamojoje dalyje cituojamame straipsnyje aiškiai aprašyta kaip „sprendimų priėmimas“. Straipsnyje nėra analizuojama arba išsamiai paaiškinama, ką reiškia tas „sprendimų priėmimas“. Tačiau Komisija primena, kad pagal 2 straipsnio 6a dalies pirmą ir antrą įtraukas du veiksniai, bylojantys apie iškraipymus šalyje yra šie: „tai, kad atitinkamoje rinkoje daugiausia veikia įmonės, priklausančios eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms ar jų kontroliuojamos arba strategiškai prižiūrimos, arba šios įmonės vadovaujasi valdžios institucijų gairėmis“ ir „valstybės dalyvavimas įmonių veikloje, suteikiantis jai galimybę daryti poveikį kainoms arba sąnaudoms“. „Xiamen Xiashun“ partijos komiteto dalyvavimas „sprendimų priėmimo“ veikloje tenkina abu

([46]) Žr., pvz., 2018 m. vasario 28 d. Sprendimo *Komisija prieš Xinyi PV Products (Anhui)*, C–301/16 P, ECLI:EU:C:2018:132, 56 punktą.

kriterijus. Reikalavimas, kad valstybės dalyvavimas bendrovės veikloje suteikia jai galimybę daryti poveikį kainoms ir sąnaudoms, nereiškia, kad valstybė tiesiogiai nustato parduodamų prekių kainas, ir veikiau reiškia, kad dėl partijos narių buvimo ir dalyvavimo bendrovės veikloje bendrovė gali tikėtis palankesnio požiūrio ir paramos iš valdžios institucijų, o tai daro netiesioginį poveikį jos sąnaudoms ir kainoms. Be to, Kinijos komunistų partijos (toliau – KKP) narių buvimas bendrovėje ir tai, kad bendrovė remia partijos struktūros kūrimo veiklą ir jos dalyvavimą „sprendimų priėmimo“ veikloje, yra aiškus požymis, o ne spėjimas, kaip po galutinio faktų atskleidimo teigė „Xiamen Xiashun“, kad bendrovė nėra nepriklausoma nuo valstybės ir tikriausiai veikia vadovaudamasi KKP politika, o ne rinkos jėgomis. Todėl šis argumentas buvo atmestas.

(282) Nors iš tikrųjų kiekvienas darbuotojas turi teisę priklausyti pasirinktai religijai ar politinei partijai, padėtis Kinijoje yra kitokia, nes Kinija yra vienos partijos valstybė ir KKP prilygsta valstybei ir jos vyriausybei ([47]). Taigi tai, kad bendrovėje yra KKP narių, kurie organizuoja reguliarią „partijos struktūros kūrimo“ veiklą ir turi „sprendimų priėmimo“ teises, kaip aptarta pirmiau 279 ir 281 konstatuojamosiose dalyse, reiškia, kad bendrovėje dalyvauja valstybė. Kalbant apie partijos komiteto veiklą, Komisija pirma norėtų paaiškinti, kad „partijos struktūros kūrimo“ veikla Komisija vadina „veiklą, kuria siekiama stiprinti partijos dvasią bendrovėje“ arba „plėtoti su partija susijusią veiklą siekiant užtikrinti bendrą partijos vadovavimą“, remiantis oficialiomis gairėmis ([48]). Komisija primena, kad, kaip jau paaiškinta pirmiau 281 konstatuojamojoje dalyje, bendrovėje esantys partijos komitetai daro bent netiesioginį, nors bent potencialiai iškraipantį poveikį dėl glaudaus ryšio tarp valstybės ir KKP Kinijoje.

(283) Antra, „Xiamen Xiashun“ užginčijo laikinojo reglamento 209 konstatuojamojoje dalyje Komisijos padarytą išvadą, kad „Xiamen Xiashun“ yra visai šaliai būdingų su darbo jėga susijusių iškraipymų. „Xiamen Xiashun“ teigė, kad jos darbo užmokestis yra gerokai didesnis nei jos konkurentų. Be to, „Xiamen Xiashun“ pažymėjo, kad prievolė įrodyti, tenkanti eksportuojantiems gamintojams jiems norint paneigti tariamą *de facto* prielaidą dėl „didelių iškraipymų“ buvimo, tapo tokia sunki, kad pavienė bendrovė negali jos įvykdyti. „Xiamen Xiashun“ pažymėjo, kad praktiškai tai reiškia, jog i) visiškai neaišku, kaip ir kokiais įrodymais remdamasi pavienė bendrovė galėtų paneigti prielaidą, kad jos sąnaudų straipsniai, kaip antai darbo sąnaudos, yra iškraipyti, ir ii) net jeigu būtų pateikti konkretūs faktiniai įrodymai, iš kurių palyginti būtų matyti reikšmingi sąnaudų skirtumai tarp eksportuojančių gamintojų, Komisija nesuabejotų dėl savo *prima facie* nustatyto „didelių iškraipymų“ buvimo fakto.

([47]) Remiantis straipsniu Centrinės drausmės ir inspektavimo komisijos svetainėje: *„Pagal Kinijos istorinę tradiciją „vyriausybė“ visuomet buvo bendra koncepcija, kurios atsakomybės sritys yra neribotos. Vadovaujant Partijai Partija ir vyriausybė tik pasidalija darbą, Partija ir vyriausybė yra neatskiriamos. Neatsižvelgiant į tai, ar tai Nacionalinis Liaudies Kongresas, Kinijos Liaudies Politinė Patariamoji Konferencija arba „viena vyriausybė ir dveji rūmai“, jie visi privalo įgyvendinti Partijos Centrinio Komiteto sprendimus ir priemones, atsiskaityti liaudžiai ir būtų jos prižiūrimi. Visi organai, turintys valstybinių įgaliojimų, vadovaujant tik Partijai, priklauso valdžios sektoriaus kategorijai.“* Paskelbta adresu https://www.ccdi.gov.cn/special/zmsjd/zm19da_zm19da/201802/t20180201_163113.html (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. birželio 16 d.).

([48]) Žr., pavyzdžiui, 2020 m. rugsėjo 15 d. KKP centrinio komiteto generalinio biuro gaires dėl Jungtinio fronto darbo privačiajame sektoriuje stiprinimo naujame amžiuje. II.4 skirsnis: „privalome stiprinti bendrus partijos gebėjimus vadovauti privačiojo sektoriaus Jungtinio fronto darbui ir veiksmingai stiprinti darbą šioje srityje“; III.6 skirsnis: „turime skatinti partijos stiprinimo veiklą privačiose įmonėse ir sudaryti sąlygas partijos organams veiksmingai veikti kaip tvirtovė, o partijos nariams – kaip inovatoriai ir pradininkai“; VII.26 skirsnis: „Vadovaujančių institucijų ir mechanizmų tobulinimas. Partijos komitetai visais lygmenimis privalo pasikliauti Jungtinio fronto darbui vadovaujančiomis grupėmis kurdami ir tobulindami Jungtinio fronto darbo koordinavimo mechanizmus privačiajame sektoriuje ir reguliariai bei koordinuotai tirti, planuoti ir vykdyti darbą. Privalome suteikti galimybę Partijos komitetų Jungtinio fronto darbo komitetams atlikti jų vadovaujančius bei koordinuojančius vaidmenis ir suteikti galimybę pramonės ir prekybos federacijoms atlikti jų susiejančius bei pagalbinius vaidmenis Jungtinio fronto darbe privačiajame sektoriuje.“ Paskelbta adresu http://www.gov.cn/zhengce/2020-09/15/content_5543685.htm.

(284) Komisija priminė, kad, kaip nustatyta laikinojo reglamento 3.3.1.7 skirsnyje, darbo užmokestis Kinijoje yra iškraipytas, *inter alia*, dėl ribojamo judumo dėl namų ūkių registravimo sistemos („hukou“) nustatytų apribojimų, taip pat dėl nepriklausomų profesinių sąjungų ir kolektyvinių derybų nebuvimo. Kadangi iš Komisijos išvadų 3.3.1.7 skirsnyje matyti, kad Kinijos darbo rinkoje yra horizontalių šalies masto iškraipymų, dėl tų iškraipymų rimtumo padaryta išvada, kad darbo užmokestis Kinijoje nėra patikimas. Byloje nėra veiksnių, kuriais remiantis būtų galima patikimai nustatyti, kad šio eksportuojančio gamintojo vidaus darbo užmokesčio sąnaudoms nepadarė poveikio iškraipymai darbo rinkoje. Pirma, šis eksportuojantis gamintojas nepateikė jokių įrodymų, kaip šie horizontalieji iškraipymai nedaro poveikio jo darbo sąnaudoms, pavyzdžiui, įrodęs, kad jo darbuotojams netaikoma „hukou“ sistema, kad yra nepriklausomų profesinių sąjungų ir vyksta kolektyvinės derybos. Be to, nebuvo įrodymų, kad jo darbo užmokestis yra didesnis nei jo konkurentų, nes jis nepateikė jokių duomenų šiuo klausimu.

(285) Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad minėjo, jog jos darbo užmokestis yra gerokai didesnis nei jos konkurentų. Bendrovė paminėjo vieno iš Komisijos tikrintojų per nuotolinį duomenų sutikrinimą pateiktą pareiškimą, kuriame stebimasi, kad „Xiamen Xiashun“ darbo užmokestis yra didelis. Dėl o buvo paprašyta pateikti papildomos informacijos apie darbo užmokesčio lygį ir po to „Xiamen Xiashun“ pateikė tikrintojus patenkinusią informaciją. Taigi, kaip teigė bendrovė, Komisija turėjo visus duomenis, reikalingus nustatyti ir palyginti „Xiamen Xiashun“ darbo užmokesčio lygius. Komisija pakartoja, kad kiekvieno eksportuojančio gamintojo faktinis darbo užmokesčio lygis yra konfidenciali informacija. Bet kuriuo atveju šis tvirtinimas nepakeičia išvados, jau išdėstytos galutinio faktų atskleidimo dokumente, kad tam tikras darbo užmokesčio lygis, palyginti su tos pačios verslo srities konkurentų darbo užmokesčiu, *per se* nereiškia, kad KLR darbo rinkoje esantys horizontalieji šalies masto iškraipymai nepadarys poveikio šio eksportuojančio gamintojo darbo užmokesčio lygiui. Kitaip tariant, net jeigu šio eksportuojančio gamintojo darbo užmokestis yra didesnis nei jo konkurentų, tai nereiškia, kad tokiam darbo užmokesčio lygiui nedaro poveikio iškraipymai KLR darbo rinkoje.

(286) Kalbant apie teiginį, kad eksportuojantys gamintojai negali paneigti tariamą *de facto* prielaidą, kad esama didelių iškraipymų, kaip buvo pakartota po galutinio faktų atskleidimo, Komisija visiškai nesutinka su šiuo nepagrįstu tvirtinimu. Pirma, nėra jokios numatytos *de facto* prielaidos, nes kiekviename tyrime Komisija labai išsamiai įvertina, ar esama didelių iškraipymų, darančių poveikį tiriamajam produktui ir nagrinėjamiesiems eksportuojantiems gamintojams, vienodai atsižvelgdama į visus byloje surinktus įrodymus. Be to, jeigu yra tvirtinimų, kad horizontalieji iškraipymai nedaro poveikio tam tikriems vidaus sąnaudoms pagal 2 straipsnio 6a dalies a punkto trečią įtrauką, Komisija kruopščiai ir išsamiai juos išnagrinėja, kaip aiškiai matyti iš šio ir visų kitų KLR tyrimų analizės apimties. Jeigu byloje būtų įrodymų, kad „Xiamen Xiashun“ nepadarė poveikio šalies masto iškraipymai Kinijos darbo rinkoje, Komisija tikrai panaudotų pačios bendrovės darbo sąnaudas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto trečią įtrauką.

(287) Trečia, „Xiamen Xiashun“ pakomentavo ir po galutinio faktų atskleidimo pakartojo, jog tai, kad Komisija sistemingai neatsižvelgia į Kinijos eksportuojančių gamintojų darbo sąnaudas, įrodo, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalis nesuderinama su PPO antidempingo susitarimo (toliau – ADS) 2.2, 2.2.1.1 ir 2.2.2 straipsniais. Mat pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje numatyta, kad į sąnaudas ir kainas reikia sistemingai neatsižvelgti nenagrinėjant, ar laikomasi ADS 2.2 straipsnyje nustatytų sąlygų.

(288) Komisija primena, kad kiekviename tyrime visos šalys turi galimybę pateikti įrodymų dėl visų svarbių veiksnių, įskaitant prielaidą, kad tam tikri gamybos veiksniai nėra iškraipyti, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies trečioje įtraukoje. Kaip paaiškinta šio reglamento 284 ir 286 konstatuojamosiose dalyse, Komisija sistemingai neatmeta Kinijos eksportuojančių gamintojų darbo sąnaudų, o kiekvienu atveju, kai šalis pateikia teiginį dėl iškraipymų nebuvimo, išsamiai ištiria duomenis siekdama patikrinti, ar dideli iškraipymai daro poveikį eksportuojančiam gamintojui. Toks pat požiūris taikomas administracinėms, pardavimo ir bendrosioms sąnaudoms bei pelnui. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(289) Ketvirta, „Xiamen Xiashun“ pažymėjo, kad laikinojo reglamento 198 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad „Xiamen Xiashun“ gavo tam tikrų apdovanojimų ar oficialų pripažinimą, t. y. kad jų gautų, ji turėjo atitikti tinkamumo reikalavimus, be kita ko, laikytis oficialios KV linijos ir vykdyti oficialią vyriausybės strategiją bei politiką. „Xiamen Xiashun“ pabrėžė, kad tas pripažinimas tėra bendrovės gauti garbės ženklai ir, nors bendrovė turėjo atitikti kai kuriuos reikalavimus, vyriausybė jos nekontroliuoja. „Xiamen Xiashun“ pridūrė, kad nėra jokių dokumentuotų įrodymų, kad vyriausybė jai nurodo nustatyti žaliavų pirkimo kainą arba produktų pardavimo kainą nesilaikant rinkos sąlygų. Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ pareiškė, kad Komisija nenurodo, kokiu būdu „Xiamen Xiashun“ griežtai laikėsi vyriausybės linijos arba net ar gavo tiesioginę ar netiesioginę vyriausybės paramą, susijusią su tokiu pripažinimu. „Xiamen Xiashun“ nuomone, jokie pateikti duomenys arba Komisijos pareigūnų atliktas patikrinimas neleistų Komisijai daryti išvados, kad bendrovė griežtai laikėsi vyriausybės linijos arba gavo kokios nors su tuo susijusios naudos.

(290) Kaip Komisija jau paaiškino laikinojo reglamento 198 konstatuojamojoje dalyje, „Xiamen Xiashun“ gautais apdovanojimais ir titulais ne tik pripažįstami šios bendrovės laimėjimai, bet taip pat akivaizdžiai reikalaujama, kad ji laikytųsi oficialios vyriausybės politikos. Kaip įrodyta laikinojo reglamento 198 konstatuojamojoje dalyje pateiktomis citatomis, tik bendrovės, kurios griežtai laikosi vyriausybės linijos, turi teisę gauti „Xiamen Xiashun“ gautus apdovanojimus, kaip antai Fudziano provincijos besiformuojančių pramonės šakų įmonės titulą. Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ nepateikė jokių šias išvadas paneigiančių įrodymų.

(291) Penkta, „Xiamen Xiashun“ pakomentavo, kad laikinojo reglamento 205 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad „Xiamen Xiashun“ įsteigė bendrąją įmonę su valstybės valdoma įmone, ir padarė išvadą, kad ji glaudžiai bendradarbiauja su Kinijos valstybe ir kad šalies masto iškraipymai daro poveikį ir jos tiekėjams. „Xiamen Xiashun“ pareiškė, kad pasaulyje labai įprasta, kad privačios bendrovės vykdo verslo veiklą kartu su valstybės valdomomis įmonėmis arba vyriausybės agentūromis, ir tai nereiškia, kad kita šalia yra priversta perduoti įmonės kontrolę vyriausybei. „Xiamen Xiashun“ atveju bendroji įmonė su valstybės valdoma įmone veikia griežtai laikantis įstatų ir Kinijos bendrovių įstatymo. „Xiamen Xiashun“ pabrėžė, kad nėra jokių dokumentuotų įrodymų, jog vyriausybė vykdo kontrolę ir vadovauja produktų kainų nustatymui, žaliavų pasiūlai bei paklausai ir kasdienei bendrosios įmonės veiklai.

(292) Nors Komisija pritaria, kad bendrosios įmonės, kurias įsteigia privačios ir valstybės valdomos įmonės, pasaulyje yra labai įprastas dalykas, Kinijoje valstybės valdomų įmonių vaidmuo yra labai konkretus, kaip aprašyta laikinojo reglamento 3.3.1.3 skirsnyje. Papildoma įtikinama Kinijos valstybės valdomų įmonių iškraipomojo poveikio kainoms ir sąnaudoms iliustracija yra citata iš straipsnio, paskelbto Kinijos valstybės oficialioje svetainėje: „Didelio masto valstybės valdomų įmonių plėtra pagrindinių technologijų ir strateginėse pramonės srityse yra naudinga privačioms įmonėms ir jas remia daugeliu požiūrių, kaip antai dėl kainų įtraukumo, talentų perleidimo, technologijų perdavimo ir kapitalo gelbėjimo“ ([49]). Straipsnyje paminėti „nauda“, „parama“, „kainų įtraukumas“ ir „kapitalo gelbėjimas“ akivaizdžiai byloja apie valstybės valdomų įmonių ir privačių įmonių bendradarbiavimo iškraipomąjį poveikį Kinijos rinkoje. Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ pakartojo savo pastabas, bet nepateikė įrodymų, kuriais būtų paneigtos Komisijos išvados.

(293) „Airoldi“ pateikė pastabą dėl ataskaitos. „Airoldi“ teigė, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punkte nustatytas reikalavimas, kad aptariamas dokumentas turi būti ataskaita ir jį turi oficialiai priimti Europos Komisija. „Airoldi“ taip pat teigė, kad ataskaita turi būti skelbiama ir atnaujinama. „Airoldi“ teigimu, dokumentas, kuriuo remtasi atliekant šį tyrimą ir kuris buvo paskelbtas Prekybos GD interneto svetainėje, nebuvo atnaujintas ir buvo paprastas Komisijos tarnybų darbinis dokumentas, neturintis formalių ir esminių savybių, kad jį būtų galima laikyti oficialia Europos Komisijos ataskaita. Be to, pagal ES institucinę teisę tokia ataskaita turėjo būti paskelbta Europos

([49]) Žr. 2018 m. lapkričio 29 d. paskelbtą straipsnį „Valstybės valdomų įmonių vaidmuo nepakeičiamas“ adresu http://www.gov.cn/xinwen/2018-11/29/content_5344296.htm.

Sąjungos oficialiajame leidinyje visomis oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis. „Airoldi“ taip pat paprašė Prekybos GD pateikti šio dokumento versiją italų kalba ir nurodyti Oficialiojo leidinio, kuriame jis buvo paskelbtas, numerį. Kartu „Airoldi“ pažymėjo, kad Kinijos ataskaita buvo paskelbta Prekybos GD interneto svetainėje tik anglų kalba. Taigi Kinijos ataskaita buvo neteisėta ir į ją reikėjo neatsižvelgti.

(294) „Airoldi“ nurodė kelias priežastis, kodėl jai reikėtų suteikti galimybę susipažinti su ataskaita italų kalba. Pirma, „Airoldi“ tvirtino, kad pagal 1958 m. EEB Tarybos reglamentą Nr. 1, nustatantį kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje, Europos bendrovės ir piliečiai turi teisę gauti tokio dokumento egzempliorių arba su juo susipažinti savo oficialiosiomis nacionalinėmis kalbomis, kurios taip pat yra oficialiosios Europos Sąjungos kalbos. Antra, „Airoldi“ teigė, kad ataskaita yra susijusi su pagrindinio reglamento 2 straipsniu ir konkrečiai ten minima. Todėl tai dokumentas, kuriuo įgyvendinamos esminės šio pagrindinio reglamento straipsnio nuostatos, ir todėl jis turi būti paskelbtas visomis oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis. Trečia, „Airoldi“ tvirtino, jog tai, kad ataskaita, kuri yra pagrindinis įrodymas šioje byloje, nėra paskelbta italų kalba, yra Reglamento Nr. 1/1958, taikomo kartu su Pagrindinių teisių chartijos 21, 22 ir 41 straipsniais, pažeidimas. Be to, „Airoldi“ teigimu, ji turi teisę susipažinti su ataskaita italų kalba remiantis šiomis teisės nuostatomis: Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 2 straipsniu, kuriame didelė svarba suteikiama pagarbai žmogaus teisėms ir nediskriminavimui; ES sutarties 3 straipsniu, kuriame nustatyta, kad ES „gerbia turtingą savo kultūros ir kalbų įvairovę“; Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 165 straipsnio 2 dalimi, kurioje pabrėžiama, kad „Sąjunga savo veiksmais siekia plėtoti europinę pakraipą švietimo srityje, ypač mokant valstybių narių kalbų ir jas populiarinant“, kartu visapusiškai gerbdama kultūrų bei kalbų įvairovę (SESV 165 straipsnio 1 dalis). Galiausiai, „Airoldi“ teigė, kad pagal ES pagrindinių teisių chartiją draudžiama diskriminacija dėl kalbos (21 straipsnis) ir Sąjunga įpareigojama gerbti kalbų įvairovę (22 straipsnis). 1958 m. pirmasis reglamentas, kuriuo nustatomos kalbos, kurios turi būti vartojamos buvusioje Europos ekonominėje bendrijoje, buvo iš dalies pakeistas vykstant tolesnei ES plėtrai ir jame, kartu su ES sutarties 55 straipsnio 1 dalimi, nustatomos Sąjungos oficialiosios kalbos.

(295) Komisija pažymėjo, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punkte nenustatytas nei konkretus ataskaitų dėl didelių iškraipymų formatas, nei jų skelbimo kanalas. Komisija priminė, kad ataskaita yra faktais pagrįstas techninis dokumentas, naudojamas tik prekybos apsaugos tyrimuose. Todėl ataskaita atitinkamai rengiama kaip Komisijos tarnybų darbinis dokumentas, nes ji yra aprašomojo pobūdžio dokumentas, kuriame nepateikiama jokių politinių pažiūrų, pageidavimų ar sprendimų. Tai nedaro poveikio jos turiniui, t. y. objektyviems informacijos apie didelių Kinijos ekonomikos iškraipymų buvimą šaltiniams, kurie yra svarbūs taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punktą.

(296) Kadangi 2 straipsnio 6a dalies c punkte nėra nurodytas konkretus formatas, kuriuo turi būti skelbiama šalies ataskaita, ir kanalas, kuriuo ji turi būti skelbiama, Kinijos ataskaitos paskelbimas Komisijos tarnybų darbinio dokumento formatu, kuris neprivalo būti verčiamas į visas Europos kalbas ir oficialiai skelbiamas Oficialiajame leidinyje, atitinka taikytinas taisykles. Bet kuriuo atveju Komisija nepritarė argumentui, kad šiuo atveju buvo padarytas poveikis „Airoldi“ teisėms į gynybą, nes ji negavo ataskaitos vertimo į italų kalbą. Iš tikrųjų „Airoldi“ iškėlė šį klausimą tik labai vėlyvame tyrimo etape ir iki pat to etapo ir „Airoldi“, ir jos teisininkai sėkmingai ir daug dirbo anglų kalba bendraujant ir raštu, ir žodžiu. Komisija priminė, kad šis dokumentas nėra įgyvendinimo reglamentas ir patvirtino savo poziciją.

(297) Dėl argumento, kad ataskaita buvo pasenusi, Komisija primena, kad iki šiol nepateikta jokių įrodymų, kad ataskaita būtų pasenusi. Priešingai, Komisija visų pirma pažymėjo, kad ataskaitoje pateikti pagrindiniai politikos dokumentai ir įrodymai, įskaitant susijusius penkmečio planus ir tiriamajam produktui taikomus teisės aktus, per TL vis dar buvo aktualūs ir kad nei „Airoldi“, nei kitos šalys neįrodė, kad taip nebėra.

3.1.2. *Tipiška šalis*

(298) Laikinajame reglamente Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį tipiška šalimi pasirinko Turkiją. Naudojama pasirinkimo metodika išsamiai aprašyta pirmajame ir antrajame pranešimuose, kurie buvo pateikti šalims viešai paskelbtoje byloje 2020 m. spalio 5 d. ir 2020 m. lapkričio 25 d. (toliau – pirmasis pranešimas ir antrasis pranešimas) ir laikinojo reglamento 225–267 konstatuojamosiose dalyse.

(299) „Airoldi“ nusprendė, kad buvo pažeistos jos teisės į gynybą. Jos nuomone, iš pirminiame etape Komisijos pateiktos informacijos šalys negalėjo suprasti, kokie duomenys, išvados ir metodika buvo ekstrapoliuoti iš tyrimo dėl aliuminio ekstruzijų ir kuriame procedūros etape tai buvo padaryta.

(300) Komisija su tuo nesutiko. Kaip aprašyta laikinojo reglamento 226 konstatuojamojoje dalyje, tipiškos šalies pasirinkimo metodika buvo išsamiai paaiškinta pirmajame ir antrajame pranešimuose, su kuriais galėjo susipažinti visos suinteresuotosios šalys. Be to, Komisija paaiškino priežastis, kodėl tinkama šalimi buvo pasirinkta Turkija, ir kokie lyginamieji dydžiai buvo naudojami normaliajai vertei nustatyti, laikinojo reglamento 225–267 konstatuojamosiose dalyse. Todėl Komisija nusprendė, kad iš šalims pateiktos informacijos šalys galėjo suprasti visas detales, be kita ko, dėl to, kurie duomenys, išvados ir metodika buvo ekstrapoliuoti iš tyrimo dėl aliuminio ekstruzijų. Todėl ji šį tvirtinimą atmetė.

(301) Po galutinio faktų atskleidimo „Airoldi“ pridūrė, kad dėl dviejų tyrimų (šio tyrimo ir tyrimo dėl aliuminio ekstruzijų) ryšio bylas nagrinėjantis pareigūnas padarė konkrečias išvadas, kuriose raštu paaiškinta, kad vieno tyrimo duomenų negalima lyginti ir naudoti kitame tyrime. Taigi dėl duomenų dėl aliuminio ekstruzijų naudojimo buvo pažeisti „Airoldi“ teisėti lūkesčiai ir teisės į gynybą. Tuo remdamasi „Airoldi“ paprašė, kad tyrimo dėl aliuminio ekstruzijų duomenimis nebūtų vadovaujamasi šiame tyrime dėl plokščių valcavimo produktų iš aliuminio. „Airoldi“ taip pat paprašė papildomai atskleisti faktus dėl metodikos, kuria remiantis duomenys buvo „importuoti“ iš tyrimo dėl aliuminio ekstruzijų.

(302) Komisija pažymėjo, kad bylas nagrinėjančio pareigūno ataskaitoje buvo paminėta, kad šie „du tyrimai nėra vykdomi lygiagrečiai“ ir „dviejų bylų lyginti negalima“. Tai reiškė, kad tyrimas dėl aliuminio ekstruzijų buvo pradėtas kelis mėnesius anksčiau. Vadinasi, 2020 m. gruodžio 22 d. galutinis faktų atskleidimas įvyko prieš ES ir Jungtinei Karalystei sudarant susitarimą. Atitinkamai, preliminari žalos analizė aliuminio ekstruzijų byloje buvo pagrįsta 28 ES valstybių narių duomenimis, o tyrime dėl plokščių valcavimo produktų iš aliuminio nuo pat pradžių remtasi tik 27 ES valstybių narių duomenimis. Taigi bylas nagrinėjantis pareigūnas nesilaikė nuomonės, kad jokie vienos bylos duomenys niekada negali būti panaudoti kitoje byloje.

(303) Komisija taip pat pažymėjo, kad aliuminio ekstruzijų procedūros duomenys, taip pat naudojami šioje procedūroje, buvo susiję tik su aliuminio ekstruzijų gamintojų pelno lygiu ir PBA išlaidomis abiejose procedūrose pasirinktoje tipiškoje šalyje, t. y. Turkijoje. Šie duomenys yra savaime „prieinami“, kaip tai suprantama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkte, t. y. prieinami viešojoje srityje, ir nėra konkretūs gauti duomenys, kaip tai suprantama pagrindinio reglamento 19 straipsnio 6 dalyje. Be to, dėl galutinio faktų atskleidimo Komisija papildomai patikrino ir atnaujino turimus duomenis dėl aliuminio ekstruzijų gamintojų tipiškoje šalyje siekdama užtikrinti, kad jie kuo labiau sutaptų su šio tyrimo tiriamuoju laikotarpiu.

(304) Laikinajame reglamente Komisija išsamiai paaiškino, kad nesant prieinamų duomenų iš nagrinėjamojo produkto gamintojų tipiškoje šalyje Turkijoje Komisija turi teisę remtis duomenimis, susijusiais su labai panašiu sektoriumi, dėl kurio yra informacijos apie PBA išlaidas ir pelną. Be to, priešingai nei tvirtino „Airoldi“, kaip paaiškinta 300 konstatuojamojoje dalyje, Komisija pateikė išsamų paaiškinimą dėl jos taikomos atitinkamų duomenų „importo“ ir tvarkymo metodikos pirmajame ir antrajame bylos pranešimuose ir laikinajame reglamente. Dėl išsamumo ir pateiktos informacijos visos šalys galėjo suprasti pagrindines priežastis, kodėl buvo padaryta išvada, kad aliuminio ekstruzijų sektoriaus įmonių PBA išlaidų ir pelno duomenys šiomis aplinkybėmis buvo tinkamiausias lyginamasis dydis. Komisija nusprendė, kad papildomo faktų atskleidimo nereikia, ir todėl šį tvirtinimą atmetė.

(305) „Airoldi“ taip pat teigė, kad Komisija suklydo pasirinkusi Turkiją kaip tinkamą tipišką šalį. Jos nuomone, tai, kad Turkija yra muitų sąjungos su Europos Sąjunga dalis padarė poveikį dempingo įvertinimui, kurį reikia atlikti pagal pagrindinį reglamentą. „Airoldi“ taip pat nusprendė, kad Turkija neatitinka socialinės ir aplinkos apsaugos standartų.

(306) Turkija buvo pasirinkta kaip tinkamiausia tipiška šalis dėl duomenų buvimo ir kokybės. Tai, kad su Turkija yra muitų sąjunga, nereiškia, kad Turkija nėra tinkama tipiška šalis siekiant nustatyti iškraipytas kainas ir sąnaudas. Atsižvelgiant į Komisijos nustatytus faktus laikinojo reglamento 229–243 konstatuojamosiose dalyse ir nesant jokių tvirtinimų, kuriais tie faktai galėtų būti paneigti, socialinės ir ekonominės apsaugos standartų analizės atlikti nereikia.

(307) Po pirminio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“, „Nanshan Group“ ir „Airoldi“ nepritarė Komisijos sprendimui naudoti aliuminio ekstruzijas gaminančių bendrovių duomenis kaip pardavimo, bendrųjų ir administracinių (PBA) išlaidų ir pelno lyginamuosius dydžius. Jų nuomone, aliuminio ekstruzijos nėra panašios į PVPA ir tarp dviejų produktų yra didelių skirtumų, susijusių su jų naudojimu, gamybos sąnaudomis ir gamybos veiksniais. „Xiamen Xiashun“ taip pat teigė, kad skirtumai daro poveikį bendrovių pelnui ir PBA išlaidoms ir dėl to aliuminio ekstruzijas gaminančių bendrovių pelno ir PBA išlaidų nereikėtų naudoti nustatant normaliąją vertę. „Nanshan Group“ ir „Xiamen Xiashun“ pakartojo tą patį teiginį po galutinio faktų atskleidimo. Visų pirma, „Xiamen Xiashun“ citavo Komisijos reglamentą, kuriame Komisija pagrindė panašaus sektoriaus vertinimą gamybos proceso, gamybos veiksnių ir gamybos sąnaudų panašumais ([50]). Ji taip pat tvirtino, jog tai, kad abu produktus gamina tos pačios bendrovės, nėra svarbu.

(308) Nesant duomenų, iš kurių būtų matyti tinkamas nagrinėjamojo produkto gamintojų PBA išlaidų ir pelno lygis galimoje tipiškoje šalyje (šalyse) pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto paskutinę pastraipą, Komisija prireikus gali atsižvelgti ir į tos pačios bendrosios tiriamojo produkto kategorijos ir (arba) sektoriaus produktą gaminančius gamintojus. Tokiais atvejais, nors tam tikros savybės, galutinė naudojimo paskirtis, gamybos procesai ir gamybos sąnaudos gali būti nevienodi, šiuos aspektus reikia vertinti bendrai siekiant nustatyti, ar produktas arba sektorius patenka į tą pačią bendrąją tiriamojo produkto kategoriją ir (arba) sektorių. Šių šalių nurodyta polivinilo alkoholių byla patvirtina, kad toje byloje Komisija taip pat įvertino visus svarbius su nagrinėjamuoju produktu susijusius veiksnius ir labiausiai panašius pradinės bei galutinės grandžių produktus ir tuo remdamasi pasirinko panašiausią produktą. Bet kuriuo atveju Komisija priminė, kad pagal 2 straipsnio 6a dalies a punktą tiesiog reikalaujama, kad Komisija nustatytų atitinkamas gamybos ir pardavimo sąnaudas, taip pat tinkamą PBA išlaidų ir pelno lygį atitinkamoje tipiškoje šalyje, ir ji nėra įpareigojama naudoti bendroves, gaminančias tiksliai tokį patį produktą, kaip nagrinėjamasis produktas.

(309) Komisija nusprendė, kad, nors jų būna įvairių formų ir esama kitų „Xiamen Xiashun“ nurodytų skirtumų, plokšti valcavimo produktai iš aliuminio ir aliuminio ekstruzijos gaminami iš tos pačios pagrindinės žaliavos – aliuminio. Be to, ekstruzijos, kaip ir plokšti valcavimo produktai iš aliuminio, laikomos aliuminio pusgaminiais, todėl priskiriamos prie tos pačios bendrosios produktų kategorijos. Be to, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 239 konstatuojamojoje dalyje, ir aliuminio ekstruzijas, ir plokščius valcavimo produktus kai kuriais atvejais gamina ta pati bendrovė arba ta pati grupė. Tai, pavyzdžiui, pasakytina apie vieną iš atrinktų eksportuojančių gamintojų – „Nanshan Group“.

(310) Be to, ir aliuminio ekstruzijos, ir plokšti valcavimo produktai iš aliuminio priklauso tai pačiai bendrajai kategorijai „pagrindinių metalų gamyba“ ir priskiriami prie to paties NACE kodo (NACE kodas 24), t. y. produktų kategorijos, į kurią patenka prie kodų 24.42 ir 24.53 priskirti ir plokšti valcavimo produktai, ir ekstruzijos ([51]). Ši kategorija taip pat buvo naudojama nustatant darbo sąnaudų lyginamąjį dydį (žr. laikinojo reglamento 260 konstatuojamąją dalį).

([50]) 2020 m. rugsėjo 25 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2020/1336, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės polivinilo alkoholiams nustatomi galutiniai antidempingo muitai (OL L 315, 2020 9 29, p. 1), 190 konstatuojamoji dalis.

([51]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3859598/5902521/KS-RA-07-015-EN.PDF.pdf/dd5443f5-b886-40e4-920d-9df03590ff91?t=1414781457000.

(311) Dar svarbiau tai, kad eksportuojantys gamintojai, nors ir kritikavo aliuminio ekstruzijų pasirinkimą, nepasiūlė jokio alternatyvaus produkto ir (arba) sektoriaus, kuris būtų panašiausias į PVPA gamintojus pagal turimus finansinius duomenis ir pagrįstą pelną, atitinkamoje tipiškoje šalyje (šalyse). Komisijos nuomone, šiame tyrime naudojamos bendrovės yra tipiškos platesnės aliuminio produktų grupės bendrovės, turinčios aiškių ryšių su nagrinėjamuoju produktu, įskaitant valcuotus produktus. Kaip paaiškinta 310 konstatuojamojoje dalyje, bendrovės, kurios laikomos tinkamomis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą, neretai gamina daugiau kaip vieną produktą. Šiuo atveju nustatytų ekstruzijų gamintojų finansiniai duomenys buvo prieinami tik apibendrinti. Taigi, prieinami aliuminio ekstruzijas gaminančių bendrovių finansiniai duomenys parodo padėtį ne tik ekstruzijų rinkoje siaurąja prasme, bet ir platesnės produktų grupės, apimančios valcavimo produktus, rinkoje. Todėl Komisija atmetė šiuos tvirtinimus ir tvirtino, kad aliuminio ekstruzijų sektoriaus bendrovių PBA išlaidų ir pelno duomenys yra tinkamas lyginamasis dydis.

3.1.3. *Šaltiniai gamybos veiksnių neiškraipytoms sąnaudoms nustatyti*

(312) Komisija pateikė išsamią informaciją apie naudojamus šaltinius normaliajai vertei nustatyti laikinojo reglamento 244–267 konstatuojamosiose dalyse. Po laikinojo reglamento paskelbimo kelios šalys pateikė tvirtinimų dėl įvairių šaltinių, naudojamų normaliajai vertei nustatyti.

3.1.3.1. Žaliavos

(313) „Jiangsu Alcha“ tvirtino, kad siekdama nustatyti vieno iš jos gamybos veiksnių (aliumininės vielos) normaliąją vertę Komisija naudojo brangesnės anglinio titano vielos normaliąją vertę.

(314) Komisija priminė, kad šio gamybos veiksnio SS kodą (SS 7605) pateikė pati bendrovė. Ji taip pat pažymėjo, kad atitinkamame SS kodo aprašyme ištraukoje iš GTA duomenų bazės, kuri buvo pateikta šalims kartu su 2020 m. spalio 5 d. pranešimu, buvo paminėta anglinio titano viela. Tačiau pagal Kombinuotąją nomenklatūrą ([52]) SS kodas atitiko aliumininę vielą arba vielą, kurioje aliuminis yra pagrindinė sudedamoji medžiaga. Taigi Komisija padarė išvadą, kad, nepaisant netikslaus kodo aprašymo GTA duomenų bazėje, SS kodas ir atitinkama pakaitinė vertė, kuri buvo naudojama „Jiangsu Alcha“ normaliajai vertei apskaičiuoti, buvo susijusi su aliuminine viela ir atitinkamai buvo teisinga.

(315) „Nanshan Group“ manė, kad Komisijos taikomas GTA duomenų bazės naudojimo būdas yra netinkamas, nes buvo viešai prieinamos tikslesnės pakaitinės vertės. Ji manė, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį kaip pakaitines vertes Komisija turėtų naudoti „*neiškraipytas tarptautines kainas, sąnaudas ar lyginamuosius standartus*“. „Nanshan Group“ visų pirma užginčijo bituminių anglių, aliuminio oksido miltelių, karštai ir šaltai valcuotų ritinių ir karštai valcuotų plokščių GTA vertes. Ji pasiūlė naudoti alternatyvias lyginamąsias kainas, grindžiamas IHS bituminių anglių ataskaita ([53]) (bituminėms anglims), LME aliuminio oksido atsiskaitymo kainomis ([54]) (aliuminio oksido milteliams) ir CRU ataskaita (šaltai / karštai valcuotiems ritiniams ir plokštėms).

(316) Atsiliepdamas į „Nanshan Group“ pateiktas pastabas skundo pateikėjas prieštaravo dėl „Nanshan Group“ pasiūlytų alternatyvių lyginamųjų kainų naudojimo. Jis nustatė, kad, priešingai nei GTA nurodytų kainų atveju, iš „Nanshan Group“ pasiūlytų šaltinių neaišku, kiek gamintojas Turkijoje iš tikrųjų sumokėtų už gamybos veiksnį. Jo nuomone, trijų šaltinių duomenys buvo rodikliai (HIS bituminių anglių ataskaitos atveju), indeksai (LME kainų atveju) arba lyginamosios kainos (CRU ataskaitos atveju), perteikiantys rinkos dinamiką. Be to, šie rodikliai, indeksai ar kainos neapima įvairių priedų, kuriuos šalys gali pridėti prie šių kainų.

(317) Kalbant apie bitumines anglis, „Nanshan“ pakartojo, kad GTA nurodytas kiekis buvo importuojamas tik iš dviejų šalių. Todėl į duomenų medžiagą buvo galima neatsižvelgti ir pagal ją nebuvo galima nustatyti anglių kaloringumą. Jo nuomone, Komisija turėjo panaudoti IHS bituminių anglių ataskaitos duomenis. „Nanshan Group“ pateikė tokį pat teiginį po galutinio faktų atskleidimo.

([52]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2020:361:FULL&from=EN.
([53]) Pateikta „Nanshan Group“ pastabų dėl pirmojo bylos pranešimo (t.20.0006989) 1 priede.
([54]) Londono metalų birža, „Historical data for cash settled futures“ (lme.com).

(318) Komisija tvirtino, kad nėra įtikinamų įrodymų, leidžiančių manyti, kad GTA duomenų bazėje nurodyta kaina nėra tipiška rinkos arba tam tikros rūšies anglių kaina arba kad duomenų bazėje nurodyta kaina būtų visiškai kitokia, jei importo apimtis būtų didesnė. Todėl Komisija patvirtino savo išvadas, išdėstytas laikinojo reglamento 258 ir 259 konstatuojamosiose dalyse, kad anglių importo į Turkiją kaina pagal GTA duomenų bazę yra tinkama bituminių anglių lyginamoji kaina.

(319) Kalbant apie aliuminio miltelius, „Nanshan Group“ manė, kad GTA duomenų bazėje daugiausia nurodomas nemetalurginio aliuminio oksido importas, nes jis buvo importuojamas į Turkiją į šalių, kurios nėra metalurginio aliuminio oksido gamintojos ([55]). Jos nuomone, įvairių aliuminio oksido rūšių kainos labai skiriasi ir dėl GTA nurodytos rūšies aliuminio oksido buvo nustatyta nenormaliai didelė pakaitinė vertė. Vietoj to „Nanshan Group“ pasiūlė naudoti LME aliuminio oksido atsiskaitymo kainą.

(320) Išanalizavusi šį argumentą Komisija nustatė, kad jis pagrįstas. Atsižvelgdama į „Nanshan Group“ nurodytas priežastis Komisija nusprendė, kad į Turkiją importuojamų aliuminio oksido miltelių kaina nėra tipiška „Nanshan Group“ naudojamo gamybos veiksnio kaina.

(321) Tačiau remdamasi byloje surinktais įrodymais ir šalių pateikta informacija Komisija negalėjo padaryti išvados, kad LME kainos faktiškai perteikia neiškraipytą rinkos kainą. „Nanshan Group“ teigimu, LME kaina atitinka aliuminio oksido miltelių rinkos vertę, o skundo pateikėjas mano, kad šios kainos tėra indeksai, prie kurių šalys prideda įvairius priedus. Taigi, nors LME paprastai nėra atmetama kaip šaltinis tinkamam lyginamajam dydžiui nustatyti, atsižvelgdama į 317 konstatuojamojoje dalyje aprašytas su šia byla susijusias abejones, Komisija nusprendė aliuminio oksido miltelių lyginamąjį dydį nustatyti pagal skysto aliuminio lyginamąją vertę atėmus „Nanshan“ faktiškai patirtas perdirbimo išlaidas. Bet kuriuo atveju tarp naudojamos vertės ir LME kainos didelio vertės skirtumo nebuvo.

(322) „Nanshan Group“ taip pat pakartojo savo pastabą dėl lyginamųjų dydžių naudojimo šaltai valcuotų ritinių, karštai valcuotų ritinių ir karštai valcuotų plokščių atveju. Jos nuomone, šių produktų importas į Turkiją apėmė produktus, naudojamus orlaivių dalims ir automobilių pramonėje, kurios nėra įtrauktos į produkto apibrėžtąją sritį. Jos nuomone, dėl to nustatytos lyginamosios vertės yra nepagrįstai didelės. Kaip alternatyvą kelioms Sąjungos šalims, nurodytoms CRU ataskaitoje, „Nanshan Group“ pasiūlė naudoti kainas Sąjungos rinkoje. Turkija importavo iš Sąjungos didelius valcavimo produktų kiekius ir dėl to Sąjungoje taikomos kainos, jos nuomone, padarė didelę įtaką kainoms Turkijoje. Todėl Turkijos vidaus kainos atitiko Sąjungos kainas ir kainos CRU ataskaitoje, jos nuomone, būtų tipiškas lyginamasis dydis, kurį reikėtų naudoti normaliajai vertei apskaičiuoti.

(323) Komisija priėmė teiginį, kad šiuo atveju Sąjungos kainos būtų tinkamas lyginamasis dydis šiems konkretiems gamybos veiksniams. Tačiau ji nusprendė, kad negalėtų naudoti CRU ataskaitoje nurodytų verčių. Ataskaitoje naudojamos produktų kategorijos nebuvo aiškiai nurodytos ir, atrodo, ataskaitoje nebuvo su karštai valcuotais ritiniais susijusių kainų. Komisija taip pat neturėjo informacijos apie tai, ar šalys prideda priedų prie šių kainų ir kokie tie priedai. Dėl šios priežasties Komisija vietoj to nusprendė remtis faktinėmis ir patikrintomis karštai valcuotų ritinių, šaltai valcuotų ritinių ir karštai valcuotų plokščių pardavimo kainų duomenimis, kuriuos ji gavo šiame tyrime iš atrinktų Sąjungos gamintojų. Šie duomenys yra tipiški ir itin tikslūs duomenys, susiję su šių produktų pardavimu Sąjungoje per TL. Taigi Komisija nustatė atitinkamą lyginamąjį dydį remdamasi patikrintomis Sąjungos pramonės kiekvieno iš šių gamybos veiksnių kainomis EXW sąlygomis.

(324) Po galutinio faktų atskleidimo „Nanshan Group“ pakartojo, kad Komisija galėjo tiesiogiai panaudoti CRU ataskaitoje nurodytas kainas, nes tai faktinių sandorių kainos, įskaitant priedus. Ji teigė, kad ataskaitoje paminėta šaltai valcuotiems ritiniams gaminti naudojamos žaliavos kaina. Kadangi žaliava, naudojama šaltai valcuotiems ritiniams gaminti, yra karštai valcuoti ritiniai, Komisija turėjo naudoti šią žaliavos kainą, kaip karštai valcuotų ritinių lyginamąją vertę. Be to, jos nuomone, pati ataskaita yra patikimas informacijos šaltinis, nes joje daroma nuoroda ir į kitas jurisdikcijas, visų pirma Jungtinėse Valstijose.

([55]) Nagrinėjamajam produktui gaminti naudojamas aliuminio oksidas yra metalurginis aliuminio oksidas.

(325) Komisija priminė, kad neatmetė galimybės remtis CRU ataskaita ir kad taip pat pritarė tvirtinimui, jog Sąjungos kainos yra tipiškas lyginamasis dydis. Tačiau Komisija turėjo faktinių ir patikrintų trijų kategorijų gamybos veiksnių (karštai valcuotų ritinių, šaltai valcuotų ritinių ir karštai valcuotų plokščių) pardavimo kainų duomenų, kurie yra tipiški ir tikslūs duomenys, susiję su šių produktų pardavimu Sąjungoje per TL. Todėl, jos nuomone, šių duomenų naudojimas yra tinkamesnis lyginamasis dydis nei CRU ataskaitoje paminėtos kainos.

(326) Komisija taip pat nesutiko, kad karštai valcuotų ritinių kainos buvo tiesiogiai prieinamos ataskaitoje. Ataskaitoje buvo nurodyta tik šaltai valcuotų ritinių žaliava, nenurodant gamybos proceso etapo ir konkrečios žaliavos ([56]). Todėl Komisija nusprendė, kad Sąjungos pramonės patikrintos lyginamosios kiekvieno iš šių gamybos veiksnių kainos EXW sąlygomis būtų tikslesnės, nes kaina, kurią buvo numatyta naudoti kaip lyginamąjį dydį, buvo akivaizdžiai susijusi su teisingu gamybos veiksniu. Todėl ji šį tvirtinimą atmetė.

(327) „Nanshan Group“ taip pat kilo abejonių dėl laužo lyginamojo dydžio. Jos nuomone, laužo lyginamąją kainą reikėtų nustatyti remiantis aliuminio luitų lyginamuoju dydžiu. Grupė pakartojo tą patį teiginį po galutinio faktų atskleidimo.

(328) Laikinajame reglamente Komisija paaiškino savo metodiką ir kodėl ji nusprendė naudoti lyginamąją vertę iš GTA duomenų bazės, o ne aliuminio luitų lyginamąją vertę. Kadangi „Nanshan Group“ nepateikė jokių naujų įrodymų dėl to, kodėl Komisija negalėjo naudoti GTA duomenų bazėje nurodytos vertės, Komisija šį teiginį atmetė ir paliko galioti savo išvadas, nurodytas laikinojo reglamento 254 ir 255 konstatuojamosiose dalyse.

(329) „Nanshan Group“ ir „Xiamen Xiashun“ taip pat teigė, kad laikinajame reglamente Komisija akivaizdžiai nusprendė, kad vienos iš pagrindinių žaliavų – aliuminio luitų – kaina pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį buvo pripažinta neiškraipyta, ir kad ji minėjo, jog atrinktų eksportuojančių gamintojų mokama luitų pirkimo kaina *„nebuvo daug mažesnė už tipišką tarptautinę lyginamąją kainą“* ([57]). Taigi, jų nuomone, Komisija turėjo vietoj pakaitinės (lyginamosios) vertės panaudoti faktinę kainą, kurią eksportuojantis gamintojas mokėjo už luitą.

(330) Komisija priminė, kad normaliosios vertės apskaičiavimas ir su mažesnio muito taisyklės taikymu susijęs vertinimas yra skirtingos analizės, grindžiamos skirtingais pagrindinio reglamento straipsniais. Normalioji vertė buvo nustatyta pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą. Pagal šį straipsnį Komisija nustatė, kad KLR aliuminio sektoriuje yra didelių iškraipymų (laikinojo reglamento 223 ir 224 konstatuojamosios dalys) ir todėl normaliąją vertę reikėjo apskaičiuoti remiantis gamybos ir pardavimo sąnaudomis, atspindinčiomis neiškraipytas kainas ar lyginamuosius dydžius.

(331) Kita vertus, pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį Komisija įvertino *„ar žalai pašalinti pakaktų nustatyti už dempingo skirtumą mažesnį muitą“*. Pagal tą straipsnį Komisija, be kitų aspektų, įvertino, ar žaliavos (šiuo atveju luito) kaina, *„palyginti su kainomis tipiškose tarptautinėse rinkose, yra žymiai mažesnė“*. Nors pagal 2 straipsnio 6 dalies a punktą padarytos išvados susijusios su padėtimi atitinkamoje šalyje ir atsižvelgiama į daugelį įvairių veiksnių, tyrimas pagal 7 straipsnio 2a dalį yra labiau ribotas ir vyko siekiant nustatyti mažesnio muito taisyklės taikomumą. Taigi tyrimo pagal 7 straipsnio 2a dalį rezultatas nepadarė poveikio išvadoms, kurias Komisija išdėstė laikinojo reglamento 223 ir 224 konstatuojamosiose dalyse. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(332) Po galutinio faktų atskleidimo „Nanshan Group“ pakartojo savo teiginį. Ji tvirtino, kad pagal 2 straipsnio 6a dalies a punktą iškraipymus reikėtų nustatyti patikimai ir vertinimą reikia atlikti atskirai dėl kiekvieno eksportuojančio gamintojo. Tam reikėjo įrodymų, kad aliuminio luitai įsigyjami kainomis, neatitinkančiomis lyginamosios kainos. „Nanshan Group“ pažymėjo, kad pirkimo kaina yra didesnė už LME kainą, ir todėl, jos nuomone, galima patikimai nustatyti, kad kaina nebuvo iškraipyta.

([56]) Perdirbimo etape prieš gaminant karštai valcuotus ritinius naudojama žaliava taip pat gali būti aliuminio luitai.

([57]) Laikinojo reglamento 479 konstatuojamoji dalis.

(333) „Xiamen Xiashun“ pakartojo, kad, jeigu dėl didelių iškraipymų negalima naudoti vidaus kainų ir sąnaudų, tame pačiame straipsnyje minimos atitinkamos gamybos ir pardavimo sąnaudos tinkamoje tipiškoje šalyje arba *„neiškraipytos tarptautinės kainos, sąnaudos ar lyginamieji standartai*“. Ji taip pat tvirtino, kad Komisija pripažino, jog Kinijoje aliuminio luitų vidaus kainos buvo panašios į kainas tipiškose tarptautinėse rinkose, ir kad tai taip pat turi reikšti, jog bet kokie dideli iškraipymai nedaro poveikio luitų kainų lygiui. Atitinkamai, nėra pagrindo „Xiamen Xiashun“ nustatytas faktines kainas pakeisti importo į Turkiją kainomis.

(334) Komisija priminė, kad pagal 2 straipsnio 6 dalies a punktą padarytos išvados buvo pagrįstos keliais veiksniais. Tai, be kita ko, vieno ar daugiau pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte išvardytų veiksnių, kaip antai viešosios politikos, valdžios institucijų kišimosi į rinkas, valstybės dalyvavimo įmonėse ir kt., galimo poveikio įvertinimas. Atliekant bendrą iškraipymų buvimo vertinimą taip pat galima atsižvelgti į bendrąsias aplinkybes ir padėtį šalyje. Kita vertus, pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį Komisija vertina tik konkrečios žaliavos kainų lygį vidaus rinkoje ir ar tokios žaliavos kainų lygis vidaus lygmeniu yra „žymiai mažesnis“, palyginti su tarptautiniu lyginamuoju dydžiu, siekiant užtikrinti, kad nebūtų taikoma mažesnio muito taisyklė. Vidaus ir tarptautinių kainų palyginimas pagal 7 straipsnio 2a dalį atliekamas kitu tikslu ir kitomis aplinkybėmis nei normaliosios vertės apskaičiavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį. Byloje nebuvo įrodymų, pagrindžiančių pagal 2 straipsnio 6a dalies a punkto trečią įtrauką, kad vieno ar daugiau eksportuojančių gamintojų perkamų aliuminio luitų kaina nebuvo paveikta didelių iškraipymų ir todėl tokiomis aplinkybėmis buvo galima naudoti vidaus luitų kainas. Kalbant apie neiškraipytos gamybos veiksnių kainos šaltinį, pagrindiniame reglamente nustatyta, kad tai gali būti arba tinkama tipiška šalis pagal 2 straipsnio 6a dalies a punkto pirmą įtrauką, arba kaina, nustatyta remiantis neiškraipytomis tarptautinėmis kainomis, sąnaudomis ar lyginamaisiais standartais, pagal 2 straipsnio 6a dalies a punkto antrą įtrauką. Byloje nebuvo įrodymų arba kitos įtikinamos priežasties apskaičiuojant normaliąją vertę naudoti pastarąjį, o ne pirmąjį variantą. Todėl Komisija ir toliau laikėsi nuomonės, kad vertinimo pagal 7 straipsnio 2a dalį rezultatas nedaro poveikio Komisijos pagal 2 straipsnio 6 dalies a punktą padarytoms išvadoms ir kad Komisija teisingai rėmėsi kainomis tinkamoje tipiškoje šalyje. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(335) „Nanshan Group“ ir „Xiamen Xiashun“ taip pat tvirtino, kad Komisija neturėtų taikyti importo muitų medžiagoms, kurias eksportuojantys gamintojai gamina patys arba perka KLR. Jų nuomone, importo muito taikymas prieštarauja pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto pagrindimui siekiant atkurti faktines sąnaudas, kurias patirtų teorinė bendrovė neiškraipytos ekonomikos šalyje. Pagal tos nuostatos trečią pastraipą reikalaujama, kad būtų *„atliekamas atskiras kiekvieno eksportuotojo ir gamintojo vertinimas*“. „Nanshan Group“ teigimu, tai reiškia, kad normaliosios vertės negalima apskaičiuoti abstrakčiai, ją reikia pagrįsti konkrečia tiriamų bendrovių padėtimi. „Nanshan Group“ darė nuorodą į 2019 m. birželio 4 d. Komisijos reglamentą (ES) 2019/915, kuriame Komisija minėjo, jog šio straipsnio tikslas – *„galimoje tipiškoje šalyje rasti visus arba kiek įmanoma daugiau atitinkamų neiškraipytų gamybos veiksnių, kuriuos naudoja Kinijos bendradarbiaujantys gamintojai, ir neiškraipytų gamybos pridėtinių išlaidų, PBA ir pelno duomenų*“ ([58]). Taigi „Nanshan Group“ manė, kad žaliavų, kurias Kinijos bendrovės perka savo šalyje, importo muitų įtraukimo negalima laikyti pagrįstu, kaip tai suprantama (ir pagrindžiama) šioje nuostatoje. „Xiamen Xiashun“ taip pat teigė, kad importo muitu siekiama atsverti PVM, kurio nesurenka eksportuojančios šalys, kad eksporto kaina būtų palyginama su vidaus kaina, kuriai taikomas PVM. Taigi apskaičiuojant normaliąją vertę nereikėtų pridėti importo muito.

(336) Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ pakartojo, kad apskaičiuodama lyginamąją vertę Komisija neturėtų atsižvelgti į importo muitą. Ji taip pat teigė, kad Jungtinių Valstijų tyrimus atliekanti institucija importo muitų neprideda. Ji tvirtino, kad sąnaudos tipiškoje šalyje turi atitikti Kinijoje, kur vietoje gaminamiems produktams importo muitai netaikomi, patiriamų sąnaudų veiksnius. Taigi į importo muitus nereikėtų atsižvelgti.

([58]) 2019 m. birželio 4 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/915, kuriuo, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 11 straipsnio 2 dalį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą, tam tikrai importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės į ritinius suvyniotai aliumininei folijai nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 146, 2019 6 5, p. 63), 122 konstatuojamoji dalis.

(337) Komisija priminė, kad pagal 2 straipsnio 6a dalį Komisijai leidžiama nustatyti normaliąją vertę remiantis neiškraipytomis sąnaudomis ir kainomis tipiškoje šalyje, šiuo atveju Turkijoje. Kai nėra prieinamų duomenų apie vidaus rinkos kainas galimose tipiškose šalyse (šiuo atveju Turkijoje), naudojami Komisijai laisvai prieinami duomenys apie importo kainas. Siekiant gauti pagrįstą pakaitinį dydį, rodantį neiškraipytą vidaus rinkos kainą pasirinktos tipiškos šalies vidaus rinkoje, nustatytas importo kainas reikia pakoreguoti pridedant atitinkamus importo muitus, nes jie daro įtaką faktinei kainai šalies rinkoje. JAV tyrimus atliekančios institucijos taikoma praktika nėra svarbi išvadoms pagal pagrindinį reglamentą, nes atitinkamos teisinės sistemos ir praktika skiriasi. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

3.1.3.2. Darbo jėga

(338) „Jiangsu Alcha“ teigė, kad lyginamosios darbo sąnaudos, pirminiame etape naudotos normaliajai vertei nustatyti pirminiame etape (60,08 RMB/val.), neatitiko laikinojo reglamento 248 konstatuojamojoje dalyje paminėtos 42,21 RMB/val. vertės.

(339) Komisija paaiškino, kad laikinojo reglamento 248 konstatuojamojoje dalyje minėta 42,21 RMB/val. vertė yra korektūros klaida. Teisingas darbo sąnaudų lyginamasis dydis, naudotas preliminariai apskaičiuojant normaliąją vertę, buvo 60,08 RMB/val. Taigi preliminarus dempingo skirtumo skaičiavimas buvo teisingas.

(340) Po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo „Nanshan Group“ užginčijo Komisijos sprendimą nustatyti darbo sąnaudas remiantis NACE ekonominės veiklos kodu C24 (pagrindinių metalų gamyba). Jos nuomone, trims grupės bendrovėms, vykdančioms veiklą pradinėje nagrinėjamojo produkto gamybos grandyje, Komisija turėjo taikyti darbo sąnaudas pagal kodą C25.50 (metalo kalimas, presavimas, štampavimas ir profiliavimas; miltelių metalurgija) ([59]), nes valcavimo etapas, jos nuomone, yra svarbiausias tiriamojo produkto gamybos proceso etapas.

(341) Pirma Komisija pažymėjo, kad eksportuojančių gamintojų (taip pat Sąjungos gamintojų) veikla skiriasi priklausomai nuo jų integracijos lygio: kai kurios bendrovės, kaip antai „Nanshan Group“, pradeda gamybos procesą nuo aliuminio oksido miltelių, o kai kurios kitos, pavyzdžiui, „Jiangsu Alcha“, tam tikrais atvejais perka ir toliau perdirba šaltai valcuotus ritinius. Taigi skiriasi bendrovių veiklos sritis.

(342) Antra, NACE kodas C24, kuriuo remdamasi Komisija nustatė darbo sąnaudas, apima metalo perdirbimo į luitus veiklą ([60]). Be to, prie NACE kodo C24.42 konkrečiai priskiriama aliuminio gamyba, įskaitant aliuminio folijos gamybą ([61]) (įskaitant valcavimo etapą). Todėl Komisija nusprendė, kad siekiant nustatyti darbo sąnaudų lyginamąjį dydį būtų tiksliau naudoti NACE kodą C24. Todėl ji šį tvirtinimą atmetė.

(343) „Nanshan Group“ taip pat tvirtino, kad valiutos kursas, kurį naudojo Komisija, skiriasi nuo tyrimo tikslais taikytinų kursų, kuriuos pati Komisija pateikė eksportuojančiam gamintojui klausimyno priede, ir kad dėl to lyginamosios vertės buvo padidintos. Išanalizavusi šį argumentą Komisija nustatė, kad jis pagrįstas. Todėl ji perskaičiavo vertes taikydama klausimyne nurodytus valiutos kursus. Naujoji lyginamoji vertė – 59,97 RMB/val.

3.1.3.3. Elektra

(344) „Nanshan Group“ teigė, kad siekdama nustatyti elektros lyginamąjį dydį Komisija turėjo naudoti Eurostato duomenis, kurie, jos nuomone, yra tikslesni nei Turkijos nacionaliniai duomenis, kuriuos naudojo Komisija, nes į juos neįtraukiamas PVM ir kiti susigrąžinami mokesčiai.

([59]) Europa. RAMON. Klasifikavimo duomenų sąrašas.
([60]) Europa. RAMON. Nomenklatūros duomenų apžvalga.
([61]) Europa. RAMON. Nomenklatūros duomenų apžvalga.

(345) Komisija ištyrė šį tvirtinimą ir nustatė, kad su Turkija susiję Eurostato duomenys pagrįsti iš Turkijos nacionalinio statistikos instituto gautais duomenimis, nors ir išdėstyti kitaip. Tačiau, priešingai nei iš Turkijos nacionalinio statistikos instituto gauti duomenys, viešai paskelbti Eurostato duomenys apėmė visą tiriamąjį laikotarpį. Todėl Komisija pritarė šiam argumentui ir elektros lyginamąjį dydį nustatė remdamasi viešai paskelbtais Eurostato duomenimis.

(346) „Nanshan Group“ taip pat teigė, kad Komisija visoms „Nanshan Group“ bendrovėms vertino vieną suvartojimo intervalą, nors kiekviena grupės bendrovė suvartoja skirtingus elektros kiekius. Komisija pritarė šiam argumentui ir perskaičiavo normaliąją vertę pagal atitinkamą lyginamąją vertę, atitinkančią kiekvienos iš grupės bendrovių suvartojamą kiekį.

3.1.3.4. Dujos

(347) „Nanshan Group“ tvirtino, kad siekdama nustatyti dujų lyginamąjį dydį Komisija turėjo naudoti Eurostato duomenis, kurie, jos nuomone, yra tikslesni nei Turkijos nacionaliniai duomenis, kuriuos naudojo Komisija, nes į juos neįtraukiamas PVM ir kiti susigrąžinami mokesčiai.

(348) Komisija nusprendė, kad nėra pagrindo manyti, jog Turkijos nacionaliniai duomenys nėra tikslūs. Šiuos duomenis, kurie apėmė visą tiriamąjį laikotarpį, tiesiogiai pateikė Turkijos valdžios institucijos ir, priešingai nei Eurostato duomenys, jie taip pat apėmė informaciją ir kainas reikiamais vienetais (m^3). Be to, į šiuos duomenis nebuvo įtraukti mokesčiai, kaip antai PVM. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(349) „Nanshan Group“ taip pat teigė, kad Komisija visoms „Nanshan Group“ bendrovėms vertino vieną suvartojimo intervalą. Tačiau kiekviena grupės bendrovė suvartoja skirtingus dujų kiekius. Komisija pritarė šiam argumentui ir perskaičiavo normaliąją vertę pagal atitinkamą lyginamąją vertę, atitinkančią kiekvienos iš grupės bendrovių suvartojamą kiekį.

3.1.3.5. Vanduo

(350) „Nanshan Group“ tvirtino, kad nustatydama vandens lyginamąjį dydį Komisija turėjo neįtraukti Stambulo regiono vandens sąnaudų. Ji pažymėjo, kad nė viena iš bendrovių, kurių duomenys buvo naudojami nustatant neiškraipytas PBA išlaidas ir pelną, nėra įsisteigusi šiame regione.

(351) Komisija iš naujo įvertino viešai paskelbtus duomenis, kuriuos ji pirma naudojo lyginamajam dydžiui nustatyti ([62]). Ji nustatė, kad, priešingai nei teigė „Nanshan Group“, nė vienas tarifas, naudotas nustatant vidutines vandens sąnaudas, nebuvo konkrečiai susijęs su Stambulo regionu. Tiksliau, vienas iš viešai paskelbtų vandens tarifų buvo tarifas, kurį pramonė moka visoje šalyje, o kiti du buvo konkretūs tarifai, taikomi dviem (iš daugelio) Turkijos pramonės zonų. Todėl Komisija nusprendė, kad tinkamas tarifas, kuriuo reikėtų remtis kaip lyginamuoju dydžiu nustatant pramonės vandens sąnaudas, buvo tarifai, susiję su Turkijos pramonei taikomų tarifų vidurkiu, neįtraukiant tarifų, taikytinų dviejose pramonės zonose.

3.1.3.6. PBA išlaidos ir pelnas

(352) Savo pastabose dėl preliminarių išvadų „Nanshan Group“ tvirtino, kad siekdama nustatyti neiškraipytų PBA išlaidų lyginamąjį dydį Komisija turėjo pasirinkti vieną iš kelių „Nanshan Group“ nurodytų bendrovių, tariamai gaminančių tiriamąjį produktą, o ne aliuminio ekstruzijų sektoriaus bendroves. Ji taip pat manė, kad Komisija naudojo pasenusius 2018 m. duomenis.

(353) Komisija nerado nė vienos iš šešių „Nanshan Group“ nurodytų bendrovių naujų viešai paskelbtų finansinių duomenų. Be to, dėl 307–311 konstatuojamosiose dalyse paaiškintų priežasčių, nesant alternatyvių finansinių duomenų, Komisija ir toliau laikosi nuomonės, kad aliuminio ekstruzijų sektoriuje veiklą vykdančių bendrovių duomenys yra tinkamas lyginamasis dydis.

([62]) Verslo veiklos sąnaudos. Investicijos į Turkiją.

(354) Po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ ir „Nanshan Group“ taip pat nepritarė Komisijos sprendimui neatsižvelgti į Turkijos plokščių valcavimo produktų iš aliuminio gamintojo „PMS Metal“ duomenis ([63]), nes jo pelnas buvo ties nuostolingumo riba. Jų nuomone, tai nesuderinama su Komisijos metodu, kuris buvo taikomas tiriant aliuminio ekstruzijas, kai nustatydama pagrįstą PBA išlaidų ir pelno vertę Komisija atsižvelgė į visas pelningas bendroves nepriklausomai nuo jų pelno lygio, jei tik jos nebuvo nuostolingos ([64]). „Xiamen Xiashun“ pakartojo tą patį teiginį po galutinio faktų atskleidimo. „Xiamen Xiashun“ nuomone, tai, kad bendrovės pelnas yra labai mažas, nėra pakankama priežastis jos neįtraukti. Ji taip pat tvirtino, kad nėra pagrindo manyti, jog kelių bendrovių pelno vidurkis yra tipiškesnis nei vienos bendrovės duomenys. Be to, ji teigė, kad Komisija naudojo 2018 m. duomenis, bet kartu nusprendė nenaudoti „PMS Metal“ duomenų, kurie iš dalies apėmė TL.

(355) Komisija priminė, kad pirmajame pranešime nurodytas Turkijos gamintojas buvo vienintelė bendrovė, kurios duomenys tuo metu buvo viešai paskelbti. Be to, prieinami duomenys nebuvo išsami finansinė atskaitomybė ir tik iš dalies apėmė TL. Remdamasi visais šiais veiksniais kartu ir tuo, kad šios bendrovės pelnas buvo labai arti nuostolingumo ribos, Komisija padarė išvadą, kad tokių duomenų negalima laikyti tipiškais sektoriaus duomenimis.

(356) Komisija taip pat pažymėjo, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą „į apskaičiuotą normaliąją vertę įtraukiama neiškraipyta ir pagrįsta suma, aprėpianti administracines, pardavimo ir bendrąsias sąnaudas (PBA) ir pelną“. Pelno, balansuojančio ties nuostolingumo riba, negalima laikyti pagrįstu. Siekiant nustatyti pagrįstą PBA išlaidų ir pelno dydį, naudoti bendrovių grupės sujungtus ir svertinius finansinius duomenis yra iš esmės tinkamiau negu analizuoti vieno gamintojo veiklos rezultatus. Todėl, Komisijos nuomone, tai, kad nebuvo įtrauktos pavienės bendrovės, nėra nesuderinama su metodu, pagal kurį apskaičiuojamas kelių pelną užregistravusių aliuminio ekstruzijas gaminančių bendrovių svertinis vidurkis. Priešingai, kadangi duomenys atspindėjo kelių bendrovių finansinę padėtį, jų svertinis vidurkis laikomas tipišku veiklą šiame sektoriuje vykdančioms bendrovėms. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(357) Po galutinio faktų atskleidimo „Nanshan Group“ taip pat tvirtino, kad Komisija galėjo naudoti „Asaş Aluminyum“ duomenis, įtrauktus į kitą tyrimą, vykdomą dėl apdirbamosios aliuminio folijos. „Nanshan Group“ taip pat pakartojo, kad Komisija turėtų pagrįsti savo išvadas naujausiais duomenimis.

(358) Komisija priminė, kad nurodytame tyrime Komisija neatsižvelgė į „Asaş Aluminyum“ duomenis, nes 2019 m. bendrovės pelnas buvo ties nuostolingumo riba ([65]). Dėl 357 konstatuojamojoje dalyje paaiškintų priežasčių Komisija ir toliau laikėsi nuomonės, kad bendrovių, kurių pelnas yra ties nuostolingumo riba, duomenų negalima laikyti tinkamu lyginamuoju dydžiu.

(359) Laikinajame reglamente nurodytas bendras PBA išlaidų ir pelno dydis buvo pagrįstas 2018 m. duomenimis. Komisija patikrino, ar yra naujesnių duomenų apie 2019 m. PBA išlaidas ir pelną tipiškoje šalyje. Šie duomenys buvo prieinami tik dėl trijų iš penkių preliminariai atrinktų bendrovių ir iš jų matyti, kad 2019 m. bendras PBA išlaidų ir pelno lygis padidėjo tik labai nedaug. Tai neturėtų pastebimo poveikio apskaičiuotai normaliajai vertei. Atsižvelgdama į tai ir negavusi kitų suinteresuotųjų šalių pastabų dėl gamybos pridėtinių išlaidų, PBA išlaidų ir pelno dydžių, Komisija laikinajame reglamente nurodytų dydžių nepakeitė.

([63]) P.M.S. Metal Profil Aluminyum Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi (2020 m. spalio 5 d. pranešimo IIIa priedas).

([64]) 2020 m. spalio 12 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2020/1428, kuriuo importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės aliuminio ekstruzijoms nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 336, 2020 10 13, p. 8) 171 konstatuojamoji dalis.

([65]) 2021 m. birželio 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2020/983, kuriuo importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės apdirbamajai aliuminio folijai nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 216, 2021 6 18, p. 142), 182 konstatuojamoji dalis.

3.1.4. *Gamybos veiksniai ir informacijos šaltiniai*

(360) Atsižvelgiant į visą suinteresuotųjų šalių pateiktą informaciją buvo nustatyti šie su Turkija susiję gamybos veiksniai ir jų šaltiniai normaliajai vertei pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą nustatyti:

2 lentelė

Gamybos veiksniai ir informacijos šaltiniai

Žaliavos	Turkijos prekių kodai	Vertė	Vienetai	Informacijos šaltinis
Aliuminio lydiniai	760120800000	14,01	CNY/kg	GTA
Aliuminio oksido milteliai	nėra duomenų	2,38	CNY/kg	GTA / bendrovės duomenys
Aliuminio luitai	760110	12,73	CNY/kg	GTA
Skystas aliuminis	760110000000- – perdirbimo išlaidos	12,20	CNY/kg	GTA / bendrovės duomenys
Aliuminio fluoridas	282612	10,37	CNY/kg	GTA
Aliuminio laužas	760200190000	11,01	CNY/kg	GTA
Aliuminio plokštės	760120200000	13,91	CNY/kg	GTA
Katodų varis	740329	39,47	CNY/kg	GTA
Šaltai valcuoti ritiniai	nėra duomenų	18,40	CNY/kg	Sąjungos pramonė
Karštai valcuoti ritiniai	nėra duomenų	18,15	CNY/kg	Sąjungos pramonė
Karštai valcuotos plokštės	nėra duomenų	20,31	CNY/kg	Sąjungos pramonė
Magnio luitai	810411	19,50	CNY/kg	GTA
Vario lydymo agentai	740329	39,47	CNY/kg	GTA
Geležies lydymo agentai	720299300000 720299800000	10,88	CNY/kg	GTA
Mangano lydymo agentai	811100	15,59	CNY/kg	GTA
Naftos koksas	271311	0,42	CNY/kg	GTA
Pikis	270810	3,82	CNY/kg	GTA
Valcavimo alyva	271012110000	3,17	CNY/kg	Pasaulio prekybos atlasas
Bituminės anglys	270119000000	0,59	CNY/kg	GTA
Anglinio titano viela	760521	21,77	CNY/kg	GTA
Cinko luitai	790111	15,93	CNY/kg	GTA
Greito lydymosi silicio agentas	280469	18,38	CNY/kg	GTA
Geležies agentas	732690	37,13	CNY/kg	GTA
Chromo agentas	811221	54,20	CNY/kg	GTA
Aliuminio šlakas	262040	7,59	CNY/kg	GTA
Alyvų atliekos	340399	33,3	CNY/kg	GTA

Darbo jėga				
Darbo jėga	nėra duomenų	59,97	CNY/val.	Turkijos nacionaliniai duomenys
Energija				
Elektra	nėra duomenų	0,48–0-0,59 ([66])	CNY/kWh	Eurostatas
Dujos	nėra duomenų	1,93–2-2,00 ([67])	CNY/m^3	Turkijos nacionaliniai duomenys
Vanduo	nėra duomenų	13,89	CNY/m^3	Turkijos nacionaliniai duomenys
Šalutinis produktas / atliekos				
Aliuminio laužas	760200190000	11,01	CNY/kg	GTA

3.1.5. *Normaliosios vertės apskaičiavimas*

(361) Normaliosios vertės skaičiavimo duomenys pateikti laikinojo reglamento 268–276 konstatuojamosiose dalyse.

(362) „Nanshan Group“ pakartojo savo teiginį, kad grupės normalioji vertė turėtų būti apskaičiuota konsoliduotai, t. y. Komisija lyginamosiomis kainomis turėtų keisti tik gamybos veiksnių, kuriuos grupė pirko gamybos proceso pradžioje iš nesusijusios šalies, kainas. Bendrovė manė, kad, nepaisant to, kad grupės bendrovės yra atskiri juridiniai asmenys, ekonominiu požiūriu jos sudaro vieną subjektą, nes i) jas kontroliuoja tas pats subjektas ir grupės viduje ir direktorių valdybos, ir vadovybė didžiąja dalimi sutampa, ii) jos visos yra įsikūrusios tame pačiame pramoniniame parke ir iii) gamybos procesas yra itin integruotas, o vienos bendrovės produkcija yra kitos žaliava. Be to, pavienės bendrovės ir nesusijusiems klientams atrodo kaip vienas subjektas, turintis vieną svetainę, vieną prekių ženklą ir vieną kontaktinį centrą. „Nanshan“ teigė, kad koncepcija nėra apribota tik prekybos apsaugos teise ir nurodė įvairias teismo bylas, kuriose toliau plėtojama vieno ūkio subjekto koncepcija. Jos nuomone, Komisijos išvados yra diskriminacinio pobūdžio, nes ji neatsižvelgia į atrinktų eksportuotojų skirtumus. Pavyzdžiui ji paminėjo bendrovę „Xiamen Xiashun“, kuriai taikomas mažiausias dempingo skirtumas. „Nanshan Group“ teigimu, taip yra tik todėl, kad „Xiamen Xiashun“ gamina tiriamąjį produktą iš aliuminio luitų, gaunamų to paties juridinio asmens viduje.

(363) „Nanshan“ nuomone, šia metodika taip pat pažeidžiamos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies nuostatos, kuriose minimos „*atitinkamos gamybos ir pardavimo sąnaudos atitinkamoje tipiškoje valstybėje*“. „Nanshan“ nuomone, jos atitinkamos gamybos sąnaudos susijusios ne su tarpinėmis žaliavomis, o su pirminėmis žaliavomis aliuminio gamybos grandinėje, t. y. boksitu ir anglimis. „Nanshan“ nuomone, pagal tą nuostatą Komisija gali neatsižvelgti tik į nesusijusių tiekėjų medžiagų sąnaudas.

(364) Komisija dar kartą įvertino šį teiginį ir byloje surinktus įrodymus. Tačiau, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 272 konstatuojamojoje dalyje, Komisija laikosi nusistovėjusio metodo – atskirai nustatyti kiekvieno eksportuojančiam gamintojui atstovaujančio tiriamojo subjekto normaliąją vertę (ir dempingo skirtumą). Tai, ar įvairios grupės bendrovės sudaro vieną ūkio subjektą ar ne, Komisijos nuomone, nėra svarbu nustatant normaliąją vertę pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį taikant kitą metodą. Jeigu nustatoma, kad nagrinėjamojo produkto ir jo žaliavų kainos ir sąnaudos Kinijoje yra iškraipytos, tokios išvados taip pat taikytinos susijusios grupės bendrovės gaminamoms žaliavoms. Taigi tokiomis aplinkybėmis tas žaliavas reikėtų pakoreguoti, nepriklausomai nuo to, ar

([66]) Priklausomai nuo suvartojimo.
([67]) Priklausomai nuo suvartojimo.

jos gautos iš susijusio tiekėjo. Be to, Komisija nemano, kad metodas yra diskriminacinio pobūdžio; jos nuomone, jis atitinka faktinę grupės struktūrą ir tai, kad grupės bendrovės yra atskirti juridiniai asmenys. Taigi, Komisijos nuomone, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje nurodytos „*atitinkamos*“ gamybos sąnaudos buvo sąnaudos, kurias patyrė kiekvienas iš juridinių asmenų atskirai ir kurias paveikė dideli iškraipymai. Todėl Komisija tvirtinimą atmetė.

(365) Tuo remdamasi Komisija patvirtino savo preliminarias išvadas ir normaliosios vertės apskaičiavimo metodą, kaip nustatyta laikinojo reglamento 268–276 konstatuojamosiose dalyse.

(366) Po galutinio faktų atskleidimo „Nanshan Group“ pakartojo savo teiginį, kad apskaičiuodama grupės bendrovių normaliąją vertę Komisija turėjo taikyti vieno ūkio subjekto koncepciją. Ji teigė, kad Komisija jau taikė šią koncepciją, kai apskaičiavo normaliąją vertę ankstesnėse bylose. Ji, visų pirma, padarė nuorodą į Komisijos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2017/957 ([68]). Be to, „Nanshan Group“ teigė, kad grupė atitiko visus svarbius kriterijus. Jos nuomone, atsižvelgdama tik į gamybos veiksnius, pirktus iš nesusijusių šalių, ir neatsižvelgdama į uždarąjį pardavimą tarp susijusių subjektų, Komisija apimtų visus grupės perkamus iškraipytus gamybos veiksnius. Galiausiai, „Nanshan Group“ pakartojo, kad ji laiko Komisijos taikomą metodą diskriminaciniu, nes neatsižvelgus į tai, kad grupė yra vertikaliai integruota, juo pažeidžiamas vienodo požiūrio principas.

(367) Komisija nusprendė, kad pirmiau nurodytas Komisijos sprendimas nėra svarbus precedentas. Pirma, ji pažymėjo, kad tame Komisijos sprendime tvirtinimas, kad reikia taikyti vieno ūkio subjekto koncepciją, buvo iš esmės atmestas. Be to, skiriasi teisinė sistema ir faktinės aplinkybės. Tereftalio rūgšties byloje šis tvirtinimas buvo susijęs su žaliavų tiekėju, o eksportuojantis gamintojas prašė išskaičiuoti jo tiekėjo pelną apskaičiuojant normaliąją vertę. Tačiau šioje byloje „Nanshan Group“ bendrovės, prašiusios jas laikyti vienu ūkio subjektu, gamina nagrinėjamąjį produktą, kuriam Komisija turi nustatyti individualius dempingo skirtumus. Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 272 konstatuojamojoje dalyje, Komisija atskirai nustato kiekvieno eksportuojančiam gamintojui atstovaujančio tiriamojo subjekto normaliąją vertę (ir dempingo skirtumą). Taigi, Komisijos nuomone, apskaičiuojamą normaliąją vertę galima pagrįsti gamybos veiksniais, kuriuos individualiai perka skirtingi „Nanshan Group“ juridiniai asmenys.

3.2. **Eksporto kaina**

(368) Išsami informacija apie eksporto kainos apskaičiavimą pateikta laikinojo reglamento 277 ir 279 konstatuojamosiose dalyse. Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino savo preliminarias išvadas.

3.3. **Palyginimas**

(369) Normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimo duomenys pateikti laikinojo reglamento 280 ir 283 konstatuojamosiose dalyse.

(370) „Xiamen Xiashun“ teigė, kad siekdama nustatyti vieno iš jos klientų eksporto kainą Komisija turėjo atsižvelgti į faktiškai patirtas kredito išlaidas, o ne apskaičiuoti jas pagal sutartas mokėjimo sąlygas. Ji tvirtino, kad, priešingai nei kitų klientų atveju, santykiams su šiuo klientu taikoma sutartis su jo banku, pagal kurią bankas iš bendrovės ima mokestį tik už jos faktiškai patirtas kredito išlaidas.

([68]) 2017 m. birželio 6 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimo (ES) 2017/957, kuriuo baigiamas antidempingo tyrimas dėl importuojamos Korėjos Respublikos kilmės grynintos tereftalio rūgšties ir jos druskų (OL L 144, 2017 6 6, p. 21), 37–41 konstatuojamosios dalys.

(371) Komisija įvertino šį tvirtinimą. Kredito išlaidos yra vienas iš veiksnių, aptartų derintis dėl kainos, ir derintis dėl sąlygų buvo nustatyta (eksporto) kaina. Todėl būtent suderėtos sąlygos, įskaitant mokėjimo sąlygas, padarė poveikį kainų lygio nustatymui ir atitinkamai eksporto kainos nustatymui. Be to, kainos negalima pakeisti atgaline data, jeigu vykdant tam tikrą sandorį būtų skirtumų tarp suderėtų ir faktinių mokėjimo sąlygų. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(372) „Jiangsu Alcha“ tvirtino, kad jos dempingo skirtumo skaičiavimas buvo pagrįstas neteisinga PKN struktūra ir buvo padaryta didelių klaidų. Visų pirma, išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu „Jiangsu Alcha“ tvirtino, kad siekdama apskaičiuoti dempingo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą Komisija naudojo „Jiangsu Alcha“ pateiktą informaciją dėl pasenusios PKN struktūros, o ne (pakoreguotos) PKN struktūros, apie kurią šalims buvo pranešta 2020 m. rugsėjo 9 d. pranešimu. „Jiangsu Alcha“ tvirtino, kad po išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpio Komisija turėjo ištaisyti klaidą ir pakoreguoti skaičiavimus prieš paskelbdama laikinąsias priemones. Jos nuomone, tai, kad Komisija nepateikė pakoreguotų skaičiavimų, yra pagrindinio reglamento 19a straipsnio 1 dalies pažeidimas.

(373) Komisija ir toliau laikėsi nuomonės, kuri buvo paaiškinta bendrovei po išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpio, kad galimybė koreguoti skaičiavimus per išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpį pagal 19a straipsnį susijusi tik su skaičiavimų tikslumu ir korektūros klaidomis sudedant, atimant ar atliekant kitą aritmetinį veiksmą, klaidomis dėl netikslaus kopijavimo, dubliavimosi, nenuoseklaus matavimo vienetų naudojimo arba konvertavimo ir kitomis panašių rūšių korektūros klaidomis. Tikrinant teisingą bendrovės PKN struktūrą reikėjo papildomai patikrinti bendrovės eksporto duomenis, tad tai nebuvo susiję su skaičiavimų tikslumu ir klaidų rūšimis, kurias galima ištaisyti po išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpio.

(374) Todėl Komisija įvertino šį teiginį kartu su kitais tvirtinimais po laikinojo reglamento priėmimo. Ji patvirtino, kad pirminis „Jiangsu Alcha“ produktų rūšių klasifikavimas nebuvo teisingas. Todėl Komisija pakeitė neteisingus PKN kodus teisingais kodais. Šis pakeitimas nepadarė poveikio dempingo skirtumo skaičiavimui. Tačiau Komisija atitinkamai pakoregavo priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo skaičiavimus (žr. 564–566 konstatuojamąsias dalis).

(375) „Nanshan Group“ taip pat teigė, kad Turkijos bendrovių PBA išlaidos ir pelnas apėmė tokias išmokas, kaip išmokos transportui ir draudimui. Todėl pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį Komisija turėtų atlikti koregavimą.

(376) Komisija nusprendė, kad, pirma, byloje nėra jokių veiksnių, kuriais remdamasi ji galėtų padaryti išvadą, kad Turkijos bendrovių PBA išlaidos ir pelnas apėmė transportą ir draudimą ir atitinkamai kad į vertes buvo įtrauktos kitos išlaidos nei į tas pačias vertes, į kurias buvo atsižvelgta dėl Kinijos eksportuojančių gamintojų. Todėl Komisijai nėra pagrindo atlikti tokį koregavimą. Kadangi nėra šių skirtumų įrodymų, Komisija nusprendė, kad ir Turkijos bendrovių, ir Kinijos eksportuojančių gamintojų PBA išlaidų ir pelno vertės buvo to paties lygio ir jas buvo galima pagrįstai palyginti.

3.4. **Dempingo skirtumai**

(377) Atsižvelgiant į tai, kad Komisija pritarė kai kurioms suinteresuotųjų šalių pastaboms, pateiktoms po pirminio faktų atskleidimo, ji atitinkamai perskaičiavo dempingo skirtumus.

(378) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 289 konstatuojamojoje dalyje, bendradarbiavimo lygis šioje byloje yra žemas. Atlikus importo iš nagrinėjamosios šalies kiekio pakeitimus, kaip paaiškinta toliau 4.5 skirsnyje, ši išvada buvo patvirtinta, nes bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksportas sudarė tik apie 65 % viso eksporto į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį. Todėl Komisija nusprendė, kad visiems kitiems nebendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams būtų tikslinga nustatyti dempingo skirtumą visos šalies mastu, kuris būtų lygus didžiausiam dempingo skirtumui, nustatytam tipiškais kiekiais eksportuojančio gamintojo, kuriam taikomas didžiausias nustatytas dempingo skirtumas, parduodamiems tam tikros rūšies produktams. Taip nustatytas 88 % dempingo skirtumas.

(379) Galutiniai dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos (kaina, draudimas ir frachtas) Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
„Jiangsu Alcha Aluminum Group Co., Ltd.“	72,1 %
„Nanshan Group“	55,5 %
„Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.“	23,7 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	44,5 %
Visos kitos bendrovės	88,0 %

(380) Atrinktiems eksportuojantiems gamintojams buvo atskleisti individualių dempingo skirtumų skaičiavimai, įskaitant tikslinimus ir koregavimus, atliktus atsižvelgiant į suinteresuotųjų šalių pastabas, pateiktas po pirminio faktų atskleidimo.

4. **ŽALA**

4.1. **Preliminari pastaba**

(381) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 291–293 konstatuojamosiose dalyse, preliminarios išvados buvo nustatytos dėl 28 ES valstybių narių, išskyrus priverstinio kainų mažinimo skirtumo skaičiavimą. Tačiau galutinės šio tyrimo išvados buvo padarytos remiantis 27 ES valstybių narių duomenimis (žr. pirmiau 1.9 skirsnį). Kaip minėta laikinojo reglamento 292 konstatuojamojoje dalyje, vienas atrinktas tiriamojo produkto Sąjungos gamintojas per nagrinėjamąjį laikotarpį vykdė veiklą Jungtinėje Karalystėje ir jo duomenys buvo naudojami nustatant 28 ES valstybių narių preliminarius makroekonominius rodiklius. Taigi, siekiant užtikrinti šio gamintojo duomenų konfidencialumą tam tikri makroekonominiai rodikliai galutinėse išvadose buvo pateikti naudojant intervalus.

(382) Be to, remiantis išvadomis dėl produkto apibrėžtosios srities, į žalos analizę nebuvo įtraukti duomenys, susiję su PVPA, naudojamais gaminant AKP, kaip aprašyta toliau 2 straipsnio 2 dalyje.

4.2. **Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba**

(383) Nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu bendra Sąjungos gamybos apimtis buvo maždaug 1 792 606 tonos. Komisija nustatė šį skaičių remdamasi EA turimais Sąjungos gamybos duomenimis, dėl kurių patikimumo ir išsamumo buvo atlikta kryžminė patikra sutikrinant juos su Sąjungos gamintojų pateikta informacija, įskaitant atrinktų Sąjungos gamintojų duomenis. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 35 konstatuojamojoje dalyje ir šio reglamento 17 konstatuojamojoje dalyje, atrinkti trys Sąjungos gamintojai, kurie atlikus pakeitimus pagamino 38 % viso panašaus produkto Sąjungoje.

(384) Kadangi jokių pastabų dėl Sąjungos pramonės apibrėžties ir kitų su Sąjungos pramonės gamyba susijusių pakeitimų negauta, laikinojo reglamento 294 ir 295 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados buvo patvirtintos.

4.3. **Susijusios Sąjungos rinkos nustatymas**

(385) Po pirminio faktų atskleidimo „TitanX“ ir „Valeo“ pakartojo savo tvirtinimus, kad dėl automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA reikia atlikti atskirą žalos analizę, nes šių produktų pagrindinės fizinės, techninės ir cheminės savybės nėra vienodos. Jos taip pat teigė, kad EA turėtų pateikti atskirus šio sektoriaus mikroekonominius ir makroekonominius rodiklius. Panašiai, „Huafong“ tvirtino, kad dėl tariamo šilumokaičiams skirtų PVPA ir kitų produktų kainų skirtumo Komisija turėjo atlikti kiekvieno segmento analizę dėl automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA.

(386) Nesant naujų veiksnių ir kadangi šie tvirtinimai jau aptarti laikinajame reglamente, daroma nuoroda į 300–302 konstatuojamąsias dalis. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(387) Po pirminio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ pakartojo, kad dėl tariamo polipropileno gaubtukams skirtos folijos ir folijos ruošinio kainų skirtumo reikia atskiros analizės pagal segmentus ir vėl padarė nuorodą į Apeliacinio komiteto ataskaitą dėl labai atsparių nerūdijančiojo plieno besiūlių vamzdžių ([69]).

(388) Kaip paminėta pirmiau 251 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nustatė, kad, priešingai nei teigia „Xiamen Xiashun“, didelio polipropileno gaubtukams skirtos folijos ir folijos ruošinio kainų skirtumo nėra. Tuo remiantis buvo patvirtintos laikinojo reglamento 306 konstatuojamojoje dalyje padarytos išvados, kad analizės pagal segmentus nereikia.

(389) Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ pakartojo, kad folijos ruošinys yra atskiras produktas, kurio nederėtų maišyti su kitais PVPA. Ji taip pat pateikė papildomų pastabų dėl laikinojo reglamento, kad kadangi „Xiamen Xiashun“ pavadinimas nebuvo įtrauktas į žinomų eksportuojančių gamintojų sąrašą, reikėjo išsamiau ištirti, ar skundo pateikėjas iš tikrųjų norėjo aprėpti ir folijos ruošinį, ir tvirtino, kad skundo pateikėjas savo skunde nurodė, jog šis produktas priklauso specialių produktų kategorijai.

(390) Tas pats eksportuotojas pridūrė, kad, jeigu jo produktai būtų lyginami su kitais PVPA ir jeigu 390 konstatuojamojoje dalyje nurodytas didelio kainų skirtumo nebuvimas negalėtų būti patvirtintas, tai paneigtų laikinojo reglamento 306 konstatuojamojoje dalyje Komisijos pateiktą pastabą, kad *„priešingai, nei nurodyta Apeliacinio komiteto ataskaitoje byloje „Labai atsparūs nerūdijančiojo plieno besiūliai vamzdžiai“, šiuo atveju nėra reikšmingo folijos ruošinio ir kitų PVPA kainų skirtumo, kuriuo remiantis šį produktą būtų galima aiškiai atskirti nuo kitų PVPA*“. „Xiamen Xiashun“ taip pat teigė, kad, priešingai nei preliminariai nustatė Komisija, toje pačioje Apeliacinio komiteto ataskaitoje buvo raginama atlikti atskirų segmentų analizę, kai tarp dviejų segmentų yra didelių kainų skirtumų.

(391) Be to, „Xiamen Xiashun“ pridūrė, kad, priešingai nei kitų PVPA, kurie skiriasi dėl paklausos nulemtų veiksnių, atveju, folijos ruošinio kaina labai smarkiai nekinta, išskyrus LME poveikį. Be to, šis eksportuotojas pakartojo savo teiginį, kad folijos ruošinys yra folijos valcavimo žaliava, t. y. ne galutinio naudojimo produktas, ir kad folijos ruošinys skiriasi nuo visų kitų į šį tyrimą įtrauktų standartinių lakštų ir plokščių.

(392) tvirtinimas dėl to, kad „Xiamen Xiashun“ pavadinimas nebuvo įtrauktas į skundą, jau aptartas laikinojo reglamento 304 konstatuojamojoje dalyje ir Komisija nesutiko su pareiškimu, kad ji kruopščiai nenagrinėjo „Xiamen Xiashun“ tvirtinimo. Buvo aptarti įvairūs tvirtinimo aspektai ir Komisija dalyvavo papildomame tiriamajame darbe dėl Sąjungos pramonės klientų, perkančių tuos pačius PKN, kaip eksportuoja „Xiamen Xiashun“, veiklos, kaip paminėta 251 ir 390 konstatuojamosiose dalyse. Be to, skunde folijos ruošinys nėra priskirtas prie specialių produktų kategorijos. Priešingai, jis buvo nurodytas kaip vienas iš pagrindinių rūšių produktų, įtrauktų į skundą tuo pačiu lygmeniu, kaip lakštai ir ritiniai, plokštės arba gofruotos plokštelės.

(393) Kalbant apie nuorodą į Apeliacinio komiteto ataskaitą dėl labai atsparių nerūdijančiojo plieno besiūlių vamzdžių, pirma reikėtų pažymėti, kad tai, ar „Xiamen Xiashun“ produktai buvo lyginami su kitais produktais, nėra svarbu, nes „Xiamen Xiashun“ neįrodė, kad tokie produktai priklauso akivaizdžiai kitam produktų segmentui (žr. laikinojo reglamento 303 ir 306 konstatuojamąsias dalis) arba kad tarp folijos ruošinio ir kitų prie to paties produktų kodo priskirtų PVPA buvo didelių kainų skirtumų. Faktiškai „Xiamen Xiashun“ nepagrindė savo tvirtinimo patvirtinamaisiais įrodymais, o atlikus tyrimą nustatyta, kad tarp folijos ruošinio ir kitų prie to paties produktų kodo priskirtų PVPA nebuvo didelių kainų skirtumų. Antra, 255 konstatuojamojoje dalyje nurodyto kainų skirtumo negalima palyginti su kainų skirtumu, buvusiu byloje dėl labai atsparių nerūdijančiojo plieno besiūlių vamzdžių, kurioje kainų skirtumai sudarė 100 ar 200 %, kaip minėta laikinojo reglamento 302 konstatuojamojoje dalyje. Taigi, atsižvelgdama į tai, kad aplinkybės skiriasi, t. y. tai, kad folijos ruošinys nepriklauso kitam produktų segmentui ir kad didelio kainų skirtumo nėra, Komisija nesiėmė veiksmų, nesuderinamų su metodu, kuris buvo taikomas Apeliacinio komiteto ataskaitoje dėl labai atsparių nerūdijančiojo plieno besiūlių vamzdžių.

([69]) Apeliacinio komiteto ataskaita „Kinija. Antidempingo muitai Japonijos kilmės labai atspariems nerūdijančiojo plieno besiūliams vamzdžiams“ ir „Kinija. Antidempingo muitai ES kilmės labai atspariems nerūdijančiojo plieno besiūliams vamzdžiams“, WT/DS454/AB/R; WT/DS460/AB/R, 5.5212 punktas.

(394) Kalbant apie kainų svyravimą, pirma reikėtų pažymėti, kad „Xiamen Xiashun“ tvirtinimas nebuvo pagrįstas patvirtinamaisiais įrodymais. Bet kuriuo atveju atlikus tyrimą nustatyta, kad, panašiai, kaip kitų PVPA, kaip antai automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA arba AKP gaminti naudojamų PVPA, atveju, folijos ruošinys paprastai parduodamas pagal vidutinio laikotarpio arba ilgalaikes sutartis, pagal kurias valiutos kursas beveik arba visai nesikeičia. Vis dėlto iš byloje surinktų įrodymų matyti, kad rinkos sąlygų pokyčiai padarys vienodą poveikį folijos ruošiniui ir kitiems į šį tyrimą įtrauktiems PVPA, kai sutartys bus pratęsiamos. Kalbant apie teiginį, susijusį su tuo, kad folijos ruošinys yra žaliava, daroma nuoroda į laikinojo reglamento 306 konstatuojamąją dalį, kurioje šis tvirtinimas jau aptartas. Kalbant apie palyginimą su standartiniais lakštais ir plokštėmis, nuspręsta, kad pagal PKN tokius produktus galima atskirti nuo folijos ruošinio, nes pagal PKN galima atpažinti tokius veiksnius, kaip PVPA storis ir forma.

(395) Remiantis tuo, kas išdėstyta, šie tvirtinimai buvo atmesti.

(396) Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ pateikė pastabą dėl tam tikrų folijos ruošinio PVPA makroekonominių rodiklių, kuriuos pateikė Sąjungos pramonė, raidos. Kadangi darydama galutines išvadas Komisija nesivadovavo tokia informacija, tos pastabos nebuvo nagrinėjamos.

(397) Po pirminio faktų atskleidimo „Airoldi“ pakartojo savo prašymą atlikti atskirų segmentų analizę, kad būtų galima atskirti termiškai apdorotus produktus (kietuosius lydinius) nuo termiškai neapdorotų produktų (minkštųjų lydinių), ir taip pat pridūrė, kad plokščių ir lakštų plotis yra itin svarbus norint apibūdinti rinkos padėtį. Tokiomis aplinkybėmis ji teigė, kad Sąjungos gamintojai turi apribojimų, susijusių su plokščių / lakštų pločiu, ir pridūrė, kad ES trūksta gamybos pajėgumų ir žaliavų termiškai apdorotoms aliuminio plokštėms, kad 2019 m. šie produktais buvo dideliais kiekiais importuojami iš KLR, Egipto ir Norvegijos.

(398) Nesant jokių naujų veiksnių, susijusių su prašymų atskirai išanalizuoti kietųjų ir minkštųjų lyginių segmentus, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 308 konstatuojamojoje dalyje padarytos preliminarios išvados. Kalbant apie lakštų / plokščių plotį, „Airoldi“ nepateikė jokių įrodymų, kad storesnių nei 1 500 mm lakštų / plokščių pasiūla yra nepakankama. Iš bylos medžiagos matyti, kad bent du Sąjungos gamintojai turi atitinkamą įrangą, kad gamintų storesnius nei 1 500 mm arba net 2 000 mm lakštus / plokštes. Net jeigu Sąjungos pramonė negalėjo pakankamais kiekiais gaminti nagrinėjamąjį produktą, gamintojų, galinčių gaminti ir tiekti Sąjungos rinkai tokį produktą, yra ir kitose trečiosiose valstybėse, kaip antai Turkijoje. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(399) Kadangi jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 296–308 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4. **Sąjungos suvartojimas**

4.4.1. *Sąjungos suvartojimas atvirojoje rinkoje*

(400) Sąjungos suvartojimą Komisija nustatė remdamasi asociacijos „European Aluminium“ pardavimo Sąjungos rinkoje duomenimis ir Eurostato importo duomenimis, kaip nustatyta toliau 4.5.1 skirsnyje.

(401) Sąjungos suvartojimo raida 27 ES valstybėse narėse:

3 lentelė

Sąjungos suvartojimas (tonomis)

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Bendras Sąjungos suvartojimas	2,35–2,5 mln.	2,4–2,5 mln.	2,3–2,35 mln.	2,1–2,2 mln.
Indeksas	*100*	*102*	*97*	*90*
Uždaroji rinka	19 347	29 987	34 953	33 204

Indeksas	*100*	*155*	*181*	*172*
Atviroji rinka	2,35–2,45 mln.	2,35–2,45mln.	2,25–2,35mln.	2,05–2,2 mln.
Indeksas	*100*	*101*	*97*	*89*

Šaltinis: „Eurofer“, atrinkti Sąjungos gamintojai ir Eurostatas.

(402) Per nagrinėjamąjį laikotarpį suvartojimas Sąjungos atvirojoje rinkoje sumažėjo 11 %. 2017–2018 m. Sąjungos rinka padidėjo 1 % nuo maždaug 2,35 iki 2,45 mln. tonų, 2019 m. sumažėjo 4 procentiniais punktais, o tiriamuoju laikotarpiu dar sumažėjo iki 2,1–2,2 mln. tonų. Bendras Sąjungos suvartojimas kito panašiai: 2018 m. šiek tiek padidėjo, o 2019 m. ir tiriamuoju laikotarpiu dėl COVID-19 pandemijos mažėjo ir per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo iš viso 10 %. Taigi, po importo statistikos pakeitimų išvados dėl suvartojimo tendencijos, išdėstytos laikinojo reglamento 4.4 skirsnyje, patvirtinamos, o sumažėjimas yra šiek tiek didesnis.

(403) Po pirminio faktų atskleidimo vienas importuotojas „Airoldi“ teigė, kad suvartojimas buvo nepakankamai įvertintas, kad ES gamyba sudarė 5,6–5,8 mln. tonų ir kad importas iš KLR negali siekti 10 %.

(404) Tačiau „Airoldi“ nepagrindė savo tvirtinimų patvirtinamaisiais įrodymais. Bet kuriuo atveju, atrodo, „Airoldi“ pagrindė savo teiginį dėl gamybos didesne produkto apibrėžtąja sritimi, t. y. įtraukdama ir į šį tyrimą neįtrauktus produktus. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(405) Po galutinio faktų atskleidimo SWA užginčijo 3 lentelėje pateiktus Sąjungos suvartojimo skaičius ir teigė, kad „orientacinė rinka“ viršija 3,6 mln. tonų. „Airoldi“ pritarė šiai pastabai.

(406) Nesant patvirtinamųjų įrodymų ar skaičiavimų, šis tvirtinimas buvo atmestas.

(407) Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ paprašė, kad Komisija paaiškintų, ar ir kaip apskaičiuojant tiriamojo produkto Sąjungos suvartojimą buvo atsižvelgta į peržiūrėtus importo statistinius duomenis. Ji prašė paaiškinti, kaip Sąjungos suvartojimo skaičiai pasikeitė tarp pirminio ir galutinio faktų atskleidimo. „Xiamen Xiashun“ taip pat paklausė, kodėl uždarosios rinkos duomenys išliko nepakitę.

(408) Šiuo klausimu daroma nuoroda į 383 ir 384 konstatuojamąsias dalis, kuriose minima, kad Komisija padarė galutines išvadas remdamasi 27 ES valstybių narių duomenimis ir į aprėptį neįtraukė tam tikrų AKP gaminti naudojamų PVPA. Be to, Komisija taip pat atsižvelgė į „Xiamen Xiashun“ pastabas, kaip paminėta 390 konstatuojamojoje dalyje. Be to, daroma nuoroda į 413 konstatuojamąją dalį, susijusią su laikinuoju įvežimu perdirbti. Taip pat reikėtų pažymėti, kad galutinio faktų atskleidimo dokumente šiuo klausimu klaidingai daroma nuoroda į 4.2 skirsnį, o ne 4.5.1 skirsnį.

(409) 383 ir 384 konstatuojamosiose dalyse nurodyti pakeitimai nepadarė poveikio su uždarąja rinka susijusiai informacijai.

4.5. **Importas iš nagrinėjamosios šalies**

4.5.1. *Importo iš nagrinėjamosios šalies apimtis ir rinkos dalis*

(410) Po pirminio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ teigė, kad Komisija tiksliai neįvertino importo apimties ir kainų, nes pagal taikomą metodiką nėra išbraukiami produktai, priklausantys į tyrimą neįtrauktiems *ex* kodams.

(411) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 320 konstatuojamojoje dalyje, Komisija tęsė tyrimą dėl importo pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą ir visų pirma dėl kodo 7606 11 99. Atlikus tyrimą nustatyta, kad didelė dalis šio importo nėra susijusi su tiriamuoju produktu. Todėl apskaičiuojant importo statistinius duomenis į tą importą neatsižvelgta.

(412) Be to, atsižvelgdama į gautas pastabas Komisija iš naujo įvertino importo statistinius duomenis ir nustatė importo apimtį pagal pakoreguotus Eurostato duomenis taikydama metodiką, kuri buvo paaiškinta suinteresuotosioms šalims ir įtraukta į bylos medžiagą ([70]). Tokiomis aplinkybėmis ji taip pat neįtraukė importuojamų produktų, kurie nėra apmokestinami galutiniu antidempingo muitu, kaip apibrėžta 2 straipsnio 2 dalyje. Komisija patikrino ir patvirtino skundo pateikėjo skaičiavimus, susijusius su nagrinėjamojo produkto, importuojamo pagal pranešime apie inicijavimą nurodytus ir vėliau iš dalies pakeistus pranešimu, kuriuo iš dalies keičiamas pranešimas apie inicijavimą, KN kodus, kiekio ir verčių santykiu ([71]).

(413) Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ paprašė paaiškinti, kaip Komisija tikrino statistinių duomenų, naudojamų vertinant importą iš nagrinėjamosios šalies, tikslumą ir visų pirma EA naudojamų rinkos tyrimų duomenų tikslumą. Be to, ji paklausė, kaip EA galėjo susipažinti su TARIC lygmens importo informacija, ir pasiskundė dėl daugeliu atvejų prašomo užtikrinti konfidencialumo. Apskritai „Xiamen Xiashun“ pažymėjo, kad ji negalėjo pateikti pastabų dėl byloje surinktos informacijos ir pasinaudoti savo teisėmis į gynybą. Be to, „Xiamen Xiashun“ atkreipė dėmesį į vėlyvą informacijos pateikimą.

(414) Šiuo požiūriu reikėtų pažymėti, kad Komisija gali savo nuožiūra vertinti jos gaunamos informacijos tikslumą. Bet kuriuo atveju, kaip matyti iš viešai paskelbtos medžiagos, EA pateikė pirmą pranešimą ([72]) dėl importo statistinių duomenų paprašyta Komisijos ([73]). Po to pranešimo Komisija išanalizavo gautą informaciją įvertindama EA prielaidų ir koregavimų pagrįstumą dėl kiekvieno KN kodo ir užtikrino, kad pateikta informacija būtų susijusi tik su tyrimo aprėptimi, kaip apibrėžta įvairiais TARIC kodais, kurie buvo sukurti inicijuojant procedūrą ir ją vykdant. Atsiliepdama į Komisijos pastabas ([74]) EA pateikė pirmą peržiūrėtą neskelbtiną importo statistinių duomenų redakciją ([75]). Atsiliepdama į papildomas neskelbtinas Komisijos pastabas ([76]) EA pateikė peržiūrėtus importo statistinius duomenis, kuriuose buvo atsižvelgta į Komisijos pastabas. Tie statistiniai duomenys buvo įtraukti į bylą kartu su aiškinamosiomis pastabomis, susijusiomis su taikoma metodika. Tie duomenys, kaip nurodyta 414 konstatuojamojoje dalyje, buvo vėliau panaudoti nustatant importuojamą tiriamojo produkto kiekį. Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija nusprendė, kad įvertino EA pateiktus importo statistinius duomenis su būtinu kruopštumu. TARIC lygmens informaciją EA gavo gavusi pagrįstą prašymą pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 6 dalį ([77]).

(415) Kalbant apie naudojimąsi teisėmis į gynybą, Komisija nusprendė, kad EA pateikta informacija buvo pakankamai išsami, kad būtų galima tinkamai suprasti neskelbtiną informaciją ir taikomą metodiką ([78]). Tokiomis aplinkybėmis Komisija pažymėjo, kad nė viena suinteresuotoji šalis nepateikė pastabų dėl nekonfidencialios pateiktos informacijos redakcijos kokybės prieš ją panaudojant importo apimčiai ir importo kainoms nustatyti. Kalbant apie tariamą vėlyvą informacijos pateikimą, daroma nuoroda į 416 konstatuojamąją dalį, kurioje išsamiai pristatoma prašymo pateikti informaciją ir jos pateikimo seka ir parodoma, kad gavusi Komisijos prašymą EA pateikė informaciją. Tuo remiantis šie tvirtinimai buvo atmesti.

(416) Be bendro importo analizės, Komisija taip pat atskirai analizavo importą pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, atsižvelgdama į didelę pastarojo importo apimtį šiuo atveju.

([70]) 2021 m. birželio 22 d. dokumentas t21.004724.
([71]) OL C 36, 2021 2 2, p. 18.
([72]) 2021 m. birželio 9 d. dokumentas t21.004414.
([73]) 2021 m. gegužės 20 d. dokumentas t21.005709 ir 2021 m. gegužės 25 d. dokumentas t21.004937.
([74]) Dokumentas t21.005708, kuriame pateikiamas 2021 m. birželio 9 ir 10 d. susirašinėjimas e. paštu.
([75]) 2021 m. birželio 12 d. dokumentas t21.005704.
([76]) 2021 m. birželio 15 d. dokumentas t21.005705.
([77]) Dokumentas t21.005708, kuriame pateikiamas 2021 m. birželio 9 ir 10 d. susirašinėjimas e. paštu.
([78]) Žr. 2021 m. birželio 22 d. dokumentą t21.004724.

(417) Importo iš nagrinėjamosios šalies į 27 ES valstybes nares raida:

4 lentelė

Importo apimtis ir rinkos dalis

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Importo iš nagrinėjamosios šalies apimtis (tonomis)	100 888	172 249	201 928	171 240
Indeksas	*100*	*171*	*200*	*170*
Importo iš nagrinėjamosios šalies pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą apimtis (tonomis)	14 855	29 254	26 099	22 162
Indeksas	*100*	*197*	*176*	*149*
Importo iš nagrinėjamosios šalies, išskyrus pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, apimtis (tonomis)	86 033	142 995	175 829	149 078
Indeksas	*100*	*166*	*204*	*173*
Importo iš nagrinėjamosios šalies rinkos dalis atvirojoje rinkoje (%)	4,1–4,5 %	7–7,4 %	8,7–8,9 %	8,0–8,4 %
Indeksas	*100*	*168*	*207*	*190*
Importo iš nagrinėjamosios šalies pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą rinkos dalis atvirojoje rinkoje (%)	0,4–0,8 %	1–1,4 %	0,9–1,3 %	0,9–1,3 %
Indeksas	*100*	*194*	*182*	*167*
Importo iš nagrinėjamosios šalies, išskyrus pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, rinkos dalis (%)	3,5–3,9 %	5,8–6,2 %	7,5–7,9 %	6,9–7,3 %
Indeksas	*100*	*164*	*212*	*194*

Šaltinis: EA, atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai ir Eurostatas.

(418) 2017–2019 m. importas iš nagrinėjamosios šalies padidėjo dvigubai ir siekė 201 928 tonų, o nuo 2019 m. iki tiriamojo laikotarpio sumažėjo 15,2 %. Per nagrinėjamąjį laikotarpį PVPA importas iš KLR padidėjo iš viso 70 %.

(419) Importas iš nagrinėjamosios šalies pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą 2018 m. labai padidėjo ir pasiekė 29 254 tonas, po to 2019 m. šiek tiek sumažėjo, o tiriamuoju laikotarpiu sumažėjo labiau. Apskritai per nagrinėjamąjį laikotarpį PVPA importas iš Kinijos pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą padidėjo 49 %.

(420) Importas iš nagrinėjamosios šalies, išskyrus pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, 2017–2019 m. gerokai padidėjo nuo 86 033 tonos iki 175 829 tonų. Tiriamuoju laikotarpiu jis sumažėjo 26 751 tonomis. Per nagrinėjamąjį laikotarpį šis importas iš viso padidėjo 73 %.

(421) Importo iš nagrinėjamosios šalies rinkos dalis pirmiausia padidėjo nuo 4,1–4,5 % 2017 m. iki 8,7–9,1 % 2019 m., taigi raida vyko priešinga kryptimi nei suvartojimo raida per tą patį laikotarpį. Per TL rinkos dalis šiek tiek sumažėjo iki 8–8,4 %. Apskritai importo iš nagrinėjamosios šalies rinkos dalis per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo 3,9 procentinio punkto, t. y. 90 %.

(422) Importo iš nagrinėjamosios šalies pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą rinkos dalis padidėjo nuo 0,4–0,8 % 2017 m. iki 0,9–1,3 % per TL.

(423) Importo iš nagrinėjamosios šalies, išskyrus pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, rinkos dalis padidėjo nuo 3,5–3,9 % 2017 m. iki 7,5–7,9 % 2019 m. Per TL dar labiau sumažėjus tokiam importui ir dar labiau suvartojimui, importo, išskyrus pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, rinkos dalis sumažėjo iki 6,9–7,3 %. Apskritai per nagrinėjamąjį laikotarpį ši rinkos dalis padidėjo 94 %.

(424) Po galutinio faktų atskleidimo „Airoldi“ tvirtino, kad importo pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą Komisija nedarė skirtumo tarp įvairių laikinojo įvežimo perdirbti variantų, ir teigė, kad tik vėliau eksportuoti importuojami kiekiai turėjo būti įtraukti į importo statistinius duomenis ir žalos skaičiavimus.

(425) Šiuo požiūriu nuspręsta, kad reikėtų atsižvelgti į visą importą pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, nepriklausomai nuo „laikinojo įvežimo perdirbti varianto“. Iš tikrųjų, kaip paminėta 491 konstatuojamojoje dalyje, toks importas daro poveikį Sąjungos pramonės padėčiai ta prasme, kad parodo prarastą ir pardavimo, ir gamybos apimtį. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

4.5.2. *Importo iš nagrinėjamosios šalies kainos ir priverstinis kainų mažinimas*

(426) Importo kainas Komisija nustatė remdamasi Eurostato duomenimis, naudodama 414 konstatuojamojoje dalyje nurodytą metodiką.

(427) Importo iš nagrinėjamosios šalies į 27 ES valstybes nares vidutinės svertinės kainos raida:

5 lentelė

Importo iš nagrinėjamosios šalies kainos (EUR/t)

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Bendras importas	2 426	2 370	2 266	2 235
Indeksas	*100*	*98*	*93*	*92*
Laikinasis įvežimas perdirbti	2 313	2 303	2 275	2 182
Indeksas	*100*	*100*	*98*	*94*
Importas, išskyrus pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą	2 445	2 384	2 265	2 243
Indeksas	*100*	*98*	*93*	*92*
LME 3 mėnesių aliuminio kaina (EUR/t) [1]	1 752	1 791	1 617	1 535
Indeksas	*100*	*102*	*92*	*88*
(Visa) importo kaina atėmus LME 3 mėnesių aliuminio kainą (EUR/t)	673	579	649	700
Indeksas	*100*	*86*	*96*	*104*

Šaltinis: Eurostatas, LME.

[1] Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 329 konstatuojamojoje dalyje, LME 3 mėnesių aliuminio kaina (toliau – LME) (EUR/t), rodanti aliuminio, kaip žaliavos, kainą, ir dažnai naudojama kaip atskaitos taškas derintis dėl galutinės PVPA kainos.

(428) Vidutinės importo iš Kinijos kainos nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 8 % nuo 2 426 iki 2 235 EUR/t. Kaip parodyta 9 lentelėje, šios kainos nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo gerokai mažesnės už Sąjungos pardavimo kainas.

(429) Importo kaina pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą nuosekliai mažėjo ir per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo 6 %.

(430) Importo, išskyrus pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, kaina keitėsi pagal panašią tendenciją ir nuolat mažėjo – 2017 m. ji buvo 2 445 EUR/t, o per TL – 2 243 EUR/t (–8 %).

(431) 2018 m., priešingai nei LME aliuminio kainos raida (+2 %), importo iš nagrinėjamosios šalies kaina sumažėjo 2 %. Šis laikotarpis taip pat sutampa su laikotarpiu, kai importas iš nagrinėjamosios šalies gerokai padidėjo. Importo iš nagrinėjamosios šalies kaina atėmus LME aliuminio kainą pirma sumažėjo 14 % 2018 m, o vėliau 2019 m. padidėjo ir per TL padidėjo iš viso 4 %.

(432) Po pirminio faktų atskleidimo „Jiangsu Alcha“ pateikė pastabų, susijusių su jos priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo apskaičiavimu, kaip nurodyta 374 konstatuojamojoje dalyje. Po tų pastabų ir nedidelių pakeitimų, susijusių su nesusijusių importuotojų ES pelno dydžiu ir naudotų nustatant eksporto kainą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, bendradarbiaujančių atrinktų eksportuojančių gamintojų svertinis vidutinis priverstinio kainų mažinimo skirtumas buvo peržiūrėtas ir dabar sudaro 4,4–9,3 % importo iš nagrinėjamosios šalies Sąjungos rinkoje. Nustatyta, kad vidutinis svertinis priverstinis kainų mažinimas buvo 7 %.

4.6. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

4.6.1. *Bendrosios pastabos*

(433) Kaip numatyta 1.9 skirsnyje, šio tyrimo geografinę aprėptį reikėjo iš dalies pakeisti. Dėl to skundo pateikėjas ir atrinkti Sąjungos gamintojai tam tikras savo pradinių klausimyno atsakymų dalis pateikė tik pagal 27 ES valstybių narių duomenis. Be to, atsižvelgiant į tam tikrų AKP gaminti naudojamų PVPA laikiną neapmokestinimą muitu, skundo pateikėjo ir atrinktų Sąjungos gamintojų buvo paprašyta pateikti duomenis, kuriuose AKP gaminti naudojami PVPA, kaip apibrėžta 2 straipsnio 2 dalyje, pateikiami atskirai.

(434) Taigi Komisija savo galutines išvadas dėl žalos grindė 27 ES valstybių narių duomenimis ir neįtraukė duomenų, susijusių su AKP gaminti naudojamais PVPA, kaip apibrėžta 2 straipsnio 2 dalyje.

(435) Po galutinio faktų atskleidimo „Airoldi“ teigė, kad EA pateiktame skunde esanti informacija nebuvo išsamiai patikrinta ir yra neteisinga.

(436) Šiuo požiūriu reikėtų pažymėti, kad, kaip nurodyta pranešimo apie inicijavimą 5.2 punkte, terminas pastaboms dėl skundo pateikti suėjo praėjus 37 dienoms po šio pranešimo paskelbimo dienos. Taigi tas tvirtinimas buvo atmestas, nes jis buvo pateiktas netinkamu laiku. Bet kuriuo atveju teisinis kriterijus pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 3 dalį yra ne įrodymų teisingumas ir adekvatumas, o įrodymų pakankamumas tyrimui pradėti ([79]). Galiausiai „Airoldi“ nepateikė jokių įrodymų, kuriais būtų paneigta Komisijos išvada, kad skunde buvo pakankamai informacijos tyrimui pradėti.

4.6.2. *Makroekonominiai rodikliai*

4.6.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

(437) Visos Sąjungos gamybos, gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo raida per nagrinėjamąjį laikotarpį:

([79]) Žr. 2017 m. liepos 11 d. Sprendimo *Viraj Profiles Ltd*, T–67/14, ECLI:EU:T:2017:481, 99 punktas.

6 lentelė

Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Gamybos apimtis (tonomis)	2–2,1 mln.	2–2,1 mln.	1,9–2 mln.	1,7–1,8 mln.
Indeksas	*100*	*100*	*98*	*89*
Gamybos pajėgumai (tonomis)	2,2–2,25 mln.	2,25–2,3 mln.	2,23–2,28mln.	2,23–2,28mln.
Indeksas	*100*	*103*	*102*	*102*
Pajėgumų naudojimas	91,3 %	88,7 %	87,4 %	79,8 %
Indeksas	*100*	*97*	*96*	*87*

Šaltinis: EA ir atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(438) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės gamybos apimtis sumažėjo 11 %, o gamybos pajėgumai padidėjo 2 %. Todėl pajėgumų naudojimas sumažėjo 13 % – nuo 91,3 % 2017 m. iki 79,8 % tiriamuoju laikotarpiu.

(439) „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad pajėgumų naudojimo sumažėjimas buvo didžiausias per tiriamąjį laikotarpį ir susijęs su Sąjungos pramonės eksporto apimties sumažėjimu per tą patį laikotarpį. Ji teigė, kad, jeigu nebūtų sumažėjęs eksportas, pajėgumų naudojimas būtų pasiekęs 78 %. „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad pajėgumų sumažėjimas sietinas su eksporto apimties sumažėjimu.

(440) Kaip matyti 6 lentelėje, pajėgumų naudojimas per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo nuo 91,3 % iki 79,8 %. Net jeigu eksporto apimties sumažėjimo poveikis būtų neutralizuotas, t. y. per tiriamąjį laikotarpį eksporto lygis išliktų nepakitęs, pajėgumų naudojimas vis tiek būtų sumažėjęs iki 82,7 %, t. y. būtų 9 % mažesnis nei 2017 m. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(441) Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ paprašė pateikti paaiškinimą dėl skirtumo tarp laikinajame reglamente pateiktų duomenų ir galutinio faktų atskleidimo dokumento dėl 6 lentelės „Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas“ ir abejojo dėl to, kad skirtumai buvo susiję tik su 435 ir 436 konstatuojamosiose dalyse minėtais koregavimais.

(442) Šiuo atžvilgiu Komisija patvirtino, kad skirtumai yra susiję su pirmiau nurodytais koregavimais ir EA makroekonominių rodiklių koregavimu, kaip nurodyta 190 konstatuojamojoje dalyje. Bet kuriuo atveju abiejuose dokumentuose apibūdintų tendencijų raida yra vienoda.

4.6.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

(443) Sąjungos pramonės pardavimo apimties ir rinkos dalies raida:

7 lentelė

Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Bendra pardavimo apimtis Sąjungos rinkoje – atvirojoje rinkoje ir uždarajam naudojimui (tonomis)	1,55–1,6 mln.	1,52–1,56mln.	1,48–1,52mln.	1,38–1,42mln.
Indeksas	*100*	*98*	*95*	*88*

Pardavimo apimtis Sąjungos atvirojoje rinkoje (tonomis)	1,55–1,6 mln.	1,52–1,56mln.	1,47–1,51mln.	1,35–1,39mln.
Indeksas	*100*	*98*	*95*	*88*
Pardavimas uždarojoje rinkoje ir naudojimas (tonomis)	18 000–20 000	28 00-00–30 000	34 00-00–36 000	32 00-00–34 000
Indeksas	*100*	*155*	*181*	*172*
Pardavimas uždarojoje rinkoje ir naudojimas kaip bendro pardavimo rinkoje procentinė dalis	0,6–1 %	1–1,4 %	1,3–1,7 %	1,4–1,8 %
Indeksas	*100*	*152*	*186*	*191*
Pardavimas atvirojoje rinkoje	1,56–1,58 mln.	1,52–1,54mln.	1,46–1,48mln.	1,34–1,36mln.
Indeksas	*100*	*97*	*94*	*86*
Pardavimo atvirojoje rinkoje rinkos dalis (%)	66,6–67 %	63,8–64,2 %	64,4–64,8 %	64,6–65 %
Indeksas	*100*	*96*	*97*	*97*

Šaltinis: EA, atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai ir Eurostatas.

(444) Nagrinėjamuoju laikotarpiu bendras pardavimas ES mažėjo (–12 %) ir 2019 m. jau buvo sumažėjęs 5 %.

(445) Kaip minėta laikinojo reglamento 298 konstatuojamojoje dalyje, uždarajai rinkai buvo skirta labai maža visų Sąjungos gamintojų produkcijos dalis. Ji sudarė ne daugiau kaip 1,6 % Sąjungos suvartojimo.

(446) Nagrinėjamuoju laikotarpiu bendras Sąjungos pramonės pardavimas atvirojoje rinkoje sumažėjo daugiau nei 200 000 tonų. Nors suvartojimas 2018 m. padidėjo iki aukščiausio lygio (+2 %), minėtas pardavimas jau pradėjo mažėti (–2 %) ir toliau mažėjo 2019 m. ir tiriamuoju laikotarpiu. Bendras pardavimas ES atvirojoje rinkoje sumažėjo 14 %.

(447) Sąjungos pramonės pardavimo atvirojoje rinkoje rinkos dalis sumažėjo nuo 66,6–67 % 2017 m. iki 64,6–65 % per tiriamąjį laikotarpį. Po sumažėjimo 4 % 2018 m. vėliau ji šiek tiek padidėjo ir bendras rinkos dalies sumažėjimas sudarė 3 %.

4.6.2.3. Augimas

(448) Mažėjant suvartojimui Sąjungos pramonė ne tik prarado pardavimo apimtį, bet ir rinkos dalį atvirojoje rinkoje.

4.6.2.4. Užimtumas ir našumas

(449) 27 ES valstybių narių užimtumo ir našumo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

8 lentelė

Užimtumas ir našumas

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Darbuotojų skaičius (etato ekvivalentas)	8 800–9 000	8 300–8 500	8 400–8 600	8 000–8 200
Indeksas	*100*	*97*	*98*	*93*
Našumas (tonomis etato ekvivalentui)	233	238	232	222
Indeksas	*100*	*102*	*100*	*95*

Šaltinis: „Eurofer“ ir atrinkti Sąjungos gamintojai.

(450) Užimtumas nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 7 %, nes Sąjungos pramonė bandė užtikrinti savo tvarumą, kad jis atitiktų sąlygas vidaus rinkoje.

(451) Todėl jos našumas 2018 m. pirmiausia šiek tiek padidėjo nuo 222 iki 238 tonų etato ekvivalentui, o sumažėjus gamybos apimčiai – sumažėjo. Bendrai nagrinėjamuoju laikotarpiu našumas sumažėjo 5 %.

4.6.2.5. Dempingo skirtumo dydis ir atsigavimas nuo buvusio dempingo

(452) Visi dempingo skirtumai gerokai viršijo *de minimis* lygį. Atsižvelgiant į importo iš nagrinėjamosios šalies apimtį ir kainas, faktinių dempingo skirtumų dydžio poveikis Sąjungos pramonei buvo reikšmingas.

(453) Tai pirmas nagrinėjamojo produkto antidempingo tyrimas. Taigi, nėra duomenų, kuriais remiantis būtų galima įvertinti galimo buvusio dempingo poveikį.

4.6.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

4.6.3.1. Kainos ir kainoms poveikį darantys veiksniai

(454) Atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje vidutinių svertinių vieneto kainų ir gamybos sąnaudų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

9 lentelė

Pardavimo kainos ir gamybos sąnaudos Sąjungoje

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
LME 3 mėnesių aliuminio kaina	1 752	1 791	1 617	1 535
Indeksas	*100*	*102*	*92*	*88*
Vidutinė vieneto pardavimo kaina atvirojoje rinkoje (EUR/t)	2 812	2 912	2 776	2 703
Indeksas	*100*	*104*	*99*	*96*
Konversijos kaina (vidutinė vieneto pardavimo kaina minus 3 mėnesių LME aliuminio kaina (EUR/t)	1 060	1 121	1 159	1 168
Indeksas	*100*	*106*	*109*	*110*
Vieneto gamybos sąnaudos (EUR/t)	2 726	2 872	2 782	2 750
Indeksas	*100*	*105*	*102*	*101*
Gamybos konversijos sąnaudos (EUR/t)	974	1 081	1 165	1 216
Indeksas	*100*	*111*	*120*	*125*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai ir LME.

(455) Pardavimo kainos Sąjungos rinkoje nesusijusioms šalims (atvirojoje rinkoje) pirmiausia 2018 m. padidėjo nuo 2 812 EUR iki 2 912 EUR/t. Tada 2019 m. ji sumažėjo 5 procentiniais punktais, o tiriamuoju laikotarpiu – iki 2 703 EUR/t.

(456) Atitinkamos gamybos vieneto sąnaudos kito pagal panašią tendenciją: pirmiausia padidėjo 5 % iki 2 872 EUR/t, o vėliau per tiriamąjį laikotarpį laipsniškai sumažėjo iki 2 750 EUR/t ir per nagrinėjamąjį laikotarpį visas padidėjimas sudarė 1 %.

(457) Po pirminio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad importo iš KLR kaina atėmus 3 mėnesių LME aliuminio kainą (toliau – Kinijos konversijos kaina) per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo, o Sąjungos pramonės pardavimo kaina atėmus 3 mėnesių LME aliuminio kainą (toliau – SP konversijos kaina) nuolat didėjo ir taip paneigė Komisijos išvadą, kad Sąjungos pramonės kainos mažėjo pagal LME aliuminio kainos raidą.

(458) 9 lentelėje pavaizduota, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonės konversijos kaina padidėjo 10 %. Ši išvada atitinka laikinojo reglamento 355 konstatuojamojoje dalyje padarytas išvadas, kad Sąjungos pramonė pritaikė savo produktų asortimentą, kad parduotų daugiau didelės pridėtinės vertės produktų. Atsižvelgiant į šią raidą ir kaip nustatyta laikinojo reglamento 356 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos taip pat padidėjo, kaip matyti laikinojo reglamento 9 lentelėje ir šio reglamento 9 lentelėje. Šioje lentelėje matyti, kad Sąjungos pramonės konversijos sąnaudos (t. y. gamybos sąnaudos atėmus LME aliuminio kainą) per nagrinėjamąjį laikotarpį laipsniškai didėjo ir padidėjo iš viso 25 %. Kaip jau minėta laikinojo reglamento 371 konstatuojamojoje dalyje, konversijos sąnaudų padidėjimas 25 % ir konversijos kainų padidėjimas vos 10 % rodo, kad Sąjungos pramonė negalėjo kelti kainų tiek pat, kiek didėjo sąnaudos, dėl importo iš Kinijos lemiamo kainų smukdymo (ir pagal apimtį, ir pagal mažas kainas), dėl kurio Sąjungos pramonės kainos buvo priverstinai mažinamos.

(459) Tai, kad Kinijos konversijos kaina padidėjo, rodo, kad Kinijos gamintojai laipsniškai ėmė eksportuoti į ES vis daugiau didelės pridėtinės vertės produktų, kurie smarkiai konkuravo su Sąjungos pramone. Kaip minėta 434 konstatuojamojoje dalyje, nustatyta, kad dėl šio importo per tiriamąjį laikotarpį Sąjungos pramonės kainos buvo priverstinai sumažintos vidutiniškai 7 %. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(460) Po pirminio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad argumentas, susijęs su laikinajame reglamente nustatytu kainų smukdymu, buvo nepagrįstas, atsižvelgiant į ribotą gamybos sąnaudų padidėjimą (+1 % per nagrinėjamąjį laikotarpį) ir tuo pačiu metu vykusį Sąjungos pramonės konversijos kainos padidėjimą (+10 %).

(461) Kalbant apie šį tvirtinimą, Sąjungos pramonės konversijos kainą reikėtų palyginti su atitinkamomis sąnaudomis, t. y. Sąjungos pramonės konversijos sąnaudomis, iš jų taip pat atėmus LME aliuminio kainą. Kaip minėta 460 konstatuojamojoje dalyje, iš šio palyginimo matyti, kad Sąjungos pramonė negalėjo užsitikrinti norimo kainų padidėjimo, sietino su didesnės pridėtinės vertės produktais, prie kurių ji pradėjo pereiti, dėl importo iš Kinijos nulemto kainų smukdymo (ir pagal apimtį, ir pagal mažas kainas). Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

4.6.3.2. Darbo sąnaudos

(462) Atrinktų Sąjungos gamintojų vidutinių darbo sąnaudų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

10 lentelė

Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos

	2016 m.	2017 m.	2018 m.	TL
(EUR)	70 384	72 541	72 670	73 567
Indeksas	*100*	*103*	*103*	*105*

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(463) Nagrinėjamuoju laikotarpiu vidutinės vieno darbuotojo darbo sąnaudos padidėjo 5 %.

4.6.3.3. Atsargos

(464) Atrinktų Sąjungos gamintojų atsargų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

11 lentelė

Atsargos

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Laikotarpio pabaigos atsargos (tonomis)	63 184	66 711	65 132	65 386
Indeksas	*100*	*106*	*103*	*103*
Laikotarpio pabaigos atsargos gamybos procentine dalimi	8,1 %	8,5 %	8,3 %	8,5 %
Indeksas	*100*	*105*	*108*	*113*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai

(465) Per visą nagrinėjamąjį laikotarpį laikotarpio pabaigos atsargos buvo pagrįsto lygio. Kadangi PVPA pramonė paprastai veikia pagal užsakymą, šis rodiklis yra mažiau svarbus atliekant bendrą žalos analizę.

(466) Gamybos procentine dalimi išreikštos laikotarpio pabaigos atsargos apskritai padidėjo daugiausia dėl to, kad sumažėjo gamybos apimtis.

4.6.3.4. Pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą

(467) Atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumo, pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

12 lentelė

Pelningumas, pinigų srautas, investicijos ir investicijų grąža

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje pelningumas (pardavimo apyvartos %)	3,1 %	1,4 %	–0,2 %	–1,8 %
Indeksas	*100*	*45*	*–7*	*–58*
Grynųjų pinigų srautas (EUR)	98 921 097	84 961 572	92 987 311	45 112 501
Indeksas	*100*	*86*	*94*	*46*
Investicijos (EUR)	63 432 410	73 035 666	155 492 227	137 829 861
Indeksas	*100*	*115*	*245*	*217*
Investicijų grąža	12,4 %	7,6 %	4,1 %	–2,5 %
Indeksas	*100*	*61*	*33*	*–20*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai

(468) Pelningumas nagrinėjamuoju laikotarpiu nuolat mažėjo – nuo 3,1 % 2017 m. iki –1,8 % per tiriamąjį laikotarpį.

(469) Kaip paaiškinta 457, 458 ir 460 konstatuojamosiose dalyse, Sąjungos gamintojų sąnaudos padidėjo daugiau nei jų kainos, todėl sumažėjo Sąjungos pramonės pelningumas. Dėl importo iš Kinijos nulemto kainų smukdymo (ir pagal apimtį, ir pagal mažas kainas) Sąjungos pramonė negalėjo kelti kainų tiek pat, kiek didėjo sąnaudos. Iš tiesų per nagrinėjamąjį laikotarpį Kinijos kainos buvo nuolat mažos ir gerokai mažesnės už Sąjungos pramonės kainas ir sąnaudas (žr. 5 ir 9 lenteles), dėl to buvo ribojamas kainų didėjimas, kurio būtų buvę galima tikėtis pasikeitus produktų asortimentui (daugiau didelės pridėtinės vertės produktų). Dėl to buvo smukdomos kainos ir mažėjo pelningumas. Tiriamuoju laikotarpiu kainos buvo toliau smukdomos. Iš tiesų, nors Kinijos kainos šiek tiek padidėjo, jos tebebuvo daug mažesnės už Sąjungos pramonės pasiektą kainų lygį. Tą rodo ir dideli priverstinio kainų mažinimo skirtumai, nurodyti 434 konstatuojamojoje dalyje.

(470) Nagrinėjamuoju laikotarpiu grynojo pinigų srauto raidos tendencija buvo neigiama, kaip ir pelningumo rida. Per nagrinėjamąjį laikotarpį pinigų srautas sumažėjo 54 %.

(471) Per nagrinėjamąjį laikotarpį investicijos padidėjo 117 %. Jas lėmė tai, kad du atrinkti Sąjungos gamintojai vykdė investicijų planus. Investicijos buvo vykdomos tam, kad būtų padidintas veiksmingumas ir įmonės galėtų pradėti gaminti didesnės pridėtinės vertės produktus ir skirti daugiau dėmesio pirkėjams. Manyta, kad labai svarbu atrinktiems gamintojams išlaikyti konkurencingumą rinkoje, domėtis naujausiais produktų pokyčiais ir siūlyti kokybiškus produktus.

(472) „Nilo“ padarė nuorodą į laikinojo reglamento 415 konstatuojamąją dalį ir tvirtino, kad nematė įrodymų dėl to, kad Sąjungos pramonė yra dinamiška ir gerokai padidino savo investicijas. Ji taip pat pažymėjo, kad ES gamyklų deklaruojamos investicijos yra susijusios labiau su palaikymu, o ne naujais gamybos įrenginiais, o Kinijos aliuminio gamintojai investavo į papildomus pajėgumus naudodami Europos įrangą.

(473) Šiuo požiūriu daroma nuoroda į laikinojo reglamento 12 lentelę ir šio reglamento 12 lentelę, iš kurių matyti, kad Sąjungos pramonė investavo dideles sumas į tiriamąjį produktą. Kaip nurodyta 473 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonė investavo ne tik į palaikymą, bet daugiausia ir į didesnį našumą, didelės pridėtinės vertės produktus ir dėmesį klientams. Apie tai byloja ir atrinktų Sąjungos gamintojų pranešimai apie tokias investicijas ([80]).

(474) Po galutinio faktų atskleidimo SWA teigė, kad Sąjungos gamintojai daugelį metų sistemingai turėjo teigiamą EBITDA ir kad Kinijos importas jiems žalos nepadarė. „Airoldi“ pritarė šiai pastabai.

(475) Nesant patvirtinamųjų įrodymų dėl tokių EBITDA lygių ir jų ryšio su tiriamojo produkto pardavimu nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje, šis tvirtinimas turėjo būti atmestas.

(476) Investicijų grąža išreiškiama investicijų grynosios buhalterinės vertės pelno procentiniu dydžiu. Jos raida nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo neigiama: nuo 12,4 % 2017 m. iki −2,5 % per TL. Tokia raida atitiko Sąjungos pramonės pelningumo mažėjimą.

4.7. **Išvada dėl žalos**

(477) Nagrinėjamuoju laikotarpiu labai padidėjo PVPA importas iš Kinijos tiek absoliučiaisiais skaičiais (70 %), tiek santykinai (3,9 procentinio punkto rinkos dalies), o suvartojimas ES sumažėjo 10 %. Padidėjo tiek importas pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, tiek importas, išskyrus pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą. Nagrinėjamuoju laikotarpiu importo iš Kinijos kainos buvo visą laiką mažos ir gerokai mažesnės už Sąjungos pramonės kainas. Tiriamuoju laikotarpiu dėl atrinktų eksportuojančių gamintojų importo kainų Sąjungos kainos buvo priverstinai mažinamos vidutiniškai 7 %. Nepaisant nustatyto konkretaus priverstinio kainų mažinimo, susijusio su atrinktais eksportuojančiais gamintojais, Komisija taip pat pastebėjo, kad per visą nagrinėjamąjį laikotarpį Kinijos kainos buvo visą laiką mažos ir gerokai mažesnės už Sąjungos pramonės kainas (žr. 4 ir 8 lenteles). Dėl importo iš Kinijos daromo spaudimo mažinti kainas (ir pagal apimtį, ir pagal mažas kainas) Sąjungos pramonė negalėjo kelti konversijos kainų tiek pat, kiek didėjo konversijos sąnaudos.

([80]) https://www.elval.com/en/media-elvals-new-tandem-mill-has-successfully-initiated-operations; https://aludium.com/aludium-alicante-invests-in-the-future/ (žiūrėta 2021 m. birželio 20 d.).

(478) Daugumos makroekonominių rodiklių, kaip antai gamybos, pajėgumų naudojimo, pardavimo Sąjungos rinkoje apimties, rinkos dalies, užimtumo ir našumo tendencijos nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo neigiamos. Teigiama tendencija pasižymėjo tik pajėgumai ir uždarasis pardavimas / naudojimas. Panašiai daugumos mikroekonominių rodiklių, kaip antai pardavimo kainų ES atvirojoje rinkoje, gamybos sąnaudų, darbo sąnaudų, pelningumo, pinigų srauto ir investicijų grąžos tendencijos nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo neigiamos. Tik investicijų tendencija buvo teigiama po to, kai atrinkti gamintojai investavo, kad išlaikytų konkurencingumą ir neatsiliktų nuo naujausių produktų pokyčių. Be to, išskyrus našumą, 2017–2019 m., t. y. iki COVID-19 pandemijos pradžios, tų pačių žalos rodiklių raida taip pat buvo neigiama.

(479) Sąjungos pramonė pritaikė savo produktų asortimentą, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį užsitikrintų didesnį pelną iš didesnės pridėtinės vertės produktų, kartu išlaikydama pakankamą apimtį pastoviosioms išlaidoms sumažinti. Šiomis aplinkybėmis Sąjungos pramonės sąnaudos natūraliai padidėjo. Be to, Sąjungos pramonė negalėjo pasinaudoti 2018 m. padidėjusiu suvartojimu ir turėjo sumažinti savo pastoviąsias išlaidas sumažindama gamybos apimtį (–11 %), dėl to apskritai padidėjo gamybos sąnaudos (1 %) ir sumažėjo LME 3 mėnesių aliuminio kaina (–12 %). Kalbant apie pardavimo kainas, Sąjungos pramonė taip pat susidūrė su didele konkurencija didesnės pridėtinės vertės produktų rinkose ir negalėjo padidinti savo kainų iki numatyto lygio (–4 %). Atsižvelgiant į sąnaudų ir kainų pokyčius, pelningumas palaipsniui mažėjo ir jau 2019 m. padėtis tapo nuostolinga, o tiriamuoju laikotarpiu dar pablogėjo.

(480) Po pirminio faktų atskleidimo ACEA ragino Komisiją vertinant žalą Sąjungos pramonei atsižvelgti į aliuminio kainos raidą po tiriamojo laikotarpio pabaigos.

(481) Kadangi žalos situacijos analizė yra susijusi tik su nagrinėjamuoju laikotarpiu, kaip minėta laikinojo reglamento 49 konstatuojamojoje dalyje, šis tvirtinimas nebuvo pripažintas pagrįstu ir todėl buvo atmestas.

(482) Kaip paaiškinta 1.9 skirsnyje, Jungtinei Karalystei išstojus iš Europos Sąjungos buvo peržiūrėti mikroekonominiai ir makroekonominiai rodikliai ir tam tikri kiti duomenys. Be to, į analizę nebuvo įtraukti tam tikri produktai, neapmokestinami galutiniu antidempingo muitu, kaip apibrėžta 2 straipsnio 2 dalyje. Tačiau skirtumai tarp laikinojo reglamento 3–12 lentelių ir šio reglamento 2–11 lentelių yra nereikšmingai tiek vienetų, tiek tendencijų požiūriu. Priverstinio kainų mažinimo lygis tebebuvo reikšmingas. Todėl Komisija padarė išvadą, kad dėl Jungtinės Karalystės išstojimo ir tam tikrų produktų neįtraukimo laikinajame reglamente padaryta išvada dėl žalos nesikeičia.

(483) Po galutinio faktų atskleidimo „Airoldi“ teigė, kad tokie žalos rodikliai, kaip gamyba ir pelningumas, neatitiko viešai paskelbtos informacijos, susijusios su tam tikrais Sąjungos gamintojais.

(484) Šiuo požiūriu reikėtų pažymėti, kad „Airoldi“ nurodyta viešai paskelbta informacija yra susijusi su Sąjungos pramonės veiklos rezultatais Sąjungos rinkoje ne dėl šiame tyrime nagrinėjamų produktų, o dėl daug didesnės produktų aprėpties ir taip pat apima kitas rinkas už Europos Sąjungos ribų. Kai kuriais atvejais informacija taip pat susijusi su grupės, kuriai priklauso Sąjungos gamintojas, veiklos rezultatais pasauliniu lygmeniu. Atsižvelgiant į produktų ir geografinės aprėpties skirtumą, šis tvirtinimas buvo atmestas.

(485) Atsižvelgdama į išdėstytas aplinkybes Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje.

5. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

5.1. **Importo dempingo kaina poveikis**

(486) KV tvirtino, kad su kai kuriais rodikliais susiję prasti Sąjungos pramonės veiklos rezultatai turėtų būti siejami ne su importu iš Kinijos, kurio rinkos dalis, kaip nustatyta laikinajame reglamente, padidėjo tik nuo 5,5 % iki 8,5 %, tad išliko mažesnė nei 10 %, jeigu neįtraukiamas importas pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, o veikiau su didelėmis gamybos sąnaudomis ir vangia paklausa ES viduje ir už jos ribų.

(487) Komisija priminė, kad žalos analizė grindžiama visapusišku visų rodiklių vertinimu. Kaip paaiškinta 423 konstatuojamojoje dalyje, importas iš nagrinėjamosios šalies padidėjo ir absoliučiai, ir santykinai per laikotarpį, kuriuo suvartojimas Sąjungos rinkoje mažėjo. Pats importas iš nagrinėjamosios šalies kito ne pagal suvartojimo tendenciją per laikotarpį, kuriuo paklausa mažėjo ir atitinkamai didėjo spaudimas Sąjungos pramonei. Be to, šis importas buvo vykdomas žalingomis kainomis, kaip matyti iš nustatytų priverstinio kainų mažinimo skirtumų lygio, ir dėl to buvo smukdomos kainos. Kalbant apie gamybos sąnaudas, kaip paaiškinta 458–460 konstatuojamosiose dalyse, jos padidėjo dėl to, kad Sąjungos pramonė perėjo prie didesnės pridėtinės vertės produktų, ir dėl prarastos pardavimo apimties, sietinos su importo iš nagrinėjamosios šalies padidėjimu, dėl kurio padidėjo Sąjungos pramonės pastoviosios vieneto išlaidos. Dėl šių veiksnių šis tvirtinimas buvo atmestas.

(488) „Xiamen Xiashun“ teigė, kad Komisija nusprendė, jog importas pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą buvo žalingas, bet nepateikė jokių įrodymų dėl to. Ji taip pat tvirtino, kad Sąjungos pramonės eksporto veiklos rezultatų raida atitiko importo pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą raidą.

(489) Pirma reikėtų pažymėti, kad, kaip nurodyta 4 lentelėje, importo pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą apimtis buvo sumažinta ir dabar sudaro ribotą importo iš nagrinėjamosios šalies dalį. Antra, per nagrinėjamąjį laikotarpį importas pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą padidėjo ir buvo vykdomas mažesnėmis kainomis nei Sąjungos pramonės pardavimo nesusijusiems pirkėjams kaina. Bet kuriuo atveju šis importas daro poveikį Sąjungos pramonės padėčiai ta prasme, kad parodo prarastą ir pardavimo, ir gamybos apimtį. Toks papildomas kiekis padėtų Sąjungos pramonei susimažinti pastoviąsias išlaidas esant didesnei apimčiai ir taip pagerinti savo sąnaudų ir pelno padėtį. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(490) Nors 14 lentelėje pavaizduoti Sąjungos pramonės eksporto veiklos rezultatai kito pagal panašią tendenciją, kaip importas iš nagrinėjamosios šalies pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, absoliutaus padidėjimo 2017–2019 m. ir sumažėjimo per TL negalima palyginti su importo pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą raida per tą patį laikotarpį. Iš tikrųjų eksportuojamo kiekio pokyčiai yra daug didesni. Be to, tai, kad tam tikri PVPA importuojami pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, nereiškia, kad eksportuojamas produktas taip pat patenka į šio tyrimo aprėptį. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(491) „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad importas iš KLR ir toliau mažėjo po tiriamojo laikotarpio ir kad importo kainos per tą patį laikotarpį didėjo.

(492) Kadangi žalos situacijos analizė yra susijusi tik su nagrinėjamuoju laikotarpiu, kaip minėta laikinojo reglamento 49 konstatuojamojoje dalyje, šis tvirtinimas buvo atmestas.

(493) Po galutinio faktų atskleidimo SWA tvirtino, kad Komisija turėjo ištirti „Harbour“ arba CRU pateiktą rinkos tyrimo informaciją ir kad ji būtų padariusi išvadą, kad rinkos veikė visiškos konkurencijos sąlygomis ir pagal taisykles daugiau nei 10 metų. „Airoldi“ pritarė šiai pastabai.

(494) Kadangi šis tvirtinimas nėra aiškus ir jame nebuvo minėtos rinkos tyrimo informacijos, jis buvo atmestas.

5.2. **Kitų veiksnių poveikis**

5.2.1. *Paklausos sumažėjimas*

(495) Po pirminio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ pakartojo savo teiginį, kad Sąjungos gamintojų gamybos ir pardavimo sumažėjimas susijęs su sumažėjusiu suvartojimu, ypač tiriamuoju laikotarpiu. „Xiamen Xiashun“ taip pat teigė, kad vertindama Sąjungos pramonės pardavimo atvirojoje rinkoje rinkos dalies raidą Komisija sutelkė dėmesį į raidą 2019 m. ir ignoravo raidą per TL, konkrečiai susijusią su importu iš kitų šalių.

(496) Kaip jau minėta laikinojo reglamento 390 ir 391 konstatuojamosiose dalyse ir patvirtinta atnaujintais importo statistiniais duomenimis, primenama, kad 2017–2019 m. importas iš KLR padidėjo daugiau nei dvigubai. Be to, nors 2019 m. suvartojimas sumažėjo, importas iš KLR toliau didėjo ir atitinkamai darė neigiamą poveikį Sąjungos pramonės padėčiai, kaip matyti iš daugelio rodiklių. Nors importo iš KLR rinkos dalis šiek tiek sumažėjo nuo 8,7–9,1 % 2019 m. iki 8–8,4 % per TL, per nagrinėjamąjį laikotarpį importas iš KLR padidėjo iš viso 70 % ir per TL jo lygis išliko gana didelis. Be to, nors importas iš KLR per TL buvo vykdomas didesnėmis kainomis, nustatyta, kad tokiomis kainomis Sąjungos pramonės kainos buvo priverstinai mažinamos vidutiniškai 7 %. Nors negalima

paneigti, kad per TL suvartojimas sumažėjo ir padarė poveikį Sąjungos pramonės padėčiai, toks veiksnias negali išardyti priežastinio ryšio atsižvelgiant į didėjantį importą iš nagrinėjamosios šalies į Sąjungos rinką kainomis, kuriomis priverstinai smarkiai mažinamos Sąjungos pramonės kainos, ir poveikį, kurį toks importas padarė Sąjungos pramonei 2017–2019 m. ir per TL.

(497) Kalbant apie importą iš trečiųjų valstybių, nors per TL jis įgijo rinkos dalį, per nagrinėjamąjį laikotarpį jis šiek tiek sumažėjo (–1,9 procentinio punkto). Be to, kaip nurodyta 505 konstatuojamojoje dalyje, šio importo vidutinė kaina buvo nuolat didesnė nei importo iš nagrinėjamosios šalies vidutinė kaina. Tuo remiantis buvo nustatyta, kad dėl importo iš trečiųjų valstybių priežastinis ryšys nenutrūksta.

(498) Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad tik gamyba, pajėgumų naudojimas ir pardavimas sumažėjo labai, o suvartojimas sumažėjo reikšmingai, t. y. per TL. Tuo remdamasi ji manė, kad suvartojimas sumažėjo taip, kad priežastinis ryšys tarp importo iš Kinijos ir Sąjungos pramonės ekonominių rodiklių susilpnės.

(499) Kaip minėta 498 konstatuojamojoje dalyje, 2017–2019 m. importas iš KLR padidėjo daugiau nei dvigubai ir padarė neigiamą poveikį didžiajai daugumai žalos rodiklių, įskaitant gamybą, pajėgumų naudojimą ir pardavimą, bet taip pat kitiems rodikliams, kaip antai pelningumui, grynųjų pinigų srautui ir darbo sąnaudoms. Tas poveikis buvo padarytas prieš sumažėjant suvartojimui per TL. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(500) Kadangi jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 386–391 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.2.2. *COVID-19 pandemija*

(501) Kadangi pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 392–395 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.2.3. *Importas iš trečiųjų šalių*

(502) Importo iš kitų trečiųjų šalių apimties raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

13 lentelė

Importas iš trečiųjų šalių

Šalis		2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Iš viso iš visų trečiųjų valstybių, išskyrus nagrinėjamąją šalį	Apimtis (tonomis)	681 508	686 669	602 672	567 027
	Indeksas	*100*	*101*	*88*	*83*
	Rinkos dalis	28,7–29,1 %	28,5–28,9 %	26,3–26,7 %	26,8–27,2 %
	Indeksas	*100*	*99*	*92*	*93*
	Vidutinė kaina (EUR už toną)	3 002	3 028	2 894	2 846
	Indeksas	*100*	*101*	*96*	*95*

Šveicarijos dalis	Apimtis (tonomis)	123 024	115 185	109 955	95 944
	Indeksas	*100*	*94*	*89*	*78*
	Rinkos dalis	5–5,4 %	4,6–5 %	4,6–5 %	4,4–4,8 %
	Indeksas	*100*	*92*	*92*	*88*
	Vidutinė kaina (EUR/t)	3 016	3 130	2 873	2 891
	Indeksas	*100*	*104*	*95*	*96*
Turkijos dalis	Apimtis (tonomis)	116 677	117 864	130 681	128 634
	Indeksas	*100*	*101*	*112*	*110*
	Rinkos dalis	angliavandeniai – 4,8–5,2 %.	4,7 – 5,1 %	5,5–5,9 %	5,9–6,3 %
	Indeksas	*100*	*100*	*116*	*124*
	Vidutinė kaina (EUR už toną)	2 552	2 642	2 432	2 361
	Indeksas	**100**	**104**	**95**	**93**

Šaltinis: Eurostatas.

(503) Per nagrinėjamąjį laikotarpį importas iš kitų šalių, išskyrus nagrinėjamąją šalį, sumažėjo 17 %, o jo rinkos dalis sumažėjo nuo 28,7–29,1 % iki 26,8–27,2 %. Šio importo vidutinė kaina buvo nuolat didesnė nei importo iš nagrinėjamosios šalies vidutinė kaina.

(504) Importas iš Šveicarijos per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo 22 %. Jos rinkos dalis taip pat mažėjo (–0,6 %). Importo iš Šveicarijos vidutinė kaina sumažėjo, bet ir toliau buvo gerokai didesnė nei importo iš nagrinėjamosios šalies kaina.

(505) Importas iš Turkijos per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo 10 %. Jos rinkos dalis taip pat didėjo (+1,2 %). Importo iš Turkija vidutinė kaina taip pat sumažėjo, bet ir toliau buvo gerokai didesnė nei importo iš nagrinėjamosios šalies kaina.

(506) Kadangi pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 396–402 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.2.4. *Sąjungos pramonės komercinė strategija*

(507) Kadangi pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 403–407 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.2.5. *Sąjungos pramonės eksporto veiklos rezultatai*

(508) Sąjungos pramonės eksporto į nesusijusias šalis apimties ir kainų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

14 lentelė

Eksporto veiklos rezultatai

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Eksporto apimtis (tūkst. tonų)	350–360	380–390	400–410	340–350
Indeksas	*100*	*109*	*114*	*96*

Vidutinė kaina (EUR/t)	2 819	2 956	2 860	2 758
Indeksas	*100*	*105*	*101*	*98*

Šaltinis: „Eurofer“ (apimtis) ir atrinkti Sąjungos gamintojai (vidutinės kainos).

(509) 2017–2019 m. Sąjungos gamintojai padidino eksporto apimtį prieš ją gerokai sumažindami per TL. Apskritai per nagrinėjamąjį laikotarpį eksporto apimtis sumažėjo 4 % ir 2019 m. išliko mažesnė nei 2 mln. tonų. Apskritai Sąjungos pramonės eksportas sudarė mažiau negu 6 % jos pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje apimties.

(510) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 413 konstatuojamojoje dalyje, atsižvelgdama į Sąjungos pramonės eksporto dalį, palyginti su visa Sąjungos pramonės gamyba ir pardavimu, ir į didelę Sąjungos pramonės eksporto į trečiąsias šalis kainą ir pastovią šio eksporto apimtį, padaryta preliminari išvada, kad eksportas nebuvo susijęs su Sąjungos pramonei padaryta materialine žala.

(511) Kadangi pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 408–413 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.2.6. *Sąjungos pramonės veiksmingumas*

(512) Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad Komisija neatsižvelgė į tai, kad atrinktų Sąjungos gamintojų konversijos kainos padidėjimą, kuris buvo mažesnis nei gamybos konversijos sąnaudų padidėjimas, galėjo lemti kiti veiksniai, nesusiję su importu iš Kinijos, kaip antai pasenusi gamybos įranga ir neveiksmingos gamybos linijos. Šiuo požiūriu ji taip pat pridūrė, kad dėl vėlyvų investicijų į didesnį veiksmingumą pramonė nesusidūrė su smarkiu suvartojimo sumažėjimu.

(513) Komisija atsižvelgė į tokius veiksnius ir aptarė su jais susijusias pastabas laikinojo reglamento 414–421 konstatuojamosiose dalyse. Kalbant apie teiginį, susijusį su investicijomis, Komisija nusprendė, kad investicijos į didesnį veiksmingumą ir didesnės pridėtinės vertės produktus, kaip aprašyta 12 lentelėje ir 473 konstatuojamojoje dalyje, leido pramonei apriboti importo dempingo kaina padarytą žalą, bet nepavyko atsverti bendro Kinijos importo ir rinkos dalies padidėjimo per nagrinėjamąjį laikotarpį.

(514) Kadangi papildomų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 414–421 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.2.7. *Sąjungos pramonės importas*

(515) Kadangi pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 422–423 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.2.8. *LME aliuminio kaina*

(516) Kadangi pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 424–426 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.3. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(517) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ir į tai, kad jokių kitų pastabų negauta, Komisija padarė išvadą, kad nė vienas atskirai ar kartu analizuotas veiksnys nesusilpnino importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės patirtos žalos priežastinio ryšio tiek, kad toks ryšys nebebūtų realus ir reikšmingas, todėl patvirtino laikinojo reglamento 427–428 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

6. **SĄJUNGOS INTERESAI**

6.1. **Sąjungos pramonės interesai**

(518) Nė viena šalis neprieštaravo, kad priemonės atitiktų Sąjungos pramonės interesus. Todėl laikinojo reglamento 429–433 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados buvo patvirtintos.

6.2. **Nesusijusių importuotojų interesai**

(519) Po pirminio faktų atskleidimo importuotojas „Airoldi“ tvirtino, jog, nepaisant to, kad Sąjungos gamintojų rinkos dalis buvo 80–85 %, ir atsižvelgiant į importo iš nagrinėjamosios šalies maždaug 4–5 % rinkos dalį, Sąjungos pramonė naudojosi prekybos apsaugos priemonėmis, kad sustiprintų savo padėtį rinkoje. „Airoldi“ taip pat paprašė išanalizuoti konkurencinę padėtį Sąjungos rinkoje atsižvelgiant į tariamai mažą veiklos vykdytojų skaičių Sąjungos rinkoje ir tai, kad importas iš KLR, kaip teigiama, išstumtas iš rinkos. „Airoldi“ taip pat pateikė kelis argumentus, susijusius su ekstruzijos produktais.

(520) Šiuo požiūriu atlikus tyrimą nustatyta, kad, priešingai nei teigė šis nesusijęs importuotojas, kaip minėta 7 lentelėje, Sąjungos pramonės rinkos dalis per TL buvo gerokai mažesnė nei nurodyti 80–85 % ir faktiškai siekė 64,6–65 %. Panašiai, importo iš nagrinėjamosios šalies rinkos dalis buvo gerokai didesnė nei nurodyti 4–5 % ir padidėjo nuo 4,1–4,5 % 2017 m. iki 8,0–8,4 % per TL. Be to, kaip nurodyta laikinojo reglamento 458 konstatuojamojoje dalyje, byloje nėra duomenų apie Sąjungos pramonės esamą ar būsimą antikonkurencinį elgesį arba piktnaudžiavimą oligopoliu. Taigi Komisija nenustatė jokio intereso kaip priežasties atlikti tokią analizę.

(521) Be to, nors antidempingo priemonės gali padaryti svarbų poveikį rinkoje, jos nereiškia, kad tam tikras produktas nebegali patekti į Sąjungos rinką. Antidempingo muitų taikymu nėra siekiama panaikinti importą iš nagrinėjamosios šalies, juo siekiama sukurti vienodas sąlygas atkuriant sąžiningą konkurenciją. Kadangi šis tyrimas nėra susijęs su ekstruzijos produktais, šiame reglamente nėra nagrinėjami su šiais produktais susiję tvirtinimai.

(522) Prekiautojas „Nilo“ ir naudotojas „Airoldi“ taip pat teigė, kad padėtis po TL, kuriai būdingas kainų padidėjimas ir laikinas medžiagų trūkumas, yra palanki nedaugeliui gamintojų, o kitos Sąjungos bendrovės, kaip antai importuotojai ir platintojai, priversti pasitraukti iš rinkos. Tačiau šios šalys nepateikė įrodymų dėl to, kad importuotojai ir platintojai pasitraukė iš rinkos. Remiantis tuo, kas išdėstyta, šie tvirtinimai buvo atmesti.

(523) Po galutinio faktų atskleidimo „Airoldi“ tvirtino, kad, priešingai nei nustatė Komisija, ji pateikė Komisijai išsamų kainų sąrašą ir išsamią aliuminio rinkos dinamikos apžvalgą.

(524) Nors nėra ginčijama, kad „Airoldi“ pateikė kainų informaciją, byloje surinkti įrodymai dėl importuotojų ir platintojų pasitraukimo iš rinkos buvo neaiškūs ir nepagrįsti patvirtinamaisiais įrodymais, iš kurių būtų matyti, kad aliuminio rinkos dinamika pasikeitė ir kad, pavyzdžiui, importuotojų / aptarnavimo centrų rinkos dalis arba veiklos lygis labai pasikeitė. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(525) Prekiautojas „Nilo“, importuotojas „Airoldi“ ir naudotojas „Overland srl“ (toliau – „Overland“) minėjo trikdžius rinkoje, dėl kurių buvo nepakankamos pasiūlos ir nenormaliai padidėjo kainos (LME ir perdirbimo kainos), kurias reikia prisiimti naudotojams. Eksportuotojas „Henan Xindatong Aluminum Industry Co., Ltd.“ (toliau – „Xindatong“) taip pat paminėjo smarkų kainų padidėjimą po TL. „Airoldi“ pažymėjo, kad ši padėtis sietina su įvairiais veiksniais (per pastaruosius 20 metų padidėjusiu aliuminio suvartojimu, Europos pirminio aliuminio gamintojų daromu spaudimu didinti kainas, trijų atskirų antidempingo procedūrų inicijavimu dėl aliuminio produktų 2019–2020 m., apimant maždaug 1 000 000 tonų KLR kilmės aliuminio), įskaitant laikinųjų priemonių nustatymą ir nepakankamus gamybos pajėgumus ES. „Airoldi“ ir „Nilo“ taip pat pažymėjo, kad Sąjungos rinka

priklauso nuo importo iš KLR ir kad ES bei kitose šalyse (Turkijoje, Pietų Afrikoje, Šveicarijoje) trūksta pajėgumų ir dėl to sulėtėjo atsigavimas ir augimas ES. Eksportuotojas „Xindatong“ taip pat minėjo pajėgumų trūkumą trečiosiose valstybėse. „Airoldi“ taip pat pridūrė, kad dėl drastiško rinkos nepakankamumo stabdoma gamyba ir kad kyla didelė rinkos blokavimo rizika, kurios negalima nepakankamai įvertinti. Ji teigė, kad visoms Europos bendrovėms atsigaunant po COVID-19 krizės reikėtų vienodos pagalbos. Tuo remdamasi „Airoldi“ tvirtino, kad tyrimą reikėtų sustabdyti arba tiesiog nutraukti.

(526) Šiuo požiūriu EA atsižvelgė į kainų padidėjimą, šiek tiek padidėjusį laukimo laiką ir laikinas pajėgumų problemas. Ji paaiškino, kad ši padėtis susiklostė dėl bendrųjų ekonominių aplinkybių po COVID, t. y. dabar naudotojai nori pirkti PVPA ne tik šiuo metu padidėjusiai paklausai patenkinti, bet ir sumažėjus atsargoms jas padidinti iki įprasto lygio. EA taip pat paminėjo kelis kitus veiksnius, kaip antai padidėjusias lydinių ir žaliuzių juostų žaliavų kainas, konteinerių stoką, padidėjusias krovinių vežimo kainas, ilgalaikį didesnių SHFE ([81]) kainų, palyginti su LME su priemokomis, poveikį, padidintas prekybos kliūtis Kinijos PVPA importui visame pasaulyje ir staigų bei smarkų paklausos padidėjimą po COVID visuose pramonės sektoriuose. Be to, EA nuomone, nors nustatytos laikinosios priemonės tikriausiai padarė poveikį kainoms, kainų padidėjimą nulėmė ne struktūrinis pajėgumų trūkumas, o laikinas paklausos ir pasiūlos disbalansas, kuris, kaip tikimasi, išnyks, kai po pirminio įtampos, prie kurios prisidėjo ir šis tyrimas, rinkoje laikotarpio padėtis normalizuosis. EA taip pat pažymėjo, kad ši padėtis yra susijusi ne tik su aliuminio sektoriumi arba išimtinai Sąjungos rinka ir kad kiti sektoriai, kaip antai puslaidininkiai, lustai, plienas, dažai ir mediena, taip pat susiduria su laikinais tiekimo sunkumais ir didesnėmis kainomis. Sustabdyti antidempingo priemones pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 4 dalį.

(527) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, net atsižvelgdama į tariamus pokyčius po TL, Komisija nusprendė, kad „Nilo“, „Airoldi“ ir „Overland“ aprašyta padėtis nereiškia, kad yra struktūrinis pajėgumų trūkumas, ir veikiau byloja apie laikiną padėtį po COVID, kurią lėmė smarkus ekonomikos atsigavimas ir paklausa kartu su keliais šalutiniais poveikiais (didesnėmis žaliavų ir transporto kainomis), ir tai daro poveikį kainoms. Tokio atsigavimo nebuvo galima numatyti ir rinkai reikėjo šiek tiek laiko prisitaikyti, kol ekonomikos atsigavimas ir augimas normalizuosis, o paklausa ir pasiūla vėl susibalansuos. Be to, kalbant apie priklausomybę nuo importo iš Kinijos, primenama, kad, kaip nurodyta 523 konstatuojamojoje dalyje, antidempingo muitų taikymu nėra siekiama panaikinti importą iš nagrinėjamosios šalies, juo siekiama sukurti vienodas sąlygas atkuriant sąžiningą konkurenciją. Remiantis tuo, kas išdėstyta, tvirtinimas, kad dabartinė padėtis susiklostė dėl struktūrinio pajėgumų trūkumo, buvo atmestas.

(528) Po galutinio faktų atskleidimo „Nilo“ pakartojo, kad Sąjungos rinkoje trūksta medžiagų, vėluoja pristatymas bei didėja kainos ir tai daro poveikį galutinės grandies pramonei.

(529) Po galutinio faktų atskleidimo „Airoldi“ pakartojo, kad dėl tariamai nepakankamų Sąjungos pramonės gamybos pajėgumų ir smarkaus atsigavimo po COVID nuo tiriamojo laikotarpio pabaigos trūksta medžiagų, vėluoja pristatymas ir didėja kainos. Tuo remdamasi „Airoldi“ tvirtino, kad galutinės grandies pramonė nebūtų suinteresuota nustatyti antidempingo priemones, nes dėl to pablogėtų padėtis, susijusi su tiekimu naudotojams, o Sąjungos pramonei būtų naudingi muitai, stoka, vėlavimas ir didesnės kainos bei pelnas visos ES pramonės sistemos nenaudai.

(530) Nesant naujų veiksnių, susijusių su šiais dviem tvirtinimais, daroma nuoroda į 529 konstatuojamąją dalį, kurioje Komisija pripažino medžiagų trūkumą ir kainų didėjimą, bet nepadarė išvados, kad yra struktūrinis pajėgumų trūkumas. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(531) Kadangi jokių kitų pastabų dėl nesusijusių importuotojų interesų negauta, laikinojo reglamento 434–437 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados buvo patvirtintos.

([81]) Šanchajaus ateities sandorių birža.

6.3. **Naudotojų interesai**

(532) Po pirminio faktų atskleidimo „Nilo“ ir „Airoldi“ pateiktos pastabos dėl naudotojų buvo panašios į pastabas dėl nesusijusių importuotojų, o į jas jau atsakyta 6.2 skirsnyje.

(533) Po galutinio faktų atskleidimo SWA tvirtino, kad atliekant tyrimą „visa žaliavų tiekėjų kontrolė buvo perduota labai nedaugeliui veiklos vykdytojų“ ir kad tai žalinga galutinės grandies pramonei ir „milijonams darbuotojų“. Ji taip pat teigė, kad trūksta medžiagų ir kad konversijos kainos padidėjo 75–140 %. Be to, ji paprašė Komisijos ištirti laikotarpį po TL ir padaryti išvadą dėl nagrinėjamųjų antidempingo muitų sustabdymo. „Airoldi“ pritarė šiai pastabai.

(534) Šiam eksportuotojui nepateikus patvirtinamųjų įrodymų, jo tvirtinimas buvo atmestas. Kaip minėta 14 konstatuojamojoje dalyje, Komisija paprašė informacijos po TL, kad ištirtų galimybę tinkamai sustabdyti priemonių taikymą.

6.3.1. *Pastatai ir statyba*

(535) Bendrovė A pateikė pastabų, susijusių su jos prašymu neapmokestinti produktų. Jis nagrinėjamas 2.2.2 skirsnyje.

(536) Po galutinio faktų atskleidimo bendrovė A tvirtino, kad ir toliau patyrė su tiekimu susijusių sunkumų ES viduje ir už jos ribų dėl muitu neapmokestinamų PVPA, siekdama užsitikrinti tiekimą 2022 m. ir kad staigus kainų padidėjimas dėl nepakankamos pasiūlos ES padarė labai neigiamą poveikį jos AKP ir dengtų ritinių veiklai. Bendrovė A taip pat minėjo neseniai paskelbtą Rusijos pareiškimą, kad jis pritaikys naują tarifą ([82]) savo aliuminio eksportui. Atsižvelgdama į tai, kad didelė į Sąjungą importuojamo pirminio aliuminio dalis yra Rusijos kilmės, bendrovė A tvirtino, kad Sąjungos gamintojai susidurs su tiekimo sunkumais ir patirs didesnes išlaidas ir dėl to kainos dar labiau padidės.

(537) Kalbant apie tiekimo sunkumus, daroma nuoroda į 2.2.2 skirsnį, kuriame nagrinėjamas bendrovės A neapmokestinimo muitu prašymas. Kalbant apie Rusijos naują eksporto tarifą, Komisija pripažino, kad dėl tokio veiksnio kainos gali dar labiau padidėti. Tačiau Komisija taip pat nusprendė, kad toks veiksnys yra bendro pobūdžio ir padarytų poveikį ekonominės veiklos vykdytojams visame pasaulyje, nes Rusija eksportuoja daug pirminės medžiagos į ES ir ES nepriklausančias šalis. Tuo remiantis šie tvirtinimai buvo atmesti.

(538) Nepaisant pakartotinių prašymų, „Multilaque SAS“ nepateikė atsakymo į Komisijos raštą dėl trūkumų. Tuo remiantis jos klausimyno atsakymo panaudoti negalima.

6.3.2. *Folijos ruošinys*

(539) Po pirminio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad Komisija neatsižvelgė į jos folijos ruošinio naudotojų interesus. Tačiau ji nenurodė konkrečių argumentų, kuriuos pateikė šio sektoriaus naudotojai. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(540) Po pirminio faktų atskleidimo „Amcor“ pateikė prašymą neapmokestinti produktų, nagrinėjamą 2.2.8 skirsnyje.

6.3.3. *Šilumokaičiai iš aliuminio (automobilių šilumokaičiams skirti PVPA)*

(541) Po pirminio faktų atskleidimo „TitanX“, „Valeo“ ir CLEPA tvirtino, kad Komisija deramai neįvertino automobilių

([82]) P. Desai, „Russia's aluminium export tax fuels price surge on spot market“, *Reuters*, 2021 m. liepos 7 d., paskelbta https://www.reuters.com/article/us-metals-aluminium-russia-graphic/russiasaluminium-export-tax-fuels-price-surge-on-spot-market-idUSKCN2ED10H (žiūrėta 2021 m. liepos 30 d.).

šilumokaičiams skirtų PVPA naudotojų išreikšto intereso, nes Europos automobilių tiekėjų asociacijai ir automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA naudotojams tenka daugiau nei 50 % šio produkto suvartojimo, automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA naudotojai įdarbina daugiau darbuotojų nei Sąjungos pramonė ir neįtraukus automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA atsirastų kliūčių automobilių pramonės komercinių transporto priemonių segmente pereinant prie elektrifikacijos. Šiuo požiūriu „Valeo“ taip pat pridūrė, kad Europos automobilių gamintojų asociacija (toliau – ACEA) ir BMW pritarė tam, kad automobilių šilumokaičiams skirti PVPA nebūtų įtraukti į priemonių taikymo sritį.

(542) Nors CLEPA dalyvavo tyrime ir teikė pastabas bei pritarė „TitanX“ ir „Valeo“ tvirtinimams dėl produkto apibrėžtosios srities, „TitanX“ ir „Valeo“ buvo vieninteliai du šio sektoriaus naudotojai, kurie visapusiškai bendradarbiavo atliekant tyrimą ir pateikė klausimyno atsakymus ir pastabas. Bet kuriuo atveju 543 konstatuojamojoje dalyje minėtos šalių pastabos išnagrinėtos pirmiau 2.2.1 skirsnyje.

(543) „TitanX“ pateikė peržiūrėtus klausimyno atsakymus po Komisijos rašto dėl trūkumų. Šiuose klausimyno atsakymuose ji neišreiškė pozicijos dėl priemonių nustatymo ir pakartojo savo prašymą neįtraukti automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA į priemonių taikymo sritį. Šis prašymas jau išnagrinėtas laikinojo reglamento 2.3.1 skirsnyje. Su šiuo produktu susijusios pastabos aptartos pirmiau 2.2.1 skirsnyje.

(544) „Mahle“ teigė, kad Komisijos išvada dėl už ES ribų įsikūrusių šilumokaičių gamintojų nebuvo kruopščiai įvertinta, ir tvirtino, kad Kinijos tiekėjas pristato šilumokaičius į automobilių gamyklas ES. Šiuo klausimu CLEPA tvirtino, kad šilumokaičių gamintojai tiesiogiai konkuruoja su kitais gamintojais regione, t. y. Maroke ir Ukrainoje. Tačiau šie tvirtinimai nebuvo pagrįsti patvirtinamaisiais įrodymais ir todėl buvo atmesti.

(545) Po galutinio faktų atskleidimo „Valeo“ pakartojo, kad automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA naudotojai labiau prisideda prie užimtumo nei ES aliuminio pramonė ir toliau atliks labai svarbų vaidmenį elektrifikuojant Sąjungos automobilių sektorių. Tuo remdamasi ji tvirtino, kad automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA įtraukimas neatitiktų Sąjungos interesų.

(546) Šiuo požiūriu, kaip paminėta 145 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nusprendė, kad priemonės padarytų tik ribotą poveikį naudotojų finansinei padėčiai. Taigi, turėdama omenyje padarytas išvadas dėl ES pramonės interesų, nors automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA naudotojai sukuria daugiau darbo vietų nei Sąjungos pramonė, Komisija mano, kad automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA įtraukimas į šio tyrimo aprėptį neprieštarauja Sąjungos interesams. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

6.3.4. *Kiti sektoriai*

(547) Po pirminio faktų atskleidimo pastabų iš naudotojų, vykdančių veiklą kituose sektoriuose, negauta.

6.3.5. *Išvada dėl naudotojų interesų*

(548) Kadangi jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 449 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas išvadas.

6.4. **Kiti interesai**

(549) Po pirminio faktų atskleidimo KV teigė, kad neseniai pradėtos antidempingo ir antisubsidijų bylos dėl importuojamų Kinijos kilmės aliuminio produktų neatitinka naujosios pramonės strategijos, ir pasiūlė naujus žaliosios ir skaitmeninės pertvarkos tikslus. KV taip pat pažymėjo, kad tik sąžininga ir laisva prekyba gali užtikrinti darnų ES pramonės sektorių vystymąsi ir glaudesnį ES ir jos ekonomikos bei prekybos partnerių bendradarbiavimą. Vėliau KV teigė, kad importas iš KLR padeda skatinti energijos tvermę ir inovacijas atitinkamuose ES pramonės sektoriuose, kurie yra naudingi ES žaliosios transformacijos tikslui.

(550) Komisija priminė, kad antidempingo ir antisubsidijų tyrimais nėra siekiama neleisti tam tikrai šaliai importuoti į Sąjungos rinką, jais siekiama, jeigu įvykdomi tam tikri teisiniai reikalavimai, atkurti vienodas sąlygas, kad tarp ekonominių partnerių vyktų sąžininga prekyba. Be to, priemonių lygis buvo sumažintas ir nelaikomas drastišku. Tuo remiantis nuspręsta, kad priemonių nustatymas neprieštarautų naujajai pramonės strategijai, ir buvo pasiūlyti nauji žaliosios ir skaitmeninės transformacijos tikslai, nes iš KLR importuojama produkcija vis tiek gali patekti į Sąjungos rinką ir prisidėti prie naujų žaliosios ir skaitmeninės transformacijos tikslų.

(551) Kiti tvirtinimai, susiję su naujais žaliosios ir skaitmeninės transformacijos tikslais, aptarti pirmiau 2.2.1 skirsnyje.

6.5. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(552) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 459 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas išvadas, turint omenyje peržiūrėtą priemonių lygį.

7. **GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS**

7.1. **Žalos pašalinimo lygis**

(553) Pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies trečią pastraipą Komisija įvertino importo apimties raidą 2 konstatuojamojoje dalyje aprašytu išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu, kad būtų galima nustatyti papildomą žalą tuo atveju, jei per tą laikotarpį toliau labai padidėtų tiriamasis importas. Remiantis Eurostato ir „Surveillance 2“ duomenų bazėmis, palyginus nagrinėjamojo produkto importo apimtis tiriamuoju laikotarpiu ir išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu, nenustatyta, kad importas toliau labai padidėtų. Todėl su importo didėjimu susiję reikalavimai nustatant žalos skirtumą pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį nebuvo įvykdyti ir žalos skirtumas nebuvo koreguojamas.

(554) Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ užginčijo tai, kad Komisija įtraukė būsimas aplinkos apsaugos sąnaudas į Sąjungos pramonės tikslinę kainą pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2d dalį. Bendrovė teigė, kad, kaip Sąjungoje, „Xiamen Xiashun“ nuo 2022 m. bus taikoma Kinijos apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema (toliau – ATLPS). Ji taip pat tvirtino, kad gavo Aliuminio valdymo iniciatyvos išmetamųjų teršalų normos sertifikavimą. Taigi ji tariamai patyrė reikalavimų laikymosi išlaidų, susijusių su JT bendrąja klimato kaitos konvencija ir įsipareigojimais pagal Paryžiaus susitarimą. Taigi „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad patyrė lygiavertes aplinkos apsaugos reikalavimų laikymosi išlaidas, kaip Sąjungos gamintojai, ir tai atsilieps eksporto į Sąjungą kainoms, tad būsimų aplinkos apsaugos išlaidų nereikėtų pridėti prie nežalingos kainos.

(555) Komisija šį tvirtinimą atmetė. Tai, kad Kinija taikys savo ATLPS arba kad „Xiamen Xiashun“ patyrė aplinkos apsaugos išlaidų, nėra svarbu taikant pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2d dalį, pagal kurią nustatant Sąjungos pramonės tikslinę kainą turi būti atsižvelgiama, *inter alia*, į būsimas aplinkos apsaugos išlaidas.

(556) Po galutinio faktų atskleidimo „Nanshan“ tvirtino, kad 6 % Komisijos taikomo tikslinio pelno neatspindi pelno, kurį ši pramonė gali pagrįstai gauti, ir nurodė 5,2 % pelno skirtumą, kurį Sąjungos pramonė buvo pasiekusi 2016 m. ([83]) Be to, „Nanshan“ teigė, kad tikslinio pelno nereikėtų taikyti žaliavų sąnaudoms, jį reikėtų taikyti tik perdirbimo išlaidoms, nes pirkėjas ir pardavėjas nesidera dėl LME kainos ir pardavėjas perleidžia sąnaudas pirkėjui. Šiuo požiūriu ji teigė, kad deramasi tik dėl perdirbimo išlaidų.

([83]) Žr. skundą, p. 30.

(557) Šiuo požiūriu Komisija pažymėjo, kad tikslinis pelnas, naudojamas apskaičiuojant priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, nustatytas laikantis 7 straipsnio 2c dalies. Kalbant apie veiksnius, kuriems turi būti taikomas tikslinis pelnas, 7 straipsnio 2c dalyje aiškiai daroma nuoroda į pelno dydį, reikalingą visoms sąnaudoms ir investicijoms padengti. Taigi tikslinis pelnas turėtų būti taikomas visiems sąnaudų veiksniams, o ne tik perdirbimo išlaidoms. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(558) Tuo remiantis ir kadangi jokių pastabų dėl žalos pašalinimo lygio negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 462–475 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados.

7.2. **Žaliavų rinkų iškraipymai**

(559) Kadangi pastabų dėl šio skirsnio negauta, laikinojo reglamento 476–480 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

7.3. **Galutinės priemonės**

(560) Atsižvelgiant į padarytas išvadas dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų ir remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, turėtų būti nustatytos galutinės antidempingo priemonės, kad būtų apsisaugota nuo tolesnės nagrinėjamojo produkto importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos. Dėl šiame skirsnyje nurodytų priežasčių antidempingo muitai turėtų būti nustatomi pagal mažesnio muito taisyklę.

(561) Komisija, remdamasi bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų vidutinės svertinės importo kainos, nustatytos skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą, palyginimu su atrinktų Sąjungos gamintojų tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos rinkoje (ES 27) parduoto panašaus produkto nežalinga vidutine svertine kaina, nustatė žalos pašalinimo lygį. Lyginant gautas skirtumas išreikštas vidutinės svertinės importo CIF vertės procentine dalimi.

(562) Po pirminio faktų atskleidimo „Jiangsu Alcha“ tvirtino, kad priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis ir priverstinio kainų mažinimo skirtumų atskleidimas buvo netinkamas, nes visų PKN, išskyrus vieną, Sąjungos pramonės tikslinės kainos ir parduodami kiekiai buvo pažymėti kaip konfidencialūs, ir dėl to ji negalėjo pasinaudoti savo teisėmis į gynybą. Ji taip pat paprašė papildomos informacijos apie koregavimus, atliktus siekiant užtikrinti palyginamumą. „Jiangsu Alcha“ teigė, kad laikinųjų priemonių lygiui apskaičiuoti naudojama PKN struktūra neužtikrinamas pakankamas PKN palyginamumas, ir abejojo dėl ES taikytinų konkurencijos sąlygų. Kaip minėta 374 konstatuojamojoje dalyje, „Jiangsu Alcha“ teigė, kad Komisija naudojo „Jiangsu Alcha“ pateiktą informaciją, pagrįstą pasenusia PKN struktūra, priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumui apskaičiuoti.

(563) „Jiangsu Alcha“ prašymu Komisija nurodė priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo ir Sąjungos pramonės tikslinių kainų intervalus, naudojamus apskaičiuojant priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą, papildomus paaiškinimus dėl atliktų koregavimų ir išsamų Sąjungos pramonės PKN sąrašą. Tačiau „Jiangsu Alcha“ pažymėjo, kad papildoma informacija buvo pasenusi, nes ji buvo tariamai pagrįsta neteisingais faktais ir joje nebuvo atsižvelgta į jos pastabas dėl PKN struktūros.

(564) Gavusi „Jiangsu Alcha“ pastabas dėl PKN Komisija išnagrinėjo teiginį kartu su kitais tvirtinimais, gautais po pirminio faktų atskleidimo. Ji patvirtino, kad pirminis „Jiangsu Alcha“ produktų rūšių klasifikavimas nebuvo teisingas. Todėl Komisija pakeitė neteisingus PKN kodus teisingais kodais ir perskaičiavo šio eksportuotojo priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo lygį.

(565) Po galutinio faktų atskleidimo „Jiangsu Alcha“ teigė, kad Komisija neatskleidė pakankamai duomenų, susijusių su Sąjungos pramonės skaičiais, nes visą informaciją dėl priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimo ji atskleidė tik dėl vieno PKN. Dėl kitų PKN ji skundėsi, kad Komisija naudojo didelius tikslinės kainos ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumų intervalus, kurių negalima laikyti prasmingu informacijos atskleidimu. Be to, „Jiangsu Alcha“ pakomentavo, kad neturėdama galimybės susipažinti su atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo kiekiais PKN lygmeniu ji negalėjo pakomentuoti skaičiavimų teisingumo. Šiuo požiūriu ji paprašė Komisijos nustatyti kiekvieno PKN gamintojų skaičių. Be to, „Jiangsu Alcha“ taip pat paminėjo galimą prekybos lygio, komisinių ir kitų pardavimo išlaidų skirtumą. Tuo remdamasi ji teigė, kad jos teisės į gynybą buvo pažeistos, ir prašė prasmingiau atskleisti papildomus duomenis, kad būtų galima juos tinkamai palyginti.

(566) Galutinis faktų atskleidimas įvyko remiantis standartine Komisijos praktika, siekiant užtikrinti Sąjungos pramonės pateiktų duomenų konfidencialumą. Šiuo požiūriu, atsižvelgiant į imties dydį, duomenų, susijusių su PKN, kurių produkciją gamina ir parduoda tik vienas ar du Sąjungos gamintojai, negalima atskleisti netiesiogiai neatskleidus neskelbtinų duomenų. Dėl tų pačių priežasčių Komisija negali atskleisti įmonei „Jiangsu Alcha“ tam tikro PKN produkciją parduodančių gamintojų skaičiaus. Taigi Komisija galėtų atskleisti tikslinę kainą ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumus tik pateikdama verčių intervalus. Reikėtų priminti, kad Komisija jau taikė šią metodiką pirminio faktų atskleidimo tikslais, „Jiangsu Alcha“ paprašius atskleisti papildomus faktus, kaip minėta 565 konstatuojamojoje dalyje. Šiuo požiūriu „Jiangsu Alcha“ nekomentavo jos žalos skaičiavimams skirto papildomo pirminio faktų atskleidimo išsamumo lygio.

(567) Kalbant apie kitus skaičiavimų aspektus (prekybos, komisinių, pardavimo išlaidų lygį), reikėtų pažymėti, kad apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis jau atsižvelgta į komisinius ir pardavimo išlaidas. Atsižvelgiant į „Jiangsu Alcha“ į Sąjungą eksportuojamų produktų rūšį, t. y. automobilių šilumokaičiams skirtus PVPA, tiektinus automobilių tiekėjams, pastaba dėl prekybos lygio nėra pagrįsta. Tuo remiantis šie tvirtinimai buvo atmesti.

(568) Be to, „Jiangsu Alcha“ paprašė papildomos informacijos apie intervalų nustatymą ir, visų pirma, intervalų autorių.

(569) Galutinio faktų atskleidimo dokumente pateiktus intervalus apskaičiavo Komisija remdamasi neskelbtina informacija, naudojama apskaičiuojant priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, t. y. jie pagrįsti tiksline kaina ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumu, apskaičiuotu pagal laikinojo reglamento 462–473 konstatuojamosiose dalyse aprašytą metodiką.

(570) „Jiangsu Alcha“ tvirtino, kad jos eksportuojamus PKN gamina ribotas Sąjungos gamintojų skaičius ir kad vieno tariamai neveiksmingo Sąjungos gamintojo duomenys gali iškraipyti Sąjungos pramonės tikslinę kainą ir nepagrįstai padidinti priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą. Šiuo požiūriu ji pateikė alternatyvius priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumų skaičiavimus, pagrįstus aritmetiniu (nesvertiniu) priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis sumos vienetui vidurkiu, ir paprašė Komisijos dar kartą atlikti priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimus šiuo pagrindu siekiant panaikinti tariamą neteisingumą, kurį lėmė labai skirtingi „Jiangsu Alcha“ ir atrinktų Sąjungos gamintojų parduodami kiekiai. Ji taip pat pateikė priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimus, pagrįstus viršutinėmis intervalo vertėmis, ir paprašė paaiškinti naudojamą intervalą.

(571) Šiuo klausimu reikėtų priminti, kad priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis ir priverstinio kainų mažinimo skirtumai buvo apskaičiuoti dėl Sąjungos gamintojų imties. Šiuo atžvilgiu „Jiangsu Alcha“ nepateikė jokių pastabų dėl imties arba įrodymų, susijusių su tariamu atrinktų Sąjungos gamintojų neveiksmingumu. Taip pat reikėtų pažymėti, kad, išskyrus du PKN, visus „Jiangsu Alcha“ eksportuojamus PKN galima susieti su atitinkamu PKN, kurį reikšmingais kiekiais parduoda bent vienas atrinktas Sąjungos gamintojas. „Jiangsu Alcha“ taikoma ir pasiūlyta aritmetinio vidurkio metodika laikoma klaidinga, nes joje neatsižvelgiama į eksporto apimtį, tad ji tiksliai neperteikia eksporto elgesio. Kitas „Jiangsu Alcha“ aprašytas metodas (viršutinės intervalo vertės) taip pat nelaikomas tinkamu, nes jame neatsižvelgiama į apatines vertes ir jis tiksliai neperteikia eksporto elgesio. Atsižvelgdama į intervaluose pateiktų skaičių konfidencialų pobūdį, Komisija negalėjo pateikti prašomo paaiškinimo. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(572) Tuo pačiu klausimu CLEPA teigė, kad ES gaminamų ir importuojamų automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA kainų skirtumas nepateisina laikinųjų priemonių lygio. „Valeo“ teigė, kad Komisijos atlikti koregavimai dėl ritinių rūšies nėra realistiški ir duoda aberacinių rezultatų.

(573) Kai reikėjo, Komisija atsižvelgė į pastabas, susijusias su automobilių šilumokaičiams skirtų PVPA eksportu, ir atitinkamai pakoregavo priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą.

(574) Po galutinio faktų atskleidimo EA paprašė paaiškinimo dėl „Jiangsu Alcha“ priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo sumažinimo. Ji taip pat abejojo dėl to, kad, priešingai nei panašiame lygyje išliekantis dempingo skirtumo dydis, priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas gerokai sumažėjo. Be to, ji paminėjo CLEPA ir „Valeo“ pastabas dėl priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo lygio ir paklausė, kaip į jas buvo atsižvelgta nustatant priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą.

(575) Šiuo klausimu reikėtų pažymėti, kad neteisingų PKN pakeitimas padarė vienodą poveikį eksporto kainos nustatymui ir normaliajai vertei, tad atitinkamas dempingo skirtumas šiuo požiūriu liko nepakitęs. Kalbant apie žalos skirtumą, PKN klausimas susijęs tik su „Jiangsu Alcha“, bet ne su Sąjungos pramone, tad dėl PKN koregavimo labai pasikeitė šio eksportuojančio gamintojo priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo lygis. CLEPA ir „Valeo“ pastabos dėl priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo lygio nepadarė poveikio priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo lygiui.

(576) EA pateikus pastabų dėl galutinio faktų atskleidimo, „Jiangsu Alcha“ patvirtino Komisijos paaiškinimą.

(577) „Xiamen Xiashun“ prašymu Komisija nurodė priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo ir Sąjungos pramonės tikslinių kainų intervalus, naudojamus apskaičiuojant priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą, papildomus paaiškinimus dėl atliktų koregavimų ir išsamų Sąjungos pramonės PKN sąrašą.

(578) Po pirminio faktų atskleidimo „Nanshan“ paprašė atskleisti papildomą informaciją pateikiant Sąjungos pramonės tikslines kainas, naudojamas pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą, papildomus paaiškinimus dėl atliktų koregavimų ir išsamų Sąjungos pramonės PKN sąrašą. Be to, ji paprašė atskleisti jos priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo apskaičiavimą netaikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies ir kiekvieno PKN priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo intervalo vertę.

(579) Atsiliepdama į šį prašymą Komisija pateikė priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo ir Sąjungos pramonės tikslinių kainų intervalus, naudojamus apskaičiuojant priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą, papildomus paaiškinimus dėl atliktų koregavimų ir išsamų Sąjungos pramonės PKN sąrašą. Alternatyvus priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo skaičiavimas netaikant 2 straipsnio 9 dalies nebuvo pateiktas, nes tokia informacija nebuvo įtraukta į informaciją, kuria Komisija pagrindė savo išvadas. Vis dėlto Komisija pažymėjo, kad pardavimo per susijusius subjektus dalis yra labai maža, kad koregavimo taikymo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį poveikis, jeigu jis pasireikštų, būtų labai mažas.

(580) Nepaisant pateiktos papildomos informacijos ir dėl 592–597 konstatuojamosiose dalyse nurodyto koregavimo „Nanshan“ teigė, kad ji taip pat turėtų gauti kitų PKN, kurie skiriasi tik pagal lydinį, tikslinę kainą, kad galėtų prasmingai pakomentuoti atliktą koregavimą.

(581) Pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 4 dalį, pagal kurią Komisija atskleidžia tik įrodymus, kuriais vadovavosi darydama išvadą, Komisija nusprendė, kad šios informacijos nederėtų atskleisti. Bet kuriuo atveju buvo nuspręsta, kad „Nanshan“ gavo informaciją, kurią remdamasi Komisija padarė galutines išvadas.

(582) Po pirminio faktų atskleidimo „Nanshan“ tvirtino, kad Komisija klaidingai apskaičiavo žalos pašalinimo lygį, nes šiuo tikslu vadovavosi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi, kad nustatytų „Nanshan“ importo kainas. Ji, visų pirma, padarė nuorodą į konkrečius Bendrojo Teismo sprendimų bylose T–383/17 ([84]) ir T–301/16 ([85]) punktus. Ji teigė, kad Bendrasis Teismas konstatavo, jog Komisija padarė klaidą nusprendusi išskaičiuoti PBA išlaidas ir pelno skirtumą, [su ieškovu susijusiam ES esančiam subjektui] perparduodant nagrinėjamąjį produktą nepriklausomiems pirkėjams, siekiant nustatyti to produkto eksporto kainą nustatant žalą.

(583) Komisija pažymėjo, kad „Nanshan“ nurodytos išvados byloje T–383/17 šioje byloje nėra svarbios, nes jos susijusios tik su priverstinio kainų mažinimo skaičiavimais, atliktais vykdant tyrimą, kuriam taikomas tas sprendimas ([86]). Kalbant apie T–301/16, nors „Nanshan“ atkreipė dėmesį į Bendrojo Teismo išvadas dėl priverstinio kainų mažinimo (188 punktas), Bendrasis Teismas taip pat konstatavo, kad (194 punktas) priverstinio kainų mažinimo skaičiavimai gali padaryti poveikį ir žalos skirtumui. Tačiau, priešingai nei tyrimo, kuriam taikomas tas Bendrojo Teismo sprendimas, atveju, Komisija savo priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimus pagrindė kita

([84]) 2020 m. balandžio 2 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Hansol Paper Co. Ltd prieš Europos Komisiją*, T–383/17, EU: T:2020:139, 196, 199, 201, 203 ir 205 punktai.

([85]) 2019 m. balandžio 10 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Jindal Saw Ltd ir Jindal Saw Italia SpA prieš Europos Komisiją*, T–301/16, EU:T:2019:234, 188 punktas.

([86]) Tai akivaizdu iš to sprendimo 164–169 punktų, kuriuose nustatyta, kad ieškovės pateikti argumentai yra susiję su žalos ir priežastinio ryšio buvimu (pagrindinio reglamento 1 ir 3 straipsniai), o ne su tuo, kiek žalos skirtumas buvo mažesnis už dempingo skirtumą arba kaip buvo apskaičiuotas priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas.

metodika nežalingai Sąjungos kainai nustatyti. Nors byloje T–301/16 nežalinga kaina taip pat apėmė atrinktų Sąjungos gamintojų susijusių pardavimo subjektų patirtas išlaidas, šioje byloje nežalinga kaina grindžiama Sąjungos gamintojų gamybos sąnaudomis pridėjus tikslinį pelną, taip neįtraukiant jokių su jais susijusių pardavimo subjektų patirtų išlaidų. Taigi, priešingai nei Bendrasis Teismas konstatavo byloje T–301/16, šioje byloje nėra asimetrijos tarp įmonei „Nanshan“ nustatytų importo kainų – susijusio Sąjungos importuotojo PBA išlaidos ir pelnas buvo išskaičiuoti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį – ir atrinktiems Sąjungos gamintojams nustatytos tikslinės kainos, kuri neapima su jais susijusių pardavimo subjektų PBA išlaidų ar pelno. Be to, priešingai nei faktinių bylos T–301/16 aplinkybių atveju, kai beveik visas nagrinėjamojo eksportuotojo pardavimas vyko per susijusius importuotojus, šioje byloje koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį buvo susijęs tik su [25–35] % „Nanshan“ eksporto apimties ([87]) ir mažiau nei 20 % viso atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo vyko per susijusius subjektus. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(584) Po galutinio faktų atskleidimo „Nanshan“ pakartojo savo teiginį ir pažymėjo, kad jos pardavimo, vykdomo per susijusius importuotojus, apimtis nėra labai maža ir kad Komisija negalėtų neatsižvelgti į Bendrojo Teismo jurisprudenciją, suformuotą bylose T–107/08 ([88]), T–383/17 ir T–301/16, nes jos pažeidimo poveikis tariamai būtų mažas. Savo argumentus ji grindė Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu ir SESV 263 straipsnyje įtvirtintu Sąjungos teisinės tvarkos teisinės valstybės principu.

(585) Šiuo požiūriu reikėtų pažymėti, kad Komisija neignoravo Bendrojo Teismo jurisprudencijos dėl to, kad koregavimo poveikis būtų labai mažas. Komisija veikiau atsisakė pateikti 580 konstatuojamojoje dalyje prašomą informaciją dėl to, kad tokia informacija nebuvo įtraukta į informaciją, kurią remdamasi ji padarė išvadas, ir kad tokio koregavimo poveikis būtų labai mažas arba nulinis.

(586) „Nanshan“ taip pat nurodė sprendimo byloje T–383/17 199 punktą ir teigė, kad toje byloje *„nedaromas skirtumas tarp priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumų“* ir kad būtų tik logiška, jeigu priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumu būtų siekiama įvertinti Sąjungos pramonės kainų padėtį *„įprastomis konkurencijos sąlygomis, nevykstant importui dempingo kaina“*, kaip nustatyta kituose teismo sprendimuose ([89]). Ji pridūrė, kad priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas yra aritmetinė priemonė, kurią Komisija pasirinko kainų mažinimui ir smukdymui įvertinti, siekdama galiausiai įvertinti tinkamą žalos, kurią Sąjungos pramonei sukelia eksportuojančio gamintojo importas dempingo kaina, pašalinimo lygį ([90]).

(587) Šiuo požiūriu, pirma, šis sprendimas nagrinėjamas apeliacine tvarka Teisingumo Teisme ([91]). Taigi sprendime padarytos išvados dėl skundo dalyko, atsižvelgiant į „Hansol“ reikalavimą, nėra galutinės. Be to, reikėtų pažymėti, kad cituojamas punktas susijęs su „kainomis, dėl kurių derasi įmonė ir klientas, o ne kainomis tarpiniame etape“. Atsižvelgiant į tai, kad tikslinės kainos, naudojamos apskaičiuojant priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, negali būti suderėtos, o faktiškai atitinka fiktyvią kainą, kuria Sąjungos pramonė galėtų parduoti produkciją, jeigu nebūtų vykdomas importas dempingo kaina, tikslinės kainos negalima laikyti suderėta kaina. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

([87]) „Nanshan“ teko didesnė importo per susijusius subjektus dalis (maždaug [30–50] %), bet tik [25–35] % viso jos importo buvo faktiškai panaudota apskaičiuojant priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, nes likusi dalis neturėjo atitikmens su Sąjungos pramonės parduodamų rūšių produktais.

([88]) Sprendimas *Transnational Company 'Kazchrome' AO ir ENRC Marketing AG prieš Tarybą ir Komisiją*, T–107/08, EU:T:2011:704.

([89]) Sprendimo *Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd ir Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd prieš Tarybą*, T–443/11, EU:T:2014:774, 245 punktas; Sprendimo *Europos trąšų gamintojų asociacija (EFMA) prieš Tarybą*, T–210/95, EU:T:1999:273, 60 punktas.

([90]) Kolegijos ataskaitos „Rusija. Komercinės transporto priemonės“, WT/DS479/R, 7.61 punktas.

([91]) 2020 m. balandžio 2 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Hansol Paper Co. Ltd prieš Europos Komisiją*, T–383/17, EU: T:2020:139.

(588) „Nanshan“ taip pat teigė, jog tai, kad apskaičiuojant tikslinę kainą nebuvo atsižvelgta į susijusių pardavimo subjektų patirtas išlaidas, nėra svarbus vertinant, ar atlikdama priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimus Komisija neatsižvelgė į Bendrojo Teismo jurisprudenciją, nes apskaičiuojant tikslinę kainą į tokias išlaidas nereikėtų atsižvelgti. Konkrečiau, ji pažymėjo, kad Komisija apskaičiavo tikslinę kainą remdamasi *„panašaus produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje 2016 m. grynuoju pelnu neatskaičius mokesčių“* ir kad tokia tikslinė kaina atitiko kainą, kuria Sąjungos pramonė idealiu atveju parduotų produkciją pirmiesiems nepriklausomiems pirkėjams, ir apėmė visas kainos sudedamąsias dalis iki šių pirmųjų nepriklausomų pirkėjų. Taigi „Nanshan“ pridūrė, kad į atrinktų Sąjungos gamintojų susijusių pardavimo subjektų patirtas išlaidas dėl to nereikėtų atsižvelgti.

(589) Šiuo požiūriu pirma reikėtų pažymėti, kad, priešingai nei teigė „Nanshan“ ir kaip paminėta laikinojo reglamento 467 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nustatė tikslinį pelną pagal 7 straipsnio 2c dalies nuostatas, o ne pagal pelną, kurį Sąjungos pramonė gavo 2016 m. Be to, tikslinė kaina buvo apskaičiuota taikant tikslinį pelną atrinktų ES gamintojų gamybos sąnaudoms, į kurias neįtraukiamos jokios susijusių pardavimo subjektų patirtos išlaidos. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(590) Be to, „Nanshan“ teigė, kad apskaičiuodama priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumus Komisija neprivalo atlikti palyginimą, apimantį didžiąją dalį eksportuojančio gamintojo pardavimo. Ji taip pat pažymėjo, kad „Nanshan“ eksportuojamų produktų ir Sąjungos pramonės parduodamų produktų Sąjungos rinkoje sutapimas vis tiek sudarytų 65 % „Nanshan“ pardavimo, nelyginant PKN, dėl kurio reikėjo atlikti koregavimą. „Nanshan“ taip pat paminėjo Apeliacinį komiteto ataskaitą „Kinija. OGEP“ ([92]) ir kolegijos ataskaitą „Kinija. Automobiliai (JAV)“ ([93]) ir teigė, kad Komisija turėtų lyginti tik palyginamus produktus. Ji taip pat pridūrė, kad PKN, kurio produktais Sąjungos pramonė neprekiauja, eksporto pardavimas negali priverstinai sumažinti kainų arba padaryti žalą Sąjungos pramonei. Ji taip pat pridūrė, kad Komisija kruopščiai ir nešališkai neišnagrinėjo visų svarbių konkrečios bylos aspektų pagal bendruosius ES teisės principus ([94]), ir paminėjo pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalį, pagal kurią „žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus [toliau nurodytus aspektus]“.

(591) Cituojamoje PPO jurisprudencijoje numatyta, kad tyrimą atliekanti institucija privalo užtikrinti nagrinėjamojo importo ir panašaus vidaus produkto kainų palyginamumą. Tačiau pagal šią jurisprudenciją nereikalaujama, kad būtų lyginami tik „identiški“ arba „pakeičiami“ produktai. Be to, šioje PPO jurisprudencijoje neatmetama galimybė atlikti koregavimus siekiant užtikrinti tikslių ir pagrįstą palyginimą.

(592) Po galutinio faktų atskleidimo „Nanshan“ paminėjo kitas PPO kolegijas ([95]) ir teigė, kad pagal tą jurisprudenciją nustatydama žalą valdžios institucija negali palyginti nepalyginamų kainų pakoregavusi kainas, kad jos taptų palyginamos. Ji pridūrė, kad tarpusavyje nekonkuruojančių produktų palyginimas neatitinka tyrimą atliekančios institucijos reikalavimo atlikti objektyvų patvirtinamųjų įrodymų tyrimą, ir teigė, kad Sąjungos pramonės produkto, dėl kurio vykdomas priverstinis kainų mažinimas, galutinė naudojimo paskirtis skiriasi nuo „Nanshan“ eksportuojamo produkto, su kuriuo jis buvo palygintas.

(593) Komisija nusprendė, kad „Nanshan“ neteisingai aiškino cituojamas PPO kolegijų ataskaitas ir praleido svarbias ataskaitų dalis. Iš tikrųjų kolegijos ataskaitos „Kinija. Rentgeno įranga“ 7.51 punkte nurodyta, kad *„kai kainos lyginamos atliekant priverstinio kainų mažinimo analizę [...], tai būtina, kad tyrimą atliekanti institucija apsvarstytų, ar kainos faktiškai yra palyginamos. [...] atsižvelgti į palyginamų produktų skirtumus būtų galima atliekant atitinkamus koregavimus. […] daugeliu atvejų atitinkamais koregavimais bus veiksmingai užtikrintas kainų palyginamumas pagal 3.2 straipsnį.*“ Tuo patvirtinama Komisijos metodika, kurią taikant atliekami koregavimai siekiant užtikrinti kainų palyginamumą. Tai taip pat patvirtinta ataskaitos „Kinija. Broilerių produktai“ 7.479 punkte: *„kainų palyginamumą reikia vertinti bet kada,*

([92]) 2012 m. spalio 18 d. Apeliacinio komiteto ataskaitos „Kinija. OGEP“, WT/DS414/AB/R, 200 punktas.
([93]) 2008 m. liepos 18 d. kolegijos ataskaitos „Kinija. Automobiliai“, WT/DS339/R, WT/DS340/R, WT/DS342/R, 7.227 punktas.
([94]) 2020 m. kovo 12 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Eurofer*, T-835/17, EU:T:2020:96, 143 punktas.
([95]) Kolegijos ataskaitos „Kinija. Rentgeno įranga“, WT/DS425/R, 7.50 punktas ir ataskaitos „Kinija. Broilerių produktai“, WT/DS427/R, 7.476 punktas.

kad kainos būtų lyginamos atliekant priverstinio kainų mažinimo analizę, kartu vis dėlto pripažįstant, kad koregavimų poreikį būtinai lemia bylos faktinės aplinkybės ir institucijos surinkti įrodymai.“ Be to, 7.483 punkte numatyta, kad „*institucija privalo atlikti koregavimus siekdama kontroliuoti atitinkamus produkto fizinių ar kitų savybių skirtumus ir į juos atsižvelgti*“. Tuo remiantis nuspręsta, kad Komisija veikė laikydamasi PPO jurisprudencijos, kai atliko atitinkamus koregavimus, kad atsižvelgtų į fizinius skirtumus ir užtikrintų kainų palyginamumą. Faktiškai, šioje byloje pakoregavusi kainas 2,7 % Komisija užtikrino pagrįstą ir tikslų Sąjungos pramonės produktų ir „Nanshan“ eksportuojamo produkto palyginimą. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(594) Kalbant apie sutapimo procentinę dalį, Komisija atsižvelgė į didžiausios eksporto apimties PKN siekdama užtikrinti, kad „Nanshan“ priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas tiksliai atspindėtų jos eksporto elgesį. Tokiu būdu Komisija apskaičiavo PKN, kurį reikėjo pakoreguoti, priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą. Pagal kolegijos ataskaitą „Kinija. OGEP“ ([96]) Komisija užtikrino, kad jos palyginimui naudojamos kainos būtų tinkamai palyginamos, ir atliko tinkamą koregavimą, kaip aprašyta toliau. Tokiomis aplinkybėmis nuspręsta, kad Komisija atliko kruopštų ir objektyvų nagrinėjamos bylos vertinimą remdamasi patvirtinamaisiais įrodymais.

(595) Be to, „Nanshan“ taip pat teigė, kad 2,7 % kainos koregavimas, atliktas siekiant palyginti vieną „Nanshan“ į ES eksportuojamą PKN (šaltai valcuotus ritinius) su Sąjungos pramonės parduodamu PKN (karštai valcuotais ritiniais), buvo nepakankamas. Šiuo požiūriu ji paminėjo tariamą CRU ataskaitą, kurioje nustatytas 25 % kainų skirtumas tarp šaltai ir karštai valcuotų ritinių. Ji taip pat pridūrė, kad šiam PKN apskaičiuotas priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas neatitinka atitinkamų PKN vidutinio priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo. Tuo remdamasi ji paprašė Komisijos peržiūrėti koregavimo lygį ir atitinkamą priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimą. Tokiomis pat aplinkybėmis „Nanshan“ pažymėjo, kad užuot grįsdama koregavimą kitokio storo PKN Komisija turėtų jį pagrįsti PKN, kurie skiriasi tik pagal naudojamą lydinį, nes storis yra vienas iš pagrindinių veiksnių, lemiančių tiriamojo produkto kainą.

(596) Pirma Komisija pažymėjo, kad taikoma metodika atitinka jos standartinę praktiką. Antra, ji negalėjo patvirtinti 25 % kainų skirtumo tarp karštai ir šaltai valcuotų produktų, kaip pažymėjo „Nanshan“ darydama nuorodą į CRU ataskaitą. Iš tikrųjų, nors nurodytose šaltai valcuotų ritinių kainose iš tikrųjų nurodoma tik vidutinė TL CRU kaina, tariamo CRU šaltinio karštai valcuotiems ritiniams nustatyti nepavyko. Iš tikrųjų, priešingai nei teigia „Nanshan“, tokios tariamos kainos nuorodos nebuvo ir ji buvo nustatyta atlikus kelis koregavimus ir taikant prielaidas, kurių negalima patikrinti ir kurios tik vangiai susijusios su apytiksle karštai valcuotų ritinių orientacine kaina. Be to, buvo neaišku, ar apskaičiuota karštai valcuotų ritinių kaina susijusi su tos pačios rūšies lydiniu. Trečia, „Nanshan“ vidaus dokumentuose nepatvirtintas tariamas karštai ir šaltai valcuotų ritinių kainų skirtumas. Be to, net atliekant koregavimą pagal „Nanshan“ pasiūlytą metodą (skirtingi lydiniai), nustatyta, kad priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo lygis procentais yra tame pačiame intervale, t. y. 3 procentiniais punktais mažesnis ar didesnis nei apskaičiuota procentinė dalis, taip patvirtinant, kad priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis lygis, nustatytas tam konkrečiam PKN taikant Komisijos metodiką, yra tipiška kainų skirtumo išraiška. Be to, taip pat reikėtų pažymėti, kad nustatyta to PKN eksporto kaina buvo mažiausia iš visų „Nanshan“ į ES eksportuojamų PKN ir vidutiniškai [10–20] % mažesnė nei vidutinė „Nanshan“ eksporto kaina. Tuo taip pat paaiškinama, kodėl šiam PKN nustatytas priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas yra didesnis nei kitų atitinkamų PKN. Remiantis tuo, kas išdėstyta, šis tvirtinimas buvo atmestas.

(597) Reikėtų pažymėti, kad „Nanshan“ pastaboms dėl pirminio faktų atskleidimo po termino, iki kurio reikėjo pateikti pastabas dėl kitų suinteresuotųjų šalių pateiktos informacijos reaguojant į pirminį faktų atskleidimą, pritarė „Xindatong“.

(598) Po galutinio faktų atskleidimo „Nanshan“ pakartojo, kad tikslinei kainai pritaikytas 2,7 % koregavimas nėra pakankamas. „Nanshan“ paminėjo Komisijos apskaičiuotų karštai ir šaltai valcuotų produktų normaliųjų verčių palyginimą, panašių karštai ir šaltai valcuotų produktų „Nanshan“ eksporto kainų palyginimą, tariamą CRU ataskaitą ir JAV ITC ataskaitą. Kalbant apie koregavimus, grindžiamus „Nanshan“ pasiūlytu metodu, ji teigė, kad

([96]) 2012 m. birželio 15 d. kolegijos ataskaitos „Kinija. OGEP“ (DS414), WT/DS414/R, 7.530 punktas.

Komisija nepaaiškino, kaip ji pakoregavo šių PKN kainą, ir pažymėjo, kad dėl to šie skaičiavimai jai neturi jokios vertės. Galiausiai „Nanshan“ teigė, kad šio PKN eksporto kaina yra mažiausia tiesiog todėl, kad šį PKN parduoda tik „Nanshan Europe“ ir dėl to jai daro poveikį tariamai neteisėtas 2 straipsnio 9 dalies taikymas.

(599) Šiuo požiūriu Komisija nusprendė, kad Sąjungos pramonės tikslinės kainos koregavimas turėtų būti grindžiamas Sąjungos rinkoje stebimais kainų skirtumais, nes tikslinė kaina turėtų iš esmės atspindėti kainą, kurią Sąjungos pramonė pasiektų, jeigu jos vidaus rinkoje nebūtų vykdomas importas dempingo kaina. Taigi nuoroda į nagrinėjamajai šaliai taikomus normaliosios vertės skirtumus pripažinta nepatikima. Be to, kaip minėta 3.4 skirsnyje, nustatyta, kad „Nanshan“ eksporto kainos yra dempingo kainos. Todėl nepatikima pripažinta ir nuoroda į eksporto dempingo kaina kainų skirtumą.

(600) Nesant naujų veiksnių arba tariamą CRU ataskaitą paneigiančių pastabų, Komisijos išvados buvo patvirtintos. Kalbant apie nuorodą į ITC ataskaitą, nors nėra aišku, kaip „Nanshan“ apskaičiavo kainų skirtumą, nes skaičiavimuose nėra jokių formulių, pagal kurias Komisija galėtų suprasti, kaip atliktas palyginimas, Komisija pažymėjo, kad nurodyti duomenys yra susiję su 2011–2015 m. laikotarpiu, kuris gerokai skiriasi nuo TL arba nagrinėjamojo laikotarpio. Kalbant apie „Nanshan“ pasiūlytą metodą, reikėtų pažymėti, kad Komisija faktiškai atkartojo tokią pat metodiką koregavimui apskaičiuoti, kaip „Nanshan“ pasiūlė savo pastabose dėl pirminio faktų atskleidimo. Šiuo klausimu Komisija nenusprendė, kad tokie skaičiavimai nėra vertingi. Vietoj to jais buvo patvirtinta Komisijos išvada dėl to konkretaus PKN priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis lygio. Kalbant apie nagrinėjamojo PKN eksporto kainą, reikėtų pažymėti, kad, net jeigu 2 straipsnio 9 dalies koregavimas nebūtų taikomas, to PKN eksporto kaina ir toliau būtų gerokai mažesnė nei kitų „Nanshan“ eksportuojamų PKN vidutinė eksporto kaina, nepriklausomai nuo naudojamo pardavimo kanalo, ir taip pat mažesnė nei PKN, eksportuojamų tik per „Nanshan Europe“, vidutinė eksporto kaina. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(601) Po galutinio faktų atskleidimo „Nanshan“ tvirtino, kad Komisija turėjo pakoreguoti prekybos lygį, nes [95–100] % jos eksporto pardavimo į ES skirta platintojams, kuriems ji taiko mažesnes kainas nei galutiniams naudotojams. Šiam tvirtinimui pagrįsti „Nanshan“ palygino to paties platintojams ir galutiniams naudotojams parduodamo PKN CIF vieneto kainą. „Nanshan“ tvirtino, kad Sąjungos pramonė daugiausia parduoda tiriamąjį produktą galutiniams naudotojams.

(602) Šiuo klausimu Komisija pažymėjo, kad to konkretaus PKN kiekiai, kuriuos „Nanshan“ parduoda platintojams ir galutiniams naudotojams, nepalyginami, nes galutiniams naudotojams parduodamas nedidelis kiekis ir dėl to jo negalima vadovautis norint atlikti prasmingą palyginimą. Be to, kaip reikalaujama pagal 2 straipsnio 10 dalies d punktą, „Nanshan“ nepateikė įrodymų, kuriais būtų pagrįsti nuolatiniai ir akivaizdūs pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumai skirtinguose prekybos lygiuose. Pavyzdžiui, „Nanshan“ nepateikė įrodymų, kad patyrė papildomų pardavimo galutiniams naudotojams išlaidų, kaip antai rinkodaros arba klientų aptarnavimo išlaidų, kuriomis būtų pateisinama didesnė pardavimo galutiniams naudotojams kaina. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(603) „Airoldi“ tvirtino, kad, atsižvelgiant į LME ir transporto kainų padidėjimą, muitus nustatant *ad valorem* pagrindu Kinijos PVPA kainos taptų didesnės už dabartines Europos kainas ir atsirastų disbalansas dėl tariamo gamybos pajėgumų trūkumo.

(604) Komisija nusprendė, kad *ad valorem* muitas yra tinkamiausias muitas siekiant pašalinti Sąjungos pramonės per tiriamąjį laikotarpį patirtą žalą, ir vėl paminėjo savo išvadą dėl interesų pusiausvyros 554 konstatuojamojoje dalyje.

(605) Kalbant apie skirtumą kitiems eksportuotojams, kaip paaiškinta pirmiau 380 konstatuojamojoje dalyje, laikinojo reglamento 289 ir 473 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados, kad bendradarbiavimas yra vangus, buvo patvirtintos. Taigi Komisija nustatė skirtumą kitiems eksportuotojams, kurio lygis atitinka didžiausią priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą, nustatytą tam tikros rūšies produktui, kurį didžiausią nustatytą priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą turintis eksportuojantis gamintojas tipiškais kiekiais parduoda 27 ES valstybėse narėse. Tuo remiantis ir prireikus atsižvelgiant į priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimus, kitiems eksportuotojams nustatytas 24,6 % priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas.

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas	Galutinis priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas
„Jiangsu Alcha Aluminum Group Co., Ltd.“	72,1 %	14,3 %
„Nanshan Group“ — „Shandong Nanshan Aluminium Co., Ltd.“ — „Yantai Nanshan Aluminum New Material Co., Ltd.“ — „Longkou Nanshan Aluminum Rolling New Material Co., Ltd.“ — „Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.“	55,5 %	19,1 %
„Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.“	23,7 %	21,4 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	44,5 %	19,0 %
Visos kitos bendrovės	88,0 %	24,6 %

(606) Remiantis tuo, kas išdėstyta, nustatomos šios muitų normos:

Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas
„Jiangsu Alcha Aluminum Group Co., Ltd.“	14,3 %
„Nanshan Group“ — „Shandong Nanshan Aluminium Co., Ltd.“ — „Yantai Nanshan Aluminum New Material Co., Ltd.“ — „Longkou Nanshan Aluminum Rolling New Material Co., Ltd.“, „Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.“	19,1 %
„Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.“	21,4 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	19,0 %
Visos kitos bendrovės	24,6 %

(607) Šiame reglamente nurodytos konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo muito normos buvo nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl šios normos rodo atliekant šį tyrimą nustatytą tų bendrovių padėtį. Šios muitų normos taikomos tik tam importuojamam nagrinėjamosios šalies kilmės nagrinėjamajam produktui, kurį pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys. Importuojamam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, turėtų būti taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta muito norma. Tokioms bendrovėms neturėtų būti taikomos jokios konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo muito normos.

(608) Pakeitusi pavadinimą bendrovė gali prašyti taikyti šias konkrečioms bendrovėms taikomas antidempingo muito normas. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ([97]). Prašyme turi būti pateikta visa susijusi informacija, leidžianti įrodyti, kad pakeitimas neturi poveikio bendrovės teisei pasinaudoti jai taikoma muito norma. Jei bendrovės pavadinimo pakeitimas nedaro poveikio jos teisei naudotis jai taikoma muito norma, reglamentas dėl pavadinimo pakeitimo bus paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

(609) Siekiant sumažinti priemonių vengimo riziką, kylančią dėl muitų normų skirtumų, reikia specialių priemonių, kad būtų užtikrintas individualių antidempingo muitų taikymas. Bendrovės, kurioms nustatyti individualūs antidempingo muitai, valstybių narių muitinėms privalo pateikti galiojančią komercinę sąskaitą faktūrą. Ši sąskaita faktūra turi atitikti šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus. Be tokios sąskaitos faktūros importuojamiems produktams turėtų būti taikomas visoms kitoms bendrovėms galiojantis antidempingo muitas.

([97]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgija.

(610) Nors tokią sąskaitą faktūrą būtina pateikti valstybių narių muitinėms, kad jos importuojamiems produktams pritaikytų individualias antidempingo muito normas, ji nėra vienintelis veiksnias, į kurį muitinės turėtų atsižvelgti. Iš tikrųjų, net jeigu valstybių narių muitinės gauna šią sąskaitą faktūrą, atitinkančią visus šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, jos vis tiek privalo atlikti įprastas patikras ir, kaip visais kitais atvejais, gali reikalauti papildomų dokumentų (vežimo dokumentų ir kt.), kad patikrintų deklaracijos duomenų tikslumą ir užtikrintų, kad tolesnis mažesnės muito normos taikymas būtų pagrįstas ir atitiktų muitų teisės reikalavimus.

(611) Jeigu nustačius susijusias priemones labai padidėja kurios nors bendrovės, kuriai taikomos mažesnės individualios muito normos, eksportuojamas kiekis, tokį padidėjimą būtų galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu dėl nustatytų priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje. Tokiomis aplinkybėmis ir jeigu tenkinamos sąlygos, gali būti inicijuojamas vengimo tyrimas. Atliekant šį tyrimą galima, be kita ko, išnagrinėti, ar reikia panaikinti individualią (-ias) muito normą (-as) ir atitinkamai nustatyti muitą visos šalies mastu.

(612) Siekiant užtikrinti, kad antidempingo muitai būtų taikomi tinkamai, visoms kitoms bendrovėms nustatytas antidempingo muitas turėtų būti taikomas ne tik atliekant šį tyrimą nebendradarbiavusiems eksportuojantiems gamintojams, bet ir gamintojams, kurie tiriamuoju laikotarpiu į Sąjungą neeksportavo.

7.4. **Galutinis laikinųjų muitų surinkimas**

(613) Remiantis pagrindinio reglamento 10 straipsnio 3 dalimi, kadangi galutinio muito normos yra mažesnės už laikinojo muito normas, galutinę antidempingo muito normą viršijančios garantijomis užtikrintos sumos paprastai turėtų būti nerenkamos.

(614) Tačiau pagal 10 straipsnio 2 dalį Komisija taip pat gali nuspręsti tam tikromis aplinkybėmis apskritai nerinkti laikinųjų muitų. Šiuo atveju dėl tų pačių priežasčių, dėl kurių buvo nustatytas laikinas sustabdymas (žr. Komisijos sprendimą 2021/1788 ([98]), toliau – Sustabdymo sprendimas), laikinųjų muitų surinkimas sudarytų papildomą nepagrįstą naštą, visų pirma, ES importuotojams ir naudotojams ir neduotų papildomos naudos Sąjungos pramonei. Taigi Komisija nusprendė, kad garantijomis užtikrintos laikinųjų antidempingo muitų, nustatytų laikinuoju reglamentu, sumos neturėtų būti galutinai surenkamos.

(615) Po antrojo papildomo galutinio faktų atskleidimo prekiautojas ir keturi naudotojai pareiškė pritariantys Komisijos ketinimui nerinkti laikinųjų muitų, o EA ir „Elval“ tam prieštaravo.

(616) Pirma, EA teigė, kad vienos darbo dienos terminas pateikti pastabas pažeidė jos teises į gynybą. Antra, ji nesupranta, kaip Komisija gali padaryti išvadą, kad ji grąžins laikinuosius antidempingo muitus, jei tuo metu ji dar net negavo ES pramonės pastabų dėl ketinimo sustabdyti priemonių taikymą. Trečia, pačiame Sustabdymo sprendime padaryta akivaizdžių vertinimo klaidų ir pažeistos procedūrinės teisės, todėl ketinimas nerinkti laikinųjų muitų taip pat buvo neteisėtas. Trečiajai pastabai taip pat pritarė „Elval“.

(617) Dėl pirmojo punkto, Komisija pastebėjo, kad nei pagrindiniame reglamente, nei pranešimo apie inicijavimą 6 skirsnyje nėra nurodytas konkretus terminas papildomiems galutiniams faktų atskleidimams ir Komisija gali savo nuožiūra nustatyti terminą. Atsižvelgdama į tyrimo laiko apribojimus ir ribotą turinio, dėl kurio pateikiamos pastabos, apimtį (dvi konstatuojamosios dalys, sudarančios mažiau nei vieną puslapį), Komisija padarė išvadą, kad vienos dienos terminas tebebuvo pagrįstas. Iš tiesų, visos suinteresuotosios šalys galėjo pateikti savo nuomonę dėl šio aiškaus punkto per nustatytą terminą. Todėl teisės į gynybą nebuvo pažeistos.

([98]) 2021 m. spalio 8 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2021/1788, kuriuo sustabdomas Įgyvendinimo Reglamentu (ES) 2021/1784 importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems valcavimo produktams iš aliuminio nustatytų galutinių antidempingo muitų taikymas (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 105).

(618) Dėl antrojo punkto, Komisija pastebėjo, kad nėra teisinės prievolės laukti suinteresuotųjų šalių pastabų dėl Sustabdymo sprendimo prieš atskleidžiant ketinimą nerinkti laikinųjų muitų. Iš tiesų, jos ketinimo nerinkti laikinųjų muitų atskleidimas neturi poveikio Komisijos galutiniam sprendimui nei šiuo klausimu, nei dėl priemonių sustabdymo. Abu teisės aktų projektai buvo tinkamai atskleisti ir juos buvo galima pakeisti gavus pastabas, jei jos buvo pagrįstos.

(619) Dėl trečiojo punkto, Komisija pastebėjo, kad EA neprieštaravo dėl paties laikinųjų muitų nerinkimo, tik dėl ryšio su Sustabdymo sprendimo projektu. Kaip Komisija nusprendė atskirame Sustabdymo sprendime, atsižvelgdama į visas gautas pastabas, visos jai žinomos aplinkybės patvirtina tokį sustabdymą, todėl trečiasis tvirtinimas yra nepagrįstas.

(620) Be to, Komisija pastebėjo, kad laikinųjų muitų nustatymas darė neigiamą poveikį Kinijos Liaudies Respublikos kilmės importo lygiui. Atsižvelgdama į šį sumažėjusį lygį Komisija nusprendė, kad laikinųjų muitų nerinkimas nedarytų žalos Sąjungos pramonei ir nesumažintų galutinių priemonių taisomojo poveikio.

8. **BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS**

(621) Atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 ([99]) 109 straipsnį, jei suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, delspinigiai skaičiuojami taikant normą, kurią Europos Centrinis Bankas taiko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms, paskelbtą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusią kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.

(622) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Nedarant poveikio 2 straipsniui, importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems valcavimo produktams iš aliuminio, legiruotiesiems arba nelegiruotiesiems, po plokščio valcavimo toliau apdorotiems arba neapdorotiems, be pagrindo, be vidinių kitos medžiagos sluoksnių,

— ritiniais, į ritinius suvyniotomis juostelėmis, išilgai supjaustytais lakštais arba skrituliški, kurių storis ne mažesnis kaip 0,2 mm, bet ne didesnis kaip 6 mm, o

— plokštėmis, kurių storis didesnis kaip 6 mm,

— ritiniais arba suvyniotomis juostelėmis, kurių storis ne mažesnis kaip 0,03 mm, bet mažesnis kaip 0,2 mm,

kurių KN kodai šiuo metu yra ex 7606 11 10 (TARIC kodai 7606 11 10 25, 7606 11 10 86), ex 7606 11 91 (TARIC kodai 7606 11 91 25, 7606 11 91 86), ex 7606 11 93 (TARIC kodai 7606 11 93 25, 7606 11 93 86), ex 7606 11 99 (TARIC kodai 7606 11 99 25, 7606 11 99 86), ex 7606 12 20 (TARIC kodai 7606 12 20 25, 7606 12 20 88), ex 7606 12 92 (TARIC kodai 7606 12 92 25, 7606 12 92 93), ex 7606 12 93 (TARIC kodas 7606 12 93 86), ex 7606 12 99 (TARIC kodai 7606 12 99 25 ir 7606 12 99 86), ex 7606 91 00 (TARIC kodai 7606 91 00 25, 7606 91 00 86), ex 7606 92 00 (TARIC kodai 7606 92 00 25, 7606 92 00 92), ex 7607 11 90 (TARIC kodai 7607 11 90 48, 7607 11 90 51, 7607 11 90 53, 7607 11 90 65, 7607 11 90 73, 7607 11 90 75, 7607 11 90 77, 7607 11 90 91, 7607 11 90 93) ir ex 7607 19 90 (TARIC kodai 7607 19 90 75, 7607 19 90 94), nustatomas galutinis antidempingo muitas.

([99]) 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

2. Galutinio antidempingo muito normos, taikomos 1 dalyje aprašyto produkto, kurį pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokios:

Bendrovė	Galutinio antidempingo muito norma (%)	Papildomas TARIC kodas
„Jiangsu Alcha Aluminum Group Co., Ltd.“	14,3 %	C610
Nanshan Group: — Shandong Nanshan Aluminium Co., Ltd.; — Yantai Nanshan Aluminum New Material Co., Ltd.; — Longkou Nanshan Aluminum Rolling New Material Co., Ltd.; — „Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.“;	19,1 %	C611
„Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.“	21,4 %	C612
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės (priedas)	19,0 %	
Visos kitos bendrovės	24,6 %	C999

3. 2 dalyje nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios muito normos taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išdavusio subjekto atstovo, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: *„Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad (kiekis) šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto (nagrinėjamasis produktas), parduodamo eksportuoti į Europos Sąjungą, [nagrinėjamoji šalis] pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“* Jeigu tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas muitas.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

1. Prie 1 straipsnio 1 dalyje aprašyto produkto nepriskiriami šie produktai:

— gėrimų skardinių korpusų skarda, gėrimų skardinių dangtelių skarda ir gėrimų skardinių atidarymo žiedų skarda iš aliuminio,

— produktai, kurių TARIC kodai šiuo metu yra 7607 11 90 44 ir 7607 11 90 71,

— produktai iš aliuminio, legiruotieji, kurių storis ne mažesnis kaip 0,2 mm ir ne didesnis kaip 6 mm, skirti naudoti automobilių pramonėje kaip kėbulo plokštės,

— produktai iš aliuminio, legiruotieji, kurių storis ne mažesnis kaip 0,8 mm, skirti orlaivių dalims gaminti.

2. 1 straipsnio 1 dalyje aprašytam produktui netaikomas galutinis antidempingo muitas, jei šis produktas importuojamas naudoti aliuminio kompozicinių plokščių gamybai ir jei jis atitinka šias technines savybes:

— tempiamojo lyginimo aliuminio ritiniai;

— karštai valcuoti ritiniai;

— frezuoti produktai;

— plotis: nuo 800 mm iki 2 050 mm;

— storis: nuo 0,20 mm iki 0,5 mm;

— leidžiamoji storio nuokrypa: +/–0,01 mm;

— leidžiamoji pločio nuokrypa: +1,50/–0,00 mm;

— lydiniai: 5005, 3105;

— grūdinimo laipsnis: h14, h16, h24, h26

— didžiausias bangos aukštis: daugiausia 3 / 1 000 mm.

3. Produktų nepriskyrimas pagal 1 dalies 3 ir 4 įtraukas ir 2 dalyje numatyta išimtis taikomi laikantis sąlygų, nustatytų Sąjungos muitų nuostatose dėl galutinio vartojimo procedūros, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013 ([100]) (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas) 254 straipsnyje.

3 straipsnis

Garantijomis užtikrintos laikinųjų antidempingo muitų sumos pagal Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2021/582 nesurenkamos.

4 straipsnis

1 straipsnio 2 dalį galima iš dalies pakeisti įtraukiant naujus Kinijos Liaudies Respublikos eksportuojančius gamintojus ir nustatant jiems tinkamą svertinį vidutinį antidempingo muitą, taikytiną neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms. Naujas eksportuojantis gamintojas pateikia įrodymų, kad:

a) neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje aprašytų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės prekių tiriamuoju laikotarpiu (2019 m. liepos 1 d.–2020 m. birželio 30 d.);

b) nėra susijęs su eksportuotoju arba gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatytos priemonės, ir

c) pasibaigus tiriamajam laikotarpiui jis faktiškai eksportavo nagrinėjamąjį produktą arba yra prisiėmęs neatšaukiamų sutartinių įsipareigojimų eksportuoti į Sąjungą didelį produkto kiekį.

5 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2021 m. spalio 8 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN

([100]) 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

PRIEDAS

Neatrinkti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai

Pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
„Southwest Aluminium (Group) Co., Ltd“	C613
„Jiangsu Dingsheng New Materials Joint-Stock Co., Ltd“	C614
„Shanghai Huafon Aluminium Corporation“	C615
„Alnan Aluminium Inc.“	C616
„Yinbang Clad Material Co., Ltd.“	C617
„Jiangsu Metcoplus Industry Intl. Co., Ltd“	C618
„Dalishen Aluminum CO., Ltd“	C619
„Binzhou Hongbo Aluminium Foil Technology Co., Ltd.“	C620
„Yong Jie New Material Co., Ltd.“	C621
„Chalco Ruimin Co., Ltd.“	C622
„Luoyang Wanji Aluminium Processing Co., Ltd.“	C623
„Jiangyin Dolphin Pack Limited Company“	C624
„Henan Xindatong Aluminum Industry Co., Ltd.“	C625
„Zhejiang Yongjie Aluminum Co., Ltd.“	C626
„Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.“	C627
„Zhengzhou Guandong Aluminum Industry Co., Ltd.“	C628